ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΡΙΕΤΗΡΙΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΙΣΚΟΠΟΣ • ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 60 • ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 32.18.963 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1 • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 360 ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1975

Ἡ Γ. Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου μας ἐνέκρινε τὸν ἀπολογισμὸ τοῦ Δ. Σ.

ΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ ΚΑΙ ΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΞΕΩΝ

- **ΕΤΗΡΗΘΗ ΕΝΟΣ ΛΕΠΤΟΥ ΣΙΓΗ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ**
- **ΕΝΕΚΡΙΘΗ Η ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΠΟΣΟΥ 500.000 ΔΡΧ. ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΜΑΣ ΝΑΥΤΙΚΟΥ**
- **Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΘΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ**

Τὴν 10ην Νοεμβρίου ἐπραγματοποιήθη ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου μας μὲ τὰ ἀκόλουθα θέματα ἡμερησίας διατάξεως:

1. Ἔκθεσις πεπραγμένων Δ.Σ.
2. Προϋπολογισμὸς Ἔτους 1975.
3. Ἔκθεσις Ἐλεγκτῶν ἐπὶ τῆς Διαχειρίσεως τοῦ Δ.Σ.
4. Ἀπαλλαγὴ Δ.Σ. καὶ Ἐλεγκτῶν.
5. Πᾶν ἕτερον θέμα ὅπερ ἤθελεν ὑποβληθῆ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Γ.Σ. τοὐλάχιστον πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς κατὰ τὰ ἄνω Γ.Σ., συμφώνως πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου ὁριζόμενα.

Ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Γ.Σ. τὰ κάτωθι θέματα:

1. Ἡ κίνησις τῆς διαδικασίας τῆς ἐπιλύσεως τῶν συλλογικῶν διαφορῶν ἐργασίας διὰ τὴν ὑπογραφὴν Συλλογικῆς Συμβάσεως Ἐργασίας, μετὰ τῆς Τραπέζης ἢ τὴν ἔκδοσιν ἀποφάσεως διαιτησίας δι' ἧς θὰ χορηγῆται ἐπίδομα ἀνθυγιεινῆς ἐργασίας ἐξ 200 εἰς τὰς εἰς τὸ τμῆμα Μηχανογραφήσεως ὑπηρετούσας διατρητρίας.

2. Ὁ καθορισμὸς τῆς Θεσ)νίκης, ὡς τόπου πραγματοποιήσεως τῆς ἐπομένης Τακτικῆς Γ.Σ. τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου.

3. Ἡ ἐξουσιοδότησις τοῦ Δ.Σ. ὅπως προβῆ εἰς τὴν ἀγορὰν οἰκοπεδικῆς ἐκτάσεως εἰς Βόρειον Ἑλλάδα, διὰ παιδικὰς κατασκηνώσεις.

Τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως προήδρευσεν ὁ Πρόεδρος τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων κ. Μιχαὴλ Δακτυλίδης. Γραμματεὶς ὡρίσθησαν ἡ κ. Ἄννα Τσαγγάρη καὶ ὁ κ. Ἰωάννης Πορτούλας.

Περὶ τὴν 2αν πρωϊνὴν ὥραν, ὁ Πρόεδρος τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων κ. Μιχαὴλ Δακτυλίδης, λόγῳ τῆς ὀξύτητος ἡ ὁποία εἶχε δημιουργηθῆ καὶ τῆς διαπιστώσεως ὅτι αἱ δημιουργηθεῖσαι συνθῆκαι δὲν ἐπέτρεπον τὴν ὁμαλὴν διεξαγωγὴν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἐπρότεινε ὅπως αὕτη ἀναβληθῆ καὶ συνεχισθῆ τὸ ἑσπέρας τῆς ἐπομένης ἡμέρας.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἀπεφάσισε τὴν συνέχισι τῶν ἐργασιῶν της, ὁ Πρόεδρός της ὅμως κ. Μιχαὴλ Δακτυλίδης ἐδήλωσεν ὅτι ὑπὸ τὰς ὑφισταμένας συνθήκας, δὲν ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην τῆς περαιτέρω διεξαγωγῆς τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας ἀπεχώρησε τῆς Προεδρείας.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις διὰ βοῆς ἐξέλεξε ὡς Πρόεδρον διὰ τὴν περαιτέρω διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τὴν κ. Βασιλικὴν Ζερβάκη.

★

Τὴν ἔναρξι τῶν ἐργασιῶν τῆς Γ. Συνελεύσεως ἐκήρυξεν ὁ κ. Μιχαὴλ Δακτυλίδης, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Διαπιστωθείσης ἀπαρτίας, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 12 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου μας, μὲ μεγάλην συγκίνησιν κηρύσσω τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πρώτης μεταπελευθερωτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Βεβαίως, ἀπὸ τὴν προηγουμένην Γενικὴν Συνέλευσιν, μέχρι σήμερον διεδραματίσθησαν σοβαρὰ γεγονότα εἰς τὴν χώραν μας, τὰ ὁποῖα ὅλοι μας παρακολουθήσαμε ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ ὡς ἐκ τούτου, τὰ γνωρίζομεν καλῶς. Θὰ ἤθελα, ὅμως ὁπωσδήποτε, πρὶν ἢ προχωρήσω εἰς τὰ τυπικά, καὶ ὡς ἐλάχιστον φόρον τιμῆς πρὸς τοὺς φονευθέντας ἀδελφούς μας τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τῆς Κύπρου, νὰ τηρήσωμεν ἑνὸς λεπτοῦ σιγήν.

(Τηρεῖται ἑνὸς λεπτοῦ σιγή)

Ἀγαπητοὶ συνάδελφο,ι τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, εἶναι τὰ ἐν τῇ προσκλήσει ἀναφερόμενα. Ἡ ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων, ἡ Ἔκθεσις τῶν Ἐλεγκτῶν καὶ ὁ Προϋπολογισμός, ἔχουν δημοσιευθεῖ καὶ διανεμηθῆ ἐγκαίρως. Δὲν παρίστανται, συνεπῶς, ἀνάγκη ἀναγνώσεώς των εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω πρὶν εἰσέλθω εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω εὐχὴν πρὸς τὸ Σῶμα, ὅπως ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τῆς πρώτης Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συλλόγου μας, μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Δημοκρατίας, διεξαχθῆ εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον εὐπρεπείας καὶ ἀπολύτου συναδελφότητος, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀναπτύξεως τῶν συνδικαλιστικῶν μας πραγμάτων. Προσέτι, παρακαλῶ τοὺς κ.κ. συναδέλφους, ὅπως αἱ ὁμιλίαι των εἶναι, κατὰ τὸ δυνατὸν σύντομοι, καὶ ὁπωσδήποτε ἐντὸς τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας Διατάξεως, ἵνα δυνηθῶμεν νὰ περαιώσωμεν τὰς ἐργασίας εἰς εὔλογον χρόνον.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, θὰ προβῆ εἰς τν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου τοῦ Δ.Σ. Σᾶς εὐχαριστῶ.

★

Πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Νικ. Πίσκοπος ὑπέβαλε πρὸς τὴν Γεν. Συνέλευσι πρότασι τοῦ Διοικ. Συμβουλίου διὰ τὴν ἔγκρισιν ποσοῦ 500.000 δρχ. ὑπὲρ τοῦ Πολεμικοῦ μας Ναυτικοῦ.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἀπεδέχθη τὴν πρότασι μὲ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα.

Πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἐπίσης, ἀνεγνώσθη τηλεγράφημα ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος Ἡρακλείου Κρήτης, ὅπως παρακρατηθῆ ἀπὸ τὸ δῶρο τῶν Ἑορτῶν ἓν ἡμερομίσθιον ὑπὲρ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἀνεγνώσθη ἐπίσης πρότασις τῆς Δ.Σ.Σ. περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου.

Κατόπιν συζητήσεως καὶ ἐπειδὴ ἡ παροῦσα Γεν. Συνέλευσις δὲν εἶχε δικαίωμα τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλόγου μας ἐπρότεινε ὅπως τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον δεσμευθῆ καὶ συγκαλέση Ἔκτακτον Γενικὴ Συνέλευσι διὰ τὴν τροποποίησι τοῦ Καταστατικοῦ.

Ἡ πρότασις ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

★

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐνέκρινε τὸν ἀπολογισμὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν ἀπαλλαγὴ τῶν μελῶν του ὡς καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἐξελεγκτικῆ Ἐπιτροπῆς πάσης εὐθύνης.

Ἐνεκρίθησαν ἐπίσης αἱ προτάσεις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ὅπως ἡ προσεχὴς Ἐτησία Τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου πραγματοποιηθῆ εἰς τὴν Θεσσαλονίκη καὶ ἀγορασθεῖ οἰκοπεδικὴ ἔκτασις εἰς Βόρειον Ἑλλάδα διὰ παιδικὰς κατασκηνώσεις.

Ἡ ὁμιλία τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου κ. Ν. Πίσκοπου

Συνάδελφοι,

Πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως ὑποβάλω πρὸς τὴ Γενικὴ Συνέλευσι τοῦ Συλλογου μας τὴν πρότασι ὅπως ἐγκρίνη τὴ διάθεσι ποσοῦ 500.000 δρχ. ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ μας Στόλου, ἀπὸ τὸ Ταμεῖο τοῦ Συλλόγου μας. Ἐγκρίνετε;
(Ἡ Γ. Σ. ἀπεδέχθη τὴν πρότασι)

Συνάδελφοι,

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ ἀπολογισμοῦ μας καὶ βέβαιοι, ὅτι ἐκφράζομεν τὰ αἰσθήματα τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου μας, ἀποτίουμε τὸν ὀφειλόμενο φόρο τιμῆς εἰς τὰ θύματα τῆς ἑπταετίας.

Ἀπευθύνουμε ἐπίσης θερμὸ χαιρετισμὸ ἀλληλεγγύης εἰς τοὺς Κυπρίους ἀδελφούς μας καὶ ἐπαναλαμβάνουμε τὴν διαβεβαίωσι, ὅτι εἴμεθα πάντοτε ἕτοιμοι, νὰ ἀγωνισθῶμεν διὰ τὴν ἀνεξαρτησία καὶ ἐδαφικὴ ἀκεραιότητα τῆς Κύπρου.

Συνάδελφοι,

Μὲ καθυστέρησι ἑνὸς ὁλοκλήρου ἔτους, πραγματοποιεῖται ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου μας.

Διὰ τὴν καθυστέρησι αὐτή, δὲν εἶμε θα ἡμεῖς οἱ ὑπεύθυνοι. Γνωρίζετε ὅλοι, ὅτι μὲ εἰδικὸ νόμο, ἡ Κυβέρνησις παρέτεινε τὴν θητεία ὅλων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ἐπαγγελματικῶν Σωματείων καὶ Ἑνώσεων, ὅπου δὲν προέβη, εἰς διορισμοὺς Προσωρινῶν Διοικουσῶν Ἐπιτροπῶν.

Μὲ τὸν ἴδιο νόμο, ὡρίσθηκαν ὁ τρόπος καὶ τὸ σύστημα διεξαγωγῆς τῶν ἀρχαιρεσιῶν πρὸς ἀνάδειξιν τῶν Διοικητικῶν Ὀργάνων τῶν Σωματείων.

Διὰ τὴν παράτασι τῆς θητείας καὶ τὸν τρόπο διεξαγωγῆς τῶν ἀρχαιρεσιῶν, διεμαρτυρήθημεν μετὰ τῶν Διοικήσεων τῶν ἄλλων Τραπεζικῶν Συλλόγων καὶ ἀπηυθύναμεν ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ὑπουργὸ Ἀπασχολήσεως. Ἐπράξαμεν οὕτω διότι πιστεύομεν ὅτι οὐδεὶς λόγος συνηγοροῦσε ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς τῶν Ἀρχαιρεσιῶν εἰς τὰς Ἐπαγγελματικὰς Ὀργανώσεις.

Τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι αἱ ὑφιστάμεναι συνθῆκαι δὲν ἐπέτρεπον τὴν διεξαγωγὴ Ἀρχαιρεσιῶν εἰς τὰ Σωματεῖα, ἀπεδείχθη, ὅτι ὄχι μόνον δὲν εὐσταθοῦσε ἀλλὰ καὶ ἦτο προσβολὴ διὰ τοὺς ἐργαζομένους, δεδομένου ὅτι κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ποὺ ἀπηγορεύοντο αἱ ἐκλογαὶ εἰς τὰ Σωματεῖα, διεξήχθησαν Γενικαὶ Βουλευτικαὶ Ἐκλογαί, Δημοψήφισμα καὶΔημοτικαὶ Ἐκλογαί.

Ἔκρινα, ὅτι εἶχα ὑποχρέωσι νὰ ἀναφερθῶ, ἐν προλόγῳ εἰς τὰ ἀνωτέρω, διὰ νὰ διευκρινήσω τὴν θέσι μας ἐπ' αὐτῶν καὶ νὰ δώσω προκαταβολικῶς ἀπάντησι εἰς ὡρισμένας κρίσεις ποὺ διετυπώθησαν ἐναντίον μας. Σπεύδω ἐπίσης, νὰ δώσω ἀπάντησι καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν νὰ μᾶς κατηγορήσουν διατὶ δὲν παρεχωρήσαμε, ἐκλεγμένοι ἐμεῖς, τὴν θέσι μας, μὲ τὴν λῆξι τῆς θητείας μας, εἰς μίαν διωρισμένην Διοικοῦσαν Ἐπιτροπή. Πίστις μας εἶναι, ὅτι αἱ αἱρεταὶ Διοικήσεις, δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκαταλείπουν τὴν θέσι εἰς τὴν ὁποία τὰς ἔταξεν ἡ ψῆφος τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου καὶ ἀκόμη ὅτι οἱ διωρισμένοι ἀναλαμβάνουν ὁπωσδήποτε δεσμεύσεις ἐναντι ἐκείνων ποὺ τοὺς διώρισαν.

Ἐκρίναμε συνεπῶς, ὅτι εἴχομεν τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσι, νὰ παραμείνωμεν εἰς τὴν Διοίκησι τοῦ Συλλόγου καὶ νὰ ἀναμείνωμεν τὴν ἐκπνοὴ τῶν προθεσμιῶν ποὺ ἔθετε ὁ νόμος διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀρχαιρεσιῶν.

Ὁ χρόνος ἐπὶ τέλους ἔφθασε.

Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου θὰ κληθοῦν ἐντὸς 25 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον νὰ ἐκλέξουν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ τὰ ἐκπροσωπῆ καὶ νὰ χειρίζεται τὰ θέματά των.

Πιστεύω, ὅτι τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου, θὰ ἐκτιμήσουν σωστὰ τὸν κίνδυνον τῆς διασπορᾶς τῶν δυνάμεών των, ποὺ ἐπιτρέπει ὁ νόμος μὲ τὸ ἐκλογικὸ σύστημα ποὺ καθιέρωσε καὶ θὰ ἀποτρέψουν τὸν κίνδυνο ἑνὸς Πύργου τῆς Βαβέλ, ποὺ κινδυνεύει νὰ εἶναι τὸ νέο Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου μας, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐπικρατήσει ἡ σύνεσις καὶ δὲν πρυτανεύση τὸ πνεῦμα τῆςἐξυπηρετήσεως καὶ μόνον, τῶν συμφερόντων τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου, ὡς ἑνιαίου συνόλου.

⁂

Ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ ἔργου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τὸ πρῶτο θέμα τῆς Γενικῆς Συνελεύσεώς μας.

Τὸ ἀπερχόμενον Διοικ. Συμβούλιον, πιστεύει, ὅτι πράγματι ἐπετέλεσε ἔργον μέγα.

Εἶναι ἐπὶ πλέον ὑπερήφανον, διότι τὸ ἰδικόν του ἔργον, εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα καὶ τὴν βελτίωσι τῆς θέσεως τῶν συναδέλφων μας ὅλων τῶν ἄλλων Τραπεζῶν καὶ τῶν ἐλεγχομένων ὑπὸ τῆς Τραπέζης μας Ἑταιρειῶν.

Ἀντιλαμβάνεσθε ἀσφαλῶς, ὅτι ὁμιλῶ διὰ τὴν ἴση μεταχείρισι, τὸ ἑνιαῖον ὡράριον Κέντρου καὶ Ἐπαρχιῶν τὸν συνυπολογισμὸν τῶν ἐπιδομάτων εἰς τὰ δῶρα καὶ τὰς ὑπερωρίας, τὴν κατάργησιν τῶν Ὀργανικῶν θέσεων.

Τὸ ἐπίτευγμα τῆς ἴσης μεταχειρίσεως, κατέστησε τὸν Σύλλογόν μας πρῶτον μεταξὺ τῶν πρώτων καὶ καθοδηγητὴν τῶν Συμβουλίων τῶν ἄλλων Τραπεζοϋπαλληλικῶν Ὀργανώσεων, ποὺ ἔσπευσαν νὰ ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμά μας καὶ νὰ διεκδικήσουν τὴν ἴση μεταχείρισι.

Θεωρῶ ἐπίσης ἀναγκαῖο, πρὶν προχωρήσω εἰς τὴν ἀνάλυσι τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, νὰ καυτηριάσω ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Γεν. Συνελεύσεως, τὸν ἐπιχειρούμενο διαχωρισμὸ τοῦ Προσωπικοῦ καὶ νὰ τονίσω ὅτι δι' ἡμᾶς δὲν ὑπάρχουν Πατρίκιοι καὶ Πληβεῖοι. Ὑπάρχει τὸ Προσωπικὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τὰ συμφέροντα τοῦ ὁποίου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διαχωρίζωνται.

Μὲ ἀνακοινώσεις καὶ δημοσιεύματα εἰς τὴν «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ», ἐξηγήσαμε σαφῶς, ὅτι οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ ἀπορρίπτη τὴν βελτίωσι μιᾶς κατηγορίας Προσωπικοῦ ἡ ὁποία προκύπτει ἀπὸ τὰ γενικὰ μέφθη εἰδικῶς διὰ τὴν Τράπεζά μας. Πρόκειται περὶ μέτρου ποὺ ἀφορᾶ ὅλους τοὺς Δημοσίους, Τραπεζικοὺς καὶ τοὺς ὑπαλλήλους Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

Ἡμεῖς, ἐνδιεφέρθημεν διὰ νὰ ὑπάρξουν παράλληλα εὐεργετικὰ μέτρα καὶ διὰ τοὺς μὴ πτυχιούχους συναδέλφους. Ὄχι ὅμως μὲ φωνασκείας καὶ καπηλευόμενοι τὴν πικρία των. Ἀλλὰ μὲ θετικὰς ἐνεργείας. Ἡ πλειοψηφία τῶν συναδέλφων μὴ πτυχιούχων κατενόησε τὸ θέμα καὶ δὲν παρεσύρθη εἰς τὴν δίνη τῆς διασπάσεως τῶν δυνάμεών μας.

Εἶναι βέβαιο, ὅτι χάρις εἰς τὴν ἑνότητα ποὺ ἠδυνήθημεν νὰ διατηρήσωμεν, θὰ ἱκανοποιηθοῦν συντότρα ποὺ λαμβάνει ἡ Πολιτεία καὶ ὅτι ὅλοι ἔχομεν ὑποχρέωσι νὰ ἀγωνισθοῦμε διὰ νὰ ἐπιτύχουμε τὴν βελτίωσι τῆς θέσεως καὶ τῶν ὑπολοίπων. Ὄχι ὅμως διηρημένοι. Ἡνωμένοι ὑπὸ τὴν μίαν καὶ ἀδιαίρετο ἰδιτητα τοῦ Ὑπαλλήλου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἀλλοίμονο εἰς ὅλους ἂν ἐκσπάση ἐμφύλιος πόλεμος μεταξὺ τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἀλλοίμονο εἰς ὅλους ἂν εἰσέλθωμεν εἰς τὰ χαρακώματα.

Μὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα, ἀντιμετωπίσαμεν τὸ θέμα ποὺ προέκυψε ἀπὸ τὰ μέτρα τῆς Πολιτείας ὑπὲρ τῶν πτυχιούχων. Δὲν πρόκειται ὅπως ὅλοι γνωρίζετε περὶ μέτρου ποὺ ἐλήμως οἱ μὴ πτυχιοῦχοι συνάδελφοι εἰς τὴν κατηγορία τῶν ὁποίων ὑπάγομαι καὶ προβαίνω εἰς τὴν δήλωσι αὐτή, διότι, δυστυχῶς, εἰς τὴν ἐναντίον μου συκοφαντικὴν ἐκστρατείαν, διαδίδεται καὶ τοῦτο, ὅτι ἐπειδὴ εἶμαι πτυχιοῦχος, προστατεύω τὰ συμφέροντα τῶν πτυχιούχων. Ἀλλὰ καὶ πτυχιοῦχος ἐὰν ἤμουν, οὐδέποτε θὰ ἐνεργοῦσα εἰς βάρος τῶν μὴ πτυχιούχων συναδέλφων μου.

Ἔχω ἀποδείξει, ἀγοπητοὶ συνάδελφοι, ὅτι δι' ἐμὲ ὑπεράνω παντὸς ἄλλου, ὑπάρχουν τὰ συμφέροντα ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου.

Ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ, σᾶς

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.)

Ὁ Πρόεδρος τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων τοῦ Συλλόγου μας κ. Μιχαὴλ Δακτυλίδης, προέβη εἰς τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

«Εἰλικρινῶς λυποῦμαι, διὰ τὴν συμπεριφορὰν ὡρισμένων συναδέλφων κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Συλλόγου μας, οἱ ὁποῖοι ἐπεχείρησαν νὰ ἐπιβάλουν τὴν κυριαρχίαν των εἰς τὴν πλειοψηφίαν τῶν παρισταμένων, μὲ πρωτοφανεῖς ἐκδηλώσεις, παρεμποδίζοντες τὴν ἐλευθέραν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Γενικῆς μας Συνελεύσεως.

Ἡ ἄρνησίς των νὰ ἐπιτρέψουν τὸν δημοκρατικὸν διάλογον καὶ ἡ ἐπιμονή των εἰς τὴν πολιτικολογίαν καὶ τὴν παρουσίασι τοῦ προεκλογικοῦ των προγράμματος εἰς μίαν συνέλευσι ποὺ θέμα της ἦτο ἡ Λογοδοσία καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἀπεκάλυψε τὰς προθέσεις των καὶ τὴν εἰλικρίνεια τῶν λόγων των.

Ὡς Πρόεδρος τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων, καταγγέλω εἰς ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου, τὴν ἀχαρακτήριστον ταύτην ἐνέργειαν μιᾶς ὠργανωμένης μειοψηφίας ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει καὶ εὔχομαι ὅπως μὴ ἐπαναληφθῆ παρόμοιον φαινόμενον, ἐντελῶς ἄσχετον, ἄλλωστε, μὲ τὴν δημοκρατικὴν ἀντίληψιν τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης».

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ κ. Ν. ΠΙΣΚΟΠΟΥ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.)

καλῶ νὰ διατηρήσουμε αὐτὴν τὴν ἑνότητα, διὰ νὰ μὴ θρηνήσουμε ἐπὶ τῶν ἐρειπίων ποὺ θὰ συσωρεύση ἡ διάσπασις καὶ ὁ ἀλληλοσπαραγμός μας.

Κρούω τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου καὶ ὅσοι παρὰ ταῦτα ἐπιχειρήσουν τὸν διαχωρισμὸ τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἂς λάβουν ἀπὸ τὸ σύνολο τὴν ἀπάντησι ποὺ τοὺς ἁρμόζει.

Θὰ σᾶς ἀπασχολήσω ἀκόμη, πρὸ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ ἔργου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ μὲ ἕνα ἄλλο σοβαρώτατο θέμα, τὸ θέμα τῆς Ἀσφαλιστικῆς μας προστασίας.

Ἐπιχειρήθη δυστυχῶς, διὰ καθαρῶς προεκλογικοὺς λόγους, ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ θέματος τῆς Ἀσφαλιστικῆς μας προστασίας.

Εἶναι γνωστὸ εἰς ὅλους, ἀπὸ ἀνακοινώσεις μας καὶ δημοσιεύματα εἰς τὴν «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ» ὅτι ἡ παροῦσα Διοίκησις τῆς Τραπέζης μας, ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων της, μελετᾶ καὶ τὸ θέμα τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων τοῦ Προσωπικοῦ. Πρὶν τελειώση ἡ μελέτη, πρὶν διατυπωθοῦν αἱ ἀπόψεις μας, πρὶν συγκεκριμενοποιηθοῦν αἱ ἀπόψεις τῆς Διοικήσεως ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τέως Ἀθηνῶν, ἔσπευσε νὰ ἀναγγείλη ἐπικειμένην λύσιν ἐπὶ τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ θέματος, μὲ τὴν ἑνοποίησι τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων, διότι αὐτὸ τὸν ἐξυπηρετοῦσε, ἐν ὄψει Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ Ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Συλλόγου του. Ἡμεῖς ἐσπεύσαμε καὶ ἐξηγήσαμε εἰς τὰ μέλη μας πῶς ἀκριβῶς εἶχον τὰ πράγματα. Παρὰ ταῦτα, μέλος τῆς μειοψηφίας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, προτιθέμενος νὰ ἡγηθῆ συνδυασμοῦ, ὅπως ἰσχυρίζεται, εἰς τὰς ἐπικειμένας ἀρχαιρεσίας τοῦ Συλλόγου μας, ἔσπευσε εἰς τὴν Θεσσαλονίκη καὶ χωρὶς νὰ σκεφθῆ τὶ πράττει καὶ τὶ λέγει ἤρχισε προσπάθειαν δημιουργίας κλίματος ἀνησυχίας.

Βεβαίως δὲν παραμείναμε ἀδρανεῖς. Εἶναι ὅμως λυπηρὸ τὸ φαινόμενο, διὰ τὴν ἐξασφάλισι μερικῶν ψήφων, νὰ θέτουμε σὲ κίνδυνο τὴν Ἀσφαλιστικὴ μας προστασία.

Τὴν Διοίκησι τοῦ Συλλόγου ἀνελάβαμε μὲ τὴν ψῆφο σας καὶ ἐσεῖς Συνάδελφοι,
περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον γνωρίζετε πόσον ἀβίαστη ὑπῆρξε ἡ ἔκφρασις τῆς θελήσεώς σας. Ἐσεῖς γνωρίζετε ἂν διὰ νὰ μᾶς ψηφίσετε ἐδέχθητε ὁποιανδήποτε πίεσι.

Ἀντιπαρεχόμεθα τὰς ὕβρεις καὶ τὴν διαβολή, ποὺ σὲ τελευταῖα ἀνάλυσι, στρέφετε κατὰ τῶν ἰδίων τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου μας.

Ὅταν εἶναι εἰς ὅλους γνωστὲς οἱ συνθῆκες διεξαγωγῆς τῶν ἀρχαιρεσιῶν, ὅταν ὅλοι γνωρίζουν ὅτι ὅλοι οἱ ὑποψήφιοι τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἐκείνων, ἐκινήθησαν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους εἶναι, ἐπαναλαμβάνω, ὕβρις πρὸς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου, ἡ προσπάθεια ποὺ κατεβλήθη ἀπὸ ὡρισμένους νὰ χαρακτηρισθῆ ἡ ἐκλογή μας, ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου, ὡς ἀποτέλεσμα πιέσεων, παρεμβάσεως καὶ εὐνοίας.

Εἶναι ἀκόμη ποιὸ θλιβερὴ ἡ εἰκὼν ποὺ παρουσιάστηκε, μετὰ τὴν ὑπογραφὴ τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως διὰ τὴν ἴση μεταχείρισι.

Τὸ μέγα τοῦτο ἐπίτευγμα τοῦ Συλλόγου μας, τὸ ὁποῖο καὶ σήμερα ἀκόμη προσπαθοῦν νὰ οἰκειοποιηθοῦν ἄλλοι, διότι πράγματι εἶναι μεγάλη ἡ δόξα τῆς ἐπιτυχίας, ἐπεχείρησαν νὰ τὸ μειώσουν καὶ ἐμᾶς νὰ μᾶς ἐμφανίσουν, ἀκριβῶς διότι ἠδυνήθημεν νὰ τὸ ἐπιτύχωμεν, ὡς χουντικούς.

Ἂς μᾶς ποῦν λοιπὸν τίμια καὶ καθαρά, ἂν πιστεύουν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἀγωνισθοῦμε τότε, ἐπειδὴ ἦταν δικτατορία, διὰ τὴν ἴση μεταχείρισι.

Ἂς μᾶς ποῦν τίμια καὶ καθαρὰ ἂν κατὰ τὴν περίοδο τῆς δικτατορίας ὁ Σύλλογός μας ἔπρεπε νὰ κυβερνᾶτε ἀπὸ ἀνδρείκελα ἢ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἡ ἀβίαστη ψῆφος, ἡ ἰδική σας, θὰ ἀνεδείκνυε.

Ἂς μᾶς ποῦν τίμια καὶ καθαρὰ ἂν κατὰ τὴν περίοδο τῆς δικτατορίας δὲν ἔπρεπε νὰ διεκδικοῦμε τὴν βελτίωσι τῆς θέσεώς μας, ἐπειδὴ διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν ὅ,τι δήποτε ἔπρεπε νὰ ὑπάρξη ὁπωσδήποτε μία συμφωνία μὲ τὴν Διοίκησι τῆς Τραπέζης.

Βεβαίως συνειργάσθημεν, ὡς αἱ ρετὴ Διοίκησις τοῦ Συλλόγου, μὲ τὴν Διοίκησι τῆς Τραπέζης μας, διὰ νὰ ἐπιτύχουμε τὴν ἱκανοποίησι τῶν αἰτημάτων μας.

Συνειργάσθημεν ὅμως μὲ τὴν συνδικαλιστική μας ἰδιότητα καὶ μόνον μὲ αὐτὴν καὶ διὰ νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὰ αἰτήματα τοῦ Προσωπικοῦ, ὡς εἴχομεν ὑποχρέωσι καὶ ὄχι διὰ νὰ ἐξυπηρετήσουμε τὰ ἀτομικά μας συμφέροντα, ἀπεμπολοῦντες τὰ συμφέροντα τοῦ Προσωπικοῦ.

Ἐκινήθημεν εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας καὶ ὄχι εἰς τὸ σκοτεινὸ παρασκήνιο.

Δὲν ἐπροδώσαμε τὴν πίστι μας, δὲν ἐπροδώσαμε τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου μας, δὲν ἐκάμφθημε πρὸ οἱασδήποτε ἐξωτραπεζικῆς πιέσεως, ὅπως δὲν ἐκάμφθημεν ἀπὸ τὰς πιέσεις παραγόντων τῆς Τραπέζης διὰ νὰ προβῶμεν εἰς φιλοδικτατορικὰς ἐκδηλώσεις, πράγμα ποὺ δυστυχῶς ἔπραξαν ἄλλοι.

Διετηρήσαμε ἀμόλυντο ἀπὸ τὸ μίασμα τῆς δικτατορίας τὸν Σύλλογό μας καὶ δι' αὐτὸ πρέπει νὰ αἰσθάνωνται ὑπερηφάνειαν ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ δὲν ἐπιτρέπομεν εἰς οὐδένα διὰ νὰ προβάλη τὴν ἰδική του φυσιογνωμία νὰ βεβηλώνη τὴν ἱστορία τοῦ Συλλόγου μας.

Ἂς μᾶς ποῦν τίμια καὶ καθαρὰ ἂν δὲν ἔπρεπε νὰ δεχθοῦμε τὴν ἱκανοποίησι τῶν αἰτημάτων τῆς ἴσης μεταχειρίσεως τῆς προσλήψεως τῶν τέκνων μας, τοῦ ἑνιαίου ὡραρίου, τῆς αὐξήσεως τῶν Ὀργανικῶν θέσεων καὶ ὅσων ἄλλων ἐπιτύχομεν τὴν ἱκανοποίησι καὶ ἂς μᾶς ποῦν, διατί, ἂν δὲν ἔπρεπε νὰ τὰ δεχθοῦμε, αὐτοὶ ἔσπευσαν νὰ ἐπωφεληθοῦν τῶν εὐεργετημάτων. Ἂς μᾶς ποῦν διατὶ ἔσπευσαν νὰ εἰσπράξουν τὰς χιλιάδας τῶν ἀναδρομικῶν ἀπὸ τὸν συνυπολογισμὸ τοῦ ἐπιδόματος εἰς τὰς ὑπερωρίας. Ἂς μᾶς ποῦν διατὶ ἀπεδέχθησαν τὰς προαγωγάς των. Ἂς μᾶς ποῦν τέλος διατὶ αὐτοὶ εἶχαν δικαίωμα νὰ διεκδικήσουν τὴν ψῆφον σας τότε καὶ ἐμᾶς μᾶς κατηγοροῦν διότι μᾶς ἐπροτιμήσατε καὶ μᾶς ἀνεδείξατε Διοίκησι τοῦ Συλλόγου. Ἂν ἐκέρδιζαν λοιπὸν αὐτοὶ τὰς ἐκλογάς, δὲν θὰ διεκδικοῦσαν τὰ αἰτήματα τοῦ Προσωπικοῦ; Νὰ τὸ μεγάλο ἐρώτημα στὸ ὁποῖο ἢ δὲν θὰ ἀπαντήσουν ἢ θὰ ἐπιχειρήσουν, μὲ τὰ μὲν καὶ τὰ ἀλά, νὰ ἀποφύγουν τὴν ἀλήθεια. Τὴν μίαν καὶ μόνην ἀλήθειαν.

Ὅτι ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὰς ἐπιτυχίας μας καὶ προκειμένου νὰ τὰς μειώσουν δὲν διστάζουν νὰ ἀμαυρώνουν καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ Συλλόγου μας.

Εἰς τὸν Σύλλογόν μας ὅμως, ἀνήκει ἔπαινος.

Διὰ τὸν λόγον, ὅτι, κατὰ τὴν περίοδο τῆς δικτατορίας, δὲν παρεξέκλινε τῆς ἀποστολῆς του, δὲν μετεβλήθη εἰς ὄργανον ἐξυπηρετήσεως συμφερόντων τῶν ἑκάστοτε ἰσχυρῶν, δὲν προσέφερε θυμίαμα εἰς τοὺς «σωτῆρας» καὶ ἠγωνίσθη δι' ὅλων τῶν μέσων, ποὺ εἶχον καὶ δὲν εἶχον ἀπομείνει, διὰ τὴν προάσπισιν τῶν δικαιωμάτων τῶν μελῶν του.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου, μὲ μερικὰς μόνον ἀλλαγὰς εἰς ὡρισμένα πρόσωπα, εὑρίσκεται εἰς τὴν Διοίκησι τοῦ Συλλόγου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1971 μὲ τὴν ἐλευθέρως, δὶς ἐκφρασθεῖσαν, βούλησιν τῶν μελῶν.

Καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα τὸ Διοικ. Συμβούλιον, παρὰ τὰς ὑφισταμένας συνθήκας, παρὰ τὰς πιέσεις, παρὰ τὰς ἀπειλάς, παρέμεινεν ἀμετακίνητον εἰς τὴν θέσιν του καὶ δὲν ὑπέστειλε τὴν σημαίαν τῆς προστασίας τῶν συμφερόντων τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου. Ἠγωνίσθη καὶ ἐνίκησε. Ὁ ἀγὼν διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀσφαλιστικῶν μας Ταμείων θὰ παραμείνη φωτεινὸν παράδειγμα καὶ θὰ καταλάβη τὴν θέσιν του εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Συλλόγου μας, μίαν ἱστορίαν μὲ πολλοὺς ἀγῶνας καὶ πολλὰς θυσίας τῶν μελῶν του διὰ τὴν προάσπισιν τῶν δικαιωμάτων των, ἀλλὰ καὶ ἀνεκτιμήτους προσφορὰς πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ λησμονήσωμεν τὸν ἀγῶνα μας αὐτὸν ἐν ὀνόματι οἱασδήποτ σκοπιμτητος. Αἱ συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας τὰς ὁποίας ἐπραγματοποιήσαμεν τότε, ὑπῆρξαν ἡ πρώτη ἡ μόνη μαζικὴ ἀντίστασις ἐναντίον τοῦ καθεστῶτος τῆς ἑπταετίας. Ἡ ἀπόφασίς μας διὰ τὴν κάθοδον εἰς ἀπεργίαν, ἡ ὁποία δὲν ἐπραγματοποιήθη, διότι ἡ τότε κυβέρνησις ὑπεχρεώθη νὰ ἐγκαταλείψη ἐγκαίρως τὰ σχέδιά της πρὸ τῆς ἀποφασιστικότητός μας καὶ τῆς ἀποτυχίας τῶν πιεστικῶν μέτρων ποὺ ἤσκησαν οἱ «ἁρμόδιοι παράγοντες ἐπὶ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, εἶναι τίτλος τιμῆς διὰ τὸν Σύλλογό μας.

Ἡ ἀνώμαλος περίοδος

Πρὶν εἰσέλθομεν εἰς τὸν ἀπολογισμόν μας, θεωροῦμεν ἀπαραίτητον νὰ σημειώσωμεν, ὅτι, κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων μας μέχρι σήμερον διαδραματίσθησαν σοβαρώτατα ἐσωτερικὰ γεγοιότα, τὰ ὁποῖα μοιραίως ἐπηρέασαν τὴν ἐξέλιξιν τῶν θεμάτων μας.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι γεγονότα ὡς ἐκεῖνα τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς ἐπιστρατεύσεως, τῶν κυβερνητικῶν μεταβολῶν, τοῦ πολέμου εἰς τὴν Κύπρον καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα τούτων μεταπολίτευσις εἰς τὴν χώραν μας, ἡ διενέργεια ἐν συνεχείᾳ βουλευτικῶν ἐκλογῶν καὶ ἡ διεξαγωγὴ τοῦ δημοψηφίσματος, εἶναι γεγονότα, ποὺ ἀναστέλλουν τὴν δραστηριότητα εἰς τὸν συνδικαλιστικὸν χῶρον, θέτουν εἰς κίνδυνον ἐν ἐξελίξει θέματα καὶ παρεμποδίζουν τὴν ἐπίλυσιν οἰκονομικῶν κυρίως αἰτημάτων.

Παρὰ τὰς δυσχερείας, τὸ Διοικ. Συμβούλιον, ἠδυνήθη νὰ ἐπιτύχη τοὺς στόχους καὶ νὰ παρουσιάζη σήμερον ἕναν ἀπολογισμόν, μεστὸν εἰς ἐπιτεύγματα καὶ κατακτήσεις τὰς ὁποίας δὲν ἠδυνήσησαν νὰ ἐπιτύχουν τὰ πρὸ ἡμῶν Διοικ. Συμβούλια τοῦ Συλλόγου ὑπὸ ὁμαλωτέρας συνθήκας.

Αἱ προεκλογικαί μας ἐπαγγελίαι

Πρὸ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 7ης καὶ 8ης Ἀπριλίου 1973, εἴχομεν ἐξαγγείλει τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον θὰ ἀκολουθούσαμεν ἐκλεγόμενοι εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου.

Πρῶτον σκέλος τοῦ προγράμματός μας, ἦτο ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐκκρεμούντων θεμάτων μας, ὡς ἡ ἴση μεταχείρισις, ἡ πρόσληψις τῶν τέκνων τῶν συναδέλφων, ἡ τροποποίησις τοῦ Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσίας, ἡ ἐφαρμογὴ ἑνιαίου ὡραρίου ἐργασίας εἰς τὸ Κέντρον καὶ τὴν Ἐπαρχίαν, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας.

Τὸ δεύτερον σκέλος τοῦ Προγράμματός μας, ἀφεώρα εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῆς ἑνοποιήσεως τῶν Συλλόγων Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης μας καὶ τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας Ταμείων.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ πρώτου σκέλους ἠδυνάμεθα νὰ στηριχθῶμεν ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὰς ἰδικάς μας μόνον δυνάμεις. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ δευτέρου σκέλους, δὲν ἠδύνατο νὰ εἶναι ἀποκλειστικῶς ἔργον ἰδικόν μας. Ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τὴν διάθεσιν καὶ ἄλλων παραγόντων. Γνωρίζετε πῶς ἔδρασαν οἱ παράγοντες αὐτοὶ καὶ ποῖον ρλον διεδραμάτισαν ἐπὶ τῆς πορείας τοῦ συνόλου τῶν θεμάτων μας.

Εἰς τὸ εἰδικόν κεφάλαιον τοῦ ἀπολογισμοῦ μας, θὰ ἀναφερθῶμεν ἐκτενέστερον.

Ἰδοὺ τώρα τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπιτελέσαμεν καὶ τὸ ὁποῖον καλεῖσθε νὰ κρίνετε.

Ἴση μεταχείρισις

Εἰς τὰς παραμονὰς τῶν προηγουμένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Συλλόγου μας, ἡ ἴση μεταχείρισις ἦτο τὸ μέγα αἴτημα τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Τὸ αἴτημα τοῦτο εἶχε προβάλλει ἐντόνως πρς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης τὸ Διοικ. Συμβούλιον καὶ ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῶν ἀρχαιρεσιῶν εἶχεν ἀναγγελθεῖ ἡ σοβαρὰ προώθησις τῆς ἱκανοποιήσεως τοῦ αἰτήματος.

Ἐκατηγορήθημεν τότε ὡς ψευδόμενοι καὶ ὡς ἐπιδιώκοντες νὰ παραπλανήσωμεν τὸ ἐκλογικὸν Σῶμα.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἀπέδειξε ποῖοι ἐψεύδοντο. Ἡ ἴση μεταχείρισις, εἶναι αὐτὴν τὴν στιγμὴ γεγονός. Ὄχι μόνον τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου μας, ἀλλὰ τὸ σύνολον τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἀπολαμβάνουν τῶν ἀγαθῶν τῆς ἴσης μεταχειρίσεως καὶ ὅλοι γνωρίζουν ὅτι ἡ ἴση μεταχείρισις δὲν εἶναι ἁπλῶς ἡ ἱκανοποίησις ἑνὸς αἰτήματος ποὺ ἱκανοποιήθη μίαν στιγμὴν καὶ τὰ ἀποτελέσματά του μικρὰ ἢ μεγάλα δὲν ἔχουν ἀντίκτυπον εἰς τὸ μέλλον. Ὅλοι γνωρίζουν ὅτι μὲ τὴν ἱκανοποίησιν αὐτοῦ τοῦ αἰτήματος προκύπτουν ὀφέλη μελλοντικά, ἰδίως διὰ τοὺς νεωτέρους συναδέλφους. Σημειοῦμεν ἀκόμη ὅτι οἱ νεώτεροι συνάδελφοι ἀπολαμβάνουν ἐνφρίτερον τῶν ἀγαθῶν τῆς ἴσης μεταχειρίσεως ἀπὸ τοὺς παλαιότερους συναδέλφους. Λυπούμεθα διότι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ καταγγείλωμεν, ὅτι, ἐνῶ διεξήγετο σκληρὸς ἀγὼν διὰ νὰ φθάσωμεν εἰ στὴν ὑπογραφὴν τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἴσης μεταχειρίσεως, ἐδεχόμεθα ἀδίκους ἐπιθέσεις ἀπὸ πολλὰς πλευρὰς καὶ κατεβάλλετο ἀνίερος προσπάθεια διὰ νὰ ἀποτύχωμεν εἰς τὸ ἔργον μας αὐτό. Οἱ ἀντίπαλοί μας, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὰς συνεπείας τῆς ἀποτυχίας, ἔβαλον διὰ παντὸς μέσου. Δὲν ἐνδιαφέροντο διὰ τὴν ζημίαν ποὺ θὰ εἶχον οἱ συνάδελφοί των ἐκ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τῆς ἴσης μεταχειρίσεως.

Εὐτυχῶς δὲν ἐκάμφθημεν. Ἠκολουθήσαμεν σώφρονα τακτικὴν καὶ ὑπηρετήσαμεν μὲ κάθε θυσίαν τὰ συμφέροντα τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου μας.

Καὶ ὅταν ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ Χρόνου, ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ὑπογραφὴ τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως, ἀντιμετωπίσαμεν ὀργανωμένην τὴν ἀντίδρασιν καὶ τὸ μῖσος. Ἀντίδρασιν διὰ νὰ μὴν γίνη ἡ ἴση μεταχείρισις, μῖσος διότι ἠδυνήθημεν νὰ φθάσωμεν, παρὰ τὰς ἀντιδράσεις των, εἰς τὸ τέρμα.

Ἔβαλον τότε εὐθέως κατὰ τῆς ἴσης μεταχειρίσεως. Ἔφθασαν νὰ ὑποστηρίξουν ὅτι ἡ ἴση μεταχείρισις βλάπτει τὰ συμφέροντα τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Δι' ὅλων τῶν μέσων οἱ ἀντίπαλοί μας, ἀφοῦ ἀνεγνώρισαν ὡς ἀρχηγὸν των εἰς τὴν ἐναντίον μας ἐπίθεσιν, τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων τ. Τραπέζης Ἀθηνῶν, ἐπεδίωκον νὰ ματαιώσουν, διὰ τῆς ἀναβολῆς ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ, τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως, τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἴσης μεταχειρίσεως.

Βασικὸν ἐπιχείρημά των: Ὅτι ἡ Σ.Σ. ἦτο συμπαιγνία τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης εἰς βάρος τοῦ Προσωπικοῦ.

Τὸ σύνολον τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες Τραπεζοϋπάλληλοι ἀναγνωρίζουν σήμερον ὅτι ἡ ὑπογραφεῖσα Συλλογικὴ Σύμβασις ἱκανοποίησεν ὁμολογουμένως τὸ αἴτημα τῆς ἴσης μεταχειρίσεως καὶ ὅτι ἂν τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἴχομεν ὑποκύψει εἰς τὴν ἀνίερον προσπάθειαν τῶν ἀντιπάλων μας θὰ εἴχομεν ἀπωλέσει τὴν μεγάλην εὐκαιρίαν τῆς ἱκανοποιήσεως τοῦ μεγαλυτέρου αἰτήματός μας, τῆς ἴσης μεταχειρίσεως.

Ἡ βελτίωσις τῆς Σ.Σ.

Θὰ σημειώσωμεν, πρὶν κλείσωμεν τὸ θέμα μας περὶ ἴσης μεταχειρίσεως, ὅτι καὶ ἡ τρίτη κατηγορία ποὺ μᾶς ἀπηύθυναν τότε, ὅταν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ματαιώσουν τὴν ὑπογραφὴν τῆς Σ.Σ. ἦτο, ὅτι καὶ πάλιν ἐξαπατούσαμε τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ὅταν διαβεβαιώναμεν ὅτι εἶχεν ἐπέλθει συμφωνία διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως, εἰς ὅσα σημεῖα διεπιστοῦτο ἡ ἀνάγκη τῆς βελτιώσεως, μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἴσης μεταχειρίσεως. Ποῖος ἐψεύδετο καὶ ποῖος ἐνήργει κατὰ τῶν συμφερόντων τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, δὲν ἐβράδυνε νὰ ἀποδειχθῆ διὰ μίαν ἀκόμη φοράν.

Ἡ βελτίωσις ὅμως ἔγινε καὶ ἀπεδείχθη πλέον καὶ εἰς τὰ τρία στάδια ποὺ διήλθομεν ἀπὸ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ αἰτήματός μας μέχρι σήμερον, ποῖοι ἔβαλον εὐθέως κατ' αὐτῶν διὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὸ Προσωπικὸν των συμφέρον. Ἀπεδείχθη πλέον περιτράνως, ὅτι, ὅσοι ἔβαλον κατὰ τῆς ἴσης μεταχειρίσεως ἔπραξαν τοῦτο, ὄχι ἀπὸ ἐνδιαφέρον πρὸς τοὺς συναδέλφους των, ἀλλά, διὰ νὰ ἀποτύχη τὸ Διοικητ. Συμβούλιον, ἔστω καὶ ἂν ἡ ἀποτυχία του ἔβλαπτε τὰ συμφέροντα τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου.

Εἴμεθα ἰδιαιτέρως εὐτυχεῖς διότι εἰς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου μας καὶ τὸ σύνολον τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν προσφέραμεν κατὰ τὸν χρόνον τῆς θητείας μας, τὴν ἴσην μεταχείρισιν. Θέλουμε νὰ πιστεύουμε ὅτι συμπολιτευόμενοι καὶ ἀντιπολιτευόμενοι, πλὴν τῶν δι' ἰδίους λόγους ἀρνητῶν, θὰ μᾶς ἀναγνωρίσουν αὐτήν μας τὴν ἐπιτυχίαν.

Εἴμεθα ἀκόμη εὐτυχεῖς διτι ἀνοίξαμεν τὴν λεωφόρον διὰ τοὺς συναδέλφους μας τῶν ἄλλων Τραπεζῶν.

Πρόσληψις τέκνων συναδέλφων

Σοβαρώτατον ἐπίτευγμα, μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἴσης μεταχειρίσεως, κατὰ τὸν χρόνον τῆς θητείας του θεωρεῖ τὸ Διοικ. Συμβούλιον τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματος τῆς προσλήψεως τῶν τέκνων τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ τῶν συνταξιούχων.

Τὸ αἴτημα τοῦτο ὅπως καὶ τὸ αἴτημα τῆς ἴσης μεταχειρίσεως ἦσαν κυρίως αἰτήματα ἠθικῆς τάξεως. Τὸ οἰκονομικὸν ὄφελος ἐτίθετο εἰς δευτέραν μοῖραν. Καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς διεκδικήσεως τῶν αἰτημάτων αὐτῶν ἐπροτάξαμεν τὴν ἠθικὴν πλευράν.

Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον τὰ προτάσσομεν καὶ εἰς τὸν ἀπολογισμόν μας.

Ἡ ἱκανοποίησις τοῦ αἰτήματος τῆς προσλήψεως τῶν τέκνων τῶν συναδέλφων ἐπετεύχθη εἰς χρόνον παράλληλον μὲ τὴν ἴσην μεταχείρισιν καὶ δὲν ἠρκέσθημεν εἰς προσωρινὴν λύσιν. Ἐρρυθμίσθη ὁριστικῶς διὰ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Τραπέζης.

Ἤδη ἔχουν διεξαχθεῖ δύο διαγωνισμοὶ προσλήψεως τέκνων συναδέλφων καὶ συνταξιούχων. Οἱ προσληφθέντες, χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ὑπερβαίνουν κατὰ πολὺ τὸν προβλεπόμενον ἀριθμὸν καὶ εἶναι καὶ αὐτὸ μία πρόσθετος μαρτυρία τοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον ἐπεδείξαμεν καὶ ἐπιδεικνύομεν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς διεξάγεται καὶ τρίτος διαγωνισμός.

Πρόσληψις νέου προσωπικοῦ

Σοβαρὰν πίεσιν ἠσκήσαμεν, ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθήκοντων μας, πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης, διὰ τὴν πρόσληψιν νέου Προσωπικοῦ ὥστε νὰ ἀνακουφισθῶμεν ἀπὸ τὸ ἄγχος τῆς ἐργασίας.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν νεοπροσληφθέντων δὲν ὑπῆρξε μικρὸς δὲν ἐπετεύχθη ὅμως καὶ ἡ τελεία ἀπαλλαγή μας ἀπὸ τὸ ἄγχος τῆς ἐργασίας, διότι τὰ κενὰ ἦσαν πολλὰ καὶ ἡ ἐργασία αὐξάνει καθημερινῶς.

Ἡ πρόσληψις νέου Προσωπικοῦ, πρέπει νὰ ἀποτελῆ πάντοτε φροντίδα τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, διότι πάντοτε θὰ ὑπάρχη ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναπληρώσεώς των.

Ὀργανισμὸς ὑπηρεσίας

Τὸ αἴτημα τῆς τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσίας ἦτο καὶ αὐτὸ παλαιόν.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον παρὰ τὴν παρουσίαν τοῦ αἰτήματος τῆς ἴσης μεταχειρίσεως τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ τὴν πρωτεραιότητα ποὺ εἶχε δοθεῖ εἰς αὐτὰ ἐτόλμησε νὰ συμπεριλάβη καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματος αὐτοῦ εἰς τὸ προεκλογικόν του πρόγραμμα.

Μόλις ἀνελάβαμε τὰ καθήκοντά μας, ἐμελετήσαμε ὅλας τὰς πλευράς καὶ κατελήξαμεν εἰς ἕν πλῆρες σχέδιον Ὀργανισμοῦ τῆς Τραπέζης, τὸ ὁποῖον πιστεύομεν ὅτι καλύπτει τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις.

Τὸ σχέδιον τοῦτο ὑπεβάλλαμεν εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης καὶ ἐπὶ τι διάστημα ἐγένοντο συζητήσεις διὰ τὴν ἀποδοχήν του.

Δὲν ἤρκεσεν, δυστυχῶς, ὁ χρονος διὰ νὰ ἔχη ὁλοκληρωθῆ καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ἡ προσπάθειά μας.

Ἡ ἐπιβράδυνσις ὀφείλεται κυρίως εἰς τὰ ἀλλεπάλληλα ἐσωτερικὰ γεγοντα ὡς ἐν ἀρχῇ τοῦ ἀπολογισμοῦ μας ἀναφέρομεν.

Ὡς ἔχομεν ἤδη ἀνακοινώσει ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης, ἡ ὁποία διὰ στόματος τοῦ κ. Διοικητοῦ ἀνεγνώρισεν, ὅτι, ὁ Ὀργανισμὸς τῆς Τραπέζης, εἶναι ἀρτηριοσκληρωτικὸς, συνεστήθη ἐπιτροπή, μὲ συμμετοχὴν καὶ τῆς συλλογικῆς ἐκπροσωπήσεως, διὰ τὴν μελέτην καὶ τροποποίησιν τοῦ Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσίας. Ἡ σημειουμένη καθυστέρησις ὀφείλεται κυρίως εἰς τὰς συνεχεῖς ἀπουσίας ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις τῆς ἐπιτροπῆς, τοῦ Προέδρου τῆς τ. Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος κωλυσιεργεῖ ἐκ προθέσεως.

Ἑνιαῖον ὡράριον ἐργασίας

Ἐπὶ ἔτη καὶ ἔτη, εἰς τοὺς συναδέλφους μας τῶν Ἐπαρχιακῶν Ὑποκαταστημάτων παρείχετο ἀπὸ ὑποψηφίους διὰ τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια ποὺ ἐξελέγοντο, ἡ διαβεβαίωσις, ὅτι, θὰ ἀγωνισθοῦν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἑνιαίου ὡραρίου ἐργασίας Κέντρου καὶ Ἐπαρχιῶν.

Καὶ ἐνῶ τὰ ἔτη παρήρχοντο εἶχεν ἑδραιωθεῖ εἰς ὅλους ἡ πεποίθησις, ὅτι, τὸ αἴτημα τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθῆ.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον δὲν ἐδίστασε παρὰ ταῦτα, νὰ συμπεριλάβη καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματος αὐτοῦ εἰς τὰς ἐπαγγελίας του. Ἐγνώριζε τὰς δυσχερείας. Εἶχεν ὅμως λάβει τὴν μεγάλην ἀπόφασιν νὰ ἀγωνισθῆ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν ὅλων τῶν χρονιζόντων μεγάλων αἰτημάτων τοῦ Προσωπικοῦ.

Μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἴσης μεταχειρίσεως καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματος τῆς προσλήψεως τῶν τέκνων τῶν συναδέλφων, ἡ πίεσις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἑνιαίου ὡραρίου ηὔξανε καθημερινῶς.

Ἡ παροῦσα Διοίκησις τῆς Τραπέζης, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἐτέθη τὸ αἴτημα δὲν ἐβράδυνε νὰ ἀναγνωρίση τὸ δίκαιον καὶ νὰ ἀποδεχθῆ ἐν συνεχείᾳ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματος.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ηὐτύχησε νὰ ἱκανοποιηθῆ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του καὶ τὸ μεγάλο αὐτὸ αἴτημα τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Εἶναι ἀκόμη εὐτυχέστερον, διότι, ὅπως, ἤνοιξε τὴν λεωφόρον διὰ νὰ ἀπολαύσουν ὅλοι οἱ Τραπεζοϋπάλληλοι τὴν ἴσην μεταχείρισιν, ἔπραξε τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὸ ἑνιαῖον ὡράριον ἐργασίας.

Ἡ ἐπιτυχία μας κατέστη συντόμως παντραπεζική.

Ἐπιχειροῦν, τώρα, μετὰ τὰ ἀποτέλεσμα, οἱ ἀντίπαλοι τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, νὰ μειώσουν τὴν σημασίαν καὶ τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς ἐνῶ παραλλήλως καταβάλλεται προσπάθεια νὰ ἀποδοθῆ εἰς ἄλλους ἡ ἱκανοποίησις τοῦ αἰτήματος.

Λυπούμεθα διὰ τὸ κατάντημα τῶν ἀνθρώπων ποὺ διὰ τὸ προσωπικόν των συμφέρον καὶ μόνον ἀρνοῦνται τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ Συλλόγου των καὶ προσβάλλουν τὴν νοημοσύνη τῶν συναδέλφων των καὶ τοὺς καταγγέλομεν διὰ τὴν τοιαύτην συμπεριφοράν των.

Εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τοῦ αἰτήματός μας αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Ο.Τ.Ο.Ε., ἡ ὁποία ἀνέφερε ὅτι ἔθεσεν τὸ αἴτημα εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἀπασχολήσεως καὶ εἰς τὸ φύλλον τῆς «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ» μηνὸς Ἰανουαρίου 1975 ἐδημοσιεύθη ἡ ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν ἀπηυθύναμε πρὸς τὴν Ο.Τ.Ο.Ε. ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Ἐθεωρήσαμεν ἐπιβεβλημένον νὰ ἀναφέρωμεν τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸν ἀπολογισμόν μας, διότι δὲν εἶναι ἐπιτρεπτὸν νὰ ἀρνούμεθα τὰς ἐπιτυχίας τοῦ συνδικαλιστικοῦ μας ὀργάνου, ἀσχέτως τῶν προσώπων ποὺ εὑρίσκονται ἑκάστοτε εἰς τὴν Διοίκησίν του. Ὅσοι καὶ μετὰ ταῦτα ἐξακολουθοῦν νὰ διαδίδουν ὅσα διαδίδουν, δὲν ἐνδιαφέρονται ὁπωσδήποτε διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ συνόλου, ἀλλὰ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἰδικῶν των καὶ μόνον φιλοδοξιῶν.

Βρεφονηπιακὸς σταθμὸς

Ἀμείωτον ὑπῆρξεν τὸ ἐνδιαφέρον μας, καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς θητείας μας, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας εἰς ὅλας τὰς ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης. Τὰ ἀποτελέσματα εἶναι εἰς ὅλους γνωστά. Παρὰ τὴν ἔλλειψιν Προσωπικοῦ ἐξέλιπε τὸ φαινόμενον τῆς μὴ χορηγήσεως τῆς θερινῆς ἀδείας. Ἦτο ὁμολογουμένως ἀπαράδεκτος ἡ κατάστασις ποὺ ὑφίστατο εἰς τὸν τομέα αὐτόν. Μέγας ἀριθμὸς συναδέλφων ἐστερεῖτο τῆς ἀδείας του καὶ δὲν εἶναι ὀλίγοι ἐκεῖνοι ποὺ εἶχαν νὰ λαμβάνουν ἄδειαν τριῶν καὶ περισσοτέρων ἐτῶν. Εἶχε γίνει συνείδησις ὅτι καὶ τὸ θέμα τοῦτο δὲν εἶχε τὴν λύσιν του.

Ἀπεδείξαμεν, ὅτι ἦτο θέμα ἐνδιαφέροντος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ὅσοι εἰρωνικὰ ἐμειδίασαν ὅταν ἀξιώσαμεν τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ φαινομένου, ἀντελήφθησαν ἐγκαίρως, ὅτι, τὰ πάντα εἶναι δυνατὰ ὅταν ἡ Διοίκησις τοῦ Συλλόγου ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ μέλη του.

Αὐτὸ τὸ ἐνδιαφέρον μας, εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα, νὰ μειωθοῦν εἰς τὸ μίνιμουμ αἱ παραβάσεις τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα ὡς π.χ. τὸ ὡράριον ἐργασίας, τὰς ὑπερωρίας κ.λ.π.

Συνυπολογισμὸς ἐπιδομάτων εἰς τὸ δῶρον ἑορτῶν - θερινὴν ἄδειαν καὶ ὑπερωρίας

Ἡ παραβίασις τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας εἶχεν λάβει δυστυχῶς διαστάσεις καὶ εἰς θέματα ἀμοιβῆς τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης μας.

Ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, ἀπὸ τῆς καθιερώσεως τῶν πάσης φύσεως ἐπιδομάτων (Διαχειριστικόν, τεχνικόν, ἐξειδικευμένης ἐργασίας κ.λ.π.), τὰ ἐπιδόματα ταῦτα, καίτοι ἀποτελοῦν τμῆμα μισθοῦ δὲν ὑπελογίζοντο εἰς τὰ δῶρα Χριστουγέννων, Πάσχα ὡς καὶ εἰς τὸ ἐπίδομα ἀδείας καὶ τὰς ὑπερωρίας.

Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, τῇ ἀνοχῇ, λόγω ἀγνοίας τῶν θεμάτων ἢ ἐλλείψεως ἐνδιαφέροντος τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τοῦ Συλλόγου, ἐλάμβανον ΜΕΙΩΜΕΝΑΣ ΑΠΟΔΟΧΑΣ.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπεσήμανε τὴν ἀπώλειαν αὐτὴν τῶν ἀποδοχῶν μας καὶ ἔσπευσε νὰ ἐπανορθώση τὴν ζημίαν.

Δὲν κατέστη δυστυχῶς ἐφικτὸν νὰ καταβληθοῦν εἰς τοὺς δικαιούχους αἱ ἀπώλειαι τοῦ μισθοῦ των, εἰς χρόνον πέραν τῆς πενταετίας, διότι τὸ δικαίωμα εἶχεν παραγραφεῖ.

Κατεβλήθη ὅμως εἰς ὅλους, χάρις εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ὁ παρανόμως πραρακρατούμενος μισθός, ἐκ τοῦ μὴ συνυπολογισμοῦ τῶν ἐπιδομάτων διὰ μίαν ὁλόκληρον πενταετίαν.

Πολλοὶ ἐπὶ τῶν ἐπικριτῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ποὺ διετέλεσαν κατὰ τὸ παρελθὸν μέλη τοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου μας μὲ ὑπευ-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 9ην ΣΕΛ.)

Αἱ ὁμιλίαι τῶν συναδέλφων κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδέλφου ΠΑΝΑΓ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Συνάδελφοί μου, ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, ὁ κ. πρόεδρος τῆς Γ.Σ. εἶπεν ὅτι ἤδη ἔχουν γραφῆ 40 ὁμιληταί. Ἦτο φυσικόν. Διότι τούτη, εἶναι ἡ πρώτη ἐλεύθερη μεταδικτατορικὴ συνέλευσις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης (παρατεταμένα χειροκροτήματα). Ἡ πρώτη, ἡ ὁποία μᾶς βρίσκει ὕστερα ἀπὸ 8 χρόνια μὲ ἐλεύθερα τὰ ἀτομικὰ καὶ συνδικαλιστικά μας δικαιώματα (παρατεταμένα χειροκροτήματα). Εἶναι ἕνα ἰδιαίτερον γεγονὸς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τονιστῇ ὄχι μόνον ἀπὸ ἕνα, ὄχι κἂν ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν ὁμιλητῶν, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ Σῶμα τῶν ὑπαλλήλων μέσῳ τοῦ κυριάρχου ὀργάνου διοικήσεως, τῆς Γ.Σ. Διὰ τοῦτο προτείνω ὅπως ἡ Γ.Σ., διαδηλώσῃ τὴν πίστι της εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ δημοκρατικὰ ἰδεώδη, καταδικάσῃ κάθε ἀπόπειρα — ὁποθενδήποτε προερχομένη — ἐκτροπῆς ἀπὸ τὸ Συνταγματικὸ πολίτευμα καὶ ἀποτίσῃ φόρο τιμῆς εἰς τοὺς ἐπωνύμους καὶ ἀνωνύμους ἥρωες τῆς ἐλευθερίας καὶ ἰδιαίτερα εἰς τοὺς ἀδελφούς μας Κυπρίους, Ἐγκρίνεται;

ΤΑ ΜΕΛΗ: Ἐγκρίνεται... Ἐγκρίνεται... (ζωηρὰ παρατεταμένα χειροκροτήματα).

κ. Π. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αἱ Γενικαὶ Συνελεύσεις μας, χρόνια τώρα, δὲν διεκρίνοντο διὰ τὸ πλῆθος των. Διεκρίνοντο διὰ τὸ πάθος των. Τὸ δημοκρατικόν των πάθος. Ἡ προηγουμένη ὁμόφωνος ἀπόφασίς σας ἀπέδειξεν ὅτι αὐτὸ τὸ πάθος, δὲν ἐμειώθη ἀπὸ τὴν μακρὰ νύκτα τῆς δικτατορίας. Εὖγε εἰς τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Τέλος, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ καλωσορίσω τοὺς ἐπανελθόντας συναδέλφους μας, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀπολυθῆ μὲ τὰς συντακτικὰς πράξεις Ι καὶ Θ καὶ νὰ τοὺς διαβεβαιώσω διὰ τὰ φιλικὰ καὶ συναδελφικά μας αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ διαπιστώσουν ἐμπράκτως κατὰ τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας των (χειροκροτήματα).

Συνάδελφοι, ὁ κ. Πίσκοπος ἐτόνισε κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὴν ὁμιλίαν του...

κ. Ν. ΠΙΣΚΟΠΟΣ: Ὁ κ. Πρόεδρος νὰ λέτε.

κ. Π. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δὲν εἶστε γιὰ μένα Πρόεδρος, μέχρις ὅτου δώσετε ἱκανοποιητικὲς ἐξηγήσεις ἐπὶ ὡρισμένων σημείων τὰ ὁποῖα θὰ θίξω εὐθὺς ἀμέσως. (Διαμαρτυρίαι, φωναί). «Τίμια καὶ καθαρὰ» ἐπανέλαβε κατὰ κόρον εἰς τὴν ὁμιλίαν του ὁ κ. Πίσκοπος. Ἀσφαλῶς, θὰ τὰ ποῦμε τίμια καὶ καθαρὰ μὲ γραπτὰ κείμενα καὶ ἔγγραφες ἀποδείξεις, καταδικάζοντας κάθε μορφὴ καὶ ἀπόπειρα συκοφαντίας ἢ λάσπης ἐναντίον οἱουδήποτε συναδέλφου (χειροκροτήματα). Ἡ ὁμιλία μου διαιρεῖται σὲ 3 σημεῖα, α) ἀπαραίτητοι διευκρινίσεις αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ δοθοῦν ἀπὸ ὡρισμένα μέλη τοῦ Δ.Σ., β) κριτικὴ ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ Δ.Σ. καὶ γ) ἄμεσοι στόχοι καὶ προοπτικαὶ τοῦ Συλλόγου μας.

α) Ἀπαραίτητοι διευκρινίσεις αἱ ὁποῖαι ζητοῦνται

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο διευκρινίζομεν ἐξ ἀρχῆς ὅτι δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει τὸ φρόνημα οὐδενός. Μᾶς ἐνδιαφέρει ὅμως ἡ παράνομος καὶ ἀντιιδεολογικὴ συνδικαλιστικὴ πρᾶξις. Ἔτσι, πρῶτον, ἀπὸ τὸ περιοδικὸν «ΤΟΜΕΣ» τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου - Φεβρουαρίου 1973, ἐπισήμου ὀργάνου τῆς «Ἑλληνικῆς Λέσχης» διαβάζομεν τὰ ἑξῆς: «Μεταξὺ τῶν παρισταμένων ἐκλεκτῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Λέσχης διακρίνομεν τοὺς κ. κ. Νικ. Πίσκοπον καὶ Α. Ρωσσέτην Πρόεδρον καὶ Γεν. Γραμματέα τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ε.Τ.Ε.». Ἰδοὺ τὸ γραπτὸν κείμενον, τὸ ὁποῖον καταθέτομεν εἰς τὴν Γραμματείαν. Καὶ ἐρωτῶμεν: Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου μας ἦσαν ἐκλεκτὰ μέλη ὀργανώσεως ἡ ὁποία ἐδραστηριοποιήθη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δικτατορίας; Δεύτερον: Εἰς τὰς 31.7.75 ὁ κ. Α. Ρωσσέτης, μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου μας, κυκλοφορεῖ προσωπικὴν ἀνακοίνωσίν του πρὸς τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης μας εἰς τὴν ὁποίαν κατηγορεῖ τὸν κ. Ν. Πίσκοπον, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὅτι ἦτο ὁ ἄνθρωπος τοῦ Ἀνδρουτσοπούλου καὶ τοῦ Ἀχῆ εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου 1973 εἶχε στενὲς σχέσεις μὲ τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν Ἀθηνῶν. Εἰς τὰς 5.8.75 ὁ κ. Ν. Πίσκοπος ἀπαντᾷ εἰς τὸν κ. Α. Ρωσσέτην, ἐπίσης διὰ προσωπικῆς του ἀνακοινώσεως, καὶ τοῦ ἀντιστρέφει τὰς κατηγορίας. Τὸν κατηγορεῖ διὰ ἀρχιεκοφίτην, ὑποψήφιον τῆς συμβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ πράκτορα τῆς Γεν. Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν. Ταυτοχρόνως, δηλοῖ εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἀνακοίνωσίν του, ὅτι ἐντὸς τῆς ἡμέρας καταθέτει μήνυσιν ἐπὶ συκοφαντικῇ δυσφημίσει κατὰ τοῦ κ. Ρωσσέτη. Ἰδού, συνάδελφοί μου, τὰ δύο κείμενα τῶν ἀνακοινώσεων, τὰ ὁποῖα καταθέτω εἰς τὴν γραμματείαν, ὡς ἔγγραφον στοιχεῖον. Καὶ ἐρωτῶ δημοσίᾳ, εἶναι ποτὲ δυνατόν, εἶναι ἐπιτρεπτόν, νὰ περιφέρωνται τέτοιες κατηγορίες ὄχι ἐναντίον μελῶν τοῦ Δ.Σ. ἀλλὰ ἐναντίον συναδέλφων; Δὲν ἀντιλαμβάνεσθε τὴν πλήρη καταράκωσιν τοῦ κύρους; Καὶ ἐρωτῶ, διατὶ δὲν κατετέθη ἀκόμη, ἀπὸ τὰς 5.8.75, ἡ μήνυσις περὶ τῆς ὁποίας ἀναγράψατε εἰς τὴν ἀνακοίνωσίν σας κ. Πίσκοπε; Τρίτον: Καταγγέλω ὅτι εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ Συλλόγου μας τοῦ ἔτους 1973 οἱ κύριοι Πίσκοπος καὶ Ρωσσέτης προεκάλεσαν ὑπὲρ αὐτῶν τὴν ὠμὴ καὶ ἀπροκάλυπτον παρέμβασιν τῆς τότε Διοικήσεως τῆς Τραπέζης μας καθὼς καὶ ἰσχυρῶν τῆς δικτατορίας. Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρω τὰς περιοδείας τὰς ὁποίας ἐπραγματοποίησαν εἰς Ὑποκαταστήματα συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ κ. Παύλου Μανωλοπούλου, Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ἐπὶ Γ. Παπαδοπούλου, ἀρχηγοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Λέσχης καὶ μέλους τοῦ Δ.Σ. τῆς Τραπέζης μας τότε. Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ΕΓΝΑΤΙΑ τῆς Θεσσαλονίκης ὁ κ. Π. Μανωλόπουλος, ἔδωσε πρὸς τὰ συγκεντρωθέντα στελέχη τῶν Ὑποκ)των Θεσ)νίκης τὴν ἐντολὴν «ψηφίσατε Πίσκοπον γιατὶ ἀλλοιῶς δὲν ἔχει ἐξομοίωσιν». Καταγγείλαμε ἀπὸ τότε τὸ γεγονὸς ἐγγράφως, μὲ ἀνακοινώσεις μας, καὶ προφορικῶς, ἐνώπιον συγκεντρώσεων τῶν συναδέλφων Θεσ)νίκης καὶ Πατρῶν, χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ διάψευσις. Καὶ ἐρωτῶ. Εἶναι ἀλήθεια, ναὶ ἢ ὄχι, τὸ γεγονὸς τῆς ἀπροκαλύπτου παρεμβάσεως, τὸ ὁποῖον ἐνόθευσε κατὰ ἓν μέρος τὸ ἐλεύθερον φρόνημα τῶν συναδέλφων ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ φόβου; Τέταρτον: Εἶναι ἀλήθεια, ναὶ ἢ ὄχι, ὅτι κλιμάκια τοῦ Συλλόγου μας περιήρχοντο τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ ἱδρύσουν γραφεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Λέσχης καὶ νὰ συμμετάσχουν εἰς ἐγκαίνια αὐτῶν; Ἰδοὺ αἱ ἔγγραφοι ἀποδείξεις τὰς ὁποίας καταθέτω εἰς τὴν γραμματείαν. Ἐπαρχιακαὶ ἐφημερίδες αἱ ὁποῖαι ἐπιβεβαιοῦν τὴν καταγγελίαν διὰ τὰς πόλεις Βόλον, Λάρισαν, Πάτραν καὶ τὴν νῆσον Σῦρον. Καὶ ἀπευθύνω πλέον τὸ ἐρώτημα πρὸς καθένα ἀπὸ σᾶς, συνάδελφοί μου. Ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποκρυβοῦν αἱ συγκεκριμέναι αὐταὶ ἐνέργειαι; Εἶναι δυνατὸν νὰ μὴν ἔχωμεν τὴν ἀπαίτησιν ἀπαντήσεως; Ὑπάρχει, ἔστω καὶ ἕνας συνάδελφος εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτήν, ὁ ὁποῖος νὰ ἐγκρίνῃ τὰς ἐνεργείας αὐτάς; Ἐὰν ὑπάρχει, ἂς τὸ δηλώσει ὑψώνοντας τὸ χέρι του. Οὔτε ἕνας; Οὔτε ἕνας κ. Ν. Πάσκοπε δὲν τὰς ἐγκρίνει. Ἡ Γ.Σ. ἀναμένει τὰς ἐξηγήσεις σας. Συνάδελφοι, κλείνοντας τὸ σημεῖον αὐτὸ τῆς ὁμιλίας μου, θέλω νὰ θίξω καὶ ἕνα ἄλλο σημεῖον. Τὴν μεθοδευμένην ἐκστρατείαν κατασυκοφαντήσεως καὶ λάσπης ἡ ὁποία ἐκτοξεύεται, κατὰ πάντων ἰδίᾳ διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ψιθύρου. Καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄτομόν μου, εἶμαι εἰς τὴν διάθεσιν παντός, ἐνώπιος ἐνωπίῳ, δι' ἔντιμον καὶ ἀντικειμενικὸν διάλογον, ὅπως τὸν διεξήγαγα προηγουμένως βάσει στοιχείων τὰ ὁποῖα κατέθεσα καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀναμένομεν ἅπαντες διευκρινίσεις. Ἂς ἔλθουν λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι τοῦ διαδρόμου καὶ τοῦ ψιθύρου νὰ μᾶς ποῦν ὅτι ἔχουν ἐναντίον τοῦ Θεοφανόπουλου ἢ οἱουδήποτε ἄλλου. Ἐὰν δὲν τὸ πράξουν, ἂς ἀντιμετωπιστοῦν ἀπὸ τὸ τίμιον σῶμα τῶν συναδέλφων ὡς κοινοὶ συκοφάνται, κατάπτυστοι καὶ καταγέλαστοι.

β) Κριτικὴ ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ Δ.Σ.

Ἀνεγνώσαμεν μὲ μεγάλην προσοχὴν τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ Δ.Σ. Συμφωνοῦμεν ὡς πρὸς ἕνα σημεῖον. Πράγματι, τὸ ἔτος 1974 ὑπῆρξεν ἔτος καρποφόρον εἰς συνδικαλιστικὰ ἐπιτεύγματα. Τὸ ἀντίθετον, μόνον κακόπιστος μπορεῖ νὰ τὸ ἰσχυριστῇ. Ἐπίκεντρον τῶν ἐπαγγελματικῶν ἐπιλύσεων, ὑπῆρξεν, ὅπως εἶναι σὲ ὅλους γνωστόν, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐξομοιώσεως, ὡς ἐχαρακτηρίσθη, μὲ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Διαφωνοῦμεν ὅμως, εἰς δύο σημεῖα μὲ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ Δ.Σ. Τὸ πρῶτον, ὅτι δὲν βρῆκε οὔτε δυὸ λόγια νὰ γράψῃ γιὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἠθικῆς τάξεως εἰς τὴν Τράπεζαν, τὴν ἀξιοκρατίαν καὶ τὴν προστασίαν τῆς προσωπικότητος τῶν ἐργαζομένων. Οὔτε δυὸ λόγια, λέτε καὶ τὸ θέμα αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ πεμπτουσία τῆς Τραπέζης, ἀποτελεῖ ἁπλῆ παρονυχίδα. Τὸ δεύτερον, εἶναι ὅτι τὸ Δ.Σ. ἐπιχειρεῖ μίαν παραχάραξιν τῆς ἱστορίας, μὲ τὴν ἀποσιώπησιν ὡρισμένων γεγονότων. Καὶ αὐτὸ τὸ δικαίωμα δὲν τὸ ἔχει κανένας μας. Μπορεῖ νὰ συμφωνοῦμεν μὲ τὴν συνδικαλιστικὴν τακτικὴν οἱουδήποτε, μπορεῖ νὰ δικαιολογοῦμεν ἢ ὄχι τὰς παραλείψεις, ἀλλὰ παραχαράκται τῆς ἱστορίας δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ γίνουμε. Ἂς ξαναζήσουμε λοιπὸν τὰ γεγονότα ὅλοι μαζί, καὶ λέγω νὰ ξαναζήσουμε διότι εἶπα τὰ ἴδια λόγια ἀπὸ αὐτὸ τὸ βῆμα κατὰ τὴν περυσινὴν Γ.Σ., πάλι μὲ ἐπίσημα κείμενα. Ἰανουάριος 1973, ὁ κ. Ἀχῆς ἐξαγγέλει τὴν ἐξομοίωσιν εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς πίττας τοῦ Συλλόγου. Ἀπρίλιος 1973, δύο ἡμέρες πρὸ τῶν ἐκλογῶν τοῦ Συλλόγου μας, τὸ τότε Δ.Σ. κυκλοφορεῖ ἀνακοίνωσίν του καὶ πληροφορεῖ τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης ὅτι ἡ ἐξομοίωσις καὶ ὁ ὀργανισμὸς ὑπηρεσίας ἦσαν γεγονός. Ἐπηρεάζεται ἕνα μέρος τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος μὲ αὐτὴν τὴν ἀνακοίνωσιν, νοθεύεται τὸ φρόνημά του, ἀλλὰ καὶ τὸ χειρότερον, αὐτοπαγιδεύεται τὸ Δ.Σ. μὲ μίαν ψευδῆ προεκλογικὴν ἀνακοίνωσιν. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην πρέπει, πάσῃ θυσίᾳ, ἡ ἐξομοίωσις νὰ πάρῃ σάρκα καὶ ὀστᾶ ἔναντι τῶν ὁποιωνδήποτε θυσιῶν. Ὁ κ. Ἀχῆς ὅμως ἔχει ἤδη ὑπαναχωρήσει ἀπὸ τὴν ἀρχικὴν δήλωσίν του. Εἰς τὰς 11.7.73, δηλ. 3 μῆνες μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἀνακοίνωσιν τοῦ Δ.Σ., ὁ Πρόεδρος τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς κ. Π. Μανωλόπουλος γράφει εἰς τὴν ἐπίσημον εἰσήγησιν τοῦ «ὡς ἐκ τῆς σοβαρότητος τοῦ θέματος ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει σκόπιμον ὅπως τὸ προτεινόμενον μέτρον τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Γ.Σ. τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης». Εἰς τὰς 28.8.73 ἡ τότε Διοίκησις τῆς Τραπέζης ὑπαναχωρεῖ ἀτάκτως ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσίν της. Παραδίδεται ἀπὸ τὸν κ. Δ)ντὴν Προσωπικοῦ σημείωμα πρὸς τὸν κ. Ν. Πίσκοπον τὸ ὁποῖον, μεταξὺ ἄλλων, λέγει «ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μισθολογικὴ ἐξομοίωσις θέλει πραγματοποιηθῆ καὶ ἰσχύσῃ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αὕτη θέλει ἐγκριθῆ ὑπὸ τῆς πρώτης Γ.Σ. τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης, τῆς συγκληθησομένης μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἀνασυνταχθησομένου Ὀργανισμοῦ ὑπηρεσίας». Ἰδοὺ ἀντίγραφα τῆς εἰσηγήσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐξομοιώσεως καὶ τοῦ σημειώματος τοῦ κ. Δ)ντοῦ Προσωπικοῦ.

Ὁ κ. Ν. Πίσκοπος εἶχεν ἀποδεχθῆ τότε τὴν θέσιν αὐτὴν τῆς Διοικήσεως, ποὺ σημαίνει μὲ ἁπλᾶ λόγια ὅτι ἀκόμα θὰ περιμέναμε τὴν ἐξομοίωσιν μιᾶς καὶ δὲν ἔχει ἀποφασισθῆ μέχρις αὐτῆς τῆς στιγμῆς ἡ τροποποίησι τοῦ Ὀργανισμοῦ ὑπηρεσίας. Καὶ ἐρωτῶ γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, μιὰ καὶ οὔτε κατὰ τὴν περσινὴ Γ.Σ. μοῦ ἐδόθη ἀπάντησις. Εἶναι γεγονότα αὐτὰ ἢ ὄχι; Συνεχίζω. Πληροφορούμεθα τότε αὐτὰ τὰ γεγονότα. Κυκλοφοροῦμε δύο ἀνακοινώσεις μας, στὶς 6.10.73 καὶ 24.10.73, μὲ τὶς ὁποῖες ἀποκαλύπτουμε τὰ γεγονότα, καταγγέλομε τοὺς Κρατικοὺς φορεῖς καὶ τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης, προειδοποιούσαμεν ὅτι παραπομπὴ τοῦ θέματος στὴν Γ.Σ. τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης θὰ ἐπέφερε ὡς αὐτόματον ἀντίδρασιν τὴν κήρυξιν ἀγῶνος δι' ὅλων τῶν μέσων καὶ ἐκαλούσαμεν τὸ Προσωπικὸν νὰ σταθῇ δίπλα εἰς τὰ Δ.Σ. τῶν Συλλόγων μας διὰ νὰ κερδιθῇ τὸ αἴτημα τῆς ἐξομοιώσεως. Δημιουργεῖται ἀναταραχή, παρέμβασις τῆς ΟΤΟΕ προσωπικὰ διαβήματα τοῦ τότε Προέδρου τῆς κ. Π. Παπαρροδοπούλου καὶ λαμβάνεται ἀπόφασις διὰ τὴν ὑπογραφὴν Σ.Σ.Ε. Συνέρχεται ἔκτακτος Γ.Σ. τοῦ Συλλόγου μας διὰ νὰ παρασχεθῇ ἐν λευκῷ ἐξουσιοδότησις πρὸς τὸ Δ.Σ. νὰ ὑπογράψῃ τὴν Σ.Σ.Ε. Εἰσηγούμεθα τότε νὰ παρασχεθῇ ἡ ἐξουσιοδότησις πρὸς τὸ Δ.Σ. ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ ἐδιατηροῦντο τὰ κεκτημένα δικαιώματά μας. Καὶ ἐξήγησα μὲ κρυσταλλίνην διαύγειαν ποῖα ἦσαν τὰ κεκτημένα δικαιώματά μας. Ἦσαν, ἡ προσαύξησις καὶ τὸ κλάσμα μισθοῦ, τὰ ἐπιδόματα θέσεως (προϊσταμένων κ.λ.π.) καὶ τὸ 15μερον ποὺ κατεβάλλετο ἐτησίως εἰς ὅλους τοὺς συναδέλφους ποὺ δὲν κατεῖχον θέσιν ἐποπτείας. Ὑπογράφεται καὶ δημοσιεύεται ἡ ΣΣΕ περὶ ἐξομοιώσεως.

Διαπιστοῦται ὅτι παρὰ τὰς ἐγκαίρους προειδοποιήσεις μας τὰ κεκτημένα δικαιώματά μας εἶχαν σφαγισθῆ. Κυκλοφοροῦμε στὶς 21.5.1974 ἀνακοίνωσιν καὶ ὑποδεικνύουμε εἰς τὸ Δ.Σ. τοὺς ἐννόμους τρόπους μὲ τοὺς ὁποίους μποροῦσε ἀκόμα νὰ διεκδικήσῃ, πρὶν ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐξομοιώσεως στὶς 1.7.74, τὰ ἐπιδόματα προϊσταμένων κλπ., τὸ 15μερον τῶν ἄνευ θέσεων ἐποπτείας, τὸ κλάσμα μισθοῦ, τὴν μείωσιν τῶν βασικῶν μισθῶν τῶν Ὑπολ. Β, τῶν Λογ. Β καὶ τῶν Ὑποτμημ. Ἀκόμη, ὅλα ἐκεῖνα ποὺ εἶχε ἀπορρίψει ἡ Διοίκησις Ἀχῆ καὶ δὲν θὰ ἐνεκρίνοντο χωρὶς τὴν Διοίκησιν Ἀγγελοπούλου. Τότε, μὲ ἀνακοίνωσίν του, τὸ Δ.Σ. μᾶς κατηγόρησεν δημοσίᾳ ὅτι ψευδόμεθα. Τώρα, ποὺ διεκδικοῦμε ἀκόμα τὰ ἐπιδόματα προϊσταμένων, τὰ κλάσματα τὸ 15μερο, ἂς κρίνουν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ συνάδελφοι ποὺ τὰ ἀπώλεσαν ἂν εἴχαμε δίκαιον ἢ ἄδικον. Λέγει ὅμως ἀκόμη τὸ Δ.Σ. εἰς τὸν ἀπολογισμόν του α)ὅτι ἡ διωρισμένη διοίκησις τῆς ΟΤΟΕ ἐπούλησε τὸ μισθολογικόν μας θέμα γιατὶ ἀποδέχτηκε αὐξήσεις 10% καὶ 12%. Ἀσφαλῶς, τὸ Δ.Σ. ἐλησμόνησε νὰ διορθώσῃ τὰ γραπτὰ ποὺ τῆς παρέδωσε ὁ συντάκτης τοῦ ἀπολογισμοῦ προχρονολογημένα διότι ἀσφαλῶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀγνοῇ αὐτὸ ποὺ γνωρίζουν ὅλοι οἱ συνάδελφοι, δηλ. ὅτι οἱ αὐξήσεις ποὺ πέτυχε ἡ διοίκησις τῆς ΟΤΟΕ ἦσαν οἱ ὑψηλότερες ἀπὸ ὅλες ὅσες ἔχουμε πάρει ποτὲ μέχρι σήμερα. Ἦσαν 32% μέχρι τὸ τμῆμα μισθοῦ δραχ. 5.000, 24% ἀπὸ 5.001 — 6.000 καὶ 16% ἀπὸ τὰς 6.001 καὶ ἄνω. Ἀκόμη, προσαυξήθηκε ἀπὸ 20% ἕως 50% τὸ ἐπίδομα μικρομισθίων καὶ 6) ὅτι τὸ ὡράριον Κέντρου καὶ Ἐπαρχίας τὸ ἐπέλυσε τὸ ἀπερχόμενον Δ.Σ. Λυποῦμαι ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀληθές. Τὸ ἐπέλυσε ἡ ΟΤΟΕ καὶ τὸ γνωρίζει αὐτὸ πολὺ καλὰ τὸ Δ.Σ. Γνωρίζει ὅτι ἡ ΟΤΟΕ ἔκανε συνεχῆ διαβήματα πρὸς τὴν Διοίκησίν μας, τὸν κ. Ἀνδρεάδην, τὸν κ. Κωστόπουλον, τὸν κ. Λῶλον τῆς Γενικῆς Τραπέζης καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους Τραπεζίτας. Γνωρίζει πολὺ καλὰ τὸ Δ.Σ. τὶς παραστάσεις μας, τὶς σχεδὸν καθημερινές, πρὸς τοὺς Ὑπουργοὺς Συντονισμοῦ καὶ Ἀπασχολήσεως κ. κ. Π. Παπαληγούρα καὶ Κ. Λάσκαρην. Γνωρίζει ἀκόμη πολὺ καλὰ τὸ Δ.Σ. ὅτι ἡ ΟΤΟΕ ἐκάλεσε τοὺς Νομικούς της Συμβούλους οἱ ὁποῖοι μὲ γνωματεύσεις των μᾶς εἶπαν ὅτι μποροῦμε νὰ διεκδικήσουμε καὶ δικαστικῶς τὸ θέμα εἴτε στὰ πολιτικὰ δικαστήρια εἴτε στὰ Διαιτητικὰ σὰν ἔγερσιν συλλογικῆς διαφορᾶς. Αὐτὰ ὅλα, ἀποδεικνύονται ἀπὸ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, τὰ ἀρχεῖα καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ΟΤΟΕ, ἀπὸ τὰ εὐχαριστήρια τηλεγραφήματα ὅλων τῶν ἀδελφῶν Συλλόγων πρὸς τὴν Ο.Τ.Ο.Ε., ἀπὸ τὴν ἰδίαν, τέλος τὴν ἐγκύκλιον τῆς Τραπέζης μας, ἡ ὁποία ἀναγράφει «κατόπιν συμφωνίας τῶν Διοικητῶν ὅλων τῶν Τραπεζῶν» κλπ. Καὶ ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἐρωτήσωμεν τὸ Δ.Σ. Μὲ ποῖον δικαίωμα, κύριοι, δὲν τὰ ἀναφέρετε αὐτὰ εἰς τὸ Προσωπικόν; Εἶναι αὐτό, ναὶ ἢ ὄχι, παραχάραξις τῆς ἱστορίας;

γ) Ἄμεσοι στόχοι καὶ προοπτικαὶ τοῦ Συλλόγου μας.

Ὅλα αὐτά, τὰ ὁποῖα ἀνέφερα μέχρι τώρα, συνάδελφοί μου, ἀποτελοῦν ἱστορίαν. Χρήσιμον μὲν διὰ τὴν γνῶσιν καὶ τὴν κρίσιν, ἀλλὰ ἱστορίαν. Ἐμεῖς ὅμως ὀφείλουμε νὰ ἀτενίζωμεν τὸ μέλλον καὶ νὰ προγραμματίζωμεν τὰς ἐνεργείας, τὰς διεκδικήσεις καὶ τοὺς στόχους μας. Διαφορετικά, θὰ ἔχουμε μείνει στατικοί. Θὰ ἔχουμε γίνει ἀπολιθώματα. Ἂς δοῦμε μαζὶ τὶς ἄμεσες ἐπιδιώξεις μας, ποὺ διακρίνονται σὲ γενικώτερες καὶ εἰδικές. Οἱ πρῶτες, ἀφοροῦν ὁλόκληρον τὸν Κλάδον μας ὅπως εἶναι οἱ αὐξήσεις τῶν ἀποδοχῶν μας, ἡ αὐτόματος τιμαριθμικὴ ἀναπροσαρμογὴ τῶν μισθῶν μας, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς πενθημέρου ἑβδομάδος ἐργασίας κλπ. Οἱ δεύτερες, ἀφοροῦν τὴν Τράπεζάν μας καὶ ἐμᾶς. Σ' αὐτές, ἀναμφισβητήτως, περιλαμβάνονται τρία θέματα τεραστίας σημασίας ποὺ θὰ ἐπηρεάσουν σημαντικὰ τὸ μέλλον μας σὰν ἐργαζομένων. Θέματα ποὺ προβάλλουν μὲ ἐπιτακτικήν, μὲ ἄμεσον προτεραιότητα. Εἶναι δὲ αὐτά, ἡ τύχη τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας φορέων καὶ ἡ ἑνοποίησίς των, ἡ ριζικὴ τροποποίησις τοῦ ὀργανισμοῦ ὑπηρεσίας καὶ ἡ ἐπαπειλουμένη διάκρισις τοῦ Προσωπικοῦ σὲ πτυχιούχους καὶ μὴ πτυχιούχους. Καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν αὐτῶν θεμάτων αἱ ἀπόψεις τόσον ἐμοῦ ὅσον καὶ τῶν συνεργατῶν μου εἶναι γνωσταὶ ἀπὸ τὸ παρελθὸν καὶ εἰς χρόνον ἀνύποπτον. Οἱ ἀσφαλιστικοὶ φορεῖς πρέπει νὰ ἑνοποιηθοῦν καὶ νὰ ἐξυγιανθοῦν. Εἶναι ἡ ἱερωτέρα κατάκτησις τοῦ Προσωπικοῦ, ἐξασφαλίζουν τὴν προστασία τῆς ὑγείας καὶ τοῦ γήρατος σὲ μᾶς καὶ τὴν οἰκογένειάν μας καὶ ἀπαγορεύεται ἀπολύτως οἱοσδήποτε λανθασμένος χειρισμός. Ἀναμένομεν τὶς προτάσεις τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης, θὰ τὶς μελετήσωμεν μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην σοβαρότητα, θὰ διαπιστώσουμε ἐὰν μᾶς ἐξασφαλίζουν πλήρως καὶ ἀπολύτως ὄχι μόνον ἔναντι τοῦ παρόντος, ἀλλὰ καὶ ἔναντι τοῦ μέλλοντος καὶ θὰ πάρουμε ὅλοι μαζί, μὲ συναίσθησιν εὐθύνης, τὰς ἀποφάσεις μας. Ὁ ὀργανισμὸς ὑπηρεσίας, εἶναι ὁ καταστατικὸς χάρτης τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεών μας σὰν ἐργαζομένων. Εἶναι ἀπηρχαιωμένος, ἀρτηριοσκληρωτικός, ἀπολίθωμα μιᾶς κάποιας ἄλλης ἐποχῆς, μιᾶς κάποιας ἄλλης Τραπέζης. Χρειάζεται αὐτὸς καὶ ὁ κανονισμὸς συντάξεως φύλλων ποιότητος ριζικὴν τροποποίησιν. Γιὰ νὰ μπῇ, ἐπιτέλους, καινούργιο πνεῦμα καὶ ἰδέες στὴν Τράπεζα. Τέλος, γιὰ τὸ θέμα ποὺ συγκλονίζει σήμερα τὸ Προσωπικό, τὸ θέμα πτυχιοῦχοι — μὴ πτυχιοῦχοι, ἔχουμε ἀσχοληθῆ ἀπὸ τὸ ἔτος 1972, τόσο μὲ ἀνακοινώσεις μας ὅσο καὶ μὲ ὁμιλίες ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Γ.Σ. Καὶ διεκδικοῦμε τὸ ὅτι μόνον ἐμεῖς εἴχαμε κάνει καὶ τὴν πρόβλεψιν διὰ τοῦ τί ἔρχεται, ἀλλὰ καὶ εἴχαμε προτείνει δημοσίᾳ, συγκεκριμένα μέτρα πρὸς ἀντιμετώπισίν του. Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν ὅτι σὲ ἀνακοίνωσίν μας τῆς 30.10.72 γράφαμε «ἐφιαλτικὸν ὅραμα κατέστη ἡ ὁμαλὴ ὑπηρεσιακὴ ἐξέλιξις, ἰδίᾳ μετὰ τὰς τελευταίας πλασματικὰς προωθήσεις καὶ τὴν ἐπελθοῦσαν πλήρη συμφόρησιν εἰς τὰς ὀργανικὰς ὑπηρεσιακὰς βαθμίδας. Καὶ πάντα ταῦτα ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν παρατηρουμένην εἰς ὁλόκληρον τὴν ἱεραρχίαν διάχυτον πικρίαν καὶ ἀπογοήτευσιν καὶ τὸν ἀνησυχαστικὸν ρυθμὸν τῶν ὑποβαλλομένων καθημερινῶς παραιτήσεων». Αὐτὰ ἐγράφαμεν τὸ ἔτος 1972. Εἰς τὰς 5.3.73 καὶ εἰς τὰς 24.3.73 ἐπροτείναμεν λύσεις διὰ τὴν ὁμαλὴν καὶ ἀπρόσκοπτον ὑπηρεσιακὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν ἴσην μεταχείρισιν ὁλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ. Ἐπροτείναμεν ἀξιοκρατικὴν ἐπιλογὴν καὶ ἐπανένταξιν τοῦ προσωπικοῦ. Πότε ὅλα αὐτά; Ὅταν ὅλοι οἱ μεγάλοι ἦσαν σιωπηλοὶ στὸ θέμα αὐτό. Ἂς σταματήσουμε ὅμως μέχρις ἐδῶ μὲ τὸ παρελθόν, γιὰ νὰ μὴ ρίξουμε λάδι στὴ φωτιά. Καὶ ἐπὶ τέλους, ἂς ποῦμε ὅλοι τὴ γνώμη μας γύρω ἀπὸ τὸ θέμα, ὑπεύθυνα καὶ δημόσια, καὶ ὄχι μὲ μισόλογα γιὰ λόγους ψηφοθηρικούς. Δηλώνουμε εὐθέως. Πιστεύουμε εἰς τὴν μόρφωσιν, γιατὶ δὲν εἴμεθα σκοταδισταί. Γι' αὐτό, πασχίζουμε ὅλοι νὰ στείλουμε τὰ παιδιά μας στὰ σχολεῖα καὶ στὰ Πανεπιστήμια. Γιὰ ἕνα καλύτερο αὔριο καὶ ὄχι μόνο γιὰ νὰ γράφουνε Πολυτεχνεῖα. Ἀποδεχόμεθα ὅλοι, καὶ ὁ Σύνδεσμος μὴ πτυχιούχων μαζί, ὅτι ὅσα πῆραν οἱ συνάδελφοι πτυχιοῦχοι δὲν πρόκειται νὰ ἐπιχειρήσῃ κανεὶς νὰ τὰ πάρῃ πίσω. Εἶναι κεκτημένον δικαίωμα. Διαφωνοῦμεν καὶ εἴμεθα ἀντίθετοι στὴν ἄποψη ὅτι τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης πρέπει νὰ διαιρεθῇ σὲ Α καὶ Β κατηγορίαν, καὶ νὰ καταλαμβάνωνται οἱ ἀνώτερες καὶ ἀνώτατες θέσεις μόνον ὑπὸ πτυχιούχων. Στὴν Τράπεζα προχωρᾶμε καὶ διακρινόμεθα ὄχι μόνον καὶ ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὰ τυπικὰ προσόντα ποὺ διαθέτει ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς, ἀλλὰ ἀπὸ τὶς ἐξετάσεις ποὺ δίνουμε καθημερινὰ ἐπάνω στὴ δουλειά μας. Συμφωνοῦμεν στὸ ὅτι διὰ τὴν αὐτὴν προσφερομένην ἐργασίαν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἡ αὐτὴ ἀμοιβή. Καὶ ὀφείλει ὁ ἐργοδότης νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του, ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὴν 100 διεθνῆ σύμβαση καὶ ἀπὸ ἐπιταγὴ τοῦ νέου Συντάγματος. Τέλος, ὅσον ἀφορᾷ τὴν γεφύρωση τοῦ χάσματος, ποὺ προῆλθε ἀπὸ τὴν προώθηση τῶν πτυχιούχων, ὁμολογοῦμεν ὅτι τὸ θέμα δὲν εἶναι ἁπλό, γιατὶ εἶναι θέμα κοινωνικό. Μία λύσις εἶναι ἡ δημιουργία σχολῶν. Μιὰ ἄλλη εἶναι ἡ ἐπανένταξις, ποὺ εἴχαμε προτείνει τὸ 1973. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἄλλη ἐφικτὴ λύσις, ἂς τὴν προτείνει ὅποιος συνάδελφος τὴν σκεφθῇ γιὰ νὰ τὴν συζητήσουμε ὅλοι καλόπιστα καὶ νὰ τὴν υἱοθετήσουμε ὅλοι μαζί. Βέβαια ὄχι αὐτὴ ποὺ ἐπρότεινε ὁ Σύνδεσμος τῶν μὴ πτυχιούχων γιὰ προώθηση μόνον τῶν προσληφθέντων πρὸ τοῦ 1966 συναδέλφων. Τοῦτο δέ, ὄχι μόνον γιατὶ δὲν λύνει τὸ θέμα αὐτό, ἀλλὰ ἀντιθέτως, τὸ περιπλέκει μὲ τὴν ὑποδιάκρισιν τῶν μὴ πτυχιούχων σὲ προσληφθέντας πρὸ καὶ μετὰ τὸ ἔτος 1966.

Τελειώνοντας, ὀφείλω ὡρισμένας διευκρινήσεις πρὸς τοὺς συναδέλφους μου. 1) Ἐὰν ἐξελέγην στὸ Δ.Σ. τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας ἢ ὄχι. Ναί, ἐξελέγην στὴν συνεδρίασιν τῆς 11.6.75 στὴ Γενεύη, σὰν ἀναπληρωματικὸν μέλος. Εἰς χεῖρας μου ἔχω ἤδη τὴν ἡμερησίαν διάταξιν μὲ ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τοῦ Δ.Σ. Ἐὰν μέχρι σήμερον δὲν ἔχω προβῆ εἰς καμμίαν ὑπεύθυνον δήλωσιν, παρὰ τὴν λίαν τιμητικὴν διάκρισιν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι μὲ σεμνότητα δεχθήκαμε τὴν ἐκλογήν, διὰ λογαριασμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐργαζομένων. 2) Ναί, διωρίστηκα Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς ΟΤΟΕ καὶ Ἀναπληρωτὴς Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ ἀνωτάτου συνδικαλιστικοῦ ὀργάνου τῆς χώρας μας, τῆς ΓΣΕΕ, ἐπὶ Κυβερνήσεως Ἐθνικῆς Ἑνότητος καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην 50άδος τοὐλάχιστον συναδέλφων μας. Ἔχω ἤρεμον τὴν συνείδησιν, ὅτι ἐργάζομαι διὰ τὰ συμφέροντα τῶν συναδέλφων μου καὶ μόνον γι' αὐτά. Ἐὰν κάποιος γνωρίζῃ κάτι ἀντίθετον παρακαλῶ νὰ τὸ ἀναφέρῃ στὴν Γ.Σ. γιὰ νὰ τὸ πληροφορηθῶ καὶ ἐγώ, μήπως κάπου ἔχω κάνει λάθος καὶ 3) εἶναι ἄδικες καὶ ἀκατανόητες οἱ ἐναντίον μου ἐπιθέσεις διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ποὺ ὑπῆρξα ὁ ἐκλεγμένος Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου μας πρὸ τῆς 21.4.1967 μὲ τὸ 70% περίπου τῶν ψήφων τοῦ προσωπικοῦ. Ἐὰν ὑπάρχῃ κάτι συγκεκριμένον καὶ ἀτομικόν, παρακαλῶ νὰ ἀναφερθῇ. Ἐὰν πάλι εἶναι κάτι Συλλογικόν, δηλ. ἀφορᾷ τὸ σύνολον, τοῦ τότε Δ.Σ., πάλι παρακαλῶ νὰ ἀναφερθῇ καὶ ἐγὼ θὰ ἀναλάβω τὰς εὐθύνας δι' ὅλους, ἔστω καὶ ἂν ἤμουν ἕνα μέλος μέσα στὰ εἴκοσι ἕνα, ἔστω καὶ ἂν πάνω ἀπὸ τὰ μισὰ μέλη ἐκείνου τοῦ ΔΣ παρευρίσκονται σήμερα μέσα εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτήν, ἔστω καὶ ἂν αὐτὰ ἀνήκουν σήμερα στὸν κ. Πίσκοπο, στὸν κ. Γιαννακόπουλο, στὸν κ. Διλιντᾶ ἢ στοὺς μὴ πτυχι-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.)

Ἡ ὁμιλία τοῦ συν· Δ. ΧΑΡΙΤΟΥ

Συνάδελφοι, μιὰ παράκληση: Τόσο λίγη εἶναι ἡ φωνή μου, ὅση ἀκοῦτε. Ἔχω 27 χρόνια ὑπηρεσίας στὴ Τράπεζα. Ἀπ' αὐτά, τὰ 15 συνδικαλίζομαι ἐνεργά. Καὶ ἀπ' αὐτὰ τὰ 15 στὰ 14, ἔχω ἀνεβεῖ σ' αὐτὸ ἐδῶ τὸ βῆμα, καὶ ἔχω πάρει μέρος, στὶς ἐργασίες τῆς Συνέλευσης ὡς ἀγορητής. Ἢ σὰν ἀπολογούμενος ὡς μέλος τοῦ Δ.Σ. ἢ σὰν ἀσκῶν κριτικήν. Ἡ μόνη φορὰ ποὺ δὲν ἔλαβα μέρος, ἦταν πέρισυ, πράγμα ποὺ ἦρθε σὰν φυσικὴ συνέπεια στὸ γεγονὸς ποὺ ἡ Δικτατορία, κατὰ τιμητικὴ προτίμηση, ἀποκλειστικὰ τιμητικὴ προτίμηση ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου μας, μοῦ ἀπαγόρευσε νὰ συνδικαλιστῶ. Δὲν ἔχω παρὰ νὰ ἐκφράσω τὶς εὐχαριστίες μου σὲ ὅσους συντέλεσαν γι' αὐτὴ τὴν «διάκριση». Δυστυχῶς ἡ 15η χρονιά, δηλαδὴ φέτος, συνοδεύτηκε μὲ ἕνα ἄλλο σαμποτάζ, ποὺ δὲν λέγεται Δικτατορία, ἀλλὰ γρίππη. Καὶ αὐτὸ θὰ βοηθήσῃ ὅσους ἔχουμε κακὴ ἀνάμνηση ἀπὸ μένα, γιατὶ κατακρατῶ τὸ βῆμα. Δὲν μπορῶ νὰ τὸ ἐπαναλάβω, γιατὶ καὶ νὰ τὸ θελήσω, σὲ 3—4 λεπτὰ θὰ ἔχω σταματήσει ἀπὸ ἔλλειψι φωνῆς.

ΕΝ ΜΕΛΟΣ: Ὁμιλεῖ μὴ ἀκουόμενον.

κ. Δ. ΧΑΡΙΤΟΣ: Ἡ δικτατορία, τιμωρεῖ πάντοτε, συνάδελφε Μανέα, καὶ θὰ τὸ θυμηθῇς μετὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν (χειροκροτήματα).

Δὲν πρόκειται οὔτε κριτική, οὔτε συμπαράσταση νὰ ἐκδηλώσω, πρὸς τὶς πτέρυγες καὶ τὰ ἄτομα ποὺ ἐξεπροσώπησαν πτέρυγες, φίλους τοῦ Συμβουλίου, ἢ ἐχθροὺς τοῦ Συμβουλίου, ἢ ἀδιάφορους πρὸς τὸ Συμβούλιο, ἢ ἀνθρώπους μὲ ἕνα αἴτημα, ἢ συναδέλφους μὲ κοινωνικοποιημένα αἰτήματα. Νομίζω, ὅτι εἶναι πάρα πολὺ ἀργὰ γιὰ νὰ ἐνταχθῶ σὲ κάποια μεμονωμένη πτέρυγα καὶ νὰ ἀναλώσω τὸν πολύτιμό σας χρόνο σὲ τέτοιου εἴδους συζητήσεις.

Εἶναι περίεργο, ἀλλὰ ἂν συνέχιζε καὶ ἕνας ἄλλος κάποιος συνάδελφος Ρωσέτης ἢ ενας ἄλλος, κάποιος συνάδελφος Μπαμίχας, καὶ δὲν παρενεβάλετο καὶ ὀλίγος Σῶρρος ἢ ὀλίγος Ἀντώνης Σαρρῆς, θὰ νόμιζα ὅτι, ἡ 24.7.74 δὲν ἔχει ἔρθει ἀκόμη. (Χειροκροτήματα). Νὰ σᾶς παρακαλέσω κάτι: τὰ χειροκροτήματα εἶναι σὲ βάρος τοῦ χρόνου. Εὐχαριστῶ, ἀλλά...

Θεωρῶ, εἰλικρινά, ἱερὴ ὑποχρέωση, πράγμα ποὺ δὲν ἔγινε ἀπ' ἄλλους συναδέλφους, νὰ ἀπευθύνω ὄχι χαιρετισμό, ἀλλὰ τὸ συγκινημένο μου: «Καλῶς ὁρίσατε» στοὺς τελευταίους ἀπὸ τοὺς ἀπολυθέντας ποὺ ξαναγύρισαν στὴν Τράπεζα καὶ ὅποιοι ἀπ' αὐτοὺς παραβρίσκονται κοντά μας, ὅπως εἶναι ὁ συν. Διλιντάς, ὁ συν. Πουλῆς, ὁ συν. Μυλωνᾶς, ὁ συν. Μανδράκος, ὁ συν. Μαυρουλίδης, δὲν βλέπω ἄλλους αὐτὴ τὴ στιγμὴ (χειροκροτήματα). Τὸ κοινὸ γνώρισμα ποὺ εἶχαν ὅλοι αὐτοί, ἤτανε ἕνα καὶ μοναδικό. Ὑπῆρξαν συνδικαλιστὲς συνεπεῖς, καὶ ἡ συνέπεια, πρὶν τὴν 21ην Ἀπριλίου τοῦ 67, ἐσήμαινε βέβαια μιὰν ἄλλη ἱστορικὴ ἀντίληψη τοῦ ρόλου τοῦ συνδικαλιστῆ. Τὸν ἐξετέλεσαν ὅμως εὔορκα καὶ μὲ ἐπιτυχία. Αὐτόχρημα, λυπᾶμαι, γιατὶ δὲν εἶμαι ἀνάμεσά τους, ὥστε κάποιος ἄλλος συνάδελφος νὰ κατανόμαζε καὶ μένα στὸν τιμητικὸ πίνακα αὐτῶν.

Ὁ, κατὰ τὰ ἄλλα, ἀξιαγάπητος συνάδελφος,Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου μας, δὲν πιστεύετε κι' ἐσεῖς ὅτι ἄργησε νὰ θυμηθῇ τὴν πτώση τῆς Δικτατορίας; Νομίζω, ὅτι πέρισυ, ὅταν ὑποδεχθήκαμε τὸν καινούργιο Διοικητή, τοῦ δόθηκε, ἡ κατ' ἀπόλυτο προτεραιότητα, εὐκαιρία νὰ τὸ πράξῃ. Ὅσοι παραβρεθήκαμε στὴν αἴθουσα τῶν συναλλαγῶν, θὰ νομίσατε ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν κατάλαβε, τί εἶχε συμβῆ. Φαίνεται τοῦ χρειαζόντουσαν πολλοὶ μῆνες, γιὰ νὰ βεβαιωθῇ, ὅτι δὲν κινδύνευε, τὴν ἑπόμενη μέρα πάλι τὰ τάνκς, νὰ τὸν κάνουνε ἀπὸ Πρόεδρο... κλητῆρα.

Ἄν, πράγματι, κι' αὐτὸς πιστεύει μαζί μας ὅτι, ἡ Δικτατορία τέλειωσε καὶ τὴν ὀνομάζει κι' αὐτός, μαζὶ μὲ μᾶς τοὺς ἄλλους: «Δικτατορία» τοῦ προτείνω, ἂν δέχεται νὰ δεσμεύσῃ τὸ ἑπόμενο Δ. Συμβούλιο, νὰ εἰσηγηθῇ —καὶ τὸ κάνω ἤδη, ἐγὼ σὲ σᾶς— τιμητικὴ σύνταξη, συμβολική, στὸν Μουστακλῆ καὶ στοὺς γονεῖς τοῦ Κομνηνοῦ ποὺ ἔπεσε στὸ Πολυτεχνεῖο (χειροκροτήματα ἐνθουσιώδη).

Εἶναι ἀστεῖο, ἀλλὰ εἰλικρινά, μοῦ φαίνεται ἀπίστευτο, ὅτι μπορεῖ νὰ λέγονται τέτοια πράγματα, νὰ ἀκούγονται χειροκροτήματα, καὶ νὰ μὴν ὑπάρχῃ στὴ γωνιά, κάποιο ὄργανο Ὑποδ)σεως Ἀσφαλείας, ποὺ νὰ ἐλέγχει τί πρέπει, καὶ ἂν πρέπει νὰ μιλήσῃς. Ἂν τὸ ἀντιληφθῆτε αὐτό, πολλοὶ ἀπὸ σᾶς θὰ καταλάβετε, ὅτι λαθεμένη γλῶσσα καὶ ξεπερασμένη μιλᾶμε. Τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι ἐπὶ μέρους, εἶναι ὁλόκληρο.

Σὰν νάναι τώρα, πρὶν 2 χρόνια, ὅταν περιερχόμουνα καταστήματα τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Βόλου, ἔχοντάς μου ἤδη ἀπαγορεύσει ἡ Ἀσφάλεια νὰ συνδικαλιστῶ, ἐπώνυμα, κι' ἐγὼ νὰ γυρίζω καὶ νὰ καταγγέλω, ὅταν μὲ ἐρέθιζαν, κυριολεκτικά, συνάδελφοι, μὲ καθαρὰ προβοκατορικὸ τρόπο γιὰ νὰ μὲ κάνουν νὰ χάσω τὴν αὐτοκυριαρχία μου, γιατὶ δὲν μπαίνω στὸ ψηφοδέλτιο ἀλλά, «ἀρκοῦμαι στὰ ὡραῖα λογοτε-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 11ην ΣΕΛ.)

ΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ Γ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

Ἡ ὁμιλία τοῦ συν. Π. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛ.)

οὐχους. Ἐλπίζω βέβαια, ἐὰν θὰ ἀναφερθῆ κάτι, νὰ εἶναι ὑπεύθυνον, καὶ ὄχι κάποια ἀνυπόγραφος αἴτησις 4 Συλλόγων τοῦ Προσωπικοῦ ποὺ πληροφοροῦμαι ὅτι περιφέρουν ὡρισμένοι εἰς τοὺς διαδρόμους. Ἄς ἀναμείνωμεν λοιπόν. Τοὺς ἐπωνύμους κριτάς. Ἄν ὑπάρχουν.

Συνάδελφοί μου,

Προσφάτως ἀπευθύναμε ἔκκλησιν πρὸς ὅλα τὰ ὑποψήφια σχήματα διὰ ἑνότητα. Πιστεύουμε, ἔστω καὶ αὐτὴν τὴν τελευταίαν στιγμήν, ὅτι, ἐν ὀνόματι τῶν συμφερόντων μας σὰν ἐργαζομένων, πρέπει νὰ ἀρθοῦμε στὸ ὕψος τῶν περιστάσεων. Πρέπει νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅλοι ὅτι διερχόμεθα κρίσιμες ὧρες ποὺ θὰ σημαδέψουν ἀποφασιστικὰ τὸ μέλλον μας. Αὔριο, ἴσως εἶναι ἀργά. Ἄς βροῦμε λοιπὸν ἐκεῖνα τὰ πολλὰ σημεῖα ποὺ μᾶς ἑνώνουν καὶ ὄχι ἐκεῖνα τὰ λίγα ποὺ μᾶς χωρίζουν. Ἄς δώσουμε ὅλοι τὰ χέρια καὶ ἃς ἀγωνιστοῦμε γιὰ ἕνα Σύλλογο δημοκρατικό, δυνατό, ἀνεξάρτητο ἀπὸ Κυβερνήσεις, πολιτικὰ κόμματα καὶ ἐργοδοσία. Ἕναν Σύλλογο εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἐκπροσωποῦνται οἱ συνάδελφοι, χωρὶς ἰδεολογικὲς διακρίσεις καὶ χωρὶς τὴν διάκριση τοῦ φύλλου, τοῦ βαθμοῦ ἢ τοῦ ἂν ἔχουν ἢ ὄχι πτυχίον. Τότε, ἀσφαλῶς, θὰ μεγαλουργήσουμε καὶ πάλι, ξανακερδίζοντας τὴν πρωτοπορεία στὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα τῆς χώρας μας. Ἀλλοιῶς θὰ εἴμαστε ἄξιοι τῆς τύχης μας.

Σᾶς εὐχαριστῶ ποὺ μὲ ἀκούσατε.

(Ζωηρὰ παρατεταμένα χειροκροτήματα).

ΜΕΡΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Ἐξ ἄλλου, ὁ κ. Παν. Θεοφανόπουλος, μετὰ τὴν ὁμιλία τοῦ κ. Σπ. Διλιντᾶ ἀπηύθυνε πρὸς αὐτὸν τὰ κατωτέρω ἐρωτήματα, ἐπὶ ὡρισμένων σημείων τῆς ὁμιλίας του.

κ. ΠΑΝ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ:

Συνάδελφε Διλιντᾶ, γνωριζόμαστε χρόνια, ἔχουμε καθίσει στὸ ἴδιο τραπέζι τοῦ Δ.Σ. χρόνια. Γνωρίζω ὅτι πιστεύεις στὴν ἀλήθεια, γι' αὐτό, σὲ παρακαλῶ, δῶσε πρὸς τὴν Γ.Σ. ὡρισμένες διευκρινήσεις γιὰ νὰ διαλύσης ἐσύ, ὄχι ἐγώ, τὰ ἐρωτηματικὰ ποὺ ἐδημιούργησε ἡ ὁμιλία σου. Διευκρίνησις πρώτη. Κατηγόρησες τὸ ΔΣ τῆς περιόδου 1967—69 γιατὶ δὲν παραιτήθηκε, σὰν ἔνδειξι διαμαρτυρίας, μόλις ἐγκαθιδρύθηκε ἡ δικτατορία στὴν χώρα μας. Σὲ ἐρωτῶ, εἶναι ἀλήθεια, ναὶ ἢ ὄχι, ὅτι λίγες μέρες μετὰ τὶς 21.4.67 συνεκλήθη μία σύσκεψις στὴν ὁποία πῆρες μέρος καὶ ἐσὺ καθώς, ἀπ' ὅ,τι θυμᾶμαι πρόχειρα τώρα, ὁ Ντῖνος Πουλῆς, ὁ Νώντας Μαυρουλίδης, ὁ Παναγῆς Θοδωράκης, ὁ Γιῶργος Τσοκόπουλος, ὁ Θόδωρος Σαλίμπας καὶ ἄλλοι συνάδελφοι, ὅπου μᾶς ἀνεκοινώθη ἡ πρόθεσίς μας νὰ παραιτηθοῦμε; Εἶναι ἀλήθεια, ναὶ ἢ ὄχι, ὅτι ἐσεῖς, συνάδελφε Διλιντᾶ, εἴσαστε ἐξ ἐκείνων ποὺ εἰσηγήθησαν ὅτι ἔπρεπε νὰ παραμείνουμε στὴ θέσι μας γιὰ νὰ περισώσουμε ὅτι μπορούσαμε; Εἶναι ἀλήθεια, ναὶ ἢ ὄχι, ὅτι μόνο κάτω ἀπὸ τὴ δική σας πίεση ἀναθεωρήσαμε τὴν ἀρχικὴ ἀπόφασί μας καὶ πήραμε, τότε, τὸ δρόμο πρὸς τὸν Γολγοθᾶ μας; Αὐτὰ ὅλα, παρέλειψες νὰ τὰ πῆς στὴ Γ.Σ. συνάδελφε Διλιντᾶ. Διευκρίνησις δευτέρα. Κατηγόρησες, φίλε μου Σπῦρο, τὸ Δ.Σ. ἐκείνης τῆς περιόδου ὅτι ἀπὸ φόβο καὶ δειλία δὲν ἐκήρυξε ἀγῶνα γιὰ «τὴ λαϊκὴ κυριαρχία ἐνάντια στὴ χούντα». Πρὶν ἀπαντήσω ἐπ' αὐτοῦ, συνάδελφε Διλιντᾶ, σὲ ἐρωτῶ εὐθέως. Εἶχες ἐπανέλθει στὴν Τράπεζα ἐπὶ δικτατορίας. Κατὰ τὴν περσινὴ Γ.Σ. τοῦ Συλλόγου μας ἦσουν παρών. Θυμᾶμαι, μάλιστα, ὅτι καθόσουνα σὲ κείνη τὴ θέσι ἀπέναντι. Γιατὶ ἐσύ, συνάδελφε Διλιντᾶ, ὄχι μόνο δὲν εἶπες τότε αὐτὰ ποὺ λὲς τώρα, ἀλλὰ οὔτε κὰν ἀνέβηκες στὸ βῆμα. Γιατὶ φίλε μου Σπῦρο; Καὶ κάτι ἀκόμη. Εἶναι ἀλήθεια, ναὶ ἢ ὄχι, ὅτι τὴν προηγουμένη ἡμέρα τῆς Γ.Σ. ποὺ εἴμαστε ὅλοι μαζί, γιατὶ δὲν πάψαμε ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια νὰ εἴμαστε ὅλοι μαζί, καὶ ἀνεκοίνωσα τὴν πρόθεσίν μου νὰ καλωσορίσω τοὺς ἀπολυθέντας συναδέλφους ποὺ εἶχαν ἐπανέλθει ἤδη στὴν Τράπεζα μὲ ἀποτρέψατε γιὰ λόγους, ὅπως εἴπατε, σκοπιμότητος; Ναὶ ἢ ὄχι, συνάδελφε Διλιντᾶ; Καὶ αὐτὰ μὲν γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Δ.Σ. τῆς περιόδου 1967—1969 τοῦ ὁποίου, δὲν θὰ πρέπει νὰ σᾶς διαφεύγει τὸ γεγονός, ὅτι ἤμουν 1 μέλος στὰ 21. Διευκρίνησις τρίτη. Εἴπατε, συνάδελφε Διλιντᾶ, ὅτι ὅσοι ἐσυνδικαλίσθησαν κατὰ τὴν δικτατορίαν εἶχαν, κατὰ τεκμήριον, τὸ «πράσινο φῶς τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας καὶ τῆς ΚΥΠ». Βαριὰ ἡ κατηγορία, συνάδελφε Διλιντᾶ, γιὰ πλῆθος συναδέλφων καὶ δὲν τὴν δέχομαι γιὰ λογαριασμὸ ὅλων τῶν συναδέλφων μας.. Ἐκτὸς ἐὰν ἔχετε κάτι συγκεκριμένο γιὰ ἐπώνυμα πρόσωπα, ὁπότε παρακαλῶ νὰ τὸ ἀναφέρετε. Ἐρωτῶ ὅμως, συνάδελφε Διλιντᾶ, ἡ κατηγορία αὐτὴ ἀφορᾶ καὶ τὰ στελέχη τῆς δικῆς σας κινήσεως; Γιατί, ἀπ' ὅτι γνωρίζω, τοὐλάχιστον τὰ μισὰ στελέχη τῆς κινήσεώς σας εἶχαν συνδικαλισθῆ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δικτατορίας μὲ διάφορα ψηφοδέλτια. Ναὶ ἢ ὄχι, συνάδελφε Διλιντᾶ; Διευκρίνησις τετάρτη. Κατηγόρησες συνάδελφε Διλιντᾶ, τοὺς διορισμοὺς ποὺ ἔγιναν στὰ δευτεροβάθμια καὶ τριτοβάθμια συνδικαλιστικὰ ὄργανα. Σὲ ἐρωτῶ καὶ παρακαλῶ ἀπάντησε εὐθέως. Εἶναι ἀλήθεια, ναὶ ἢ ὄχι, ὅτι ἡ πρότασις γιὰ τὸν διορισμὸ στὴν ΟΤΟΕ καὶ στὴν Γ.Σ.Ε.Ε. δὲν ἔγινε πρὸς ἐμὲ ἀλλὰ πρὸς τὸν Νώντα τὸν Μαυρουλίδη; Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι, ὅταν ὁ Νώντας δὲν μπόρεσε νὰ ἀποδεχθῆ γιὰ καθαρὰ οἰκογενειακούς του λόγους, ζητήθηκε ἡ γνώμη πολλῶν συναδέλφων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσουν καὶ ἐσύ, καὶ οἱ ὁποῖοι ἐπρότειναν ἐμένα; Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι τότε, μόνον τότε, δέχτηκα νὰ ἀναλάβω αὐτὸ τὸ βαρὺ ἔργο μὲ τὴν ὑπόσχεση ὅλων σας ὅτι θὰ μοῦ συμπαρασταθῆτε στὸ δυσβάσταχτο φορτίο μου; Καὶ μὲ ποιούς ἀνέλαβα νὰ συνεργαστῶ, συνάδελφε Διλιντᾶ; Μὲ τὸν Νῖκο τὸν Παπαγεωργίου, τὸν Χρῆστο τὸν Καραΐτσο, τὸν Ὀρέστη τὸν Χατζηβασιλείου, τὸν Λουκᾶ τὸν Γιαννόπουλο, τὸν Μπάμπη τὸν Γαλανόπουλο, τὸν Κώστα τὸν Παπαϊωάννου, ποὺ ὅλοι εἶχαν περάσει ἀπὸ τὰ κρατητήρια τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, τὶς Στρατιωτικὲς φυλακὲς τοῦ Μπογιατίου, τὴν ἐξορία τῆς Γυάρου. Εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἔτσι, φίλε μου Σπῦρο; Γιατί, ξέχασες νὰ τὰ πῆς ὅλα αὐτὰ στὴ Συνέλευση;

Λοιπόν, συνάδελφε Διλιντᾶ, μπορεῖς νὰ δώσης αὐτὲς τὶς διευκρινήσεις εἰς τὸ Σῶμα;

κ. ΣΠ. ΔΙΛΙΝΤΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, θὰ ἀπαντήσω εἰς τὰ ἐρωτήματα ποὺ ἔθεσε ὁ κ. Θεοφανόπουλος.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὶς πρῶτες μέρες τῆς δικτατορίας, συνεζητήσαμεν καὶ εἴπαμεν τί εἶναι προτιμώτερον νὰ γίνη. Νὰ παραιτηθῆ τὸ Συμβούλιον, ἢ νὰ μείνη γιὰ νὰ περισώση ὅτι εἶναι δυνατόν. Καὶ ὄχι νὰ γίνεται εὐχολόγιο τῆς δικτατορίας Ἐὰν δὲν εἶναι ἀληθινὰ ὅσα διάβασε ὁ κ. Ρωσσέτης, αἴρω τὴν παρατήρησιν. Καὶ τὴν ἔκανα ἐπειδὴ ὁ κ. Ρωσσέτης ἀνέγνωσεν αὐτὰ τὰ δύο πρακτικά. Ναί, νὰ μείνη τὸ Συμβούλιον γιὰ τὰ περισώση καὶ ὄχι νὰ ὑμνολογήση.

ΕΝ ΜΕΛΟΣ: (Ὁμιλεῖ μακρὰν τοῦ μικροφώνου μὴ ἀκουόμενος).

κ. ΣΠ. ΔΙΛΙΝΤΑΣ: Ὄχι κάνετε λάθος, δὲν συναντηθήκαμε τὰ πρῶτα χρόνια μαζί. Συναντώμεθα μετὰ δύο χρόνια.

Δεύτερη ἐρώτηση. Γιὰ τους διορισμούς, ναὶ ἔπρεπε κάποιοι νὰ ἐπιφορτισθοῦν τὸ βάρος, νὰ ἀντικαταστήσουν τοὺς χουντικούς. Ἀλλά, διορισμένος σὲ ἕνα πόστο ἔχει μιὰν ἀποστολήν. Καὶ ἡ ἀποστολὴ τότε ἦτο διενέργεια τὸ συντομώτερον εἰς τὰ Συνδικάτα, ἐκλογῶν, οὔτε ὥστε νὰ περιέλθουν αὐτὰ εἰς τοὺς γνήσιους ἐκπροσώπους.

Ἐφ' ὅσον εἴδατε ὅτι ὁ κ. Λάσκαρης μὲ τὸ Νομοσχέδιο αὐτὸ παρατράβαγε, ἔπρεπε νὰ παραιτηθῆτε. Καὶ νὰ πῆτε, κύριε Λάσκαρη ἐμεῖς δὲν δεχόμεθα νὰ παρατείνωμεν τὴν ζωὴν τῆς χούντας ἐπὶ 15 μῆνες.

κ. ΣΠ. ΔΙΛΙΝΤΑΣ: Νομίζω συνάδελφε Θεοφανόπουλε ὅτι σᾶς ἀπήντησα. Μὲ συγχωρεῖτε μία διευκρίνισις ἀκόμα ἀπὸ λάθος τῆς γλώσσης μου. Τὸ ἔχουμε γράψει αὐτὸ εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν. Ρίπτουμε εὐθῦνες μονάχα εἰς τοὺς ἡγέτας. Διότι αὐτοὶ ἐγνώριζον τὰ πράγματα καὶ εἶχαν ὑποχρέωσι νὰ καθοδηγοῦν καὶ τοὺς ἄλλους.

★

Ὑπὸ τοῦ συν. Θεοφανοπούλου ἀπεστάλη πρὸς τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου ἡ κατωτέρω ἐπιστολή, κοινοποιηθεῖσα πρὸς τὸν Πρόεδρον καὶ τοὺς Γραμματεῖς τῆς Γεν. Συνελεύσεως ὡς καὶ τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συλλόγου μας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18.11.75

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ἀναφερόμενος εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ συναδέλφου Ἀλ. Ρωσσέτη κατατεθὲν κείμενον εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Συλλόγου μας τῆς 10.11.1975, παρακαλῶ νὰ διευκρινισθῆ ὅτι τοῦτο εἶναι, ἀνυπόγραφον, κείμενον τῶν τεσσάρων Συλλόγων τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης μας, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχον μὲ ἐμὲ προσωπικῶς. Ἄλλωστε, ἡ αὐθεντικότης τοῦ ἐγγράφου τούτου. ὡς γνωστόν, ἀμφισβητεῖται ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν τῶν τότε Δ.Σ. τῶν Συλλόγων.

Ταῦτα, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας καὶ πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν συναδέλφων ἐπὶ τῶν χρησιμοποιουμένων, ὑπὸ ἐνίων ἀτόμων, μεθόδων.

Ἡ παροῦσα, παρακαλῶ, νὰ δημοσιευθῆ εἰς τὴν ἀμέσως προσεχῆ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ.

Μετὰ Συν)κῶν χαιρετισμῶν

ΠΑΝ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδέλφου Χ. ΛΑΠΠΑ

Κύριοι συνάδελφοι, δὲν θὰ ἀσκήσω κριτικὴ ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. δεδομὲνου ὅτι, τὸ θέμα ἔχει ἐξαντληθεῖ ἀπὸ τοὺς προλαλήσαντας ἐκλεκτοὺς συναδέλφους. Θὰ μιλήσω ὅμως, γιὰ ἕνα θέμα, τὸ ὁποῖον, τὰ συνδικαλιστικά μας ὄργανα, τὸ ἐνθυμοῦνται, μόνον, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συνελεύσεως. Εἶναι τὸ θέμα τῶν πολεμιστῶν τοῦ Νόμου 751)48 καὶ 1836)52. Οἱ συνάδελφοι αὐτοί, ἐκπληροῦντες τὸ πρὸς τὴν πατρίδα, καθῆκον των, κατὰ τὰς χαλεπὰς διὰ τὸ Ἔθνος ἡμέρας, ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως, ἐκ τῶν στρατευμάτων Κατοχῆς καὶ μέχρι τῆς λήξεως τοῦ συμμοριτοπολέμου, ὑπηρέτησαν ὑπὸ τὰ ὅπλα 4 μὲ 5 ἔτη.

Τὸ γεγονὸς αὐτό, κ. συνάδελφοι, εἶχεν ὀδυνηρὰς συνεπείας, διὰ τὴν σταδιοδρομίαν τῶν πολεμιστῶν, διότι ἀπώλεσαν τὴν δυνατότητα ἀποπερατώσεως τῶν σπουδῶν των, εἰς Ἀνωτάτας Σχολάς, ἔτι πλέον, ἐδιωρίσθησαν εἰς τὴν Τράπεζαν εἰς ἡλικίαν περίπου 30 ἐτῶν. Εἰς μερικὴν ἀναγνώρισίν των, εἶχε ψηφισθῆ ὑπὸ τῆς Πολιτείας, τὸ Νομοθετικὸν διάταγμα 4548)66 δι' οὗ ἐπροβλέπετο 2 ἐτῶν στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ὡς πραγματικὴ τοιαύτη ἐν τῇ Τραπέζῃ. Ἐπὶ πλέον, λόγῳ προσμετρήσεως, ἐν τῷ μεταξύ, δώο ἐτῶν ὑπηρεσίας εἰς τοὺς συναδέλφους, μὴ πολεμιστάς, λόγῳ τῆς καταργήσεως τῆς προσωπικότητος καὶ μέχρι τῆς ψηφίσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος, 4528)66.

Ἀνερχομένη ἡ Χούντα εἰς τὴν ἀρχή, διὰ Νομοθετικοῦ Διατάγματός της, κατάργησε ἀφ' ἧς ἴσχυσε τὴν διετῆ προώθηση τῶν πολεμιστῶν, βάσει τοῦ Ν. 4547)66 μὲ ἀποτέλεσμα, νὰ ἐκπέσουν τοῦ βαθμοῦ των ὅσοι ἐξ αὐτῶν εἶχον προαχθεῖ, λόγῳ συμπληρώσεως χρόνου πρὸς προαγωγή, ἢ νὰ ἀποστερηθοῦν τῆς παρασχεθείσης οἰκονομικῆς προσαυξήσεως, καὶ νὰ ἔρθουν εἰς τὴν Ἐπετηρίδα, κατὰ 2 χρόνια ἐνωρίτερα, οἱ συνάδελφοι, οἱ μὴ στρατευθέντες, οἱ ὁποῖοι, καίτοι, θυσίας δὲν ὑπέστησαν καὶ εὐκαιριῶν προωθήσεως εἰς ἔργα εἰρηνικά, ἀπήλαυσον.

Κατὰ τὴν κατάργησιν τοῦ Νόμου αὐτοῦ, δὲν τόλμησε, κανείς, κ. συνάδελφοι, νὰ θέση τὸ θέμα ὠμά, ἐπὶ Δικτατορίας. Ἴσως φοβήθηκαν τὴν θεσούλα τους, ἴσως γιατὶ ἐσυνθηκολόγησαν, μὲ τὴν ἀπόφαση τῆς Χούντας. Εἶχαν ὅμως μίαν ἀπάντησιν ποὺ ἔδιδαν εἰς τοὺς πολεμιστάς. «Θέμα πολιτείας». Καὶ ἂν παραδεχθοῦμε, κ. συνάδελφοι, ὅτι αὐτὸ ἦταν θέμα Πολιτείας, ἡ προσωρινότητα, ποὺ δὲν ἀπεδόθη εἰς τοὺς πολεμιστάς, δὲν ἦταν θέμα πολιτείας. Ἄρα εἶναι θέμα Διοικήσεως καὶ Συλλογικῆς μας ἡγεσίας. Σᾶς ἀναγινώσκω σχετικὸ ὑπόμνημά μας πρὸς τὴν Διοίκησι τῆς Τραπέζης μας.

Πολεμισταὶ Ν. 751)48 καὶ 1836 τοῦ 1951.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1948 καὶ ἐντεῦθεν προσελήφθησαν εἰς τὴν Τράπεζαν ὑπάλληλοι ἔχοντες τὴν ἰδιότητα τοῦ πολεμιστοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Νόμων 751 τοῦ 1948 καὶ 1836)51, εἴτε κατόπιν Δημοσίου διαγωνισμοῦ εἴτε ἄνευ τοιούτου.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, οὗτοι ἀπὸ τῆς προσλήψεώς των καὶ εἰς ἀναγνώρισιν τῶν Ἐθνικῶν ὑπηρεσιῶν των, ἔτυχον προνομιακῆς μεταχειρίσεως, παραμείναντες εἰς προσωρινότητα, ὑπὸ τὴν μορφὴν πάντοτε τῆς προωθήσεως μόνον ἓν ἔτος ἔναντι τῆς ἐκ τοῦ ὀργανισμοῦ προβλεπομένης διετοῦς παραμονῆς, δι' ὅλους τοὺς προσλαμβανομένους ὑπαλλήλους εἰς τὴν Τράπεζαν, τοὺς μὴ ἔχοντας τὴν ἰδιότητα τοῦ πολεμιστοῦ (Ἐγκ. Δ)νσεως Νο 82)51 καὶ 68)52).

Κατ' ἀκολουθίαν ὁ πολεμιστὴς ὑπάλληλος προηγεῖτο τοῦ προσληφθέντος τὸν αὐτὸν χρόνον συναδέλφου του μὴ πολεμιστοῦ, κατὰ ἓν ἔτος, ὅσον ἀφορᾶ τὴν συμπλήρωσιν χρόνου κρίσεως πρὸς προαγωγήν.

Καὶ τὸ ἐτήσιον τοῦτο προβάδισμα διετηρήθη καὶ παρηκολούθησε τὸν πολεμιστὴν καθ' ὅλην τὴν μετέπειτα ἐξέλιξίν του μέχρι τοῦ ἔτους 1966 ὅτε διὰ τοῦ Ν.Δ. 4528) 1966 κατηργήθη ἡ ὀργανικῶς καθιερωθεῖσα διὰ τοὺς προσληφθέντας μὴ πολεμιστὰς διετὴς προσωρινότης.

Κατόπιν τούτου οἱ διωρισμένοι ἕως τότε μὴ πολεμισταὶ προωθήθησαν κατὰ δύο ἔτη χωρὶς παραλλήλως ὅμως νὰ προαχθῶσιν ὡς ἔδει κατὰ δύο ἔτη καὶ οἱ διωρισμένοι δυνάμει τῶν Ν. 751)48 καὶ 1836)51 ὡς πολεμισταί, διότι ἡ ὑπηρεσία τῆς Τραπέζης ὡς μὴ ὤφειλε συνεψήφισε τὸ ἓν ἔτος, τὸ ὁποῖον εἰς ἀναγνώρισιν τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπηρεσιῶν των, τοὺς εἶχε χαρισθῆ, ἐκ τῆς καθιερωμένης διετοῦς προσωρινότητος.

Οὕτω ἀπώλεσαν οἱ συνάδελφοι πολεμισταὶ τὸ ἐτήσιον προβάδισμα, ἐξομοιωθέντες βαθμολογικῶς μὲ τοὺς μὴ πολεμιστὰς συγχρόνους των.

Ἐνδεχομένως ἡ ὑπηρεσία τῆς Τραπέζης νὰ ἐνήργησε οὕτω, ἐπεκτείνουσα τὴν ἰσχὺν τοῦ Ν.Δ. 199)67 τὸ ὁποῖον κατήργησε τὴν διὰ τοῦ Ν.Δ. 4547)66 δοθεῖσαν διετῆ προώθησιν εἰς τοὺς πολεμιστάς. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐτησία προώθησις εἰς τοὺς συναδέλφους πολεμιστὰς δὲν ἐδόθη διὰ Νόμου, ἀλλ' οἰκείᾳ βουλήσει τῆς Τραπέζης, ἐμφανίζεται ἡ Τράπεζα ἤδη ὡς ἀνακαλοῦσα τὴν πρὸς τοὺς πολεμιστὰς χορηγηθεῖσαν ὡς δῶρον, ἐτησίαν προώθησιν καὶ ὡς μετανοοῦσα διότι πάντοτε παρέσχεν εἰς αὐτοὺς ποιάν τινα ἰδιαιτέραν μεταχείρισιν λόγῳ τῆς ἰδιότητός των ὡς πολεμιστῶν ἐπισύρουσα δυσμενῆ κριτικὴν τῆς Κοινῆς γνώμης.

Πολλῷ μᾶλλον ἔτι, διότι διετηρήθη ἐν ἰσχύϊ, τὸ περὶ καταργήσεως τῆς προσωρινότητος καὶ περὶ προωθήσεως τῶν πτυχιούχων συναδέλφων Νομ. Δ)γμα καὶ ὡς εἶναι φυσικὸν καὶ ἀνθρώπινον, ἐδημιουργήθη εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν πολεμιστῶν ἡ πικρία καὶ τὸ παράπονον ὅτι ἠδικήθησαν ἐκ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας τῆς ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης, μόνοι αὐτοί, οἵτινες ἂν μὴ τὶ ἄλλο, ἐξεπλήρωσαν ἔναντι τῆς κινδυνευούσης τότε Πατρίδος μας εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθῆκον των καὶ τώρα τοὺς ἀφηρέθη καὶ ἡ ἐλαχίστη αὕτη ἀναγνώρισις τῶν ἀγώνων των.

Ἀλλὰ γεννᾶται εὐλόγως τὸ ἐρώτημα: Ἐὰν δὲν κατηργῆτο ἡ προσωρινότης καὶ ἐὰν δὲν ἐπεβάλλετο ἡ λόγῳ πτυχίου προώθησις, θὰ προηγοῦντο ναί ἢ ὄχι, οἱ πολεμισταὶ κατὰ ἓν ἔτος τῶν συναδέλφων των;

Ἀναμφισβήτως Ναί. Ἰδού, λοιπόν, διατὶ ἐπλήγησαν ἐκ τῆς ἀδίκου ἐφαρμογῆς τῶν Νόμων μόνοι ἐξ ὅλων, οἱ πολεμισταί. Καὶ ἰδοὺ διατὶ ἀνακύπτει ἐπιτακτικὴ ἡ ἀποκατάστασίς των.

Κύριε Διοικητά, οἱ προκάτοχοι ὑμῶν, ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τὸ προκεχωρηκὸς τῆς ἡλικίας τῶν πολεμιστῶν καὶ ἀνεγνώρισαν εἰς αὐτοὺς τὸ μέγεθος τῆς θυσίας καὶ τῆς Ἐθνικῆς προσφορᾶς των καὶ δι' αὐτὸ παρεχώρησαν εἰς αὐτοὺς σὰν δῶρον ἐπαναλαμβάνομεν, ἑνὸς ἔτους προώθησιν τὴν ὁποίαν διετήρησαν ἐπὶ 18 ἔτη περίπου.

Βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς διατηρήσεως τοῦ κεκτημένου δικαιώματος, αἰτούμεθα καὶ Σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ διατάξητε νὰ ἐπαναχορηγηθῆ ἡ κακῶς ἀφαιρεθεῖσα ἐτησία αὕτη προώθησις ἀπὸ τοὺς φιλοτίμους αὐτοὺς συναδέλφους πολεμιστάς.

Καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι, διαπνεόμενος καὶ ὑμεῖς ἀπὸ αἰσθήματα ὑψηλοῦ πατριωτισμοῦ καὶ Ἐθνικοῦ παλμοῦ, ἀναλογιζόμενος τὰς θυσίας τῶν πολεμιστῶν τὰς σκοτεινὰς κείνας ἡμέρας τοῦ ἀγωνιζομένου διὰ τὴν ἐπιβίωσίν του Ἔθνους μας, θὰ ἐπιδείξητε τὴν ἐνδεικνυομένην διὰ τὴν περίπτωσιν κατανόησιν.

Ἐστὲ δὲ βέβαιος ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη καὶ τὸ παρελθὸν θὰ τιμήσῃ καὶ τὸ παρὸν θὰ ἐνθουσιάσῃ καὶ διὰ τὸ μέλλον θὰ ἀποτελῇ πολύτιμον δίδαγμα.

Ἐν ἀναμονῇ ἱκανοποιήσεως τοῦ δικαίου αἰτήματος τῶν συναδέλφων πολεμιστῶν, διατελοῦμεν...

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδέλ. ΑΝΤ. ΓΡΥΛΛΟΥ

Κύριοι συνάδελφοι, ἐσεβάσθην ὅλους τοὺς ὁμιλητας, ἐξαιρέσει τοῦ κ. Θεοφανοπούλου καὶ θὰ ἐξηγήσω διατὶ καὶ παρακαλῶ τοὺς συναδελφους νὰ μὲ σεβασθοῦν στὸ σύντομο διάστημα ποὺ θὰ μιλήσω.

Γιὰ τὸν κ. Θεοφανόπουλο ποὺ διεμαρτυρήθην, ἦταν συγκεκριμένα ἡ στιγμὴ ποὺ ἀπεκάλεσε τὸν Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου μας ἁπλῶς μὲ τὸ ὄνομά του καὶ δὲν τὸν ἀπεκάλεσε Πρόεδρε, διότι ὅπως ἐδήλωσε δὲν τὸν ἀναγνωρίζει. Διεμαρτυρήθην σεβόμενος τὸ ἀξίωμα. Ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν σας, νὰ κρίνετε ποῖος ἔχει δίκαιο καὶ ποῖος ἔχει ἄδικο. Αὐτὰ γιὰ τὸν κ. Θεοφανόπουλο, ποὺ εἶναι ὁ μόνος τὸν ὁποῖον διέκοψα.

Ἐν συνεχείᾳ, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς μεταφέρω τὸν χαιρετισμὸ τῆς Κρήτης, ποὺ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐκπροσωπῶ εἰς τὸ Δ.Σ. καὶ ἐπίσης νὰ σᾶς διαβεβαιώσω μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους συναδέλφους ποὺ ἐξέφρασαν τὴν εὐτυχία τους γιὰ τὴν ἐλευθερία μας ὅτι καὶ ἐγὼ εἶμαι διπλᾶ ἐλεύθερος. Διπλᾶ ἐλεύθερος, γιατὶ ἀφ' ἑνὸς ἔπεσε ἡ καταραμένη χούντα, καὶ γιατὶ δὲν διατρέχω κανέναν κίνδυνο νὰ ἐκλεγῶ, εἴτε κατέλθω εἴτε δὲν κατέλθω στὶς ἐκλογές, ἐπειδὴ ὅπως ξέρετε, σύμφωνα μὲ τὸ σύστημα, το 100ο)ο τῆς περιοχῆς μου νὰ πάρω, δὲν θὰ συμπληρώσω τὸ ἐκλογικὸ μέτρο.

Κατὰ συνέπειαν, μπορῶ καὶ νὰ σᾶς καθησυχάσω, ὅτι τὰ λίγα πράγματα ποὺ ἔχω νὰ σᾶς πῶ, νοιώθω τὴν ἀνάγκη νὰ τὰ πῶ, ἀπὸ αἴσθημα εὐθύνης καὶ μόνον.

Πάρα πολλοὶ συνάδελφοι μίλησαν, λεύτερα ὅπως εἴπαμε, καὶ αὐτὸ εἶναι πάρα πολὺ εὐχάριστο. Καὶ πάρα πολὺ εὐχάριστο, γιατὶ μποροῦσαν νὰ ποῦν ὁτιδήποτε. Φοβοῦμαι ὅμως, ὅτι ὡρισμένοι συνάδελφοι, ξεπέρασαν καὶ τὰ ὅρια τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὰ ὅρια τοῦ αἰσθήματος εὐθύνης καὶ ἂν θέλετε τοῦ αἰσθήματος ἐντιμότητος.

Ὡμίλησαν κατὰ κόρον περὶ Δημοκρατίας, περὶ ἀντιστασιακῶν ἀγώνων. Σᾶς παρακαλῶ ὅλους, ὅσους παρίστασθε, νὰ κάνετε τὸν κόπον, ἂν δὲν μὲ ξέρετε, νὰ ρωτήσετε ποῖος εἶμαι στὴν Κρήτη, καὶ ποῖος ἤμουν ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια. Θὰ σᾶς πῶ δυὸ μικρὲς λεπτομέρειες: ὁ ἕνας ἐκ τῶν ὑποδιευθυντῶν μου λέγεται Ἰωάννης Κανελλάκης, μὲ εἶχε παρακαλέσει νὰ μὴν τοῦ ὁμιλῶ γιὰ νὰ μὴν βρῇ τὸν μπελά του. Ἕνας παλαιὸς συνδικαλιστὴς ποὺ μετεῖχε στὸ Συμβούλιο, μὲ τὸν κ. Θεοφανόπουλο καὶ τὸν κ. Διλιντᾶ, καὶ ὑποστηρίζει τὸν κ. Διλιντᾶ, εἶναι ὁ κ. Ζαχαρίας Τραμουντάνης. Ἦταν καὶ ὑποψήφιος βουλευτὴς στὴν Ε.Κ.—Ν.Δ. Μοῦ εἶπε ἐπὶ λέξει: Σὲ χαίρομαι γιατὶ ὅλα τὰ δύσκολα χρόνια ἔμεινες ἀταλάντευτος. Μπορεῖτε νὰ τὰν ρωτήσετε νὰ τὸ ἐπιβεβαιώση.

Μπορεῖτε ἐπίσης νὰ πληροφορηθῆτε ποῖοι ἦσαν οἱ ἄνθρωποι καὶ ἀπὸ ποῦ ἔπαιρναν προσκλήσεις. Βεβαίως δημιουργῶ ἐνδεχομένως ἀντινομίαν, στὰ ὅσα ἐλέχθησαν. Ἀλλὰ μὲ ἐνδιαφέρει ἕνα πρᾶγμα μόνον. Νὰ ἀποκαταστήσω τουλάχιστον σὲ λίγα πράγματα, στὸν λίγο χρόνο ποὺ μοῦ μένει, μερικὲς ἀλήθειες ὠμές, καυτὲς ἀλήθειες.

Ἔχω ὑποχρέωση, σὰν Σύμβουλος ποὺ διεχειρίσθην ἐν τῷ μέτρῳ τῆς θέσεώς μου, τὰ συμφέροντά σας, σὰν ἄνδρας, νὰ σᾶς πληροφορήσω τὰ ἑξῆς λίγα καὶ πιστεύω ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμήν, διερμηνεύω τὶς ἀπόψεις τῶν περισσοτέρων συμβούλων: Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἡγήθηκε τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου μας κατὰ τὰ χρόνια ποὺ μᾶς κυβέρνησε ἡ Χούντα ἀνεξαρτήτως τοῦ πῶς τὸν κρίνετε καθένας, εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι ὑπηρέτησε μὲ αἴσθημα εὐθύνης καὶ ἐντιμότητος καὶ ἀκεραιότητος, τὰ συμφέροντά μας. Ἔχω ὑποχρέωση νὰ τὸ πῶ αὐτό, καὶ ἀκόμη πιστεύω, ὅτι καὶ ἐγὼ μὲ τὴν σειρά μου, προσπάθησα νὰ προσφέρω.

Θὰ ἤθελα ἀκόμη νὰ σᾶς ἀπασχολήσω καὶ γιὰ ἕνα θέμα, τὸ ὁποῖον ἐθίγη ὅλως ἰδιαιτέρως, τὸ θέμα τῶν ἀποκεφαλισμῶν. Ναί, ὅπως ξέρετε, ἡ δικαιοσύνη εἶναι σκληρὴ ἀρετή. Κατὰ τὴν δική μου ἄποψη, οἱ συνάδελφοι, ποὺ εὑρέθησαν ἐκτὸς ἀξιωμάτων, ὀρθῶς εὑρέθησαν. Διότι εὑρέθησαν ἐκτὸς τῆς ἀποστολῆς των. Καὶ γνωρίζετε πολύ, πάρα πολὺ καλά, πόσο δύσκολο εἶναι, νὰ ἀπαλλάσσης τῶν καθηκόντων τους, ἀνθρώπους μὲ τοὺς ὁποίους συνειργάσθης ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἔστω καὶ ἂν μερικοὶ ἐξ αὐτῶν ἦταν ἐγνωσμένης ἀξίας.

Κύριοι συνάδελφοι, δὲν διεκδικῶ εὔσημα, οὔτε παράσημα. Δὲν θὰ δεχθῶ ὅμως εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν, καὶ ἀπὸ κανέναν, οὔτε μαθήματα δημοκρατίας, οὔτε καὶ νὰ εὑρεθῶ εἰς τὸν χῶρον τοῦ ὑποδίκου. Μὲ ἐνδιαφέρει μόνον ἡ ἀξιοπρέπειά μου. σὰν ἀνθρώπου, σὰν συναδέλφου. Εὐχαριστῶ πολύ.

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδέλ. ΝΙΚ. ΦΟΥΣΕΚΗ

Συνάδελφοι, δὲν θὰ σᾶς ἀπασχολήσω καθόλου σχεδόν, θὰ ἀναφερθῶ μόνον εἰς ὅσα εἶπε ὁ κ. Στόγιας διὰ νὰ ἀποκαταστήσω τὴν ἀλήθεια.

Ξέχασε ὁ κ. Στόγιας, ὅτι μαζὶ μὲ τὸν κ. Παπουτσῆ καὶ τὸν κ. Κουμανιώτη, κατέβηκα καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὴν Κέρκυρα στὴν Ἄρτα. Θὰ ἀναφέρω κάτι χαρακτηριστικό, καὶ ἐλπίζω νὰ τὸ θυμηθῆ καὶ ὁ κ. Στόγιας. Ἐστηρίζετο κυρίως ἡ καταγγελία τοῦ κ. Στόγια, στὴν καταγγελία ποὺ εἶχε κάνει μεγάλος πελάτης τῆς Τραπέζης, στὴν Ἄρτα, τὸν ὁποῖον ὅταν πήγαμε νὰ ἐπισκεφθοῦμε, στὸ Ἀσβεστοκάμινο, ἔξω ἀπὸ τὴν Ἄρτα, δὲν τὸν βρήκαμε, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, ἀλλὰ εἶναι γεγονός, ἐκ τῶν ὑστέρων, ὅτι ὁ ἴδιος πελάτης, ἀνεκάλεσεν τὴν καταγγελίαν, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν εἴχαμε στοιχεῖα στὰ χέρια μας, γιὰ νὰ μπορέσωμε νὰ θεμελιώσωμε κάτι.

Κύριε Στόγια, ἐσεῖς ἀναφέρατε ὡρισμένα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἥπτοντο προσωπικῶν θεμάτων. Ἐὰν ἐνθυμῆσθε καλῶς, πήγαμε σὲ ὅλους τοὺς πελάτες, ποὺ ἐσεῖς μᾶς ὑποδείξατε, καὶ πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ἠρνήθησαν νὰ μιλήσουν καὶ δὲν μᾶς τὰ εἶπαν ὅπως ἐσεῖς τὰ λέγατε. Ἔτσι δὲν εἶναι;

κ. Ν. Πίσκοπος: Κύριοι συνάδελφοι, μὲ συγχωρεῖτε, ἤθελα σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο νὰ τονίσω, τὴν παρατήρηση τοῦ κ. Φουσέκη. Προσέξτε, πῆγαν μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου σὲ πελάτες τῆς Τραπέζης, νὰ ἀκούσουν τὶ συμβαίνει στὸ ὑποκατάστημα Ἄρτης μὲ τὸν συνάδελφο Στόγια.

κ. Ν. Φουσέκης: Ἡ δεύτερη περίπτωσις. Ἦταν Σάββατο, 8 ἡ ὥρα, μὲ πῆρε ὁ κ. Στόγιας τηλέφωνο, καὶ μοῦ εἶπε, ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμή, στὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἄρτης, ἐργάζονται. Καλὰ τοῦ λέω, κλεῖσε τὸ τηλέφωνο, καὶ θὰ σὲ πάρω ἐγὼ ἀμέσως. Πράγματι παίρνω τὸ Ὑποκατάστημα Ἄρτης, ἐφ' ὅσον μοῦ εἶπε ὅτι ἐργάζετο μέσα συνάδελφος, πῆρα τρία τέσσερα τηλέφωνα ἀπὸ τὸ ὑποκατάστημα, διότι δυστυχῶς ὁ Σύλλογος δὲν μᾶς διαθέτει ἑλικόπτερο ὥστε νὰ μποροῦσα νὰ πάω αὐτοπροσώπως στὴν Ἄρτα, γιὰ νὰ πάρω ἀπὸ τὸ χέρι τὸν ἐπόπτη ἐργασίας, ποὺ θὰ μποροῦσε ὁ κ. Στόγιας νὰ τὸ κάνη, γιατὶ ἔχει τὸ νόμιμο δικαίωμα, νὰ πιάση τὸν ἐπόπτη ἐργασίας, ἀπὸ τὸ αὐτί, καὶ νὰ τοῦ πῆ, ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμή, σὰν ὑπάλληλος τῆς Τραπέζης ἀλλὰ καὶ σὰν συνδικαλιστής, γιατὶ ἔχει τὴν συνδικαλιστική του ἰδιότητα, κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ σᾶς ἀφαιρέση τὰ δικαιώματά σας, γιατὶ εἴπατε ὅτι σᾶς τὸ εἴχαμε ἀφαιρέσει, πότε σᾶς τὸ ἀφαιρέσαμε; νὰ πάρη τὸν Ἐπιθεωρητὴ καὶ νὰ τὸν ὁδηγήση στὸ Ὑποκατάστημα.

Ἀφοῦ λοιπὸν παίρνω στὸ ὑποκατάστημα καὶ δὲν ἀπαντοῦσε κανείς, παίρνω τὸν ἐπόπτη ἐργασίας, τὸ ὄνομά του δὲν τὸ θυμᾶμαι αὐτὴν τὴν στιγμήν, τοῦ εἶπα ποιὸς εἶμαι κ.λ.π. καὶ μοῦ εἶπε ὅτι θὰ ἐρευνήση. Πάρτεμε λέει, σὲ ἕνα τέταρτο τηλέφωνο. Τὸν παίρνω καὶ μοῦ λέει, ἔχω νὰ σᾶς ἀνακοινώσω, ὅτι ἐδῶ στὸ γραφεῖο μας ὑφίσταται σχετικὴ ἄδεια ἐργασίας. Ἐφ' ὅσον μοῦ τὸ εἶπε ἐπείσθην, διότι δὲν μποροῦσα νὰ τὸ ἐλέγξω διαφορετικά. Ἀπὸ τὸ τηλέφωνο τὶ νὰ ἐλέγξω.

Αὐτὰ πρὸς ἀποκατάστασι τῆς ἀληθείας. Νομίζω ὅτι ὁ κ. Στόγιας ὑπερβάλλει τὰ πράγματα.

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδέλφου Ι. ΠΟΥΛΟΥ

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, εἶναι ἡ πρώτη φορά, ποὺ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀπευθύνωμαι ἀπὸ αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ βήματος στὴν Γενικήν μας Συνέλευση, γιατὶ λόγῳ τῆς προελεύσεώς μου, προέρχομαι ἀπὸ τὸ Ὑποκ)μα Λειβαδειᾶς, δὲν μπόρεσα νὰ βρῶ ἄλλη φορὰ τὴν εὐκαιρία, νὰ μεταφέρω τὰ παράπονα καὶ τοὺς χαιρετισμοὺς τῆς Ἐπαρχίας, στὸν ἱερὸ αὐτὸ χῶρο.

Ἐγώ, ὅμως, θὰ ἤθελα νὰ σταθῶ σὲ γενικώτερα θέματα καὶ προβλήματα τοῦ μέλλοντος. Εἶναι γνωστόν, ὅτι, ἀπὸ τὴν ἄποψη τοῦ ἀριθμοῦ μελῶν τοῦ Συλλόγου μας, εἴμαστε ἕνα ἀπὸ τὰ ἰσχυρότερα Συνδικάτα. Διαθέτουμε σήμερα, τὴν ἐκπληκτικὴ δύναμη τῶν 8.500 ἐργαζομένων, καὶ ἐν πλήρει ἑνότητι αὐταὶ αἱ ἐργατικαὶ δυνάμεις θὰ μποροῦσαν νὰ νὰ ἀποτελέσουν τὸν κυματοθραύστη κάθε ἐργοδοτικῆς προσπαθείας, γιὰ τὴν διάσπασή τους.

Καὶ ἐδῶ ἀκριβῶς, θέλω νὰ σταθῶ καὶ νὰ κάνω τὴν καλόπιστο κριτικήν. Ἡ ἀπερχομένη Διοίκησις, στὸν τομέα αὐτόν, κατώρθωσε, ἀρνητικὴ ἐπιτυχία, νὰ δημιουργήση μὲ τὴν μονοπωλιακὴ πολιτική της, 7 περίπου ψηφοδέλτια — παρατάξεις αἱ ὁποῖαι εἶναι ἕτοιμες νὰ ἀλληλοσπαραχθοῦν. Βέβαια, ὁ Νόμος περὶ ἀναλογικῆς, βοηθᾶ στὴν ἀνάπτυξη τῆς παραταξιακῆς αὐτῆς προσπαθείας. Ἀλλὰ ἡ ἀπερχομένη Διοίκησις, σὰν ταῦρος μαινόμενος, εἰς ὑαλοπωλεῖον, ἐθρυμμάτισε, κάθε προσπάθεια, καβάλησε τὸ καλάμι τῆς ἀρχομανίας, μὴ ἀναλογιζομένη ὅτι ἔχει χρονικὴ προέλευση ἀπὸ ἕνα ἀνελεύθερο Δικτατορικὸ καθεστώς, ὅπου οἱ συνάδελφοί μας, δὲν μποροῦσαν, μὲ κανένα τρόπον, νὰ ἐκφρασθοῦν ἐλεύθερα.

Καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, ποὺ διανύουμε τὴν Δημοκρατία, δίχως σεμνότητα, ἐνεδύθη τὸ ἔνδυμα αὐτῆς, καὶ κάθε ἀντιπολιτευόμενό της τὸν προκαλεῖ, τὸν ἐκπαραθυρώνει ἀπὸ τὸ Δ. Σ. καὶ τὸν βρίζει. Ἔτσι τὸ χάσμα βαθαίνει μεταξὺ τῶν συναδέλφων μας. Ἡ ἑνότητα τῶν συνδικαλιστικῶν δυνάμεων τινάζεται στὸν ἀέρα.

Κάνω ἔκκληση πρὸς ὅλους τοὺς συναδέλφους, νὰ ξεχάσουμε τὸ παρελθὸν, νὰ περάσουμε πάνω ἀπὸ τὶς ἀδυναμίες καὶ προσωπικὲς ἀντεγκλήσεις.

Νὰ ἑνώσουμε τὰ ἀσφαλιστικά μας Ταμεῖα σὲ ἕναν Ἀσφαλιστικὸ φορέα, στὸν ὁποῖον ἡ Τράπεζα θὰ ἐγγυηθῆ τὴν ἀπρόσκοπτη, οἰκονομικὴ του λειτουργία. Ὁ Σύλλογός μας πρέπει ἀκόμα νὰ διαδραματίση ἀποφασιστικὸ καὶ δημιουργικὸ ρόλο, στὴν δευτεροβάθμιο Ὀργάνωσή μας στὴν ΟΤΟΕ. Λάθος τῆς ἀπερχομένης Διοικήσεως, ποὺ πολέμησε τὸν θεσμὸ τῆς Ὁμοσπονδίας. Ἐὰν τὰ πρόσωπα δὲν εἶναι ἀρεστά, ἀπὸ τὴν δική μας ψῆφο ἐξαρτᾶται νὰ τὰ ἀλλάξουμε, καὶ νὰ προχωρήσουμε τὴν δραστηριότητά μας, γιὰ νὰ παίξουμε ἀποφασιστικώτερον ρόλον, γενικὰ στὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα τῆς χώρας μας.

Συνάδελφοι, ἃς μὴν ἔχουμε ψευδαισθήσεις καὶ μᾶς ἀπορροφοῦν ἐπικίνδυνα οἱ ἐσωτερικὲς διενέξεις

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 14ην ΣΕΛ)

ΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ Γ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδέλφου Γ. ΓΑΛΛΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

Κύριοι Συνάδελφοι, τὸ ἀπερχόμενον Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου μας, προκειμένου νὰ τονίσῃ τὸ μέγεθος τῶν ἐπιτυχιῶν του ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐπαγγελματικῶν μας ἐπιδιώξεων κατὰ τῆς ὑπ' αὐτοῦ περιόδου τῆς Διαχειρίσεως τῶν κοινῶν καὶ ἀφοῦ προηγουμένως ἀναφέρεται εἰς οὐσιώδη αἰτήματα τὰ ὁποία διὰ τῶν καταλλήλων ἐνεργειῶν του εὗρον εἴτε τὴν μερικὴν εἴτε τὴν ὁριστικήν των λῦσιν, συμφώνως βέβαια μὲ τὴν ἰδικήν του ἀντίληψιν τὴν ὁποίαν εἶχεν ὡς συνισταμένην καὶ μέτρον διὰ τὴν ἐπίλυσίν των, εἰς τὸν ἀπολογισμόν του, καὶ ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐκτιθεμένων αἰτημάτων ἐπιλυθέντων ἢ μελλόντων νὰ ἐπιλυθοῦν, ὡς κατακλεῖδα καὶ εἰς πολλὰ σημεῖα ὡς παρεμβολὴν ἔχει, τὴν ἐξακόντησιν μύδρων ἐναντίον ἀντιπάλων, συγκεκριμμένην ἢ μὴ καὶ σκοτεινῶν κύκλων, οἱ ὁποῖοι μὲ ἀνιέρους προσπαθείας ἐδημιουργοῦσαν φραγμοὺς διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν αἰτημάτων ποσῶς ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰς ζημίας τὰς ὁποίας θὰ προκαλοῦσαν εἰς τὸ εὐρύτερον κύκλωμα τῆς συναδελφικῆς οἰκογενείας. Ἐν ὀλίγοις δηλαδὴ ἐτορπίλιζον πᾶσαν προσπάθειαν ἐπιλύσεως θεμάτων καὶ αἰτημάτων, ἐπιδιώκοντας, ὡς καθαρὰ καταγγέλητε εἰς τὸν ἀπολογισμόν, δύο τινά, πρῶτον τὴν δημιουργίαν γενικῆς ἐντυπώσεως καὶ διαπιστώσεως, ὅτι τὸ ἐπίσημον συνδικαλιστικὸν μας ὄργανον εἶναι παντελῶς ἀνίκανον νὰ μᾶς ἐκπροσωπῇ νὰ μᾶςδιεκδικῇ καὶ νὰ μᾶς ἐπιλύῃ τὰ αἰτήματά μας καὶ Δεύτερον ὅτι ἡ κυρίως ἐπιδίωξίς των συνίστατο, εἰς τὴν διὰ μέσω τῆς ἀποτυχίας ἐπιλύσεως τῶν αἰτημάτων ὠφέλεια, ἀπὸ συνδικαλιστικῆς καὶ πιθανὸν καὶ ἄλλης πλευρᾶς.

Ἡ προαναφερθεῖσα τακτικὴ τὴν ὁποίαν κατὰ κόρον ἐχρησιμοποίησεν εἰς τὸν ἀπολογισμόν του τὸ ἀπερχόμενον Διοικητικὸν συμβούλιον καὶ συνεχίζει νὰ χρησιμοποιῇ εἶναι τελείως ἀπαράδεκτη καὶ σαφῶς ξεφεύγει ἀπὸ τὰ πλαίσια τῆς καλῶς ἐννοουμένης συνδικαλιστικῆς δεοντολογίας. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν θελήσωμεν νὰ δώσωμεν πίστιν εἰς τὰ εἰς ὅσα περὶ αὐτῶν ἐκθέττει θὰ πρέπει νὰ ἀναζητήσωμεν τὰ αἴτια ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου τοῦ συλλόγου.

Ἀπὸ ἐκεῖ προέρχεται ἡ ἀνωμαλία καὶ ὁ πρωτοφανὴς διὰ τὰ συνδικαλιστικὰ χρονικὰ τοῦ Συλλόγου τῆς Τραπέζης μας ἀλληλοσπαραγμὸς τῶν μελῶν του, ἐκεῖ διὰ πρώτην φορὰν παρουσιάστηκε ἐμφανῶς, ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ἔστω καλύψεως τῆς καταστάσεως τῶν σκοτεινῶν παρασκηνίων μέσω τῶν ὁποίων, ὁ εἷς ὑπέβλεπε τὸν ἄλλον, ἡ ἄκρατος φιλοδοξία διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀξιωμάτων ἔλαβεν μορφὴν μάστιγος καὶ κατέλυε πάντα ἠθικὸν φραγμόν, μέχρι τοῦ σημείου ὁ εἷς νὰ παραιτῇ τὸν ἄλλον καὶ οἱ τελικῶς ἐπιπλεύσαντες νὰ ἔχουν χάση τὴν ἔννοιαν τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους καὶ νὰ προσπαθοῦν νὰ θυμηθοῦν εἰς ποῖον σημεῖον εἶχον ἐγκαταλείψη τὸν παλαιὸν σεμνὸν καὶ ἔντιμον χαρακτῆρα των.

Ἡ εὐθιξία ἐξέλειψεν, οἱ ἐκ τοῦ προεδρείου ἐκδιωχθέντες παρέμενον μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου προκειμένου νὰ εὕρουν τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν νὰ ξαναεπιπλεύσουν καὶ ὀργανώνοντο ἀντιπολιτευόμενοι τὸ προεδρεῖον τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου μὲ ἕναν φοβερὸν καὶ ἀνίερον τρόπον, ποῖος ἦτο; ἡ πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια μὲ θεμιτοὺς καὶ ἀθέμιτους τρόπους τῆς ἀποτυχίας τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ προεδρείου τοῦ Διοικ. συμβουλίου, ἂν ἠμποροῦσε βέβαια μέσα σὲ ἕνα τέτοιο φαῦλο κύκλο νὰ ἔχῃ χρόνον τὸ προεδρεῖον διὰ νὰ ἀπασχολεῖται ἀπερίσπαστον ἐπὶ σοβαρῶν του ἐπιδιώξεων. Ἑπομένως Συνάδελφοι ἡ ἀνίερος αὐτὴ προσπάθεια ἡ ὁποία ἐκτίθεται εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ Δ. Συμβουλίου περὶ μὴ ἐπιλύσεως τῶν θεμάτων μας, προέρχεται βασικῶς ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους τοὺς κόλπους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὸ ὁποῖον συστηματικὰ καλλιέργησε καὶ ἐξέθρεψεν τὰς πρωτοφανεῖς αὐτὰς μεθόδους καὶ ἔδωσεν λαβὴν εἰς ἄλλας σκοτεινὰς δυνάμεις εὑρισκομένας ἔξωθεν τῶν μελῶν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Συλλόγου Ἐθνικῆς νὰ τοποθετοῦν νάρκας καὶ ἐμπόδια εἰς πᾶσαν προσπάθειαν.

Παρ' ὅλα ὅμως αὐτὰ εἶναι γεγονὸς ὅτι ἐσημειώθησαν ἐπαγγελματικαὶ ἐπιτυχίαι, τὰς ὁποίας, ὄχι βεβαίως ὅλας, ὑποβοήθησεν καὶ ἡ πολιτικὴ σκοπιμότης μιᾶς περασμένης καὶ σήμερον ἐποχῆς καὶ αἱ ὁποῖαι θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ἔχουν τελειοποιημένην μορφήν, ἐὰν αἱ διεκδικήσεις ἦσαν θεμελιωμέναι ἐπὶ πλέον σωστῆς βάσεως καὶ ἡ προσωπικότης τοῦ συλλόγου εἶχεν διαμορφωθῆ σὲ τέτοια πλαίσια τὰ ὁποῖα θὰ τοῦ ἐπέτρεπον νὰ μὴ εἶναι μόνον ἀποδέκτης τῶν ὅσων οἰκειοθελῶς προσφέροντο, ἀλλὰ καὶ διεκδικητὴς τῶν ὅσων σκοπίμως παρελλείποντο νὰ δοθοῦν.

Δὲν κρίνω σκόπιμον νὰ ἐπεκταθῶ καὶ νὰ κάνω περαιτέρω ἀνάλυσιν ἐπὶ τῶν προαναφερθέντων καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ, διότι θὰ ἤθελα σεβόμενος τὸ πολύτιμον χρόνον σας νὰ ἀναφερθῶ ἐν συντομίᾳ σὲ δύο καυτὰ θέματα τὰ ὁποῖα αὐτὴν τὴν ἐποχὴν εὑρίσκονται εἰς τὸ ἐπίκεντρον τοῦ ἐνδιαφέροντός μας καὶ πρόκειται νὰ σημαδέψουν τὴν μοίραν μας εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς ἐὰν ἡ ἀντιμετώπισίς των δὲν εἶναι ἄμεσος καὶ ἡ πρέπουσα:

ΠΡΩΤΟΝ. Τὸ Ἀσφαλιστικὸν ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται ἀβεβαιότης, σχετικῶς μὲ τὸ ποῦ ἀκριβῶς εὑρισκόμεθα καὶ ποῦ πρόκειται νὰ καταλήξωμεν.

Ἡ ἀβεβαιότης αὐτὴ σήμερον συνοδεύεται καὶ ἀπὸ μίαν σύγχυσιν ἡ ὁποία πολὺ πιθανῶς δημιουργεῖται διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ δυσάρεστες ἐξελίξεις, ἀνεξακρίβωτες εἰσέτι, οἱ ὁποῖες σὰν ἀποτέλεσμα θὰ ἔχουν τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐπιδιώξεων σκοτεινῶν κύκλων οἱ ὁποῖοι εὐτυχῶς αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐλέγχονται.

Ἡ τελευταία ἐγκύκλιος τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης ὁπωσδήποτε μᾶς καθησύχασεν ἂν καὶ ἀπὸ πλευρᾶς περιεκτικότητος ἐννοιῶν ἀφήνει, ὄχι ἐσκεμμένως βέβαια, κενά.

Ἡ ἀναμόχλευσις τοῦ θέματος ἀπὸ τὸν Τύπον εἶναι αὐτή, ἡ ὁποία σὲ μεγάλο ποσοστὸν μᾶς ἐδημιούργησεν ἀνησυχίας ἐν συνταυτισμῷ μὲ πρόσφατον δημοσίαν συγκέντρωσιν ὑπὸ μελῶν τοῦ ἀπερχομένου Διοικητικοῦ συμβουλίου ἀντιπολιτευόμενα βέβαια, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξετέθησαν ὑλοποιημένοι βάσει σχετικῶν στοιχείων φόβοι ἐπὶ τῶν κινδύνων τὰς ὁποίας αὐτὴ τὴν στιγμὴν διατρέχομεν.

Συνάδελφοι δὲν ξεύρω ἐὰν εἶναι συμφέρον αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ κάμνωμεν ἐκτενεῖς ἀναλύσεις ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ θέματος, ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητον, εἶναι, ὅτι πρέπει ὅλοι μας, παραμερίζοντας προσωπικὰς ἀντιθέσεις ἐπὶ ἄλλων θεμάτων, νὰ ρίξωμεν ὅλο τὸ βάρος τῆς ἐνεργητικότητάς μας πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν, προκειμένου νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον ὁριστικῶς θὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ καὶ θὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἠρεμίαν εἰς ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἰδίαν τὴν Τράπεζαν, ἡ ὁποία εὐτυχῶς σήμερον ἔχει ἀρχίσει καὶ ἀντιλαμβάνεται, ὅτι τυχὸν διαιώνισις τοῦ θέματος ἢ πορεία του πρὸς τὰ χείρω, κρύβει θανασίμους κινδύνους καὶ δι' αὐτὴν τὴν ἰδίαν μὲ ἀνεξακρίβωτον τὸ μέτρον τῶν ἐκτάσεων ποῦ θὰ λάβῃ.

Τὰ περιθώρια λοιπὸν συνάδελφοι στένεψαν ἐπικίνδυνα, καὶ ὡς ἐκ τούτου νὰ ἔχῃ σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν τὸ μέλον νὰ ἐκλεγῇ Νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου μας, ὅτι, πρέπει νὰ ἀποδυθῇ πλέον εἰς ἀγῶνα σοβαρὸν διὰ τὴν ἐπίλυσίν του, διὰ τὴν δικαίωσίν μας.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ. Σοβαρώτατον θέμα, ἡ Διάσπασις ἡ ὁποία ἐπαπειλεῖται μεταξὺ τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης μας, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων Τραπεζῶν καὶ Ὀργανισμῶν, ἐκ τοῦ δημιουργηθέντος θέματος ἀνίσου μεταχειρίσεως Πτυχιούχων καὶ μὴ Πτυχιούχων συναδέλφων, πρέπει πᾶσα θυσία νὰ ἀποφευχθῇ.

Τὸ θέμα πλέον δὲν εἶναι εἰδικόν, ἀλλὰ παίρνει τὰς διαστάσεις κοινωνικοῦ προβλήματος καὶ κατ' οὐδένα τρόπον πρέπει νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς μέσον ἐκμεταλλεύσεως διὰ τὴν συνδικαλιστικὴν ἐπιτυχίαν μιᾶς ὁρισμένης παρατάξεως ἐν ὄψει ἐπικειμένων ὀρχαρεσιῶν, διότι ἐκ προοιμίου εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ φανατισμὸς θολώνει τὴν σκέψιν καὶ τὸν νοῦν καὶ δὲν ἐπιτρέπει τὴν εὕρεσιν σωστῶν μέτρων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν καὶ ἐπίλυσιν τοιούτων τεραστίων προβλημάτων.

Τὸ δίκαιον πρέπει νὰ γίνῃ ἀπ' ὅλους ἀποδεκτὸν καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν θὰ πρέπει, ὡς πρῶτον βῆμα, νὰ τὸ ἀναζητήσωμεν εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Ὑπηρεσίας, εἰς τὸν ὁποῖον σαφῶς ἀναφέρεται ὅτι τὸ ἀπαραίτητον προσὸν διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὴν Τράπεζαν εἶναι αὐτὸ καὶ μόνον τὸ ἀπολυτήριον Γυμνασίου.

Βεβαίως ἡ Τράπεζα δὲν εὐθύνεται ἀπολύτω ςδιὰ τὰς προωθήσεις τῶν συναδέλφων πτυχιούχων καὶ διὰ τὸ ἐπιστημονικὸν ἐπίδομα, τὰ ὁποῖα διὰ νόμων τῆς Πολιτείας καὶ ἀπὸ προσφυγὰς εἰς πρωτοβαθμίους καὶ δευτεροβαθμίους ἐπιτροπὰς ἐδόθησαν.

Ἀλλὰ ἂς μὴ λησμονοῦμε ὅτι καὶ ὁ Ὀργανισμὸς ὑπηρεσίας ἀποτελεῖ νόμον, καθ'ὅτι ὁλοκληρούμενος ὑπὸ τῆς Τραπέζης καὶ τοῦ Συλλογικοῦ Ὀργάνου τῶν ὑπαλλήλων, τίθεται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Βουλήν, ἐπικυροῦται ὑπ' αὐτῆς καὶ δημοσιεύετε εἰς τὸ φύλλον Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Τὰ κεκτημένα ὅμως δικαιώματα καὶ ἐν προκειμένῳ τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῶν Πτυχιούχων συναδέλφων, οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιστραφοῦν οὔτε εἶναι δίκαιον ἐμεῖς οἱ μὴ πτυχιοῦχοι νὰ ἀπαιτοῦμεν τοιοῦτον τί.

Ὡς ἐκ τούτου ἡ λύσις τοῦ προβλήματος δὲν πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ πρὸς αὐτὴν τὴν πλευράν, ἀλλὰ νὰ εὑρεθῇ ὁ τρόπος ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ σταματήσουν οἱ ἐπὶ πλέον παροχὲς καὶ διακρίσεις ὑπὲρ τῶν Πτυχιούχων συναδέλφων ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ γεφυρωθῇ καὶ καλυφθῇ τὸ δημιουργηθὲν χάσμα εἰς βάρος τῶν μὴ πτυχούχων συναδέλφων ἐκ τῶν δύο διετῶν προωθήσεων πλέον ἐπιστημονικοῦ ἐπιδόματος. πει ὅλοι μας νὰ συμφωνήσωμεν καὶ

Πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν πρένὰ στρέψωμεν τὴν δραστηριότητά μας ἀνεξαρτήτως ἐὰν εἴμαστε μὴ πτυχιοῦχοι ἢ πτυχιοῦχοι. Θέλω δὲ νὰ πιστεύω ὅτι σὰν καλόπιστοι ἄνθρωποι ποὺ ἐνστερνιζόμεθα ὅτι, ἡ ἴση προσφερομένη ἐργασία πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν ἰδίαν ἀνταμοιβήν, πρέπει νὰ ἀρχίσομεν τώρα ὅλοι μαζὺ τὴν δύσκολον πράγματι προσπάθειαν τῆς ὁποίας ἡ κατάληξι θὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἰσορροπίαν καὶ θὰ σταματήσῃ τὴν ἐπὶ πλέον διεύρυνσιν τοῦ χάσματος ἐκ τῆς δημιουργίας κατηγορίας ὑπαλλήλων.

Ἕνωσις λοιπὸν συνάδελφοι, κατανόησις καὶ συναδελφικότης ἂς ἐπικρατήσῃ μεταξύ μας καὶ ὅλοι μας σὰν ἕνας ἄνθρωπος μακρυὰ προσωπικῶν μικροεπιδειώξεων, διὰ τὸ συμφέρον μας ἀλλὰ καὶ τὸ συμφέρον τῆς Τραπέζης, ἂς προχωρήσωμεν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης εἰς τὸ τεράστιον αὐτὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον διὰ νὰ ἐπιλυθῇ, ἀπαραιτήτως πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ὀρθολογικὴ θεμελίωσις καὶ προβολὴ ἀπὸ τὰ πλέον μεταξὺ ἡμῶν ὑπεύθυνα πρόσωπα.

Εὐχαριστῶ

Ἡ ὁμιλία τοῦ συν. Σ. ΛΙΑΡΓΚΟΒΑ

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, νομίζω πὼς δὲν εἶναι ἀπαραίτητο, νὰ ἔχῃ κανείς, πολυετῆ συνδικαλιστικὴ πεῖρα, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ κρίνῃ καλόπιστα καὶ σωστὰ μιὰ Διοίκηση, ποὺ τέλειωσε τὴ θητεία της καὶ ὑποχρεώνεται, τώρα μπροστά μας, νὰ λογοδοτήσῃ κατὰ τὰ ἔργα της. Φτάνει μόνον, νὰ σκεφθῇ ἁπλὰ καὶ λογικά, νὰ ζυγίσῃ τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατά, γιὰ νὰ κλείνῃ πρὸς τὸ μέρος ποὺ θὰ γύρῃ ἡ ζυγαριά. Τὸ βάρος τοῦτο, θἆναι καὶ τὸ πηλίκο στὴ θητεία της, θετικὸ μέν, ἂν κλείνῃ στὰ ὑπέρ, ἀρνητικό, ἂν γέρνῃ ἀντίθετα. Τὰ ὑπόλοιπα εἶναι ἀνούσια καὶ περιττά.

Εἶναι ὅμως, παληὰ ἡ συνήθεια, νὰ λέγωνται καὶ νὰ ἀραδιάζωνται σὰν ἐπιτυχίες πεπραγμένων, ἀκόμα καὶ τὰ πιὸ ἀσήμαντα μικροαιτήματα, ποὔτυχε κάποτε, νὰ βροῦν κάποια λύση. Κι' ἡ κακὴ τούτη, συνήθεια, γίνεται πιὸ ἔντονη, ὅσες φορὲς καταλήγει σὲ κατάχρηση ἐκμεταλλεύσεως. Λάθος τακτικῆς μὲ ἀντίθετα ἀπὸ τὰ ἐπιδιωκόμενα ἀποτελέσματα. Μὰ ἡ πραγματικότητα, κ. συνάδελφοι, βρίσκεται ἁπλά, λογικά, γιατὶ παραμένει μία καὶ μόνη: Κάθε Διοίκηση ποὺ ἀπέρχεται θὰ πρέπει νὰ κρίνεται, ὄχι μὲ βάση αὐτὸ ποὺ πέτυχε, γι' αὐτὸ ποὺ πέτυχε εἶχε ὑποχρέωση νὰ τὸ πράξῃ ἀλλὰ μὲ βάση αὐτὸ ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ πετύχῃ, καὶ δὲν τὤπραξε, γιὰ ὁποιοδήποτε λόγο. Στὴ λεπτομέρεια τούτη, ἐπιθυμῶ νὰ σταθῶ μόνο, γιὰ νὰ τονίσω, ἰδιαίτερα καὶ παραδειγματικά, μερικὲς κραυγαλέες ἀπ' τὶς πάμπολλες παθητικὲς στάσεις τοῦ κρινομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἀπ' ἐκεῖνες ποὺ μπόρεσα νὰ σταχυολογήσω, μέσα στὸ Κλάδο τῶν συναδέλφων ποὺ συμπορεύομαι ἐπαγγελματικά. Καὶ νὰ ἀποδείξω, ὑπενθυμίζοντας, ἔτσι, ὅτι μιὰ παθητικὴ στάση, μοιάζει, ἀπόλυτα σχεδόν, μ' ἄρνηση!

1). Ποιὸς δὲν γνωρίζει, κ. συνάδελφοι, γιὰ τὰ διαχειριστικὰ λάθη τῶν συναδέλφων, —Ταμειῶν, «Τέλλερς, Ὀν-λάϊνς»,— οἱ ὁποῖοι ἀσχολοῦνται μὲ διαχείριση καὶ ποὺ ἐνίοτε ξεπερνοῦν καὶ τὴν δυνατότητα καταβολῆς τους, καταλήγοντας καμμιὰ φορά, καὶ σὲ δράματα; Εἶχε γίνει λόγος, παλαιότερα, γιὰ κάποια ἀσφάλισή τους, ποὺ θάφτηκε χωρὶς νὰ γνωρίζουμε τὸ γιατί. Κι' ὅμως, ἦταν ἡ μοναδικὴ λύσις σὲ τοῦτο τὸ καυτό θέμα, γιὰ νὰ πάψῃ, κάποτε νὰ πλήττεται ἡ κατηγορία αὐτή, τῶν συναδέλφων, θέματα τοῦ αὐξανόμενου, συνεχῶς, φόρτου ἐργασίας καὶ τοῦ ἄγχους, καθημερινά.

Θὰ μποροῦσε ὁ Σύλλογος, νὰ βρῇ τὴ σωστὴ λύση του, —γιατὶ ὑπάρχει καὶ θὰ τὴν ὑποδείξουμε τὴν κατάλληλη ὥρα,— ἀλλὰ δὲν μερίμνησε, γιὰ νὰ καλύψῃ πολύπλευρα τοὺς ἐνδιαφερομένους, καθὼς καὶ τὴ Τράπεζα.

Ἀκόμα, ἡ λύση αὐτή, ἐπιβάλλεται καὶ γιατὶ ἡ ἐργασία ἀποτελεῖ, πηγὴ βιοπορισμοῦ γιὰ ὅλους καὶ ὄχι πληγὴ νὰ αἱμώζῃ σὲ βάρος, ὅσων τὴν ἀσκοῦν καὶ ὑποχρεώνονται νὰ καλύπτουν μ' αὐτή, τὰ λάθη τους, ποὖναι καὶ ἀνθρώπινα ἄλλωστε.

2) Ὅταν πέρισυ 1974, ἔφτασε ἡ ἐποχὴ γιὰ τὴν αὔξηση τῶν Ὀργανικῶν θέσεων (456 Προεδρικὸ Διά-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 12ην ΣΕΛ.)

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδέλφου Γ. ΚΑΛΕΚΗ

Συνάδελφοι ἐκπροσωπώντας τὴν Π.Σ.Κ. ὁρίστηκα νὰ εἶμαι ἕνας ἀπὸ τοὺς ὁμιλητὲς στὴ Γενικὴ Συνέλευση. Ἡ κίνησή μας, ἔχοντας πλήρη συναίσθηση τῶν κρίσημων στιγμῶν ποὺ περνάει τὸ Συνδικαλιστικὸ κίνημα στὴν Τράπεζα θὰ ἀποφύγῃ (ὅσο μπορεῖ) τὴν δημιουργία ὀξύτητας.

Ὅταν πιθανολογεῖται ἡ κάθοδος πάνω ἀπὸ (6) ὑποψήφιων σχημάτων στὶς ἐκλογὲς τοῦ Δεκέμβρη, ἡ σωστὴ προσπάθεια εἶναι νὰ περισώσουμε ὅτι μποροῦμε ἀπὸ τὸ ΝΑΥΑΓΙΟ ποὺ θὰ λέγεται «ΝΕΟ» Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων τῆς ΕΤΕ. Κι' αὐτὸ θὰ πετύχουμε ΜΟΝΟ ἂν ὁ προεκλογικὸς ἀγώνας κρατηθῇ σὲ ψηλὰ ἐπίπεδα καὶ δὲν κατεβῇ στὴ λάσπη καὶ διαβολή. Καὶ σήμερα λοιπὸν ἀρχίζει οὐσιαστικὰ ὁ ἀγώνας αὐτός.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ

Τὸ ἀπερχόμενο Δ.Σ. εἶχε ἀναμφισβήτητα καλὲς καὶ κακὲς στιγμές.

Τὴ καλή του ὄψη — ὅπως αὐτὸ τὴν ἀντιλαμβάνεται — κάλυψε ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου.

Σὲ μᾶς ἀπομένει νὰ δοῦμε καὶ νὰ κρίνουμε τὴν ἄλλη πλευρά.

Τὸ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου μας, κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα γιὰ τὸ ὁποῖο ἀπολογεῖται, παρουσίασε τροχιὰ «Διηπειρωτικοῦ Πυραύλου».

Καὶ ἐξηγοῦμε: Κάθε μέλος, εἴτε τοῦ Προεδρείου, εἴτε τῶν ὑπολοίπων «ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ» — ἂς τὶς χαρακτηρίσουμε — θέσεων (π.χ. Ἀντιπρόεδρος 2 φορές, Ταμίας, διάφοροι Ἔφοροι), ἔρχονταν σὲ ἀντίθεση μὲ τὸν ΠΡΟΕΔΡΟ, πέρναγε στὸ περιθώριο τῶν «ΤΕΩΣ».

Κοινὴ λογικὴ μᾶς ἐπιβάλλει νὰ σκεφτοῦμε ὅτι σ' ὅλες αὐτὲς τὶς διαφωνίες δὲν μπορεῖ πάντα νὰ ἔχῃ δίκιο ὁ ἕ ν α ς καὶ συγκεκριμένα ὁ κ. Πρόεδρος.

Καὶ σ' αὐτὸ δὲ μᾶς ἔδωσε ἐξηγήσεις γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ πιστέψουμε ὅτι εἶναι ὁ πρόεδρος ΟΛΩΝ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης μας καὶ ὄχι «ἐλέῳ Θεοῦ» Κύριος!

Τώρα ἂν τελικὰ ὁ ΠΥΡΑΥΛΟΣ τοῦ κ. Προέδρου, μὲ τὸν τρόπο αὐτό, πετύχενε τοὺς στόχους του, καὶ ἂν αὐτὸ συναντιέται συχνὰ στὴ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑ, αὐτὸ ΣΕΙΣ κ. ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ θὰ τὸ κρίνετε. Ἐμᾶς πάντως μᾶς θύμισε λιγάκι καὶ τὸν «ΜΥΘΙΚΟ ΚΡΟΝΟ» ὁ κ. Πρόεδρος στὸ σημεῖο αὐτό.

Καὶ γιὰ τοῦτο καταλογίζουμε σὲ βάρος του, ὅτι μὲ τὴ παραπάνω μέθοδο, διάσπασε ἀκόμη περισσότερο, τὸ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ στὸ ΧΩΡΟ ΜΑΣ (πιθανὸ ψηφοδέλτιο κ. Μπαμίχα κ. ἄ).

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου μας, ἢ καλλίτερα ὁ κ. Πρόεδρος ἔβγαλε πάνω ἀπὸ 5—10 ἀνακοινώσεις μὲ στόχο τὸν Συνάδελφο Πρόεδρο τῆς τέως Τράπεζας Ἀθηνῶν.

Ἀντικείμενο: Ποῖος πρῶτος πέτυχε τὸ τάδε ἢ τὸ δεῖνα ἐπίτευγμα.

Ἀποτέλεσμα: Ἕνας ἐμφύλιος πόλεμος, ποὺ δὲν ξεύρουμε πόσες ζημιὲς μπορεῖ νὰ ἔχῃ προκαλέση στὸ Προσωπικό.

ΜΑ κύριε ΠΡΟΕΔΡΕ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ. Σὲ τί ὀφελοῦν τὰ κονταροχτυπήματα; καὶ μάλιστα μὲ συνδικαλιστικὰ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κάρβουνου!!! Δὲν φταίω Κύριε ΠΡΟΕΔΡΕ, ἂν πάλι στὸ σημεῖο τοῦτο μᾶς θυμίζετε τὸν γνωστὸ ἥρωα τοῦ Θερβάντες.

Τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ σὲ ἐνέργεια Προσωπικοῦ ΣΗΜΕΡΑ, μπῆκε στὴ Τράπεζα μετὰ τὴν ΣΥΚΧΩΝΕΥΣΗ τοῦ 53 καὶ ΠΟΛΥ ΘΑ ΗΘΕΛΕ νὰ ἔχῃ ΜΙΑ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ, ἀφοῦ ἔχει τὸν ΙΔΙΟ ἐργοδότη. Τώρα, γιατὶ δὲν ἔγινε αὐτό; Εἶναι ζήτημα ποὺ ἀνάγεται στὴ ΠΟΛΥΜΗΧΑΝΙΑ τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ κατόρθωσε νὰ διατηρήσῃ τὸ ΘΡΟΝΟ τοῦ Ἄρχοντα μιᾶς πατρίδας — (Ἂς ποῦμε σὰν τῆς ΑΤΛΑΝΤΙΔΑΣ) ποὺ Βούλιαξε, ΚΑΘΗΣΕ γιὰ καλὰ στὸ σβέρκο τῆς πατρίδας ποὺ τὸν ΦΙΛΟΞΕΝΗΣΕ.

ΑΧΑΡΙΣΤΙΑΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΕΡΜΑ ΛΟΙΠΟΝ.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου μας συνέχισε τὴν παληὰ τακτική του ἀπέναντι τοῦ ἐργοδότη δηλ. τὴν τακτικὴ τῆς θωπείας. Ἡ ἐργοδοσία θὰ εἶναι ἀπόλυτα εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴ συνεργασία!!!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑ προαιώνιοι — ἐξ ἀντικειμένου — ἀντίπαλοι πιασμένοι χέρι - χέρι (οὔτε γάτα, οὔτε ζημιά). Εἶναι μιὰ καινούργια ΕΠΟΧΗ ποὺ ἐγκαινίασε ὁ Πρόεδρός μας ἐπὶ Ἀχῆ καὶ συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Ἔστω κι ἄν: Ὑπάρχουν ἀκατάλληλα καταστήματα - (Μπακάλικα).

(Τὸ ἔγραψε πάντως ἡ Τραπεζική)

Ἔστω κι ἄν: Τὰ περισσότερα καταστήματα δὲν ἔδωσαν ἄδειες τὸ καλοκαίρι ἢ χρωστᾶνε ἄδειες προηγουμένων ἐτῶν. (Τὸ ἔγραψε κι' αὐτὸ ἡ Τραπεζική).

Ἔστω κι' ἄν: Οἱ TELLERS δὲν γνωρίζουν ποὺ βαδίζουν ἀπὸ πλευρᾶς ἐξέλιξής τους. (Αὐτὸ δὲν τὸ ἔγραψε ἡ Τραπεζική).

Ἀκόμα ἔστω κι' ἄν. 1. Τὸ χειμῶνα γιὰ ἄλλους κάνει κρύο καὶ γι' ἄλλους ὄχι.

2. Ὁ Ὀργανισμὸς συνεχῶς τροποποιεῖται κι' ἔφτασε νὰ μοιάζει μὲ τὸ «φαντὸ τῆς Πηνελόπης».

3. Τὸ ὡράριο πουθενὰ δὲν ἐφαρμόζεται.

4. Ἡ ἀποκαθαρματοποίηση δὲν ἔγινε.

5. Οἱ Συνάδελφοι τοῦ Ν 751 κοροϊδεύονται.

6. Ἐπετηρίδα προσωπικοῦ δὲν ὑπάρχει.

7. Ἡ Ἱεραρχία καταπατιέται.

8. Τὰ φύλλα ποιότητας συνεχίζουν νὰ εἶναι μέσα πίεσης καὶ ἀπειλῆς τοῦ συναδέλφου.

9. Οἱ συνάδελφοι τοῦ Διαγωνισμοῦ 64)65 κοντεύουν νὰ ξεχάσουν τὸ δρᾶμα τους.

10. Ὁ Διαγωνσιμὸς γιὰ νὰ ὀνομασθῆς «ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΗΣ» εἶναι περιττὸς ἐνῶ γιὰ νὰ ὀνομαστῆς ὑπολιγούρης... μὲ συγχωρεῖται θέλω νὰ πῶ ὑπολογιστὴς εἶναι ἀπαραίτητος.

11. Νέοι συνάδελφοι τοῦ τελευταίου διαγωνισμοῦ «μπῆκαν σὲ Γραφεῖα μὲ «ΜΟΚΕΤΤΕΣ» ἐνῶ στὰ ΓΚΙΣΣΕ καὶ ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΕΣ ὀξειδώνονται ἀπὸ τὴν ΝΟΤΙΑ τῆς πελατείας - συνάδελφοί μας 10-15 ἐτῶν.

12. Τὸ μέγεθος τοῦ μέσου ἔχει ἀντικαταστήσῃ τὸ ἀντικειμενικὸ κριτήριο ἀξιολόγησις τῶν συναδέλφων σ' ὅλη τὴν κλίμακα.

Ἀπέναντι ὅμως σ' αὐτὰ ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου μας ἔχει τὴ κοσμοθεωρία του. Τὸ ἐγώ του. Τὴν πολιτική του.

Καὶ παρ' ὅλο ποὺ αὐτὴ ἡ πολιτικὴ κρίνεται στὰ Διεθνῆ ἐπίπεδα ὡς Ἀντιδεοντολογικὴ γιὰ τὶς συνδικαλιστικὲς ἐπιδιώξεις, ἐμεῖς θὰ εἴμασταν διατεθειμένοι νὰ συμφωνήσουμε μὲ τὴ μέθοδο αὐτὴ ἂν δὲν ὑπῆρχαν αὐτὰ τὰ ἔστω καὶ τόσα ἄλλα ποὺ ἀποτελοῦν κοινὰ μυστικὰ στοὺς διαδρόμους τῆς Τράπεζας καὶ ποὺ ὅπως ἀπόδειξε ἡ πολιτικὴ τοῦ ἀπερχόμενου Δ.Σ. φοβόμαστε. Ναὶ κύριοι συνάδελφοι, φοβόμαστε νὰ ζητήσουμε μήπως στεναχωρήσουμε... τὸν ἐργοδότη μας πρὸς δόξα τῆς πολιτικῆς τῆς θωπείας.

Καὶ διερωτώμεθα εἰλικρινὰ ποιὸ θὰ εἶναι τὸ μέλλον αὐτῆς τῆς Τράπεζας; Καὶ ἀπὸ ποῦ θ' ἀντλήσουν τὴ δύναμη καὶ αἰσιοδοξία οἱ νεώτεροι συνάδελφοί μας ὅτι μποροῦν νὰ προκόψουν μὲ τὸν ἱδρῶτα καὶ συνέπειά τους. Ὅταν βλέπουν βασικὲς Ἀρχὲς ὅπως τῆς ἰσότητας καὶ ἀξιοκρατίας νὰ ποδοπατῶνται;

Ἂν παραμελήθηκαν, ἂν ἀγνοήθηκαν ἂν δὲ διεκδικήθηκαν σωστὰ τὰ κοινά, ἀπὸ τὴν ἀπερχομένη Διοίκηση ΣΕΙΣ ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι εἶστε ὁ τελευταῖος κριτὴς σεῖς μὲ τὴν ψῆφο σας θὰ βάλετε τὸ ὑστερόγραφο σ' αὐτὰ ποὺ ἐμεῖς ἐδῶ στὴ Γ. Σ. ἀναφέραμε.

Προσέξτε μόνο νὰ σταθμήσετε σωστὰ τὴν ἀξία τῆς ψήφου σας, ἀφῆστε νὰ βαρύνουν κριτήρια ἀντικειμενικὰ καὶ ὄχι συναισθηματικὰ καὶ μὴ ξεχνᾶμε ὅλοι μας πὼς νὰ διατηρήσῃ κανένας τὰ καλὰ εἶναι πιὸ δύσκολο ἀπὸ τὴν ἀπόχτησή τους.

Τελευταῖο ἀφήσαμε τὸ θέμα τοῦτο ἐπειδὴ εἶναι καὶ τὸ σοβαρώτερο. Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι.

Εἶναι λυπηρὸ τὸ θέαμα ποὺ παρουσιάζεται μεταξὺ εὐτυχῶς λίγων συναδέλφων πτυχιούχων καὶ μή.

Οἱ σκηνὲς μᾶς μεταφέρουν στὶς Νότιες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς ὅπου ὁ Ρατσισμὸς ἔχει τὴν ἕδρα του καὶ ὁ ὁποῖος σὰν πολυεθνικὴ Ἑταιρεία ἐξαγωγῆς ἀναταραχῆς καὶ ἀναμπουμπούλας βρῆκε μέσα στὰ σπλάχνα μας τοὺς ἀντιπροσώπους του.

Δὲν φτάνει ὁ Νόμος τοῦ Λάσκαρη, δὲν φτάνει ἡ ἐπιχειρούμενη νεκρανάστασις ὅλων τῶν φαντασμάτων τῆς ἑφταετίας, δὲ μάθαμε τίποτα ἀπὸ τὸ πρόσφατο παρελθὸν τὶ μπορεῖ νὰ μᾶς εὕρῃ ὅταν δὲν εἴμαστε ἑνωμένοι!!! Τώρα θέλουν νὰ μᾶς χωρίσουν σὲ μαύρους καὶ ἄσπρους.

Πληροφοροῦμε καὶ προειδοποιοῦμε τοὺς πάντες. Διαχωρισμὸς τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας σὲ πληβείους καὶ ἱππεῖς δὲ ΘΑ ΠΕΡΑΣΗ.

Μακρυὰ ἀπὸ κάθε προσπάθεια ποὺ ἀποβλέπει στὸν ἀκρωτηριασμὸ τοῦ κορμιοῦ μας.

Ἡ Τραπεζικὴ μας φαμελιὰ ἔχει καὶ καλὰ καὶ ἄταχτα παιδιά, ὅλα ὅμως μεγαλωμένα καὶ θρεμένα ἀπὸ τὸ ἴδιο βυζί.

Στοὺς μὴ πτυχιούχους συναδέλφους ἕνα ἔχουμε νὰ ποῦμε, νὰ ἔχουν ἐμπιστοσύνη στὴ κίνησή μας καὶ νὰ εἶναι σίγουροι ὅτι τὸ ξεκίνημα ποὺ κάναμε γιὰ νὰ γίνῃ σχολὴ μὲ τὴ συμπαράστασή τους θὰ γίνῃ πραγματικότητα.

Ζήτω ἡ Ἑνότητα
τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ε.Τ.Ε.

Ἡ ὁμιλία τοῦ συν. Α. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, ἀνέρχομαι, γιὰ πρώτη φορά, στὸ βῆμα τῆς Συνελεύσεως, μὲ τὴν ἐλπίδα καὶ πίστη ὅτι ἔτσι, θὰ συμβάλλω, ὡς ἕνα ποσοστό, ὅπως τὸ συνδικαλιστικὸ μας ὄργανο, στὸ μέλλον νὰ ἀποκτήσῃ συλλογικὴ δημοκρατικὴ Διοίκηση, καὶ ὄχι τὴν ἀρχηγικὴ προβολὴ ἑνὸς μόνον, ἀτόμου, οἱουδήποτε ἀτόμου, ποὺ πάντοτε προκαλεῖ ποικίλες ἀντιδράσεις.

Εἰς τὸν πρῶτον αὐτόν, παρθενικόν μου λόγο, θεωρῶ τὸν ἑαυτό μου εὐτυχῆ, γιατὶ ὁμιλῶ ἐνώπιόν σας, μέσα σὲ κλῖμα πολιτικῆς καὶ συνδικαλιστικῆς Δημοκρατίας καὶ ἐλευθερίας, ὅπου κανεὶς δύναται νὰ ἀναπτύξῃ ἐλεύθερα τὶς ἀπόψεις του καὶ νὰ διακινήσῃ τὶς σκέψεις του. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ βασικὸ γνώρισμα καὶ χάρισμα τῆς Δημοκρατίας, σὲ πλήρη ἀντίθεση μὲ τὴν τυραννία τῆς 7ετίας, ὅταν ὁ συνδικαλισμὸς, εἶχε γίνει Κρατικὴ Ὑπηρεσία, καὶ ἡ ἀνάδειξις ἑνὸς ὑποψηφίου, ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τὴν ἔγκρισιν τῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Δικτατορίας. Ἀλλὰ ἐπανέρχομαι στὸ θέμα μας.

Ἡ ἀπερχομένη Διοίκηση τοῦ Συλλόγου μας, ἐλογοδότησε ἐνώπιόν σας ἀνεφέρθη στὶς ἐπιτυχίες της, ἐκπαραθύρωσε μερικοὺς συνεργάτας της, κατεφέρθη ἐναντίον ἄλλων συναδέλφων, μονοπώλησε, μόνον αὐτὴ τὸ ἐνδιαφέροντης διὰ τοὺς ἐργαζομένους καὶ γεμάτη δάφνες, ὅπως ἐκείνη νομίζει, ἀναπαύεται γιὰ νὰ ξαναζητήσῃ τὴν ψῆφον μας. Δὲν ἀρνούμεθα τὶς περιστασιακὲς ἐπιτυχίες τῆς ἀπερχομένης Διοικήσεως, ὅπως εἶναι ἡ ἐξωμοίωση μὲ τὰ ἐλλαττώματά της, τὸ ὡράριον τῶν ἐπαρχιακῶν Ὑποκαταστημάτων, καὶ λοιπά.

Σὰν ἐπαρχιώτης συνάδελφος, ἀκολούθησα τὴν λαϊκὴ παροιμία «Ὅταν δὲν πάει ὁ Μωάμεθ στὸ βουνό, πάει τὸ βουνὸ στὸν Μωάμεθ».

Ἐπὶ 11 ὁλόκληρα χρόνια ποὺ ἐργάζομαι στὴν Τράπεζα, ἔχω συνηθίσει νὰ βλέπω τοὺς συνδικαλιστάς μας, μόνον κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον, στὶς ἐπισκέψεις τους δὲ αὐτές, δίδονται ἀφειδῶς ὑποσχέσεις, γίνονται θερμὲς χειραψίες, χαμόγελα, καὶ μετὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν, ποῦ σὲ εἶδα, ποῦ σὲ ξέρω.

Εἶμαι συνάδελφος ἀπὸ ἐκείνους ποὺ προσελήφθησαν τὸ 1965, ὡς εἰσπράκτορες. Ὅταν πρωτομπήκαμε στὴν Τράπεζα, μᾶς εἴχανε ὑποσχεθεῖ ὅτι ἀφοῦ κάνουμε δουλειὰ λογιστικοῦ Ὑπαλλήλου, μετὰ ἀπὸ ἐξέτασιν ποὺ θὰ ὑποβαλόμασταν, τὰ χρόνια τῆς λογιστικῆς μας ἐργασίας, θὰ ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψιν καὶ κατὰ τὴν βαθμολογικὴν μας ἔνταξη.

Δυστυχῶς, ἀκόμα περιμένουμε τὴν τακτοποίησή μας ἡ ὁποία μοῦ φαίνεται, ὅτι, χωρὶς ἀγῶνα, δὲν πρόκειται νὰ ἔρθῃ ποτέ.

Τὸ χειρότερο δὲ ἀπ' ὅλα εἶναι ὅτι, συνάδελφοι ποὺ μπῆκαν, μετὰ ἀπὸ 1,½ χρόνο στὴν Τράπεζα, προηγοῦνται σήμερα βαθμολογικῶς. Τὸ πῶς νοιώθουμε, ἰδίως στὴν Ἐπαρχία, εἶναι εὐκολονόητο, τὰ σχόλια περιττεύουν. Εὔχομαι, δὲ ἡ δήλωση, ποὺ ἔκανε ὁ κ. Πρόεδρος, προηγουμένως, ὅτι τὸ θέμα θὰ λυθῇ ἐντὸς τοῦ 75, νὰ ὑλοποιηθῇ καὶ νὰ μὴν εἶναι ἕνα σχῆμα λόγου, ψηφοθηρίας, θὰ ἔλεγα. Αὐτὸ θὰ τὸ δοῦμε, ἐν καιρῷ. Τὸ εὔχομαι, καὶ τὸ ἴδιο εὔχονται καὶ οἱ συνάδελφοι, ποὺ εἶναι στὴν αὐτὴ κατηγορία.

Παρ' ὅλη τὴν ἀδικία, ποὺ εἶναι πασιφανής, ἡ ἀνησυχία μου δὲν περιορίζεται, μόνον εἰς τὸ θέμα τῆς μετατάξεως ὑπαλλήλων συναδέλφων, ἀλλὰ ἐπεκτείνεται καὶ στὰ τόσα ἄλλα θέματα τοῦ προσωπικοῦ, ποὺ ὅπως ὅλοι γνωρίζομεν, εἶναι τὸ Ἀσφαλιστικόν, ὑποτιθεμένη κατάργησις τῶν Ὀργανικῶν θέσεων, ἡ ἀδικία ποὺ γίνεται στὸ θέμα τῶν ΤΕΛΕΡΣ, ὁ τρόπος συντάξεως τῶν φύλλων ποιότητος, ὁ Νόμος 751 καὶ τόσα ἄλλα θέματα, τοῦ προσωπικοῦ, ποὺ δὲν ἔχουν ἀκόμη λυθεῖ. Γιὰ τὸ καλόν μας δέ, ἂς ἀφήσωμεν στὴν ἄκρη τὶς παρατάξεις καὶ ὅλοι μαζὶ νὰ ἀγωνισθοῦμε γιὰ τὴν ἑνότητα, καὶ τὴν δημιουργία ἑνιαίου ψηφοδελτίου πτυχιούχων καὶ μὴ πτυχιούχων, διὰ τὸ καλὸν μας διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀντιμετωπίσωμε τὸν Ἐργοδότη, ὅταν πρόκειται γιὰ θέματά μας, μὲ πλήρη ἐπιτυχία.

Συνάδελφοι, ἡ συμμετοχὴ μου, ἐνεργῶς στὶς ἑπόμενες ἐκλογὲς εἶναι συγχρόνως καὶ μιὰ διαμαρτυρία, γιὰ τὸ ὅτι, κάθε ἐκλογικὴ περίοδο, ὅλο τὰ ἴδια πρόσωπα διεκδικοῦν τὴν ψῆφον μας. Ἄραγε, δὲν ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι συνάδελφοι, ἱκανοὶ νὰ διεκδικήσουν τὴν ἐμπιστοσύνην μας; Νομίζω ὅτι ὑπάρχουν ἀλλὰ δὲν ἀπεφάσισαν ἐξ' αἰτίας τοῦ κατεστημένου, ποὺ ὑπάρχει σὲ πρόσωπα στὸ Σύλλογό μας. Ἐσεῖς δέ, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, εἶστε αὐτοί, ποὺ μὲ τὴν ψῆφο σας, θὰ ἐπιτύχετε νὰ ἀπαλείψουμε τὰ μίση καὶ τὰ προσωπικὰ πάθη, ἀπὸ τὸν Σύλλογο, ποὺ δυστυχῶς, ὅλως ἐξαίρετοι καὶ ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, ἀπ' ὅ,τι ἀκούσαμε, καὶ δυστυχῶς, μετὰ λύπης μας, τὸ λέω, μᾶς ἔχουνε φθάσει στὸ χεῖλος τοῦ γκρεμοῦ.

Εἴθε, λοιπόν, ἐσεῖς ὅταν θὰ δῆτε τὰ ψηφοδέλτια καὶ τοὺς συνδυασμοὺς καὶ τὰ πρόσωπα, νὰ ἐκλέξετε αὐτοὺς ποὺ πράγματι ἀξίζουν τὴν ἐμπιστοσύνην μας. Εὐχαριστῶ.

ΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ Γ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδέλφου ΣΠ. ΔΙΛΙΝΤΑ

Εἶμαι συγκινημένος καὶ θεωρῶ πὼς αὐτὸ τὸ χειροκρότημα τῆς θερμῆς ὑποδοχῆς σας, δὲν ἀπευθύνεται μόνο σὲ μένα, ἀλλ' ἀπευθύνεται σὲ ὅλα τὰ θύματα τῆς Χούντας, μέσα στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα. Γι' αὐτὸ ἐπιτρέψατέ μου νὰ τὸ μεταφέρουμε καὶ σ' αὐτούς. (Χειροκροτήματα).

Θὰ ἤθελα, πρὶν εἰσέλθω εἰς τὸ κύριον θέμα τῆς ὁμιλίας μου, νὰ συμπληρώσω τὴν πρόταση τοῦ προέδρου τῆς παρούσης Συνελεύσεώς μας. Ὁ Πρόεδρος μᾶς ἐκάλεσε καὶ πολὺ σωστά, νὰ ἀποτίσωμεν φόρον τιμῆς σὲ ὅλα τὰ θύματα τῆς χούντας, τῆς δικτατορίας. Πρέπει νὰ συγκεκριμενοποιήσουμε ὅτι καὶ τὸ Σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἔμμεσα, ἔστω, εἶχε καὶ αὐτὸ ἕνα θῦμα τῆς δικτατορίας. Εἶναι ὁ μακαρίτης, τέως συνάδελφος, ἀλλὰ συνταξιοῦχος τότε, Ἀριστοτέλης Μυλωνᾶς (χειροκροτήματα), ὁ ὁποῖος ἐνῶ εἶχε μεταβῆ εἰς τὰ κάτεργα τῆς Ἁλικαρνασσοῦ Κρήτης γιὰ νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν ἐκεῖ ἔγκλειστο γιό του καὶ συνάδελφό μας Ἰωάννη Μυλωνᾶ, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν τιμὴ νὰ μᾶς ὁμιλήση προηγουμένως, καὶ ὁ ὁποῖος εἶχεν καταδικασθῆ ἀπὸ τὸ στρατοδικεῖο γιὰ τὴν ἐνεργὸ ἀντιδικτατορικὴ δράση του — ἦταν βομβιστὴς — ἐνῶ, λοιπόν, ὁ πατέρας του ἐπέστρεφε στὴν Ἀθήνα, κατέπεσε τὸ ἀεροπλάνο καὶ βρῆκε τὸν θάνατο. Ὁ θάνατος, ὅμως, αὐτός, ἐὰν δὲν ἦτο ὁ γιός του ἔγκλειστος τῆς χούντας, ἐὰν δὲν εἶχε ἐγκαθιδρυθῆ ἡ χούντα, δὲν θὰ ἐπήρχετο. Ἄρα, λοιπόν, ἔμμεσα, ἠθικὸς αὐτουργὸς τοῦ θανάτου εἶναι ἡ δικτατορία. Γι' αὐτὸ καὶ σᾶς καλῶ, εἰς μνήμην, αὐτοῦ τοῦ συναδέλφου, νὰ τηρήσωμεν σιγὴ ἑνὸς λεπτοῦ.

(Τηρεῖται σιγὴ)

κ. ΔΙΛΙΝΤΑΣ: Τιμὴ καὶ δόξα σὲ ὅλα τὰ θύματα τῆς μισητῆς δικτατορίας...

Ἐκφράζω, ἀγαπητοί μου συνάδελφοι, χαρά, ὄχι γιατί, ξανά, ἀπὸ πρόωρος συνταξιοῦχος ποὺ μὲ εἶχε καταστήσει ἡ χούντα, ἐπανῆλθα εἰς τὴν Τράπεζα, ἀλλὰ αἰσθάνομαι χαρά, γιατὶ μπορῶ ἀπὸ τὸ βῆμα τοῦτο τὸ ἱερό, νὰ ἀπευθύνωμαι σὲ σᾶς, χωρὶς νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα κανεὶς νὰ μὲ κατεβάσει κάτω, ἀλλὰ κι' ἐσεῖς ἔχετε τὴν εὐχέρεια, χωρὶς νὰ κινδυνεύετε νὰ σᾶς κρατήσουν τὰ ὀνόματα νὰ μὲ ἀκοῦτε. Εἶναι, λοιπόν, μεγάλη χαρὰ αὐτὴ γιὰ μένα, γιατὶ ἀκριβῶς ἔχω στερηθῆ πολλὲς φορὲς αὐτοῦ τοῦ θεϊκοῦ δώρου, ποὺ ὀνομάζεται ἀτομικὴ ἐλευθερία. Καὶ τώρα ποὺ τὴν ἀπολαμβάνω, χαίρομαι, καὶ πιστεύω πὼς κι ἐσεῖς χαίρεσθε γι' αὐτό.

Ἐτούτη ὅμως ἡ Συνέλευση, πρὸς τὴν ὁποίαν ἔχω τὴν τιμὴ νὰ μιλῶ, μοῦ φαίνεται, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε συγκληθῆ πρὶν ἀπὸ 15 μῆνες. Ἔπρεπε νὰ συγκληθῆ ἀμέσως τότε μὲ τὴν πτώση τῆς χούντας. Ἔτσι, δὲν θὰ ξέφευγε ἀπὸ τὸ περιεχόμενό της, ποὺ τὸ περιεχόμενο κείνης τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἤτανε νὰ πανηγυρίσωμεν, νὰ χαιρετίσωμεν τὴν Δημοκρατία καὶ νὰ καταδικάσωμε τὴν τυραννία (χειροκροτήματα). Ποιός ὅμως εἶναι ἡ ἀφορμή, ξέφυγε καὶ δὲν ἔγινε ἐκείνη ἡ συνέλευση; Εἶναι ὁ νόμος τοῦ Λάσκαρη. Ὁ κ. Λάσκαρης, ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας, δὲν εἶναι καινούργιο πρόσωπο γιὰ μᾶς τοὺς παλιούς. Εἶναι ἴσως νέος γιὰ σᾶς, ποὺ δὲν τὸν ξέρετε. Πρέπει λοιπόν, νὰ μάθετε ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὴν παλιά, προδικτατορική, πολυαμαρτωλὴ Γ.Σ.Ε.Ε. Ἦταν ὑπάλληλός της, ἦταν ὁ νομικός της σύμβουλος.

Ὁ κ. Λάσκαρης, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, 15 ἢ 20 ἐμαθήτευε εἰς τὸ Σχολειό των Πασσατζῆ καὶ Μακρῆ. Ποῖοι εἶναι αὐτοί; Χειρότερα ὑποκείμενα εἰς τὸν συνδικαλιστικὸ στῖβο τῆς χώρας μας δὲν ἔχουν ἐμφανισθῆ. Ὡς ἄξιος λοιπὸν μαθητής των, αὐτὸς ἔφτιαξε αὐτὸ τὸν νόμο, ἀκριβῶς, γιὰ νὰ μὴ δώση τὸ δικαίωμα καὶ τὴν εὐκαιρία εἰς τοὺς ἐργαζομένους, νὰ γκρεμίσουν τὰ Συμβούλια, τὰ ὁποῖα εἴτε θεληματικά, εἴτε ἄθελα, ἐστάθηκαν οἱ δῆθεν συνδικαλιστικοὶ παράγοντες κατὰ τὴν διάρκεια τῆς 7ετίας. Ἔτσι, θὰ μποροῦσε ἄνετα, νὰ προετοιμάση τὸν μηχανισμὸ ἐκεῖνον τὸν «συνδικαλιστικὸν» τὸν κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τῶν Μακρῆ - Πασατζῆ - Κυριακόπουλον κλπ. γιὰ νὰ μπορῆ νὰ κατευθύνη καὶ νὰ ἐκφυλίζη καὶ νὰ παρεκτρέπη τὸν ὀρθὸν συνδικαλιστικὸν δρόμον τῶν ἐργαζομένων καὶ νὰ τοὺς καταδυναστεύη.

Μὲ αὐτὸ τὸ Νόμο ἐπέτυχε τὸ μὲν νὰ ἀναστείλη τὴν λογοδοσίαν, καὶ νὰ μακροημερεύση γιὰ 15 μῆνες, νὰ δώση ἀναπάντεχη ζωὴ σ' αὐτὰ τὰ Συμβούλια, τὸ δὲ νὰ προετοιμάση τὸν δρόμο, τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος σκέφθηκε. Ποιός εἶναι ὁ δρόμος ὅμως τὸν ὁποῖον σκέπτεται καὶ ὅπως τὸν σκέπτεται; Δεῖγμα του σᾶς ἔδωσαν οἱ προχθεσινὲς δηλώσεις του, τὶς ὁποῖες, κατὰ κόρον ἐπανέλαβαν καὶ τὰ δύο δίκτυα τῆς τηλεοράσεως καὶ ἐδημοσίευσαν ὅλες οἱ ἐφημερίδες, ὅσες τέλος πάντων ἐνοχλοῦνται, διότι μεταδικτατορικὰ ὁ κόσμος ἄρχισε νὰ σκέπτεται κάπως διαφορετικά, τόσο γιὰ τὰ πολιτικὰ ὅσο καὶ γιὰ τὰ συνδικαλιστικὰ πράγματα.

Καὶ ἐπειδή, πιθανόν, μερικοὶ ἀπὸ σᾶς νὰ ἀγνοεῖτε τὶς δηλώσεις τους, θὰ σᾶς πῶ ὅτι: Κατὰ τὸν κ. Λάσκαρη οἱ καθ' ὅλα δικαιολογημένες κινητοποιήσεις τῶν ἐργαζομένων, ἀποσκοποῦν σὲ ἄλλα ὕποπτα πράγματα «καταχθόνια σχέδια» καὶ ὄχι στὶς διεκδικήσεις τῶν αἰτημάτων των, τὰ ὁποῖα προκαλοῦνται ἀπὸ τὴν τεραστίαν πληθωριστικὴ καὶ τιμαριθμικὴ ἄνοδο. Αἱ ἀπεργειακαὶ ἐκδηλώσεις δὲν ἔχουνε σχέση κατὰ τὸν κ. Λάσκαρη μὲ τὰ οἰκονομικά, κοινωνικὰ ἢ πολιτικὰ προβλήματα, ἀλλὰ μὲ ὁτιδήποτε ἄλλο. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συνηθίζαμε νὰ ἀκοῦμε ἐπὶ 25 χρόνια ἀπὸ τοὺς Μακρῆ καὶ Πασσατζῆ δηλ. τὴ «διασάλευση τῆς Δημ. Τάξεως». Καὶ κατηγορῶ αὐτὴ τὴ στιγμὴ τοὺς διορισμένους εἰς τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν ἐργατῶν Ἑλλάδος, εἰς τὰ Ἐργατικὰ Κέντρα, ὅτι δὲν κατήγγειλαν τὸν Λάσκαρη γι' αὐτὲς τὶς δηλώσεις του τὶς ἀντεργατικὲς (χειροκροτήματα) καὶ συνάμα ἀντιδημοκρατικές.

Ἔτσι, μᾶς δίδουν τὸ δικαίωμα νὰ ποῦμε, ὅτι εἶναι τὰ χαϊδεμένα του παιδιά, καὶ ὅτι τὰ ἔβαλε ἐκεῖ... (Χειροκροτήματα) γιὰ νὰ καλύπτουν τὰ σκοτεινὰ σχέδιατου.

Κύριοι συνάδελφοι, Γεννήθηκε τὸ ἐρώτημα, ἐάν, ἦτο ποτὲ δυνατόν, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Δικτατορίας νὰ ζήση ἕνας γνήσιος συνδικαλισμός. Ἐμεῖς ἀπερίσπαστα ἀπαντοῦμε, Ὄχι. Καὶ ἐξηγοῦμε, γιατὶ δὲν μποροῦσε.

Πρῶτον, Διότι γιὰ νὰ μποροῦσε νὰ συμπεριληφθῆ κανεὶς εἰς τὸ ψηφοδέλτιο, ὁποιοδήποτε, ἔπρεπε νὰ εἶχε πράσινο φῶς ἀπὸ τὴν ΚΥΠ, ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια καὶ ἀπὸ τὶς ἄλλες ποικιλώνυμες Ὀργανώσεις οἱ ὁποῖες ἐστήριζαν, ἔνοπλα τὸ δικτατορικὸ καθεστώς. Πολλοὶ ἀπὸ δικαιολογημένους φόβους οὔτε κἂν ἐνεφανίζοντο. Δεύτερο: Λόγω τῶν ἀπολύσεων ἀπὸ τὶς Γενικὲς Συνελεύσεις, ἀπουσίαζαν τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θὰ μποροῦσανε νὰ θέσουνε ὑποψηφιότητα. Ἄρα, λοιπόν, δὲν ἤτανε ἐλεύθερες οἱ ἐκλογὲς καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια, τὰ ὁποῖα ἐξελέγοντο, ἐξελέγοντο τύποις μονάχα, ἀπὸ συνελεύσεις ἐλεύθερες καὶ ἀπὸ ἐκλογὲς γνήσιες. Τὶς ἐκλογὲς αὐτές, τὰ ψηφοδέλτια εἴχανε πρόσωπα, τὰ ὁποῖα, ἐπαναλαμβάνω, δὲν ἐμποδίζοντο ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια καὶ ἀπὸ τὴν ΚΥΠ. Καὶ δὲν ἐμποδίζοντο διότι ἐθεωροῦντο ἀκίνδυνα διὰ τὸ δικτατορικὸ καθεστώς.

Ἐὰν δὲν μὲ εἶχαν ἀπολύση, ἐὰν δὲν εἶχαν ἀπολύση τὸν συνάδελφο Μαυρουλίδη, τὸν συνάδελφο Πουλῆ, τὸν συνάδελφο Μανδράκο καὶ τόσους ἄλλους, συνδικαλιστὲς νομίζετε, ὅτι θὰ μπορούσαμε νὰ θέσουμε ὑποψηφιότητα καὶ νὰ ἐκλεγοῦμε εἰς τὰ Συμβούλια; Ἐὰν τὸ νομίζετε αὐτό, τότε δὲν ἔχετε καταλάβει τὶ εἶναι δικτατορία. Εἶναι λοιπὸν, πλάνη νὰ λέμε ὅτι ὑπῆρχε σεβασμὸς εἰς τὰ συνδικαλιστικὰ δικαιώματα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δικτατορίας. Καὶ εἶναι πλάνη νὰ μᾶς λένε τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια ὅτι εἶχαν ἐκλεγῆ ἐλευθέρως καὶ δημοκρατικά.

Ἐὰν αὐτὰ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια εἶχαν ἐλευθέρως καὶ δροῦσαν δημοκρατικά, εἶχαν πρώτιστο καθῆκον νὰ καταγγείλουν τὶς ἀπωλήσεις τῶν συνδικαλιστιστῶν. Τὸ ἔκαναν; Δὲν τὸ ἔκαναν. Διατί; Διότι τοὺς τὸ ἀπηγόρευον. Διότι τοὺς τὸ ἐπέβαλαν. Ἢ διότι ὑπῆρχε ἡ σκοπιμότης νὰ μὴν τὸ κάνουν. Ἀλλὰ ὄχι ἡ σκοπιμότης. (Φωνὲς ἀπὸ κάτω: Ἦταν ὁ φόβος!!).

κ. Διλιντᾶς: Ὁ φόβος γιὰ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ χαράξουν ἕναν δρόμο ἀνηφορικό, πρέπει νὰ παραμερίζεται.

Γεννᾶται λοιπὸν εἰς ἐμᾶς τὸ ἐρώτημα. Ποιὸ εἶναι τὸ καθῆκον τῶν ἐκλεγμένων συνδικαλιστῶν, τῶν πρωτοπόρων τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως, ὅταν ἡ πατρίδα εὑρίσκεται εἴτε σὲ ἐξωτερικὴ εἴτε σὲ ἐσωτερικὴ κατοχή; Ἐπειδὴ κατὰ τὸν πιὸ πάνω συλλογισμό μας, δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξη γνήσιος συνδικαλισμός, μὲ ἐσωτερικὴ κατοχή, γι' αὐτὸ πρώτιστο καθῆκον τῶν συνδικαλιστῶν εἶναι νὰ ἀγωνίζωνται παράλληλα μὲ τὸ ψωμὶ καὶ τὸ μεροκάματο, γιὰ τὴν ἐλευθερία τῶν ἐργαζομένων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ὁλόκληρου.

Βέβαια, οἱ περισσότεροι ἀπὸ ἐσᾶς εἶσθε νέοι στὴν ἡλικία, θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε ὅμως, νὰ ἀναφερθῶ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου, κατὰ τὴν περίοδον τῆς Γερμανικῆς κατοχῆς, ποὺ ἔκανε διμέτωπο ἀγῶνα τό σο κατὰ τοῦ κατακτητοῦ, ὅσο καὶ κατὰ τοῦ ἐργοδότου, ποὺ ἦταν ὄργανο τοῦ κατακτητοῦ. Διότι πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι ὁ ἐργοδότης εὔκολα γίνεται ὄργανο καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατακτητοῦ.

(Χειροκροτήματα)

κ. Σπ. Διλιντᾶς: Ἀπ' αὐτὴν τὴν ἄποψιν κύριοι συνάδελλφοι, σήμερα γιὰ μᾶς δὲν λογοδοτεῖ μόνον τὸ Συμβούλιον τοῦ κ. Πίσκοπου. Λογοδοτοῦν ὅλα τὰ Συμβούλια τῆς ἑπταετίας, πάνω στὸ τὶ ἔπραξαν γιὰ τὸ βασικὸ δικαίωμα τοῦ ἐργαζομένου: Τὴν ἀτομικὴν του ἐλευθερίαν, τὴν δημοκρατία τοῦ τόπου μας.

Ἕν Μέλος: (Ἐρωτᾶ μὴ ἀκουόμενον).

κ. Σπ. Διλιντᾶς: Ὁ κύριος συνάδελφος διερωτᾶται τὶ εἶναι αὐτὰ ποὺ λέω ἀπόψε. Περὶ ἐλευθερίας ὁμιλῶ. Δῶστε του τὴν ἀπάντησιν.

(Ὁ θόρυβος ταυτοχρόνου συζητήσεως)

κ. Σπ. Διλιντᾶς: Αὐτὸ ἀκριβῶς κύριοι συνάδελφοι, αὐτὲς οἱ ἐναντιώσεις μερικῶν πάνω στὸ θέμα τῆς Δικτατορίας αὐτὸ ἦταν τὸ κέρδος τῆς ἀναβολῆς ἐπὶ 15μηνον αὐτῆς τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως. Διότι ἐὰν αὐτὴ ἡ Συνέλευσις ἐγένετο ἀμέσως μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς δικτατορίας μόνον θέμα της θὰ ἦτο ἡ ἐλευθερία καὶ τίποτε ἄλλο.

Διότι αὐτὸ τὸ θέμα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς Δημοκρατίας—κι ἂς διαμαρτύρονται ὡρισμένοι συνάδελφοι ποὺ ἐπιμένω ἐπ' αὐτοῦ — οὔτε τὴν ἡμέρα τῆς πτώσεως τῆς δικτατορίας καὶ τῆς ἀλλαγῆς τῆς Διοικήσεως στὴν Τράπεζα ἀντιμετωπίσθη ἀπὸ τὸ Δ.Σ. ὅπως ἔπρεπε Ἰδοὺ ἡ «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ» ἡ ὁποία ἐκυκλοφόρησεν ἀμέσως μετὰ τὴν ἐγκατάστασητοῦ τωρινοῦ Διοικητοῦ. ἐπιδεικνύεται εἰς τὸ ἀκροατήριο τὸ φύλλο τῆς ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ). Διὰ τὸ Δ.Σ. καὶ τὴν ἐφημερίδα του, τὴν ἡμέρα ἐκείνη δὲν ἐπανηγυρίζετο ἡ πτώση τῆς δικτατορίας καὶ ἡ ἐγκατάστασις τῆς Δημοκρατίας, ἀλλὰ ἁπλῶς ἐγένετο μιὰ συνηθισμένη ἀλλαγὴ τοῦ προσώπου τοῦ Διοικητοῦ. Αὐτὸ τὸ φύλλο τῆς Τραπεζιτικῆς ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι σὲ πανηγυρικὴ ἔκδοση, νὰ εἶναι ἕνας ὕμνος γιὰ τὴ Δημοκρατία καὶ κατακραυγὴ κατὰ τοῦ φασισμοῦ, ὕποπτα σιωποῦσε. Ὁ κ. Πρόεδρος εἰς τὴν προσφώνησή του πρὸς τὸν κ. Διοικητὴ ὄχι μόνο δὲν εἶπε λέξη γιὰ τὴν ἀλλαγή, ἀλλὰ στὸ ἐν λόγω φύλλο τῆς Τραπεζιτικῆς ἀπεσιώπησε τὶς ὁμιλίες τῶν ἄλλων ὁμιλητῶν τῆς ἡμέρας ἐκείνης τοῦ κ. Γκιτάκου, τοῦ ὑπαφαινομένου, τοῦ κ. Γιαννακόπουλου, οἱ ὁποῖοι καλωσόρισαν τὴν Δημοκρατία καὶ ἐχαιρέτησαν τὴν τοποθέτηση τοῦ νέου Διοικητοῦ σὰν ἐπέκταση καὶ στὴν Τράπεζα τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς χώρας μας ἀπὸ τὸ φασιστικὸ ζυγό.

Ἦταν μεγάλη ἡ τότε παράλειψις τοῦ κ. Προέδρου καὶ τοῦ τονίζω τώρα ἀκριβῶς ἐπειδὴ ὁ κ. Πίσκοπος, ὅπως εἶπε ὁ κ. Χαρῖτος, πολὺ ἀργὰ ἀπ' ἐδῶ ἐχαιρέτησεν τὴν Δημοκρατίαν. Πάρα πολὺ ἀργὰ ἐπαναλαμβάνω κι' ἐγὼ ἐχαιρέτησεν τὴν Δημοκρατίαν καὶ ἐφόρεσεν καὶ ἐκεῖνος ἕνα καλοφτιαγμένο δημοκρατικὸ κουστούμι.

(Χειροκροτήματα)

κ. Σπ. Διλιντᾶς: Θὰ σᾶς διαβάσω ἀπὸτὴν «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ» περικοπὴ τῆς ἐκθέσεως τὰ πεπραγμένα γιὰ νὰ ἀντιληφθεῖτε πῶς ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐσωτερικά, πῶς σκέπτεται, ἀνεξαρτήτως τὸ τὶ λέει σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις στὶς ὁποῖες θέλει νὰ ἐμφανισθῆ διαφορετικός.

κ. Πρόεδρος: (Ὁμιλεῖ μακρὰν τοῦ μικροφώνου μὴ ἀκουόμενος).

κ. Σπ. Διλιντᾶς: Κύριε Πρόεδρε, μοῦ φαίνεται ὅτι κάνετε κατάχρησι τῆς θέσεώς σας.

κ. Σπ. Διλιντᾶς: Ἐδῶ θὰ τὰ ποῦμε ἔξω ἀπὸ τὰ δόντια.

(Χειροκροτήματα

κ. Σπ. Διλιντᾶς: Ἀναγράφει ἡ «Τραπεζιτικὴ» Μὲ τὸν ὑπότιτλο «Ἀνώμαλος Περίοδος». Σᾶς τὸ ἐδιάβασε καὶ προηγουμένως ὁ κ. Πρόεδρος ἀλλὰ δὲν ἐδώσατε τὴν πρέπουσαν σημασίαν.

«Δὲν πρέπει νὰ λησμονεῖτε ὅτι γεγονότα ὡς ἐκεῖνα τοῦ Πολυτεχνείου τῆς Ἐπιστρατεύσεως, τῶν Κυβερνητικῶν μεταβολῶν, τοῦ Πολέμου εἰς τὴν Κύπρον, καὶ ἡ ἀκολουθήσασα τοῦτον Μεταπολίτευσις εἰς τὴν Χώραν μας, ἡ διενέργεια ἐν συνεχείᾳ Βουλευτικῶν Ἐκλογῶν. Καὶ ἡ διεξαγωγὴ τοῦ Δημοψηφίσματος εἶναι γεγονότα ποὺ ἀναστέλλουν τὴν δραστηριότητα εἰς τὸν Συνδικαλιστικὸν χῶρον. Θέτουν εἰς κίνδυνον ἐν ἐξελίξει θέματα, καὶ παρεμποδίζουν τὴν ἐπίλυσιν οἰκονομικῶν κυρίως αἰτημάτων».

Κατὰ τὸν ἀξιότιμον κ. Πρόεδρον τοῦ Δ. Σ. δὲν εἶναι ἡ Δικτατορία αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ ἀνώμαλος περίοδος. Ἀνώμαλος περίοδος εἶναι τὰ γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου, γιὰ τὰ ὁποῖα ἐπαίρεται ὅλη ἡ Δημοκρατικὴ Ἑλλάδα καὶ γιὰ τὰ ὁποῖα ἐκλήθημεν νὰ τηρήσωμεν ἐδῶ ἑνὸς λεπτοῦ σιγήν. Καὶ σᾶς ἐρωτῶ· ἔχει τὸ δικαίωμα ἕνα τέτοιο Διοικητικὸ Συμβούλιο, ἐν μέσῳ τῆς Δημοκρατικῆς ἀτμόσφαιρας νὰ ζητᾶ τὴν ψῆφον σας; Ἕνα Δ. Σ. τὸ ὁποῖον δὲν θεωρεῖ ὑπεύθυνο τῆς ἀνωμαλίας τὴν Δικτατορίαν ἀλλὰ τὴν ἐξέγερσιν τοῦ Πολυτεχνείου ἔχει θέση εἰς τὴν μεταδικτατορικὴ χώρα μας;

(Χειροκροτήματα)

κ. Σπ. Διλιντᾶς: Δὲν εἶναι ἡ διενέργεια, δὲν εἶναι ἡ ἄσκησης τῶν δικαιωμάτων μας ὡς πολιτῶν, εἰς τὰς Δημοτικὰς καὶ εἰς τὰς Βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἡ ἀνώμαλος περίοδος, Ἀνώμαλος περίοδος εἶναι ἡ σιωπὴ τοῦ τάφου ποὺ ἐπιβάλλει ἡ δικτατορία!!!

Αὐτὰ κύριοι συνάδελφοι εἶχα νὰ σᾶς πῶ καὶ προσθέτω ὅτι δὲν εἴμαστε τὸ πουλὶ τὸ φυλακισμένο στὸ κλουβὶ ποὺ πάσχει μόνο γιὰ καναβούρι. Τὸ πουλὶ πάσχει γιὰ λευτεριά. Καὶ ἑπομένως μαζὶ μὲ τὴν τροφὴ ποὺ μᾶς ἔδιναν οἱ δικτάτορες διὰ τῆς ἐπιλύσεως τάχα ὡρισμένων αἰτημάτων, καθῆκον μας ἦταν νὰ ἀγωνιστοῦμε καὶ γιὰ τὶς ἀτομικές μας ἐλευθερίες.

Γιὰ τὴν λογοδοσία κύριοι συνάδελφοι, δὲν θὰ σᾶς ποῦμε πολλὰ πράγματα. Διότι, καθ' ἡμᾶς, ὑπάρχουν ἐπιτεύγματα. Ὑπάρχουν παραχωρήσεις, τῆς χούντας μὲ ἀντάλλαγμα τὴν ὑποταγὴν τὸν ὕμνον καὶ τὴν ἑδραίωσίν της διὰ τῆς δημιουργίας «Κοινωνικῶν» ἢ «λαϊκῶν ἐρισμάτων». Διότι μὲ τὸ νὰ ὑπάρχουν «συνδικαλιστικὰ ὄργανα» ἐκλεγμένα τάχα δημοκρατικὰ ἡ χούντα ἔπαιρνε τὸ δικαίωμα νὰ λέη ὅτι «ἐγὼ δὲν ἀσκῶ δικτατορικὴν ἐξουσίαν, διότι ὁρίστε εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ ἀλλαχοῦ γίνονται ἐκλογὲς ἐλεύθερες». Καὶ ἐπειδὴ ὑ δρᾶσις τοῦ ἀπερχομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοποθετεῖται καὶ εἰς τὴν Δημοκρατικὴν περίοδον, προσθέτομεν ἀκόμα ὅτι διὰ μὲν ἐκείνην τὴν περίοδον τῆς δικτατορίας ὑπάρχουν οἱ παραχωρήσεις, διὰ δὲ τὴν ἑτέραν περίοδον τῆς Δημοκρατίας ὑπάρχουν ἡ ἀνταμοιβὴ τῆς Δημοκρατίας διὰ τὴν ἔστω καὶ μὲ βουβὸ τρόπο, ἀντίδρασιν τοῦ συνόλου τοῦ προσωπικοῦ κατὰ τῆς δικτατορίας.

Ἡ Δημοκρατία ἐρχομένη δὲν μποροῦσε νὰ μὴν ἀνταμείψη τὸ σύνολον τοῦ ἐργαζομένου Λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἄλλος ἐνεργὰ ἄλλος λιγώτερο ἐνεργὰ ἄλλος βουβὰ ἀντιτάσσετο κατὰ τῆς δικτατορίας. Ὅλες αὐτὲς οἱ παραχωρήσεις τὶς ὁποῖες ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης ὑπὸ τὸν κ. Ἀγγελόπουλο ἔκανε στὸ Σῶμα τῶν ὑπαλλήλων δὲν εἶναι ἐπιτεύγματα τοῦ Δ.Σ. εἶναι μιὰ ἀνταμοιβὴ γιὰ τὴν καθολικὴ ἀντίστασιν τοῦ συνόλου σχεδὸν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης ἀπέναντι εἰς τὴν Χούντα.

Αὐτὲς τὶς παραχωρήσεις, αὐτὲς τὶς ἀνταμοιβὲς τῆς Δημοκρατίας δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα, κύριοι συνάδελφοι νὰ τὶς Ἰδιοποιοῦνται τὰ Συμβούλια τὰ ὁποῖα ὕμνησαν, ἐχειροκρότησαν καὶ δεξιώθησαν τοὺς ἐκπρόσωπους τῆς χούντας εἰς τὴν Τράπεζαν. Διότι κατὰ καιροὺς Διοικηταὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δὲν ἦσαν τίποτε ἄλλο παρὰ οἱ ἐκλεκτοὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἐκπρόσωποι τῆς χούντας μέσα εἰς τὴν Τράπεζαν. Ἐνεργοῦσαν δυνάμει ἐντολῶν καὶ δὲν μποροῦσαν νὰ κάνουν τίποτε τὸ ὁποῖον δὲν ἦτον σύμφωνον μὲ τὰ κελεύσματα καὶ τὰ προγράμματα τῶν Παπαδόπουλου, Παττακοῦ καὶ Μακαρέζου.

Μὴν ξεχνᾶμε ὅτι ὅταν τὸ Σῶμα τῶν Ὑπαλλήλων ἐκλήθη ἀπὸ τὸ Δ. Σ. νὰ χειροκροτήση τὸν ἐκπρόσωπο τῆς Χούντας γιὰ τὴν ἐξομοίωσιν τὰ χέρια αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, τὰ ὁποῖα ἔσφιξεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου, ἔσταζαν ἀκόμα τὸ αἷμα καυτὸ τῶν θυμάτων τοῦ Πολυτεχνείου.

Ἐπίσης κατὰ παρόμοιον τρόπον, τὶς ἀνταμοιβὲς τῆς Δημοκρατίας δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ τὶς ἰδιοποιοῦνται οὔτε καὶ οἱ διορισμένοι εἰς τὰ διάφορα δευτεροβάθμια καὶ τριτοβάθμια Συλλογικὰ ὄργανα. Δὲν εἶναι οὔτε αὐτῶν ἐπιτεύγματα. Εἶναι Κυβερνητικὴ Πολιτική, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν θὰ μποροῦσε ἡ παροῦσα Κυβέρνησις νὰ διαφέρει ἀπὸ τὴν προκάτοχόν της τὴν χουντικήν.

Μὲ αὐτὰ τὰ ὁποῖα σᾶς ἀνέπτυξα κύριοι συνάδελφοι, καταλαβαίνετε ὅτι ἐμεῖς δηλ. ἡ Δημοκρατ. Συνδικαλιστικὴ Συνεργασία διαφορετικὰ ὁραματιζόμεθα τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον. Διαφορετικὰ ὁραματιζόμεθα τὸ περιεχόμενον τοῦ Συνδικαλισμοῦ γενικὰ εἰς τὴν χώραν μας καὶ εἰς τὸ χῶρον τῆς ἐργασίας μας ὁ Συνδικαλισμός, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ξεκομμένος ἀπὸ τὶς προσδοκίες ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, μὲ πρωτοπόρον τὸ φοτητικὸν κίνημα, γιὰ οἰκονομικές, κοινωνικὲς καὶ πολιτικὲς κατακτήσεις.

Πιστεύομεν ὅτι ὁ Συνδικαλισμένος ἐργατοϋπάλληλος εἶναι τὸ ὑπόβαθρον τῆς Δημοκρατίας. Γιαυτὸ οἱ δικτατορίες πάντοτε γιὰ νὰ σταθοῦν τὸ πρῶτο πρᾶγμα τὸ ὁποῖον κτυποῦν εἶναι τὰ ὑγιὰ Συνδικάτα. Καὶ θὰ ἦταν παράσημο τιμῆς γιὰ τὸν Σύλλογόν μας, ἐὰν ἡ δρᾶσις τῶν Συμβουλίων ἦταν τέτοια ὥστε νὰ ἐξαναγκάσουν τὴν δικτατορικὴν Κυβέρνησιν νὰ τὸν διαλύση καὶ νὰ δημεύση τὴν περιουσίαν του.

(Χειροκροτήματα)

κ. Σπ. Διλιντᾶς: Τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον, σὲ γενικὲς γραμμὲς κύριοι συνάδελφοι, ἔχει δύο καθήκοντα. Πρῶτον νὰ ὑπερασπίση τὰ συμφέροντα τῶν συναδέλφω, ὡς ὑπαλλήλων τῆς ΕΤΕ, μὲ μιὰν συνεπῆ καὶ συνεχῆ πίεσιν πρὸς τὸν ἐργοδότην, καὶ δεύτερον νὰ προασπίση τὰ συμφέροντα πάλιν αὐτῶν τῶν ἴδιων συναδέλφων, ὡς ἐλευθέρων πολιτῶν, πρᾶγμα ποὺ σημαίνει ὑπεράσπισιν καὶ προαγωγὴ τῆς νεογέννητης Δημοκρατίας. Ἡ Δημοκρατία πρέπει νὰ βασίζεται καὶ βασίζεται εἰς τοὺς ἐργαζομένους καὶ ὄχι στὴν ἐργοδοσίαν.

Οἱ ἐργαζόμενοι πολίτες μέσα ἀπὸ τὰ Συλλογικά τους ὄργανα νὰ ἀποτελέσουν τὸ βράχο πάνω στὸν ὁποῖον θὰ σπάση κάθε νέα ἐπιβουλή. Διότι δυστυχῶς εἰς τὴν χώραν μας, κάθε τόσο ἔχομεν καὶ ἕνα ξέσπασμα τῶν δυνάμεων ἐκείνων ποὺ θέλουν νὰ γυρίσουν τὸν τροχὸν πρὸς τὰ πίσω.

Εὔχομαι νὰ εἶναι πολὺ μακρυνὴ ἡ μέρα ἐκείνη. Ἀλλὰ ἐμεῖς θὰ πρέπη νὰ εἴμεθα προετοιμασμένοι νὰ ἀντιμετωπίσωμεν αὐτὸ τὸ ἐνδεχόμενον.

Ὁ Λάσκαρης πάλιν, διὰ τῆς ὁμιλίας του, δίδει τὸ ἔναυσμα. Θὰ θυμηθῆτε τὰ λόγια μου μὲ τὴν πάροδο τῶν ἐτῶν, ὅταν πλέον τὰ ζητήματα δὲν θὰ λύνονται τόσο εὔκολα, καὶ θὰ χρειασθοῦν ἀγῶνες. Τότε θὰ ἰδῆτε ποῖος εἶναι ὁ κ. Λάσκαρης.

Ὡς ἐργαζόμενοι μᾶς ἀπασχολοῦν βέβαια πολλὰ εἰδικὰ θέματα. Βασικά, εἶναι τὸ μισθολογικόν μας. Περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ζητημάτων θὰ σᾶς ὁμιλήση ἄλλος συνάδελφος τοῦ συνδιασμοῦ, τῆς Δημ. Συνδικαλιστικῆς συνεργασίας. Ἐγὼ θὰ ἐπισημάνω ἕνα μονάχα σημεῖο εἰς τὸ θέμα τοῦ μισθολογίου. Ζητᾶμε τὴν τιμαριθμικὴν ἀναπροσαρμογὴν τῶν μισθῶν μας. Καὶ ζητᾶμε μίαν αὔξησιν ἡ ὁποία θὰ ἀντιρροπήση τὴν ἐν τῷ μεταξὺ ἄνοδο τοῦ τιμαρίθμου. Εἶναι δυνατὸν μὲ τὰ οἰκονομικὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχομεν διὰ τὴν Τράπεζαν, ποὺ εἶναι τὰ δεδομένα τῆς σήμερον νὰ δοθῆ ἡ αὔξησις; Ἐμεῖς ἀπαντοῦμε ναί. Διότι κύριοι συνάδελφοι, ἐὰν λάβωμεν τὸν κύκλον ἐργασιῶν τῶν 3 τελευταίων ἐτῶν τῆς Τραπέζης, τὸν μέσον ὅρον, καὶ συγκρίνομεν τὴν ἀπόδοσιν τῶν χορηγήσεών της τὴν μέσην ἀπόδοσιν τῆς τριετίας μὲ τὸν μέσον ὅρον τοῦ κύκλου ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ ἐννεάμηνον ποὺ μᾶς πέρασε, καταλήγομεν μὲ μαθηματικοὺς ὑπολογισμούς, ὅτι ἐὰν τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τοῦ 1974, ἦσαν 4 δισεκατομμύρια, τὸ 1975 θὰ εἶναι 5 δισεκατομμύρια 260 χιλιάδες, χωρὶς νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ πρὶμ ποὺ ἔδωσε ἡ Κυβέρνησις εἰς τὶς Τράπεζες. Διότι ναὶ μὲν ἐμείωσε τὰ ἐπιτόκια καταθέσεων ἀλλὰ δὲν ἐμείωσε ἀνάλογα καὶ τὰ ἐπιτόκια χορηγήσεων. Ἄρα λοιπόν, ἀπὸ τὰ στοιχεῖα βγαίνει, ὅτι μπορεῖ ἡ Τράπεζα νὰ ἱκανοποιήση αὐτὸ τὸ βασικὸ μας αἴτημα. Ἀλλὰ ἡ Τράπεζα μπορεῖ καὶ ἀπὸ ἄλλο «κορβανᾶ» νὰ ἱκανοποιήση αὐτό μας τὸ αἴτημα. Καὶ ἰδοὺ ἀπὸ ποῖον Ἀπὸ τὴνδιερεύνηση τῶν ἰσολογισμῶν θὰ δῆτε ὅτι κάθε χρόνο ἕνα μεγάλο κονδύλι 400 τόσων ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ποὺ ἀντιστοιχεῖ εἰς τὰ 30% τῶν ἐτησίων ἀποδοχῶν μας ἄγεται σ' ἕνα λογαριασμό. Πιθανοὶ ὑποτιμήσεις στοιχείων ἐνεργητικοῦ. Εἴδατε ποτὲ στὸν ἑπόμενο ἰσολογισμό, κανένα ὑπόλοιπον αὐτοῦ τοῦ ἀποτελεσματικοῦ λογαριασμοῦ; Ὄχι! Ποία εἶναι τὰ οἰκονομικὰ μεγέθη τοῦ ἐνεργητικοῦ εἰς τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται αἱ «ὑποτιμήσεις» μιὰ καὶ τὰ περουσιακὰ στοιχεῖα, μετοχὲς ἔχουν ἀκίνητα ὄχι μόνον δὲν ὑποτιμῶνται ἀλλὰ παίρνουν μίαν συνεχῆ ἀνοδικὴν πορείαν; Μένουν λοιπὸν πρὸς «ὑποτίμησιν» αἱ χορηγήσεις. Ποῖαι χορηγήσεις; Αἱ χαριστικὲς χορηγήσεις, ἂς τὶς πῶ ἔτσι. Ποιὸς ἐτιμωρήθηκε γι' αὐτὲς τὶς χαριστικὲς χορηγήσεις τῶν ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων; Οὐδεὶς. Ἀπεναντίας, μαθαίνομεν κάθε τόσο ὅτι ἐτιμωρήθη ὁ τάδε Διευθυντὴς ἢ ὁ τάδε προϊστάμενος τοῦ Λογιστηρίου, διότι τοῦ ξέφυγε νὰ μὴν πάρη πρόβλεψη γιὰ μιὰ ἐπιταγὴ 5.000 δρχ. ἢ γιατὶ προεξόφλησεν γραμμάτιον ἑνὸς φουκαρᾶ, 25.000 δρχ. Γι' αὐτὰ τὰ μεγάλα κονδύλια τῶν ἑκατοντάδων τῶν ἑκατομμυρίων γιατὶ δὲν γίνεται κανένας ἔλεγχος; Μήπως κρύβουν ἄλλες χορηγήσεις κατ' ἐντολὴν οἱ ὁποῖες οὔτε κἂν εἶναι χορηγήσεις; Αὐτὰ τὰ ἑκατομμύρια, ποὺ κυριολεκτικὰ χαρίζονται μποροῦν νὰ καλύψουν σοβαρὸν ποσοστὸν τῆς ζητουμένης αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν μας.

Ἄλλο σοβαρώτατον θέμα εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἀναφερθῶ δι' ὀλίγων εἶναι τὸ «ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΝ». Τὸ πρόβλημα ἐδημιουργήθη, ὡς οἱ παλαιότεροι γνωρίζετε τὸ 1953 ἐξ' αἰτίας τῆς ἀνορθοδόξου συγχωνεύσεως τῶν τραπεζῶν «Ἐθνική» καὶ «Ἀθηνῶν». Συγχώνευσις ἡ ὁποία εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὴν ἑνοποίηση τῶν δύο Τραπεζικῶν Κεφαλαίων καὶ τὴν ἐσκεμμένη πρῶτα καὶ τὴν λόγω προσωπικῶν φιλοδοξιῶν μετέπειτα, διαίρεση τοῦ προσωπικοῦ. Γιὰ τὴν ἐπελθοῦσα, λόγω τῆς συγχωνεύσεως, ἀνωμαλία εἰς τὸ Ἀσφαλιστικὸν φταίχτης εἶναι τὸ κράτος ποὺ ἐνήργησε τὴ συγχώνευση καὶ ὄχι τὸ προσωπικὸ τῆς Τραπέζης «Ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται». Ὑποχρέωσις τοῦ Κράτους καὶ τῶν μετόχων ποὺ ὠφελήθησαν ἀπὸ τὴ συγχώνευση εἶναι ἡ θεραπεία τῆς ἀνωμαλίας. Ἐν μέρει αὐτὸ ἀναγνωρίστηκε καὶ ἔπειτα ἀπὸ ἀγῶνες ἐψηφίσθη καὶ ὑπάρχει ὁ σχετικὸς Νόμος τὸν ὁποῖον μᾶς ἀνέφερεν ὁ προλαλήσας συνάδελφος τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. Αὐτὸς ὁ Νόμος πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῆ ἀφοῦ βελτιωθῆ καὶ προσαρμοσθῆ εἰς τὰ σημερινὰ δεδομένα ποὺ ἐδημιουργήθηκαν ἡ ἐπὶ σειρὰ ἐτῶν μὴ ἐφαρμογή του καὶ ὁ πληθωρισμός.

Ἐπειδὴ δέ ἡ Διοίκησις ὄντως, ἔχει κατὰ νοῦν ἕνα σχέδιον, ἐμεῖς διακηρύττομεν ὅτι τίποτε δὲν πρέπει νὰ γίνη πίσω ἀπὸ τὶς πλάτες μας. Θέλουμε στοιχεῖα. Θέλουμε φῶς. Καὶ αὐτὰ τὰ Ταμεῖα, νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν του ὁ ἐργοδότης, ὅτι δὲν χρωστοῦν σὲ κανέναν, εἶναι δικά μας καὶ οὔτε κανεὶς μπορεῖ νὰ μᾶς τὰ πάρη. Ὅτι αὐτὰ τὰ Ταμεῖα, δὲν βολεύονται παρὰ μόνον μὲ τὴν διαχείρησιν τῶν ἐργαζομένων.

(Χειροκροτήματα)

κ. Σπ. Διλιντᾶς: Νὰ καταστραφῆ ἑπομένως ἡ χρεωστικὴ καρτέλλα ποὺ τηρεῖ ἡ Διοίκησις στὸ Γενικὸν Λογιστήριον, καὶ τὸ ἑκάστοτε ποσόν, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖται γιὰ τὴν ὑγείαν μας, γιὰ τὰ γηρατειά μας, νὰ φέρνεται ἀπ' εὐθείας στ' ἀποτελέσματα χρήσεως. Αὐτὴ εἶναι ἡ κανονικὴ λογιστικὴ ἐμφάνισις τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργοδότου ἀπέναντι στοὺς ἐργαζόμενους. Αὐτομάτως μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, ἐπιλύεται τὸ Ἀσφαλιστικό μας «πρόβλημα».

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ πῶ καὶ λίγα γιὰ τὸ θέμα τὸ ὁποῖον τώρα τελευταία προέκυψεν μὲ τὸ πτυχίον καὶ μὴ πτυχίον καὶ τὸ ὁποῖο ὅπως προβάλλεται ἀπειλὴ νέαν διαίρεσιν τοῦ προσωπικοῦ.

Συνάδελφος τῆς ὁμάδος μας θὰ μᾶς διαβάσει ἀκριβῶς τὸ πρόγραμμα, τὶς λύσεις τὶς ὁποῖες προτείνομεν ἐμεῖς, τὶς ὁποῖες αὐτὲς λύσεις ὁ προλλήσας συνάδελφος καὶ ἐκπρόσωπος τῶν μὴ πτυχιούχων δὲν τὶς ἀνέπτυξεν.

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψη νὰ πῶ ὅτι τοὺς μέχρι σήμερον ἀνακοίνωσεν καὶ ὅσα σήμερα ἀνέπτυξεν εἶναι ὅλως διόλου ἄρνησις καὶ καμμία θέσις.

Ἐμεῖς ἀναγνωρίζομεν ὅτι τίθεται θέμα. Καὶ προτείνομεν καὶ τὴν θεραπείαν του. Τὴν ὁποίαν θὰ τὴν ἀκούσετε. Ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ νὰ μὴν διαχωρίσωμεν τὸ προσωπικόν. Οὐὲ καὶ ἀλλοίμονον ἐὰν σηκωθοῦν οἱ ἐπαρχιακοὶ συνάδελφοι, καὶ φτάξουν Σύλλογο ἐπαρχιακῶν Καταστημάτων. Οἱ ἄλλοι ποὺ ἔχουν ἄλλα κοινὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Νόμου 751 — ποὺ εἶχαν ἕναν δικαίωμα καὶ τοῦ ἀφηρέθη — νὰ φτιάξουν καὶ αὐτοὶ ἄλλο Σύλλογο. Τότε εἰς τοὺς τέσσαρες ἤδη ὑπάρχοντες Συλλόγους θὰ προστεθοῦν κι' ἄλλοι, κι' αὐτὸ δὲν ἔχει νὰ ὀφελήση παρὰ μονάχα τὸν ἐργοδότην. Ἐμεῖς εἰς τ πρόγραμμά μας λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ προβάδισμα καὶ τὰ προνόμια τὰ ὁποῖα ἐδόθηκαν εἰς τοὺς πτυχιούχους δὲν ἐδόθηκαν ἐπειδὴ τὸ ἤθελεν ὁ ἐργοδότης, ἀλλὰ ἐπειδὴ διὰ νόμου ἐπεδόθη ἀπὸ τὸ Κράτος. Ὁ ἐργοδότης ἐπὶ σειρὰν δεκαετιῶν ἐξεμεταλλεύετο τὴν ὁπωσδήποτε — ἂς μοῦ ἐπιτρέψουν οἱ μὴ πτυχιοῦχοι νὰ πῶ, τὴν ὁπωσδήποτε ἀνωτέρα ποιοτικῶς ἐργασίαν των. Βέβαια ἐννοῶ τοὺς Πτυχιούχους τῶν Οἰκονομικῶν, τῶν Νομικῶν, τῶν ἐμπορικῶν Σχολῶν, οἱ ἄλλοι εἶναι ἐλάχιστοι καὶ δὲν πρέπει νὰ τοὺς μνημονεύομεν. Δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι οἱ πτυχιοῦχοι δὲν παρέχουν ἀνώτερη ἐργασία, καὶ ὅτι ὁ ἐργοδότης δὲν κερδίζει ἀπὸ αὐτοὺς χρόνο, ἢ χρῆμα τοὐλάχιστον, κατὰτὴν προπαίδευσίν τους.

Ἡ μόρφωσις σὲ ὅλα της τὰ ἐπίπεδα εἶναιθέμα τοῦ Κράτους. 6 φοιτηταὶ ἀγωνίζονται καὶ οἱ γονεῖς χειροκροτοῦν γιὰ μιὰ Παιδεία ἐλεύθερη καὶ δωρεάν. Δωρεὰν Παιδεία ἦτο τὸ σύνθημα τοῦ Πολυτεχνείου, Παιδεία, Ἐλευθερία, Ψωμί. Πῶς λοιπὸν χορήσαμε ἐμεῖς αὐτὸ τὸ τρίπτυχο καὶ θὰ ἀρνηθοῦμε εἰς τὸν πτυχιοῦχο τὸ ψωμί, τὸ ψωμὶ τὸ βελτιωμένο ποὺ τοῦ ἀνήκει.

Μποροῦμε λοιπόν, ἐμεῖς νὰ μιλοῦμε περιφρονητικὰ γιὰ τὴν Ἀνωτάτη Παιδεία. Ὄχι ἔτσι, ὄχι ἀρνητικά, θὰ πᾶμε θετικό. Καὶ ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ὁ συνάδελφος τῆς κινήσεώς μας θὰ σᾶς ἀναπτύξη τὰς λύσεις τὰς ὁποίας ἐμεῖς προτείνομεν καὶ ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ θέματος.

Τελειώνω κύριοι συνάδελφοι καὶ θὰ ἤθελα νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω ὅτι θὰ πρέπει ὅλοι μαζὶ χέρι χέρι, ὅσοι δὲν εἶχαν σχέσεις μὲ τὴν δικτατορίαν, νὰ βαδίσωμεν γιὰ τὴν δημιουργίαν μέσα στὴν Τράπεζαν ἑνὸς Συνδικαλισμοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ δικαιώση τὶς προσδοκίες τῶν νεκρῶν τοῦ ἀντιφασιστικοῦ ἀγῶνος.

(Χειροκροτήματα)

ΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ Γ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

Ἡ ὁμιλία τῆς συναδέλφου Ι. ΣΤΡΟΥΛΙΑ

Συνάδελφοι, ὁ Συνδικαλισμὸς σὲ ὅλους τοὺς χώρους δουλειᾶς, ἔρχεται νὰ βοηθήση τὸν ἐργαζόμενο νὰ συνειδητοποιήση τὴν θέσιν του, στὸ κύκλωμα ἐργοδότης ἐργαζόμενος, καὶ νὰ παίξη τὸν ρόλον τῆς ὁμάδας πίεσης, πρὸς τὸν ἐργοδότην γιὰ τὴν διασφάλιση τῶν συμφερόντων τοῦ ἐργαζομένου καὶ μόνο.

Ὁ Συνδικαλισμὸς ὀφείλει νὰ συνενώνη τοὺς ἐργαζομένους καὶ ὄχι νὰ τοὺς διασπᾶ. Ὀφείλει νὰ παλεύη γιὰ τὴν ἑνότητα τῶν ἐργαζομένων, γύρω ἀπὸ τὰ ἄμεσα καὶ ἀπώτερα αἰτήματα καὶ διεκδικήσεις τους.

Σ' αὐτὸν τὸν τομέα ἡ Δημοκρατικὴ Συνδικαλιστικὴ Συνεργασία, παλεύει μὲ συνέπεια γιὰ νὰ συσπειρώση τοὺς ἐργαζομένους, γύρω ἀπὸ ἕνα πρόγραμμα ἑνωτικὸ γιὰ τὸ σύνολον τῶν ἐργαζομένων ὄχι διασπαστικά, ἔχοντας σ' αὐτὴν τὴν πά-λη ἀπέναντί της τὸν ἐργοδότην καὶ ὄχι μερίδες τῶν συναδέλφων.
(Θόρυβος ταυτοχρόνου συζητήσεως)

Στὴν φάση ποὺ περνᾶμε συνειδητοποιώντας τὴν θέσιν μας, καὶ τὸ οἰκονομικὸ κατάντημα στὸ ὁποῖο ἔχουμε περιπέσει, δὲν βγαίνουμε νὰ διεκδικήσουμε ἑκατοστὰ στὴ Συλλογική μας Σύμβαση, ἀλλὰ ἀνθρώπινες συνθῆκες ζωῆς καὶ δουλειᾶς, συνθῆκες, ποὺ λόγῳ τῆς ἄσχημης οἰκονομικῆς μας θέσης, εἶναι κάθε ἄλλο παρὰ ἄνετες.

Σήμερα λόγοι ποὺ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὶς γενικώτερες τάσεις τῆς οἰκονομίας, ὅπως οἱ πληθωριστικὲς τάσεις καὶ τὸ οἰκονομικὸ χάος ποὺ συσώρευσε ἡ χούντα, ἐπιβάλλουν νὰ διεκδικήσουμε καλύτερους μισθούς, ὄχι μὲ ἁπλὲς αὐξήσεις ποὺ ἐξανεμίζονται ἀπὸ τὸν συνεχῆ πληθωρισμό, ἀλλὰ τιμαριθμικὴ ἀναπροσαρμογή, τοῦ συνόλου τῶν ἀποδοχῶν μας.

Αὐτό, φυσικά, μὲ τὴν προϋπόθεση σοβαρῆς αὔξησης καὶ ἔπειτα συνεχῆ προσαρμογή, σύμφωνα μὲ τὸ πραγματικὸ καὶ ὄχι εἰκονικὸ τιμάριθμο. Ἡ Δημοκρατικὴ Συνδικαλιστικὴ Συνεργασία διερμηνεύοντας τὶς διαθέσεις τῆς πλειοψηφίας τῶν συναδέλφων στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἐντάσσει στὸ πρόγραμμά της καὶ τὸ αἴτημα τῆς συμμετοχῆς τῶν ἐργαζομένων στὰ κέρδη καὶ τὴν Διοίκηση τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Γιὰ τὸ αἴτημα τοῦτο, δηλαδὴ τὴν συμμετοχὴ τῶν ἐργαζομένων στὰ κέρδη καὶ τὴν Διοίκηση, ἔχουμε νὰ ποῦμε τὰ παρακάτω.

Δὲν ζητᾶμε τὴν ἀνάθεση τῆς Τράπεζας στὸν ἔλεγχο τῶν ἐργαζομένων, μὲ ταυτόχρονη κατάργηση τῶν Διοικητικῶν σχημάτων της, ἀλλὰ συμμετοχὴ τῶν ἐργαζομένων στὸ κέντρον λήψης τῶν ἀποφάσεων.

Ἐπειδὴ οἱ ἀποφάσεις τῆς Διοίκησης καὶ οἱ διαθέσεις της ἀκόμα εἶναι στενὰ δεμένες μὲ τὴν τύχη τῶν ἐργαζομένων, μὲ τὴν τύχη τῆς Τράπεζας, ἀλλὰ καὶ λόγῳ τῆς ὁλοένα αὐξανόμενης ἐπιρροῆς τοῦ Τραπεζικοῦ παράγοντα στὴν οἰκονομία τῆς Ἑλλάδας, μὲ τὴν Ἐθνικὴ οἰκονομία.

Δὲν μποροῦμε, συνάδελφοι, νὰ παραβλέψουμε τὸν οἰκονομικό, καὶ κατὰ συνέπεια τὸν κοινωνικὸ ρόλο τῆς Τράπεζας σήμερα.

Ἐπειδὴ οἱ ἐργαζόμενοι στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔχουν συνδέσει τὴν ζωήν τους μὲ αὐτήν, καὶ καθημερινὰ εἶναι τὰ ὄργανα ποὺ τῆς ἐπιτρέπουν νὰ ζῆ, ἀναφαίρετο δικαίωμα τῶν ἐργαζομένων, εἶναι νὰ ἀκούεται ἡ φωνή τους ἀποφασιστικά, στὴν διαμόρφωση τῶν ἀποφάσεών της, μὲ τὸ ὄργανό τους ποὺ εἶναι ὁ Σύλλογός μας.

Στὸ θέμα τῆς συμμετοχῆς τῶν ἐργαζομένων στὰ κέρδη τῆς Τράπεζας, ὀφείλουμε νὰ ποῦμε ὅτι εἶναι δικαίωμα τῶν συναδέλφων ἐφ' ὅσον αὐτὰ τὰ κέρδη προέρχονται ἀπὸ τὸν σκληρὸ μόχθο τους, τὴν καθημερινή τους ἐργασία, νὰ συμμετέχουν στὰ κέρδη, ὄχι μόνον μιὰ φορὰ τὸν χρόνο, μὲ ἕνα δεκαπενθήμερο πείνας, ἀλλὰ δικαιώτερα, μὲ καθορισμὸ ἑνὸς ποσοστοῦ ἀπὸ τὰ ἀκαθάριστα κέρδη τῆς Τράπεζας, καὶ κατανομὴ στὸ μηνιαῖο μισθολόγιό μας.

Συνάδελφοι, ἕνα ἄλλο ἀπὸ τὰ πιὸ βασικὰ καὶ οὐσιαστικὰ αἰτήματά μας, εἶναι ἡ τροποποίησις τοῦ ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, ὁ ὁποῖος χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ 1953, καὶ διέπεται ἀπὸ πνεῦμα ἀπολυταρχικό, πολλὰ δὲ ἄρθρα του εἶναι καθαρὰ ἀντισυνταγματικά. Ὅλοι ξέρουμε ὅτι ὁ Ὀργανισμὸς αὐτὸς καθορίζει τνὴ ἐξέλιξη μας στὴ Τράπεζα, ἐξέλιξη, ποὺ ἔχει πάντα οἰκονομικὲς συνέπειες καὶ περιέχει τοὺς ὅρους μὲ τοὺς ὁποίους δενόμαστε μὲ τὴν Τράπεζα ἀπ' τὴν στιγμὴ ποὺ ἐρχόμαστε νὰ δουλέψουμε σ' αὐτή.

Ἀνάμεσα στὶς πολλὲς διατάξεις του, ἀναφέρουμε σὰν τὶς πιὸ σπουδαῖες ποὺ πρέπει νὰ τροποποιηθοῦν ἀμέσως, τὶς ἀκόλουθες:

1) Πλήρη σύνταξη μετὰ ἀπὸ 35 χρόνια ὑπηρεσίας καὶ ὑποχρεωτικὴ ἔξοδος ἐνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἡλικία. Εἶναι ἀντεργατικὸ καὶ ἀπάνθρωπο νὰ παραμένη ὁ ὑπάλληλος στὴν Ὑπηρεσία μέχρις ὅτου συμπληρώση τὰ χρόνια ζωῆς ποὺ τοῦ χρειάζονται γιὰ νὰ βγῆ στὴν σύνταξη, δουλεύοντας πολλὲς φορές, βάζοντας σὲ κίνδυνο τὴν ὑγεία του ἐνῷ σὲ πολλὲς περιπτώσεις δὲν προλαβαίνει κἂν νὰ πάρη σύνταξη, γιατὶ ἔχει πεθάνει.

2) Μείωση τοῦ χρόνου συνταξιοδοτήσεως τῶν μητέρων στὰ 15 χρόνια καὶ παράλληλα, ἐξομοίωση μὲ τοὺς ἄνδρες στοὺς ὅρους παραμονῆς στὴν ὑπηρεσία. Καὶ γιὰ νὰ γίνουμε πιὸ σαφεῖς. Σὰν γυναῖκες, μητέρες ἐργαζόμενες ἀντιμετωπίζουμε πάρα πολλὰ προβλήματα. Προβλήματα ποὺ γίνονται ἀκόμα πιὸ δύσκολα ὅταν χρειάζεται νὰ μείνουμε δουλεύοντας στὴν Τράπεζα, μακριὰ ἀπὸ τὰ παιδιά μας γιὰ ὅλη σχεδὸν τὴν ζωήν μας. Παράλληλα, ἀνάμεσά μας, ὑπάρχουν γυναῖκες, ποὺ θέλουν νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους, στὸ πλάϊ τῶν συναδέλφων ἀνδρῶν, καὶ μετὰ τὸν χρόνο ποὺ ὁ τωρινὸς Ὀργανισμὸς ὁρίζει γιὰ τὴν συνταξιοδότησή τους.

Ἔχουν καὶ αὐτὲς δικαίωμα νὰ παραμείνουν, δικαίωμα ποὺ τοὺς στερεῖται σήμερα, ὄντας ὑποχρεωμένες νὰ πάρουν σύνταξη ὁπωσδήποτε στὰ 50 τους χρόνια.

3) Ἀλλαγὴ τοῦ τρόπου σύνταξης τῶν φύλλων ποιότητος. Τὸ φύλλο ποιότητος, κρατημένο καλὰ μυστικό, εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἀποφασίζει γιὰ τὴν ἐξέλιξή μας ἢ τὴν στασιμότητά μας σὲ κάποιο βαθμό. Μὲ τί κριτήρια ὅμως συντάσσεται αὐτὸ τὸ περιβόητο φύλλο; Εἶναι αὐτὰ τὰ κριτήρια ἀντικειμενικά; Εἶναι ἀξιοκρατικά; Ἢ εἶναι ἐντελῶς ὑποκειμενικὰ καὶ ἡ βαθμολόγηση ἀφήνεται στὸν κάθε προϊστάμενο ποὺ γιὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο λόγο, εἶναι δυσαρεστημένος ἢ καὶ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ἀπὸ τὸν κρινόμενο ὑπάλληλο. Τὴν ἀπάντηση τὴν ξέρει ὁ καθένας μας.

Καὶ ἐδῶ, θέλουμε νὰ προσθέσωμε καὶ τοῦτο: πῶς θὰ κρίνη ὁ κριτὴς τὶς εἰδικὲς γνώσεις ποὺ τυχὸν ἔχει ὁ ὑπάλληλος, ὅταν ὁ ἴδιος τὶς στερεῖται; Παράδειγμα οἱ ξένες γλῶσσες.

Κατὰ συνέπεια τὰ φύλλα ποιότητος πρέπει νὰ γίνωνται γνωστὰ στὸν ἐνδιαφερόμενο μὲ δικαίωμα προσφυγῆς του σὲ δευτεροβάθμια Ὄργανα.

4) Ἐπίδομα θέσης, μὲ κριτήρια τὶς εὐθῦνες ποὺ ἀναλαμβάνει ὁ ὑπάλληλος μὲ τὴν θέση του αὐτή.

5) Ἐπίδομα γάμου γυναικῶν, 10% ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸν μισθὸ τοῦ συζύγου τους.

6) Εἶναι γνωστὴ ἡ κατάσταση ποὺ ἐπικρατεῖ στὶς προσλαμβανόμενες συναδέλφους, οἱ ὁποῖες ἐνῶ πολλὲς φορὲς ἔχουν ἴση ἢ καὶ μεγαλύτερη ἱκανότητα πρὸς τοὺς ἄνδρες, ὑποχρεώνονται νὰ μείνουν καθηλωμένες γιὰ ἀρκετὰ χρόνια στὴν γραφομηχανή, μὲ ἐξαιρετικὰ δυσμενεῖς συνέπειες γιὰ τὴν ὑγεία τους.

Ἀναφέρουμε ἐνδεικτικὰ τὶς ἀγκυλώσεις τοῦ καρποῦ, τὶς παθήσεις τῆς σπονδυλικῆς στήλης καὶ τῆς ὁράσεως. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὸ ἔχουμε καὶ τὴν ἄνιση μεταχείριση τῶν γυναικῶν συναδέλφων ὡς πρὸς τὴν ἐξέλιξή τους. Ἀπ' ὅ,τι ξέρουμε, δὲν ἔχουμε συναδὲλφους ἀπὸ τὸ γυναικεῖο προσωπικὸ σὲ ἀναλογία μὲ τὸ ποσοστό τους ἀντίστοιχη, σὲ ὑπεύθυνες θέσεις, παρ' ὅλο ποὺ πολλὲς φορές, καταφέρνουν νὰ φθάσουν σὲ ἀνώτερες βαθμίδες.

Νὰ ὑποχρεωθῆ ὁ ἐργοδότης νὰ ἀπαλλάσση τὶς δακτυλογράφους, ὕστερα ἀπὸ ἕνα χρονικὸ διάστημα, τοποθετώντας του σσὲ διαφορετικὴ δουλειά, καὶ καταργώντας τὶς διακρίσεις ποὺ ὑπάρχουν.

Παράλληλα, νὰ θεσπισθῆ ἐπίδομα γραφομηχανῆς...

(Διαλογικαὶ συζητήσεις)

ΕΝ ΜΕΛΟΣ: Ὁμιλεῖ μακρὰν τοῦ μικροφώνου μὴ ἀκουόμενος.

κα Ι. ΣΤΡΟΥΛΙΑ: Νομίζω πὼς αὐτὰ ποὺ λέω εἶναι πολὺ πιὸ σπουδαῖα ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἀκούσαμε προηγουμένως, καὶ στὴν ἀρχὴ τῆς Γενικῆς Συνέλευσης, ἀπὸ τοὺς ὑπόλοιπους συναδέλφους.

(Χειροκροτήματα, ἔντοναι φωναί, διαλογικαὶ συζητήσεις)

κα Ι. ΣΤΡΟΥΛΙΑ: 7) Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς συναδέλφους τοῦ μηχανογραφικοῦ Κέντρου, ἐργάζονται κάτω ἀπὸ ἐξοντωτικὲς συνθῆκες δουλειᾶς, ἀνταλλάσσοντας...

ΕΝ ΜΕΛΟΣ: Τὸ ξέρουμε...

κα Ι. ΣΤΡΟΥΛΙΑ: Δὲν τὸ εἶπε ὅμως κανεὶς κύριε ἐφ' ὅσον τὸ ξέρετε. Ἐργάζονται κάτω ἀπὸ ἐξοντωτικὲς συνθῆκες δουλειᾶς, ἀνταλλάσσοντας μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο τὴν ὑγεία τους μὲ ἀνεπαρκῆ ἐπιδόματα. Τὸ πρόβλημα ὅμως δὲν λύεται μὲ τὰ ἐπιδόματα, ἀλλὰ μὲ καλυθέρευση τῶν συνθηκῶν δουλειᾶς καὶ ἀντιμετώπιση τῆς μερίδος αὐτῆς τῶν συναδέλφων, σὰν ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων καὶ ὄχι παραγωγικῶν μηχανῶν. Νομίζουμε ὅτι σήμερα ὁ ἐργοδότης προσέχει περισσότερο τὰ πολύπλοκα μηχανήματά του παρὰ τοὺς συναδέλφους ποὺ εἶναι οἱ βασικοὶ συντελεστὲς τῶν κερδῶν του.

8) Τὸ πτυχίο, ἀποτελεῖ ἔνδειξη, ὅτι ὁ κάτοχός του ἔχει οὐσιαστικὰ προσόντα. Ὡστόσο, ἡ ὁλοκληρωμένη εἰκόνα τῆς ἀξίας τοῦ ὑπαλλήλου πρέπει νὰ δίνεται μέσα ἀπὸ ἕνα σωστὰ συνταγμένο δελτίο ποιότητας. Καὶ ἀναφέραμε προηγούμενα, πῶς πρέπει νὰ συντάσσεται τὸ φύλλο ποιότητας. Τί προτείνομε γιὰ τοὺς πτυχιούχους: 1) Τὰ μέχρι σήμερα κτηθέντα νὰ μὴν θιγοῦν. 2) Ἡ μετὰ τὴν μεταβολὴ τοῦ Ὀργανισμοῦ διατηρήσεως τοῦ προβλήματος νὰ ἔχουν τὴν ἀκόλουθη μεταχείριση: οἱ μὲν πτυχιοῦχοι...

ΕΝ ΜΕΛΟΣ: Μᾶς ἐξαγγέλετε προγράμματα, εἶναι πρωτοφανὲς αὐτό, νὰ ἐξαγγέλλωνται προγράμματα σὲ Γενικὲς Συνελεύσεις.

κα Ι. ΣΤΡΟΥΛΙΑ: 3) Οἱ μέσοι πτυχιοῦχοι τῶν σχετικῶν μὲ τὴν δουλειά μας Σχολῶν, νὰ παίρνουν κατοχυρωμένα ἀπὸ τὸν Ὀργανισμό, ὅσα μέχρι τὰ σήμερα ἰσχύουν.

Γιὰ τοὺς μὴ πτυχιούχους: 1) Ἡ δημιουργία Κέντρων ἐπιμόρφωσης ποὺ ν' ἀποτελεῖται ἀπὸ καθηγητὲς πανεπιστημιακοῦ ἐπιπέδου. 2) Τὰ συγγράμματα τῶν καθηγητῶν τούτων, μέσα στὸ συντομώτερο δυνατὸ χρονικὸ διάστημα, νὰ διανεμηθοῦν δωρεὰν στοὺς συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἤθελαν νὰ ἐπιμορφωθοῦν. 3) Στὴν διαμόρφωση συνθηκῶν σπουδῶν νὰ ἔχη ἀποφασιστικὴ γνώμη τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου. 4) Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν νὰ εἶναι τουλάχιστον διετής. 5) Ἡ ἐπιτυχημένη παρακολούθηση τῶν σπουδῶν νὰ συνεπάγεται ἀντίστοιχη μὲ τὰ χρόνια φοίτησης προώθηση, καὶ ἐπίδομα 10%. 6) Ἡ παρακολούθηση νὰ εἶναι προαιρετικὴ γιὰ ὅλους τοὺς συναδέλφους. Θὰ συνεπάγεται ἐπίσης τὴν ἀνεμπόδιστη καὶ κανονικὴ ἐξέλιξη μέχρι καὶ τῆς ἀνωτάτης βαθμίδας τῆς ἱεραρχίας τῶν μὴ πτυχιούχων, τῶν ὑπηρετούντων μέχρι τὴν τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ.

7) Ἡ προαγωγὴ λόγῳ τοῦ πτυχίου, πρέπει νὰ γίνεται καθ' ὑπέρβαση τῶν ὀργανικῶν θέσεων. 8) Ὅσοι, γιὰ εἰδικοὺς καὶ προκαθορισμένους λόγους, π.χ. μεγάλη ἡλικία, δὲν μπορέσουν νὰ παρακολουθήσουν τὴν ἐπιμόρφωση, νὰ μποροῦν μετὰ τὴν ἔξοδό τους ἀπὸ τὴν Τράπεζα, νὰ παίρνουν τὶς ἀποδοχὲς τῶν ἐπιμορφωμένων, καὶ τὴν ἐπιβάρυνση τῶν ταμείων, νὰ ἀναλαμάνη ὁ ἐργοδότης. 9) Τέλος ὁ συνάδελφος ὁ ὁποῖος μετὰ ἀπὸ 20ετῆ ὑπηρεσία δὲν πῆρε κανένα ἄλλο ἐπίδομα ἢ προώθηση νὰ παίρνει ἕνα 50%.

9) Πολὺς θόρυβος γίνεται γιὰ τὴν ἑβδομάδα τῶν 5 ἐργάσιμων ἡμερῶν, χωρὶς νὰ ἔχουμε κανένα συγκεκριμένο σχέδιο, ὅσον ἀφορᾶ τὶς ὧρες ἐργασίας. Ἡ Διοίκηση δὲν ἔχει λόγους νὰ μὴ θέλη τὴν θέσπιση τῆς 5ήμερης ἑβδομάδας, μιὰ ποὺ ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι αἴτημα ὅλων τῶν συναδέλφων, συμφέρει καὶ τὴν ἴδια. Δὲν εἶναι πολυτέλεια συνάδελφοι νὰ ἐργαζώμαστε τὸ Σάββατο. Εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ἀνανέωση τῶν δυνάμεών μας, τὴν ὑγεία μας, καὶ γενικώτερα τὴν ψυχαγωγία τὴν δική μας καὶ τῶν παιδιῶν μας.

Ἡ κούραση, ἡ ταλαιπωρία, ὁ ἐκνευρισμὸς ὅλων μας, καὶ εἰδικώτερα ἐκείνων ποὺ ἐργάζονται στὰ ὑποκαταστήματα, δὲν θεραπεύονται μὲ μιᾶς ἡμέρας ἀνάπαυση. Χρειάζεται ἔνταση τῶν προσπαθειῶν τῆς νέας Διοίκησης τοῦ Συλλόγου μας, καὶ τῶν δευτεροβαθμίων συνδικαλιστικῶν μας ὀργάνων, ὥστε ἡ ἑβδομάδα τῶν 5 ἡμερῶν νὰ γίνη πραγματικότητα. Δὲν λύνει τὸ πρόβλημα ἡ γενικὴ καὶ ἀόριστη ἐξαγγελία τοῦ κ. Λάσκαρη, ὅτι ἀποδέχεται τὸ αἴτημα τοῦτο τῶν ἐργαζομένων. Ἡ 5νθήμερη ἑβδομάδα πρέπει νὰ γίνη πράξη στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ τί θὰ ποῦν οἱ Διοικήσεις τῶν ἄλλων Τραπεζῶν, καὶ πάνω ἀπ' ὅλα, τίποτε πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη μας.

10) Ἀναφέραμε προηγούμενα, ὅτι ὁ συνδικαλισμὸς πρέπει νὰ συνενώνη τοὺς ἐργαζόμενους, καὶ ὄχι νὰ τοὺς διασπᾶ. Μέχρι τὰ σήμερα ὅμως, βλέπομε ὅτι τὸ συνδικαλιστικό μας κίνημα, μόνον διασπάσεις ἔχει στὸ ἐνεργητικό του. Τραγικὸ ἀποτέλεσμα, ὁ κατακερματισμὸς τῶν δυνάμεών μας, μὲ τὴν ὕπαρξη πολλῶν Συλλόγων.

Ἡ Δημοκρατικὴ Συνδικαλιστκὴ Συνεργασία, στὰ πλαίσια τῆς ἑνωτικῆς της πολιτικῆς, ἔχει τὴν φιλοδοξία νὰ κάνη τὰ πρῶτα βήματα ἑνοποιήσεως τῶν Συλλόγων. Σὰν πρῶτο βῆμα, ἐπιδιώκει τὴν συνεργασία μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους Συλλόγους τοῦ Προσωπικοῦ, ὥστε ὅλοι μαζί, ἑνωμένοι σὲ ἕνα ἑνιαῖο Σύλλογο, ἐφ' ὅσον ὁ ἐργοδότης εἶναι κοινός, νὰ ὑπερασπίσουμε τὰ συμφέροντά μας, καὶ νὰ δώσουμε λύση στὰ πολλὰ προβλήματά μας.

11) Στέγαση προσωπικοῦ. Ἡ ἁρμόδια Ὑπηρεσία τῆς Δ)νσης προσωπικοῦ, καταρτίζει κανονισμό, ὁ ὁποῖος θὰ καθορίζη τοὺς δικαιούχους καὶ τὸ ὕψος τῶν ἐπιδομάτων. Γι' αὐτὸν τὸν λόγο ἔχει ἀναστείλη ἐδῶ καὶ ἕνα τρίμηνο περίπου τὴν χορήγηση τῶν ἐπιδομάτων στεγάσεως σὲ ἀμφισβητούμενες κατὰ τὴν κρίση της περιπτώσεις, ἂν καὶ ὑπάρχει τὸ προηγούμενο τῆς χορηγήσεως.

Βλέπομε ἔτσι διάφορη μεταχείριση συναδέλφων, μὲ ἀποτέλεσμα δίκαια παράπονα. Ἡ χορήγηση τῶν ἐπιδομάτων πρέπει νὰ συνεχισθῆ, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ πότε θὰ ὁλοκληρωθῆ ὁ κανονισμός. Πρέπει ἀκόμη νὰ δοθοῦν στεγαστικὰ δάνεια σὲ μεγαλύτερη ἔκταση, μὲ εὐνοϊκώτερους ὅρους. Νὰ δημιουργηθῆ Ὀργανισμὸς Στεγάσεως, ὥστε νὰ ἀποκλείονται οἱ μεσάζοντες καὶ οἱ ὑψηλὲς τιμὲς προσφορᾶς τῶν ἀκινήτων.

12) Ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ χρόνου ποὺ διαθέτομε καθημερινὰ γιὰ τὴν δουλειά μας, καθὼς ἐπίσης ἕνα ἀκόμη μέρος τοῦ μισθοῦ μας σπαταλιέται στὶς συγκοινωνίες. Ἡ λύση καὶ τῶν δύο προβλημάτων, ποὺ δημιουργοῦνται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ τόπος δουλειᾶς μας βρίσκεται μακριὰ ἀπὸ τὸ σπίτι μας, βρίσκεται: πρῶτον, στὴ θέσπιση ἐργατικοῦ εἰσιτηρίου, καὶ δεύτερο στὴν καθιέρωση δρομολογίων αὐτοκινήτων τῆς Τράπεζας, στὶς βασικὲς ἀρτηρίες.

13) Ἡ Λέσχη ἐξυπηρετεῖ περιωρισμένο ἀριθμὸ ὑπαλλήλων τοῦ Κέντρου. Πρέπει νὰ εἰσηγηθοῦμε ἕνα ἑστιατόριο ποὺ νὰ ἐξυπηρετεῖ τοὺς συναδέλφους τῆς περιφέρειας, καὶ παράλληλα νὰ αὐξηθῆ τὸ ἐπίδομα σιτίσεως γιὰ τὴν ἐπαρχία.

14) Οἱ πολιτιστικὲς δραστηριότητες λείπουν τελείως ἀπὸ τὸν Σύλλογό μας. Ἡ Ὀργάνωση διαλέξεων καὶ ἐκθέσεων, ἡ λειτουργία τῆς Βιβλιοθήκης μας ποὺ περιέχει βιβλία πανάρχαια, γεμᾶτα ἀράχνες, ἡ σύσταση μιᾶς χορωδίας, ἡ παρακολούθηση θεατρικῶν παραστάσεων, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ ἐπανέκδοση τῆς συνεργασίας, σὰν ὄργανο πλέον τοῦ Συλλόγου, θὰ συμβάλλουν στὴν πνευματική μας ἀνάπτυξη καὶ τὴν κοινωνική μας καλλιέργεια.

15) Ἡ τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου μας, εἶναι ἀπαραίτητη, καὶ σωστὰ τέθηκε θέμα στὴν ἀρχὴ τῆς Γενικῆς μας Συνέλευσης.

16) Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ν. 751 πρέπει κάποτε καὶ αὐτοὶ νὰ δικαιωθοῦν.

17) Οἱ συνάδελφοι τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ἔχουν δικαίωμα καὶ αὐτοί, νὰ ἔχουν ἕνα θέρετρο γιὰ τὴν ἀνάπαυσή τους, νηπιακοὺς σταθμοὺς καὶ παιδικὲς κατασκηνώσεις.

18) Τελειώνοντας, θέλω νὰ ἀναφέρω μιὰ ἀδικία ποὺ γίνεται σὲ βάρος τῶν συναδέλφων ποὺ πῆραν προαγωγὴ ὑποτμηματάρχου τὴν 1.7.74, καὶ ὑστεροῦν μισθολογικὰ ἀπὸ ἐκείνους τῆς ἴδιας σειρᾶς ποὺ δὲν πῆραν προαγωγή, σὲ ποσὸν ἀπὸ 650 μέχρι 1800 δραχ. τὸν μῆνα. Τὸ πρόβλημα παραμένει ἄλυτο, παρ' ὅλες τὶς ἐπανειλημμένες παραστάσεις τῶν ἐνδιαφερομένων στὴν Διοίκηση, τὸν Διοικητὴ προσωπικά, καὶ τὴν Ἐπιτροπὴ ἐπιλύσης θεμάτων ποὺ προέκυψαν ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς ἐξομοίωσης.

Ἀντὶ νὰ δικαιωθοῦν, ἡ Ἐπιτροπὴ μεγάλωσε τὸ χάσμα. Μὲ ἀποτέλεσμα σήμερα νὰ ὑστεροῦν μισθολογικά, ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς συναδέλφους τῆς ἴδιας σειρᾶς ποὺ δὲν πῆραν ροαγωγή, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ προαχθέντες, ποὺ μὲ τὰ δύο ἢ τρία χρόνια, ἐφ' ὅσον οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἀδικημένους συναδέλφους ἔχουν πάρει τὴν πρώτη προσαύξηση τοῦ ὑποτμηματάρχου. Εὐχαριστῶ.

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδέλ. Ν. ΠΑΠΠΑ

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀμφισβητήση ὅτι ἡ ἴση μεταχείρισις πρέπει νὰ γραφῆ εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ λογοδοτοῦντος Δ.Σ., ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον κατηγορῶ τὸ Δ.Σ. εἶναι ὅτι συνεβιβάσθη μὲ τὸ κατεστημένον, καὶ ἐξηγοῦμαι.

Μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν τοῦ Ἰουλίου 1974, δὲν ἐκάλεσεν, ὅπως συνέβη σὲ ἄλλες Τράπεζες καὶ Ὀργανισμούς, εἰς ἔκτακτον Συνέλευσιν τὸ Προσωπικόν, διὰ νὰ ἐπιτύχη τὴν ἀποχουντοποίηση στὴν Τράπεζα, οὔτε ἐξέδωσε καμμίαν ἀνακοίνωσιν ποὺ νὰ τὴν ζητᾶ ἀπὸ τὴν νέαν Διοίκησιν. Διότι, ἐκτὸς ἀπὸ 8—10 πρόσωπα, τὰ ὁποῖα μετακινήθησαν ἀπὸ τὰς θέσεις των, τὰς ὁποίας κατεῖχον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς 7ετίας, καὶ οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν γνώμην μου ἔπεσαν «στὰ μαλακά», οὐδεὶς ἄλλος μετεκινήθη ἀπὸ τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατεῖχε

Συνέβη δὲ, ἄτομα τὰ ὁποῖα μᾶς ἐμοίραζαν τὰς αἰτήσεις γιὰ τὸ φαιδρὸ ΕΠΟΚ, νὰ προαχθοῦν μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν κατὰ τὰς προαγωγὰς τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1974. Καὶ ἐρωτῶ: δὲν εἶχε ὑποχρέωσιν ὁ Σύλλογος νὰ ζητήση ἀπὸ τὸν κ. Διοικητή, νὰ προβῆ εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν ἐκ τῶν θέσεών των; Ὅπως συνέβη εἰς τὴν ΕΕΥ, ὅπου μὲ καταγγελίαν τοῦ Συλλόγου ἐξηναγκάσθη εἰς παραίτησιν ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς καὶ ὁ Διευθύνων Σύμβουλος.

Διότι ἦσαν γνωστὰ σὲ ὅλο τὸ προσωπικὸ τὰ πρόσωπα αὐτά, δὲν μπορεῖ νὰ μὴν τὰ γνώριζε ὁ Σύλλογος.

Ἔπρεπε, κατὰ τὴν γνώμην μου, νὰ ζητήση ἀπὸ τὴν Διοίκηση, νὰ ἐπανεξετασθοῦν οἱ προαγωγὲς ποὺ ἔγιναν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς 7ετίας, γιὰ νὰ ἔρθουν εἰς φῶς τὰ κριτήρια μὲ τὰ ὁποῖα ἐκρίθησαν ὡρισμένοι συνάδελφοι.

Ὁ Σύλλογος ὑπαλλήλων τῆς Δ.Ε.Η. ἐζήτησε τοῦτο ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν Βιομηχανίας κ. Κονοφάγον, καὶ τοὺς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ φέρη νομοσχέδιον πρὸς ψήφισιν εἰς τὴν Βουλήν, γιὰ νὰ ἐπανεξετασθοῦν οἱ προαγωγὲς τῆς 7ετίας.

Ἐπίσης, ὁ Σύλλογος οὐδεμίαν θέσιν ἔλαβεν ἢ προέβη εἰς οἱανδήποτε ἐνέργειαν, γιὰ τὴν γενομένην ἀπόρριψιν ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Διοικήσεως, ὅλων τῶν αἰτήσεων τῶν συναδέλφων ποὺ θεωροῦσαν ὅτι ἠδικήθησαν εἰς τὴν Τράπεζαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς 7ετίας. Εἰς τὸν Τραπεζιτικὸν Ἀγῶνα τῆς 1.7.75, ἀναφέρεται ὅτι εἰς τὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος ἡ Ἐπιτροπὴ προέβη εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν ἀδικιῶν διὰ τὰς γενομένας προαγωγὰς ἀπὸ 4.8.67 μέχρι 23.7.74, σὲ 67 ὑπαλλήλους, ἀπὸ αὐτοὺς 28 εἶναι συνταξιοῦχοι.

Ἐνῶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ποὺ τὸ Προσωπικόν της εἶναι τριπλάσιον τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος, φαίνεται ὅτι οὐδεὶς ἠδικήθη.

Καὶ τώρα ἔρχομαι εἰς τὸ ἐπίμαχον θέμα τῶν Πτυχιούχων καὶ μὴ Πτυχιούχων. Εἰς τὸν ἀπολογισμόν του, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, οὐδὲν ἀναφέρει διὰ τὰς ἐνεργείας, εἰς τὰς ὁποίας προέβη γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό. Ἡ Τραπεζιτική, εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 354 φῦλλον τοῦ Ἰουλίου 75, προσπαθεῖ στὸ κύριο ἄρθρο της νὰ ἀποφύγη τὴν εὐθύνην ποὺ ἔχει τὸ Δ.Σ., γιατὶ δὲν ἀντέδρασε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, καὶ δὲν ἔκανε προσφυγὴν εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, κατὰ τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς 7ετίας, ὅπως συνέβη εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν,

Καὶ διὰ διαφόρων σοφισμάτων, προσπαθεῖ νὰ μᾶς πείση ὅτι ἐνήργησε καὶ ἐνεργεῖ, χωρὶς ὅμως νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρει σὲ ποιές συγκεκριμένες ἐνέργειες προέβη. Πρέπει νὰ ἔχη καταλάβει, ὅτι ἡ ψυχικὴ διάσπασις μεταξὺ πτυχιούχων καὶ μὴ πτυχοιύχων ἔχει ἐπέλθει καὶ δὲν μπορεῖ πλέον κανεὶς νὰ τὴν γεφυρώση, ἂν δὲν λυθῆ τὸ θέμα τῶν μὴ πτυχιούχων.

Παραβλέπω τὴν προώθησιν τῶν 4 ἐτῶν, καὶ ἐρωτῶ τόσον τὸ λογοδοτοῦν Δ.Σ. ὅσον καὶ τοὺς ἄλλους ὑποψηφίους ποὺ θὰ διεκδικήσουν τὴν ψῆφον μας, νὰ μᾶς γνωρίσουν σὲ ποία χώρα τῆς Εὐρώπης, ἡ ἴση ἐργασία ἀμοίβεται διαφορετικά;

Διότι, δὲν εἶναι λογικόν, σὲ ἕνα Τμῆμα Ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης, δύο ὑπάλληλοι νὰ προσφέρουν τὴν ἴδιαν ἐργασίαν, καὶ νὰ ἀμείβωνται διαφορετικά. Ἐὰν θέλη ἡ Τράπεζα νὰ χρησιμοποιῆ συναδέλφους σὲ θέσεις ποὺ χρειάζονται εἰδικὲς γνώσεις, ὅπως νομικοί, μηχανικοί, οἰκονομολόγοι, κλπ., αὐτοὺς νὰ τοὺς ἀμείψη ὅσο θέλει. Ὄχι ὅμως, νὰ προσφέρω τὴν ἴδια ἐργασία μὲ ἕναν ἄλλον συνάδελφον, καὶ ποὺ μπορεῖ νὰ τὴν ἐκτελῶ καλύτερα ἀπὸ τὸν πτυχιοῦχο, ἢ νὰ εἶμαι καλύτερος ὑπάλληλος ἀπὸ αὐτὸν βάσει φύλλου ποιότητος, καὶ αὐτὸς νὰ ἀμείβεται καλύτερα ἀπὸ ἐμένα.

Τελειώνοντας, θὰ ἤθελα νὰ μοῦ γνωρίση ὁ κ. Πρόεδρος, ἐὰν εἶναι πραγματικὴ ἡ κατάργησις τῶν ὀργανικῶν θέσεων, ὅπως ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 11)15.4.75 ἀνακοίνωσι τοῦ Δ.Σ. ἢ εἶναι μόνον γρᾶμμα τοῦ Νόμου. Διότι, ἔχω πληροφορίες, ὅτι στὶς ἐπικείμενες προαγωγὲς ἀπὸ Ὑποτμηματάρχας εἰς Τμηματάρχας, δὲν θὰ γίνουν ὅλοι οἱ Ὑποτμηματάρχαι, ἂν καὶ ἔχουν καταργηθῆ οἱ ὀργανικὲς θέσεις μέχρι τοῦ βαθμοῦ, ὅπως τοὐλάχιστον μᾶς εἶπε τὸ Δ.Σ.

Ὁ λόγος τοῦ συναδ. Β. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, εἶμαι ἀπὸ τὴν ἐπαρχία. Θἄθελα νὰ σᾶς ἀπασχολήσω γιὰ 2 - 3 λεπτά. Τυχὸν λάθη μου παρακαλῶ νὰ μοῦ τὰ συγχωρέσετε, γιατὶ γιὰ πρώτη φορὰ στὰ 10 χρόνια ποὺ ἐργάζομαι στὴν Τράπεζα, συμμετέχω σὲ Γεν. Συνέλευση, καὶ γιὰ πρώτη φορά, μιλῶ ἀπὸ βήματος.

Ἀκούω, τόσην ὥρα περὶ πολλῶν θεμάτων. Ἀσφαλιστικό, Ταμεῖο Συντάξεως, Ν. 751, Πτυχιούχους μὴ Πτυχιούχους. Κανεὶς λόγος δὲν γίνεται περὶ τῆς Ἐπαρχίας. Ἐλύθησαν τὰ προβλήματα τῆς Ἐπαρχίας ἢ δὲν ἐλύθησαν; Κανεὶς δὲν ὁμιλεῖ. Τὸ παρὸν Δ. Σ. κ. συνάδελφοι, νομίζω πὼς πολλὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα τόσα χρόνια κανένα Δ.Σ. δὲν μποροῦσε νὰ θέση χέρι διότι ἐφοβεῖτο, ἢ λόγω τοῦ ὅτι ἦταν ἀδύνατο καὶ μόνον ὑπὸ τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. ἐλύθησαν μερικά.

Τὸ ἑνιαῖο ὡράριο ποὺ ἐσεῖς, οἱ συνάδελφοι τῶν Ἀθηνῶν, δὲν σᾶς ἐνδιαφέρει, γιατὶ δὲν σᾶς ἀπασχολοῦσε, ἂν δουλεύη ἡ ἐπαρχία ἕνα τέταρτο νωρίτερα, αὔτε τὸ ἐπικροτεῖτε, καὶ κάποιος ἄλλος ὁμιλητὴς ἔκαμε Μ Μ.. ἑνιαῖο ὡράριο. Δὲν εἶναι οἱ Ἐπαρχιῶτες τίποτα. Σήμερα οἱ Ἐπαρχιῶτες ἀψηφοῦνται. Μᾶλλον ἡ Γενικὴ Συνέλευσις γίνεται γιὰ τὴν Ἀθήνα.

Τὰ θέματα τῶν συνθηκῶν ἐργασίας, ἐσεῖς ἐδῶ πέρα ἐργάζεστε ὄμορφα, τὶς συνθῆκες ὅμως ἐργασίας στὴν Ἐπαρχία, δὲν τὶς ξέρετε, διότι οἱ πλείονες ἀπὸ ὑμᾶς δὲν ἔχουν ἔρθει στὴν Ἐπαρχία, καὶ ὅταν τοὺς ποῦν νὰ βγοῦν στὴν Ἐπαρχία, δὲν βγαίνουν.

Κατόρθωσε, ἐπίσης τὸ Δ.Σ. τὸ ἀπερχόμενο, νὰ ἐξαφανίση τὴν ἐκμετάλλευση ποὺ ἐγένετο εἰς τοὺς συναδέλφους. Πιστεύω, σεῖς οἱ συνάδελφοι τοῦ Κέντρου νὰ ἀμείβεσθε διὰ τὴν ὑπερωριακή σας ἀπασχόλησι. Ἀλλὰ καὶ κάποιο ἄλλο θέμα, ποὺ ὑπάρχει στὴν Ἡμερησία Διάταξη, δὲν ἐθίγη ἀπὸ κανέναν ὁμιλητή. Αὔριο οἱ συνάδελφοι τῆς Βορείου Ἑλλάδος, περιμένουν μιὰ ἀπάντηση γιὰ τὰ θέματα τῆς Κατασκηνώσεως. Ὑπάρχει στὴν ἡμερησία διάταξη, καὶ κανένας ὁμιλητὴς δὲν ἔκανε λόγο. Πρέπει αὐτὸ τὸ θέμα νὰ λυθῆ. Εἶναι νομίζω, ἁμαρτία, τὸ μικρὸ παιδί, τοῦ συναδέλφου ποὺ εἶναι ἀπὸ τὸ Διδυμτειχο ἢ ἀπὸ τὴν Ὀρεστιάδα νὰ κάθεται παραπονούμενο, διότι, ὁ συνάδελφος Ἀθηνῶν ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ πηγαίνη καὶ νὰ τὸ βλέπη τὴν Κυριακή, νὰ τοῦ προσφέρη, κάτι καὶ τὸ παιδὶ τοῦ συναδέλφου τῆς ἐπαρχίας, νὰ κάθεται παραπονούμενο, γιατὶ δὲν μπορεῖ νὰ ξεκινήση ἀπὸ τὸ Διδυμότειχο, ἢ ἀπὸ τὴν Ὀρστιάδα, ἀπὸ τὴν Φλώρινα, νὰ κατέβη στὴν Ἀθήνα. Πρέπει ἀπόψε κ. συνάδελφοι, νὰ λυθῆ τὸ θέμα, τὸ βασικόν, τῶν Κατασκηνώσεων τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ποὺ εἶναι στὴν ἡμερησία διάταξη. (Χειροκροτήματα).

Ἐπίσης, κ. συνάδελφοι, πρέπει νὰ λυθῆ καὶ τὸ ἄλλο θέμα, τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ποὺ ἀοφρᾶ εἰς τὴν Βόρειο Ἑλλάδα. Ἐπιτέλους, νομίζω, πὼς κι' ἐμεῖς οἱ συνάδελφοι τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ἔχουμε τὸ δικαίωμα, νὰ συμμετέχουμε στὴν συνδικαλιστικὴ κίνηση τῶν Συλλογικῶν ὀργάνων. Δὲν μποροῦμε ἐμεῖς, νὰ σᾶς παρακολουθοῦμε συνεχῶς. Παρακολουθοῦμε ἐνημερωνόμαστε ἀλλὰ καὶ κάποια Γεν. Συνέλευσις χρειάζεται νὰ γίνη καὶ στὴ Θεσσαλονίκη. Νὰ ἐνημερωθοῦν καὶ οἱ συνάδελφοι τῆς Βορείου Ἑλλάδος. Νὰ ἀκούσουν καὶ ὅλους τοὺς ρήτορες. Γιατὶ στέλνετε ἕνα χαρτί, ἀλλὰ μ' αὐτὸ τὸ χαρτὶ δὲν γίνεται τίποτα. Πρέπει ἡ ἑπόμενη Γεν. Συνέλευση, νὰ γίνη στὴ Θεσ)νίκη.

Τελειώνω, δὲν θὰ σᾶς ἀπασχολήσω μὲ τίποτα ἄλλο κ. συνάδελφοι. Τὸ μόνον θέμα εἶναι ὅτι πρέπει νὰ δεσμεύσουμε τὸ Νέο Διοικητικὸ Συμβούλιο νὰ φτιάξη τὶς παιδικὲς κατασκηνώσεις Βορ. Ἑλλάδος καὶ ἡ ἑπόμενη Γεν. Συνέλευση νὰ γίνη στὴ Θεσσαλονίκη. Εὐχαριστῶ πολύ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΠΕΡΠΕΡΑΣ
Εἰδικὸς Παθολόγος
Ἐπιμελητὴς Παθολογικῆς Κλινικῆς
Ναυτικοῦ Νοσοκομείου Ἀθηνῶν
Ἰατρεῖον: Ρηγίλης 8
Τηλ.: 734.647
Οἰκία: Τηλ. 651.4509
Δέχεται 5—7 (πλὴν Σαββάτου)

Αἱ ὁμιλίαι τῶν συναδέλφων κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδέλ. Η. ΤΣΙΠΡΑΓΟΥ

Κύριοι συνάδελφοι, εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ὁμιλῶ ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Συνελεύσεως,καὶ κατέχομαι ἀπὸ δέος καὶ βαθὺ συναίσθημα εὐθύνης, γιὰ τὴν ἀπόφασή μου νὰ ἀναμιχθῶ στὰ κοινά μας.

Παρακολούθησα ὅλους τοὺς ὁμιλητάς, καὶ ἦταν ἐπόμενο, ἀπὸ τὴν σειρὰ τῶν ὁμιλητῶν ποὺ πέρασε, νὰ καλυφθοῦν τὰ περισσότερα θέματα. Σεβόμενος τὴν κόπωση τὴν δική σας, τὴν ὁποίαν συμμερίζομαι καὶ ἀπὸ τὴν ἰδικήν μου, θὰ ἀσχοληθῶ μόνον μὲ δύο - τρία θέματα, εἰς τὰ ὁποῖα νομίζω δὲν ἐδόθη τόση ἔμφανσις, ἢ δὲν θίχθηκαν καθόλου στὴν Γενικὴ Συνέλευση.

Ἐπιτρέψατέ μου ὅμως νὰ προτάξω καὶ ἐγὼ μὲ τὴν σειρά μου, τὸν φόρο τιμῆς, γιὰ τὰ θύματα τοῦ Πολυτεχνείου, καὶ γιὰ ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀγωνίσθηκαν, καὶ πολλοὶ θυσιάσθηκαν νὰ μᾶς δώσουν τὴν εὐκαιρία σήμερα ἀπὸ αὐτὸ τὸ βῆμα νὰ ἐκφράζωμε ἐλεύθερα τὸ συνδικαλιστικό μας πιστεύω.

Ἀνήκω σὲ αὐτοὺς ποὺ πιστεύουν, πὼς ἡ κριτικὴ στὸ ἔργο τοῦ Δ.Σ. πρέπει νὰ γίνεται μὲ κριτήρια συναδελφικά, ἀντικειμενικά, καλόπιστα καὶ πρὸ παντὸς μὲ συνδικαλιστικὴ αὐστηρότητα. Μὲ γνώμονα τὰ πιὸ πάνω, πιστεύω πὼς ἡ σύντομη κριτικὴ ποὺ θὰ ἀσκήσω στὸ ἔργον τοῦ Δ.Σ. θὰ εἶναι ἐποικοδομητική.

Ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἐπιτεύγματα ποὺ ἐπικαλεῖται τὸ Δ.Σ. εἶναι τὸ θέμα τῆς ἐξομοιώσεως. Εἶναι γεγονὸς κύριοι συνάδελφοι, ὅτι τοῦ ἀνήκει. Καὶ πρέπει νὰ τοῦ τὸ ἀναγνωρίσωμε. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον δὲν μποροῦμε νὰ τοῦ ἀναγνωρίσωμε εἶναι οἱ ἀγῶνες τοὺς ὁποίους προβάλλει, ὅτι ἔκανε, γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχη.

Μὲ αὐτὸ δὲν θέλω νὰ μειώσω τὸ ἐπίτευγμα, τοῦ Δ.Σ. γιατὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐξεμεταλλεύθη μία εὐκαιρία, γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχη εἶναι ἐξ ἴσου σημαντικό. Εἶναι ὅμως ἡ ἐπιτυχία τοῦ περιστασιακή. Καὶ τὴν εὐκαιρία αὐτή, θὰ πρέπει νὰ γνωρίζη τὸ Δ. Σ. ὅτι τοῦ τὴν παρεῖχαν τὰ γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου.

Ἐπιτρέψατέ μου κύριοι συνάδελφοι, νὰ ἑδραιώσω αὐτὴν τὴν ἄποψιν σὲ τοῦτο τὸν συλλογισμό. Ἐὰν δὲν συνέβαιναν τὰ γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου, καὶ ἡ Κυβέρνηση ὑπῆρχε μὲ Πρωθυπουργὸ τὸν Μαρκεζίνη, θὰ ἐπετυγχάνετο ἡ ἐξομοίωσις; Ἴσως ὄχι. Ἢ καὶ ἂν θὰ ἐπετυγχάνετο, θὰ ἦτο ἀνάλογη μὲ ἐκείνη τῆς συγχώνευσης τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Ἀθηνῶν. Βέβαα ὁ σκοπὸςι τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ Πολυτεχνείου ἦταν ἀπώτερος καὶ Ὑψηλότερος. Ἐξ αἰτίας του ὅμως εἴχαμε τὴν πιὸ πάνω εὐκαιρία.

Στὴ συνέχεια, παρουσιάζει ὡς ξεχωριστὸ ἐπίτευγμα, (τὸ Δ.Σ.) τὴν βελτίωση τῆς συλλογικῆς συμβάσεως. Μὰ εἶναι κάπως ἀστεῖο κύριοι συνάδελφοι τὸ γεγονὸς ὅτι φτιάξανε οἱ ἴδιοι μία σύμβαση, καὶ παρουσίασε ὡρισμένα μειονεκτήματα, τὰ ὁποῖα μπορέσανε ἐκ τῶν ὑστέρων νὰ τὰ διορθώση. ἀποτελεῖ ἄὐτὸ ξεχωριστὸ ἐπίτευγμα. Δὲν τὸ νομίζω. Τοῦτο θὰ μποροῦσε νὰ τὸ ἐπικαλεσθῆ ἕνα ἄλλο Δ.Σ. τὸ ὁποῖον θὰ ἐβελτίωνε τὴν ἰδικήν σας σύμβαση.

Καὶ προχωρῶ σὲ ἕνα ἄλλο θέμα κύριοι συνάδελφοι, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ, ἐξ ἴσου, λέει τὸ Δ.Σ. ὡς αἴτημα ἠθικῆς τάξεως,. μέσα στὸν χῶρον μας. Εἶναι ἡ πρόσληψις τῶν τέκνων τῶν συναδέλφων. Δὲν τὸ ἔθιξε κανένας ὁμιλητής. Ἐπιτρέψατέ μου κύριοι συνάδελφοι, νὰ τὸ θίξω καὶ νὰ διαφωνήσω ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα μὲ τὸ Δ.Σ. Δὲν ἀποτελεῖ ἡ πρόσληψις τῶν τέκνων τῶν συναδέλφων αἴτημα ἠθικῆς τάξεως, ἀλλὰ αἴτημα ἠθικῆς ἀταξίας μέσα στὴν Τράπεζα.

Καὶ δὲν συμβαίνει αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, μόνον γιατὶ ἡ πρόσληψίς των εἶναι ἀνορθόδοξος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξέλιξίς τους εἶναι ρουσφετολογική. Πῶς εἶναι δυνατὸν κύριοι συνάδελφοι, οἱ 800 συνάδελφοι ποὺ διηγωνίσθησαν μὲ 25.000 ὑποψηφίους, γιὰ νὰ μποῦν στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα, νὰ ἔχουν τὴν ἴδια ἐξέλιξη μὲ αὐτοὺς ποὺ διηγωνίσθησαν μὲ 500, μὲ ἰδιαίτερους ὅρους, μὲ ἰδιαίτερα κριτήρια; Καὶ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξελιχθοῦν τὸ ἴδιο ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ἔχουν πατέρα καὶ μάνα στὴν Τράπεζα, καὶ τὰ δελτία ποιότητός τους, δὲν συντάσσονται κατόπιν συμφωνίας μεταξύ των.

Ὁ Ὀργανισμὸς Ὑπηρεσίας κύριοι συνάδελφοι, προβλέπει, τὰ τέκνα τῶν συναδέλφων νὰ εἰσάγωνται εἰς τὴν Τράπεζαν, ἀφοῦ συμμετάσχουν σὲ κοινὸ διαγωνισμό, μὲ τοὺς ἄλλους ὑποψηφίους, καὶ νὰ προσλαμβάνωνται κατὰ προτεραιότητα, εἰς περίπτωσιν μόνον ποὺ ἔχουν ἴση βαθμολογία.

Θὰ ἔρθω στὸ θέμα τῶν μεταβολῶν τοῦ μισθολογίου. Κύριοι συνάδελφοι ξέρω ὅτι ὑπάρχουν καὶ συνάδελφοι μὲ τέκνα καὶ τὸ συμμερίζομαι, ἀλλὰ πρέπει νὰ συμμερισθῆτε καὶ ἐσεῖς, ὅτι ὑπάρχουν συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι θὰ πρέπει νὰ ὑποστοῦν τὶς συνέπειες ἐπὶ 40 χρόνια μέχρις ὅτου ἔρθουν τὰ παιδιά τους. Καὶ τίθεται τὸ ἐρώτημα: πρέπει νὰ θυσιασθοῦμε ἐμεῖς;.... ἢ πρέπει νὰ μάθωμε τὰ παιδιά μας πῶς δὲν πρέπει νὰ ζοῦν εἰς βάρος τῶν ἄλλων μὴ προνομιούχων;

(Φωναὶ διαμαρτυρίαι)

κ. Ν. Πίσκοπος: Κύριοι συνάδελφοι, σᾶς παρακαλῶ, εἶναι ἄποψις τοῦ συναδέλφου.

κ. Η. Τσιπραγός: Κύριοι συνάδελφοι, καὶ ἂν τὸ δεχθοῦμε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, εἶναι ἕνα προνόμιο τῆς τάξεώς μας. Δὲν μποροῦμε νὰ τὸ θεωροῦμε ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὡς θέμα ἠθικῆς τάξεως. Εἶναι σαφῶς ἀντικονωνικὸ καὶ ἀντιδημοκρατικὸ καθ' ὅσον δημιουργεῖ καὶ μέσα στὸ χῶρο μας ρουσφετολογικὲς διαβαθμίσεις οἱ ὁποῖες κάποτε θὰ μᾶς ὁδηγήσουν σὲ ἀντιδικία ἀνάλογη μὲ ἐκείνη τῶν μὴ πτυχιούχων κ.λ.π.

(Φωναὶ διαμαρτυρίαι)

κ. Η. Τσιπραγός: Κύριοι συνάδελφοι, ἔρχομαι εἰς τὸ θέμα τοῦ μισθολογίου. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν μέθοδο ποὺ ἐπιδιώκομε, τὴν αὔξηση κύριοι συνάδελφοι, θὰ ἤθελα νὰ διαφωνήσω μὲ τὸ θέμα τῆς κατανομῆς τῆς αὐξήσεως ποὺ ἑκάστοτε ἐπιτυγχάνομε. Θὰ πάρω τὶς μεταβολὲς τῶν βασικῶν μισθῶν μαζὶ μὲ τὶς προσαυξήσεις βαθμοῦ ἀπὸ τὸ 1970 — 1975 μόνον τοῦ ζεύγους Δοκίμου — Διευθυντοῦ γιὰ νὰ σᾶς καταδείξω τοῦτο:

(Διαμαρτυρίαι φωναί)

κ. Πρόεδρος: Κύριοι συνάδελφοι, σᾶς παρακαλῶ, ἀφῆστε τὸν ὁμιλητὴ νὰ τελειώση....

κ. Ν. Πίσκοπος: Κύριοι συνάδελφοι, ὁ συνάδελφος Τρίμης, ἔκανε μίαν παραχώρηση πρὸς ὅλους, παρέδωσε εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως, ὅ,τι εἶχε νὰ πῆ, γραπτῶς. Βεβαίως, δὲν θὰ μπορέσω νὰ ἀπαντήσω δευτερολογώντας δ' αὐτά, πιστεύω ὅτι θὰ ἅπτεται ὅλων τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἀναφέρθησαν ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους ὁμιλητάς, ὁπότε πιστεύω, ἡ δευτερολογία μου νὰ καλύψη καὶ τὸν συνάδελφο Τρίμη.

κ. Η. Τσιπραγός: Ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ὁμιλῶν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ἀπεύθυνε ἔκκληση γιὰ τὴν συναδελφικὴ ἑνότητα. Θὰ ἤθελα νὰ πῶ κύριοι συνάδελφοι, ὅτι εἶναι ὁ μόνος, ὁ ὁποῖος δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ἐπικαλεσθῆ.

Καὶ τοῦτο, διότι, στὸ ἴδιο τὸ Δ. Σ. δὲν μπόρεσε νὰ τηρήση τὴν ἑνότητα. Στὴ συνέχεια, μὲ τὴν ἀδιαφορία του στὸ θέμα τῶν πτυχιούχων, καὶ τῶν μὴ πτυχιούχων, κατέστρεψε τὴν συναδελφικὴ ἑνότητα στὴν βάση καὶ τὴν συνδικαλιστικὴ ἑνότητα στὴν κορυφή.

Ἤθελα νὰ θίξω ἕνα ἄλλο θέμα, τὸ θέμα τῶν προαγωγῶν. Ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. μὲ αὐτὴν τὴν ἀνακοίνωσιν, στὴν ἐφημερίδα, διότι τόση εἶναι ἡ σημασία ποὺ δίδει, μᾶς γνωρίζει ὅτι δὲν ἔγιναν καλῶς καὶ ἀπεχώρησεν ἢ διεφώνησεν. Μπορεῖ καὶ γράφει μὲ πηχιαίους τίτλους στὴν ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ τὶς διαφωνίες του μὲ τὸν κ. Γκιτάκο καὶ τὶς ὕβρεις του, θὰ μποροῦσα νὰ ἔλεγα. Καὶ ἐρωτῶ κύριοι συνάδελφοι, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ὁ ὁποῖος ἂς ποῦ με τυπικὰ συμμετέχει στὸ Συμβούλιο Προαγωγῶν, καὶ ὄχι οὐσιαστικά, νομίζει ὅτι ἔπραξε τὸ καθῆκον του μὲ τὸ νὰ ἀποχωρήση ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῶν Προαγωγῶν τῆς Τραπέζης, καὶ νὰ βγάλη αὐτὴν τὴν μικροσκοπικὴν ἀνακοίνωσιν καὶ νὰ λέη ὅτι ἔπραξε ἀπόλυτα τὸ καθῆκον του, ἀφίνωντας τοὺς κυρίους Διευθυντὰς νὰ αὐθαιρετοῦν καὶ νὰ παγιώνουν νόμιμα τὶς αὐθαιρεσίες τους, χωρὶς καθόλου τὴν παρουσία τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ.;

Ἐὰν κύριοι συνάδελφοι, ὁ Πρόεδρος, τοῦ Δ.Σ. μετὰ τὴν ἀποχώρησή του, ἔβγαζε μίαν ἀνακοίνωση στὴν ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ μὲ τίτλο ἀνάλογο μὲ ἐκείνους τοὺς μεγάλους γιὰ νὰ καταγγείλη τὶς προαγωγὲς σὰν παράνομες καὶ διαβλητές, τότε μάλιστα θὰ τὸν παραδεχθμουν καὶ θὰ τοῦ ἀνεγνώριζα τὴν ἀγωνιστικότητά του. Ἡ ἀποχὴ ἔχει τότε καὶ μόνον ἀξία, ὅταν τῆς δίνομε τὸ σωστὸ νόημα, καὶ ἐπιτυγχάνωμαι τὸν ἐπιδιωκόμενο σκοπό.

Κύριοι συνάδελφοι, ὅλοι οἱ ὑποψήφιοι, ἀναγνωρίζουν ὅτι ἡ συμμετοχή μας εἰς τὰ Συμβούλια, Προαγωγῶν καὶ στὰ Πειθαρχικὰ Συμβούλια εἶναι ἀπαραίτητος νὰ εἶναι καὶ ἀριθμητικῶς σεβαστὴ καὶ οὐσιαστική. Σᾶς γνωρίζω κύριοι συνάδελφοι, ὅτι στὸ δευτεροβάθμιο πειθαρχικὸ Συμβούλιο, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ ὑποδιοικητοῦ κ. Τζανετάκη, συμμετέχει δικηγόρος τῆς Τραπέζης, καὶ ἐρωτῶ κύριοι συνάδελφοι, αὐτὸ τὸ πρωτάκουστο ποῦ συμβαίνει; Οὔτε σὲ δικτατορικά, οὔτε σὲ δημοκρατικὰ πολιτεύματα. Σὲ ποῖο Δικαστήριο, σὲ ποῖο στρατοδικεῖο, σὲ ποῖο πειθαρχικὸ Συμβούλιο, συμβαίνει ὁ κατήγορος νὰ παρίσταται μὲ δικηγόρο καὶ ὁ κατηγορούμενος νὰ τὸν στερεῖται;

Κύριοι συνάδελφοι, θὰ μᾶς πῆ ἀσφαλῶς ὁ κ. Τζανετάκης, τοῦ ὁποίου τὴν ἀντιδημοκρατικότητα ὀφείλω νὰ καταγγείλω, ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, πὼς τόκανε αὐτὸ τάχα γιὰ νὰ προστατεύση τὰ ἰδικά μας συμφέροντα. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι πὼς ἂν ἤθελε νὰ τὰ προστατεύση θὰ ἐπέτρεπε σὲ μᾶς νὰ ἔχωμε δικηγόρο.

κ. Ν. Πίσκοπος: Κύριε συνάδελφε, σᾶς παρακαλῶ, μία διακοπή· δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν ἐμεῖς, νὰ κρίνωμε τὰς πολιτικὰς πεποιθήσεις, τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης.....

κ. Η. Τσιπραγός: Δὲν κρίνομε, ἀλλὰ καταγγέλομε.... καὶ θὰ ἑδραιώσω τὴν κατηγορία τῆς ἀντιδημοκρατικότητας καὶ ἀντεργατικότητας ποὺ ἀποδίδω στὸν κ. Τζανετάκη. Ζήτησα ἀκρόαση, δὲν μὲ ἐδέχθη, ὑπέβαλα ὑπόμνημα, δὲν μὲ ἐδέχθη. Καὶ ἐρωτῶ: κατὰ τὴν διάρκεια τῆς δικτατορίας, ἔγινα δεκτὸς τρεῖς φορὲς ἀπὸ τὸν Διοικητὴ τῆς Τραπέζης κ. Κομνηνό. Ἐσεῖς στὴν θέση μου ποῖο συμπέρασμα θὰ βγάζετε;

(Διαλογικαὶ συζητήσεις)

κ. Ν. Πίσκοπος: Κύριε Τσιπραγέ, πρέπει νὰ ὑπενθυμίσω, ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης. Μὲ συχχωρεῖτε, ἀλλὰ ἂν αὐτὴν τὴν στιγμὴν εὑρίσκεται κάποιος ξένος, τὸν ὁποῖον δὲν γνωρίζομε, εἴτε δημοσιογράφος εἴτε οἱοσδήποτε ἄλλος καὶ δεῖ αὐτὸ τὸ κατάντημα τὸ ὁποῖον ὑπάρχει αὐτὴν τὴν στιγμὴ ἐδῶ μέσα, νὰ εἶστε βέβαιοι, ὅτι αὔριο τὸ πρωΐ θὰ ἐξευτελίσουν ὅλο τὸ Προσωπικὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, γιατὶ ἔχομε κουρασθῆ, καὶ λέμε ὡρισμέναπράγματα τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ ἔχουν λεχθῆ ἀπὸ τὴν ἀρχή, καὶ τώρα ξεφεύγουν ἐνδεχομένως, τῆς σωστῆς βάσεως, μὲ συνέπεια νὰ προκαλοῦν τὸν γέλωτα σὲ ὡρισμένους συναδέλφους καὶ νὰ ἀρχίζουν τὰ εἰρωνικὰ χειροκροτήματα.

Παρακαλῶ τὸν κ. Τσιπραγὸ καὶ ὅλους τοὺς συναδέλφους, νὰ ποῦμε ὅ,τι ἔχομε μὲ λίγα λόγια, νὰ δευτερολογήσω καὶ ἐγώ, νὰ ἀπαντήσω σὲ ὅλους τοὺς συναδέλφους, γιατὶ ἐπὶ 12 ὧρες ἀκούω τὸ κατηγορητήριο, καὶ νὰ φύγωμε.

κ. Η. Τσιπραγός: Κύριοι συνάδελφοι, ἐπειδὴ τὸ Δ.Σ. καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἔθιξε ὡρισμένα θέματα, προσωπικά, συναδέλφων, ὅτι ἐνδιαφέρθη διὰ τὴν ἱκανοποίησίν των ἐπιτρέψατέ μου εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, νὰ πῶ, ὅτι σήμερα τόσον ὁ κ. Κανελλάκης, τόσον ὁ κ. Δρούγκας, ἀφοῦ κράτησαν τὸν κ. Μάμαλην γιὰ νὰ μὴν πιάσω τὴν ἀποχουντοποίηση καὶ σᾶς κρατήσω πολὺ ὥρα...

Κύριοι συνάδελφοι, ἐπιθυμῶ νὰ καταγγείλω πὼς ὁ μὲν πρῶτος ἀσκεῖ τὰ καθήκοντά του ρουσφετολικὰ ὁ δὲ δεύτερος αὐθαίρετα. Ἔχω ἐπίγνωση τῆς εὐθύνης τῶν λόγων μου, καὶ τὴν ἀναλαμβάνω.

κ. Η. Τσιπραγός: Τὴν ἔθιξαν πολλοὶ τὴν ἀποχουντοποίηση, ἀλλὰ κανεὶς δὲν τόλμησε νὰ πῆ ὅτι ὁ κ. Α θὰ φύγη ἀπὸ τὴν θέση του. Αὐτὴ δὲν εἶναι ἀποχουντοποίηση κύριοι συνάδελφοι. Ἡ ἀποχουντοποίηση, πρέπει νὰ ὑποδειχθῆ ἀπὸ ἐμᾶς. Ἐμεῖς γνωρίζομε ποῖοι πρέπει νὰ ἀντικατασταθοῦν. Ὁ κ. Μάμαλης, προϊστάμενος τοῦ Τμήματος... πειθαρχικῶν ζητημάτων. Ἡ ἀποχουντοποίηση κύριοι συνάδελφοι, ἀπαιτεῖ θάρρος καὶ ἀποφασιστικότητα. Ἀποχουντοποίηση ἀόριστα δὲν γίνεται. Θὰ ὑποδείξωμε ἐμεῖς τὰ πρόσωπα.

κ. Η. Τσιπραγός: Κύριοι συνάδελφοι, ἡ Γενικὴ Συνέλευση, δὲν γίνεται μόνον γιὰ νὰ κριθῆ τὸ ἔργον τοῦ Δ. Σ. Ἕνας συνάδελφος ποὺ ἔχει ἀδικηθῆ μπορεῖ νὰ φέρη τὸ θέμα ποὺ τὸν ἀφορᾶ στὴ Γενικὴ Συνέλευση. Παρ' ὅλα αὐτὰ κύριοι συνάδελφοι, θὰ θίξω γενικὰ σημεῖα τοῦ θέματος.

Μίλησαν ὅλοι οἱ προηγούμενοι συνάδελφοι γιὰ ἀποχουντοποίηση. Γίνομαι συγκεκριμένος, καὶ ἀναφέρω ἕνα μόνο παράδειγμα, ὅτι ὁ Προϊστάμενος τοῦ Τμήματος πειθαρχικῶν ζητημάτων κ. Μάμαλης παρέμεινε στὴν θέση του μετὰ τὴν μεταπολίτευση, ἐπὶ ἕναν χρόνον. Ἦταν τὸ δεξὶ χέρι τοῦ Παπαδόπουλου, τοῦ πρώην Ὑποδιευθυντοῦ ἐπὶ τοῦ Πειθαρχικοῦ τῆς Δ)νσεως Προσωπικοῦ. Ἔχω πικρὰν πεῖραν κύριοι συνάδελφοι. Παρέμεινε στὴν θέση του, ἔγιναν ὅλες οἱ ἀναθεωρήσεις, τῶν ἀποφάσεων τῆς δικτατορίας. Μὲ ἀποτέλεσμα νὰ νομιμοποιηθοῦν μιὰ γιὰ πάντα ὅλες οἱ ἀδικίες καὶ οἱ αὐθαιρεσίες τῆς δικτατορίας.

Σήμερα, παραμονὲς τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, πληροφορήθηκα ἀπὸ τὸ τελευταῖο τεῦχος τῆς ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ, ὅτι μετετέθη στὴν Μητρόπολη. Εἶναι ὅμως ἀργά. Καὶ ἐρωτῶ κύριοι συνάδελφοι, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ θίγωμε τὴν ἀποχουντοποίηση καὶ νὰ μὴν λέμε ὅτι ὁ κ. Μάλαλης, ἔπρεπε νὰ ἔχη ἀντικατασταθῆ καὶ ὁ κ. Θεωρητικὸς τῶν συνταγμάτων τῆς 21ης Ἀπριλίου ἐπίσης. Ἀπὸ ποῖον περιμένουμε νὰ τὰ πῆ, καὶ ἀπὸ ποῖον περιμένουμε νὰ τὰ κάνη, χωρὶς νὰ τοῦ τὰ ποῦμε;

Ἡ ὁμιλία τοῦ συν. Β. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗ

κ. Β. Ζερβουδάκης: Κύριοι συνάδελφοι, μὲ συγκίνηση χαιρετῶ τὴν πρώτη Γενική μας Συνέλευση, μετὰ τὴν πτώση τῆς δικτατορίας, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ μὲ ἀγανάκτηση, γιατὶ κυβερνητικὲς ἀποφάσεις καὶ Νόμοι, παρέτειναν μέχρι σήμερα τὴν ζωὴ τῆς ἀπερχομένης ἁμαρτωλῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου μας, ἐνῶ πρὸ πολλοῦ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε λήξει ἡ θητεία της.

Λέγω ἁμαρτωλή, γιατὶ ὅπως ὅλοι γνωρίζετε, στήριξε τὴν ἐκλογή της σὲ ἕνα προεκλογικὸ ψεῦδος καὶ ὅπως προηγούμενοι ὁμιληταὶ εἶπαν ὁ ὑπουργὸς τῆς χούντας Μανωλόπουλος τοὺς εἶχε πάρει ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τοὺς γύριζε στὴν Θεσσαλονίκη καὶ ἄλλα ἐπαρχιακὰ ὑποκαταστήματα γιὰ νὰ τοὺς προβάλλη.

Εἴπαμε ὅτι ἡ ἐξομοίωση ἐπετεύχθη σὲ κάποια στιγμή, μετὰ τὰ τόσα στάδια ποὺ πέρασε καὶ ἀσφαλῶς ἐνθυμῆσθε τὴν «ἱστορική» ἐκείνη στιγμή, ποὺ ἦρθε ἐδῶ ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς χούντας Ἀνδρουτσόπουλος καὶ τὴν ἀνήγγειλε στὸ προσωπικό. Ἴσως ὅμως λησμονήθηκε ὅτι αὐτὸ ἔγινε λίγο καιρὸ μετὰ τὸ μακελειὸ καὶ τὴν σφαγὴ τοῦ Πολυτεχνείου καὶ σίγουρα δὲν θὰ εἶχε γίνη, ἂν δὲν εἶχε προηγηθῆ ἡ θυσία ὅλων τῶν ἀγωνιστῶν, δηλ. φοιτητῶν, ἐργατῶν καὶ ἄλλων.

Εἶναι σίγουρο ὅτι ὅλα αὐτὰ συνδυάζονται στὶς δικτατορίες, διότι θέλουν νὰ στρέψουν ἀλλοῦ τὴν προσοχὴ τοῦ κόσμου καὶ κάνουν μία τάχα παραχώρηση. Ἐὰν εἶναι δυνατὸν δηλαδὴ νὰ εἴμεθα ἱκανοποιημένοι ποὺ πετύχαμε τὴν ἐξομοίωση μετὰ τὸ κακὸ ποὺ ἔγινε.

Ἔξω ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὰς παραλείψεις τῆς ἀπερχομένης Διοικήσεως, ποὺ ἀνέφεραν ἄλλοι ὁμιληταί, θὰ ἤθελα νὰ ἀπαριθμήσω καὶ ἐγὼ ὡρισμένα γιὰ νὰ ἀποδείξω τὸ μέγεθος τῆς ἀνικανότητος καὶ τῆς ἀσυναρτησίας τῶν κρινομένων.

Ἐὰν ἐνθυμῆσθε, ξεκίνησαν μὲ τὸ σύνθημα τῆς Ἑνώσεως Ταμείων καὶ Συλλόγων, καὶ αὐτὴν τὴν στιγμὴ ἔχομε φθάσει ἀντιθέτως, στὸ σημεῖο νὰ μισοῦνται θανασίμως μὲ τοὺς Ἀδελφοὺς Συλλόγους. Καὶ ἐξεπλάγην, ὅταν προηγουμένως ὁ κ. Πρόεδρος ὠχλήθη διότι τὸν ἀπεκάλεσαν Κύριε Πίσκοπε, καὶ ὄχι μὲ τὸν τίτλον του καὶ δὲν ὠχλήθη ὅταν πρόεδρος Ἀδελφοῦ Σωματείου, σὲ ἀνακοίνωσή του τὸν ἀπεκάλεσε ἀλήτη. Ποῖον; Τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀναδείξει Πρωθυπουργοὺς στὴν Ἑλλάδα ὅπως τὸν Κορυζῆ καὶ τὸν Παρασκευόπουλο.

Καὶ ἐνῶ δὲν ἐπετύχαμε τὴν Ἕνωση Συλλόγων καὶ Ταμείων, ἀπὸ τὴν ἀνικανότητά τους αὐτή, φθάσαμε σὲ περαιτέρω διάσπαση τοῦ Προσωπικοῦ, σὲ πτυχιούχους καὶ μὴ πτυχιούχους.

Ἀλλὰ πῶς νὰ μὴ φθάσωμε σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, ὅταν σὲ κάποια στιγμή, ποὺ ἄρχισαν οἱ πρῶτες κινήσεις γι' αὐτὸν τὸν διαχωρισμό, ἄλλα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἠγήθησαν τῶν Πτυχιούχων, ἄλλα δὲ ἔσπευσαν νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τοὺς μὴ πτυχιούχους, γιὰ νὰ μπορέσουν ἀμφότεροι νὰ ἀποκομίσουν ἀργότερα ἐκλογικὰ ὀφέλη.

Καὶ τοῦτο ἔγινε διότι ἔβλεπαν ὅτι μία μεγάλη μερὶς συναδέλφων μὴ πτυχιούχων ποὺ θεωροῦσε τὸν ἑαυτόν της ἀδικημένο, (καὶ αὐτὸ εἶναι δικαίωμά της, ὁ καθένας ἔχει τοὺς λόγους του νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ συμφέροντά του), ἐκινεῖτο γιὰ διεκδικήσεις. Ὁπότε ἔσπευδαν νὰ ἐγγραφοῦν διὰ νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὴν δύναμή τους ἐν ὄψει ἐκλογῶν.

Ἓν μέλος: Ἐσεῖς τί εἶσθε κύριε συνάδελφε;

κ. Β. Ζερβουδάκης: Ἐγὶ εἶμαι πτυχιοῦχος Γιατί; Ἐνδιαφέρει;

Ἓν μέλος: Νὰ τὸ πῆτε.

κ. Β. Ζερβουδάκης: Μὲ συγχωρεῖτε, ἂν εἶναι ντροπή.... δὲν γνωρίζω.... Εἶμαι πτυχιοῦχος καὶ δὲν αἰσθάνομαι ντροπὴ ποὺ τὸ ἀναφέρω. Πάντως δὲν θεωρῶ ὅτι διαφέρω σὲ τίποτε ἀπὸ τοὺς λοιποὺς συναδέλφους, ἐπειδὴ εἶμαι πτυχιοῦχος.

Συνεχίζοντας, θὰ ἤθελα νὰ σᾶς ξαναφέρω στὴν μνήμη τὴν σύνθεση μὲ τὴν ὁποία ξεκίνησε τὸ Δ.Σ. καὶ πῶς ἔχει καταλήξει σήμερα μετὰ τὶς τόσες ἐκπαραθυρώσεις ποὺ ἔγιναν. Ἀρχίσαμε μὲ Ρωσσέτη καὶ ἐν συνεχεία Μανέα, Μπαμίχα, Παπουτσῆ κ. ἄ. Αὐτὸ θὰ μποροῦσε νὰ ἦταν καὶ φυσικὴ ἐξέλιξις, ἂν καὶ ἔχω τοὺς ἐνδοιασμούς μου στὴν συγκεκριμένη περίπτωση. Δυστυχῶς ὅμως ὅλοι οἱ ἐκπαραθυρωθέντες παραμένουν μέχρι σήμερα στὸ Δ.Σ., ἑπομένως εἶναι καὶ συνυπεύθυνοι.

Ποῖος ἦταν ὁ ρόλος των ἐντὸς τοῦ Δ.Σ; Θὰ μᾶς ἀπαντήσουν ὅταν λάβουν τὸν λόγο;

Ἄλλες ἀξιόμεπτες ἐνέργειες τοῦ Διοικητικοῦ Σ. ποὺ θέλω νὰ ἀναφέρω εἶναι οἱ δικτατορικὲς μέθοδοι ποὺ μετῆλθε ὅταν παρέλειπε νὰ δημοσιεύση στὴν ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ὁλόκληρες ὁμιλίες ἐπικριτῶν των κατὰ τῆς Γεν. Συνελεύσεως ἢ ὅταν ἔγραφε ὅτι οἱ ρήτορες ὡμίλουν μὴ ἀκουόμενοι ἐνῶ οἱ ἴδιοι ἠκούοντο καὶ ὅταν ἀκόμη συγοψυθίζαν μεταξύ των τὸ γνώρισμα τῆς ἐποχῆς βλέπετε ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ, γιὰ νὰ μὴν ἐνημερώνονται οἱ συνάδελφοι τῆς ἐπαρχίας.

Δὲν θέλω νὰ σᾶς κουράσω περισσότερο. Θέλω μόνον νὰ κάνω ἔκκληση στὰ δημοκρατικὰ αἰσθήματα ὅλων τῶν συναδέλφων ὅπως στὶς ἐπικείμενες ἀρχαιρεσίες, προβοῦν σὲ μία ἐκλογὴ Συμβουλίου, ποὺ νὰ μὴν ἔχη ἀνάγκη καὶ συντάσσεται ἡ δευτερολογία του ἀπὸ δημοσιογράφο, ξένο πρὸς τὴν οἰκογένειά μας, ἐγκατεστημένο σὲ ἄλλο χῶρο καὶ συνδεδεμένο μὲ μικροφωνικὴ ἐγκατάσταση μὲ τὴν αἴθουσα τῆς Γεν. Συνελεύσεως.

Δὲν γνωρίζω πόσοι ἀντιλαμβάνονται αὐτὰ ποὺ λέγω, ἀλλὰ πληροφορῶ ὅτι σὲ προηγούμενες Γεν. Συνελεύσεις ὑπῆρχε σύνδεσις τοῦ ἱεροῦ τούτου χώρου μὲ τὰ Γραφεῖα τοῦΣυλλόγου ἀπὸ ὅπου ὁ ἔμμισθος δημοσιογράφος τους, συνέτασσε τὴν δευτερολογία τους. Αὐτὴ ἦτο ἡ ἀνικανότης τοῦἀπερχομένου Διοικ. Συμβουλίου, ὥστε κατέφευγε σὲ ἕνα τρίτον, γιὰ νὰ ἀπολογηθῆ γιὰ τὰ πεπραγμένα του.

Εὐχαριστῶ πολύ.

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδέλφου Δ. ΣΤΟΓΙΑ

κ. Δ. Στόγιας: Ἐπέμενα νὰ μιλήσω κύριοι συνάδελφοι, καὶ δὲν θὰ σᾶς ἀπασχολήσω ἐπὶ πολύ, γιατὶ στὴν προηγούμενη Συνέλευση ὁ κ. Γιαννακόπουλος ὑπέβαλε ἕνα ἐρώτημα στὸν Σύλλογο γιὰ τὸ ἄτομό μου, διτι μετετέθην διὰ 4ην φοράν, ἐπειδὴ κατήγγειλα τὸν Δ)ντήν μου, ὁ ὁποῖος ἀπησχόλει συνάδελφον, ἐν ὥρα ἐργασίας.

Ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου ἀπάντησε ὁ κ. Μπαμίχας, ὁ ὁποῖος εἶπε: εἶναι ἀλήθεια ὅτι συνάδελφος μετετέθη διὰ 4ην φοράν; Ὁ ἐν λόγω συνάδελφος, εἶναι, τὸν γνωρίζω, ἕνας καλὸς συνδικαλιστής, μὲ τὴν μόνην διαφορὰν ὅτι δὲν ἀπευθύνθη εἰς τὸν Σύλλογον. Οὐδεμία καταγγελία ὑπάρχει αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὸν Σύλλογον. Κατὰ τὰ ἄλλα, ὁ κ. Στόγιας, εἶναι ἕνας ἄριστος συνδικαλιστὴς καὶ καλὸς συνάδελφος. Τί ἔκανε ὅμως κύριοι ὁ Σύλλογος, γιὰ νὰ προστατεύση αὐτὸν τὸν ἄριστον συνδικαλιστὴν καὶ καλὸν συνάδελφον;

Ἔστειλε στὴν Ἄρτα τὸν κ. Παπουτσῆ καὶ τὸν κ. Κουμανιώτη, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ ἦρθαν σὲ ἐπικοινωνία μὲ τοὺς ἄλλους τοὺς συναδέλφους καὶ μὲ πολλοὺς πελάτες, σὲ συνεστίαση τὸ βράδυ, εἶπαν. Αὔριο Σακελλαρίου, δὲν θὰ ὑπάρχη. Θὰ ἀνέβουμε στὴν Ἀθήνα, καὶ θὰ θέσωμε τὸ δίλημμα, ἢ Στόγιας καὶ Σύλλογος, ἢ Διευθυντὴς Σακελλαρίου στὴν Ἄρτα. Ἐὰν δὲν μᾶς ἀκούση ἡ Διοίκησις, θὰ τὴν καταγγείλωμε ἀπὸ τὴν ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ.

Ἀκόμη κύριοι, οἱ συνάδελφοι τῆς Ἄρτης, περιμένουν νὰ δοῦν αὐτὰ τὰ δημοσιεύματα τῆς ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ. Ἐνῶ ἀντιθέτως, εἶδαν στὸ ἑπμενο φῦλλο, νὰ λιβανίζεται ὡς καλύτερος Διοικητής, ὁ Ἀχῆς. Τί ἔκανε κύριοι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ Σύλλογος, ὅταν μὲ ἀδιάσειστα στοιχεῖα κατήγγειλα ὅτι ἀδειοῦχος τυγχάνων συνάδελφος, εἰργάζετο καὶ προσεκόμισα καὶ τὰ παραστατικὰ τῆς ἡμέρας ποὺ ἦταν ἀδειοῦχος; Τί ἔκανε κύριοι ὁ Σύλλογος, ὅταν κατήγγειλα ὅτι ἕτερος συνάδελφος ἀπεσπασμένος εἰς τὴν Φιλιππιάδα, μετέβαινε τὸ ἀπόγευμα στὴν Ἄρτα καὶ εἰργάζετο μέχρις τῆς 11.30 νυκτερινῆς, διότι ἦτο εἰδικῶς ἐκπαιδευμένος ὑπάλληλος στὸ Τμῆμα εἰσαγωγῶν - ἐξαγωγῶν;

Τί ἔκανε κύριοι, ὅταν πῆρα στὶς 8 ἡ ὥρα, παραμονὴ Χριστουγέννων εἰργάζετο συνάδελφος Σάββατο. Ὁ κ. Φουσέκης μοῦ εἶπε: Κλεῖσε τὸ τηλέφωνο κύριε Στόγια, καὶ θὰ σὲ πάρω σὲ 20 λεπτά, νὰ ἀκούσης τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν μου. Μὲ παίρνει σὲ 20 λεπτὰ καὶ μοῦ λέει: Κύριε Στόγια, ἀναστάτωσες τὸ δίκτυο. Ἦταν πολὺ δικτυωμένοι κύριοι νὰ περιφρουρήσουν τὰ συμφέροντα τῶν συναδέλφων τῶν ἐπαρχιῶν.

Πῆρα τηλέφωνο τὸν ἐν λόγω συνάδελφον, ὁ ὁποῖος μοῦ εἶπε ὅτι ἔχει ἄδεια καὶ πῆρα τηλέφωνο καὶ τὸν ἐπόπτη, καὶ μοῦ εἶπε ὅτι ὑπάρχει ἄδεια, γιὰ νὰ βγοῦν οἱ ὑπερωρίες. Τὴν ἑπομένη πηγαίνω στὴν Κόπια καὶ βρίσκω ὅτι ἡ ἄδεια ἦταν 5.30 — 7.30, πλὴν Σαββάτου. Εἶναι ἀλήθεια κύριε Φουσέκη;

Ὅταν πῆγα στὸν κ. Πίσκοπο γιὰ νὰ παραπονεθῶ διὰ δεύτερο συνάδελφο, ὁ ὁποῖος τόλμησε νὰ σηκώση κεφάλι στὸν Σακελλαρίου, καὶ μετετέθη στὴν Κόνιτσα ἐκεῖνος, καὶ ἐν συνεχεία στὴν Λάρισα, ὁ κ. Πίσκοπος μοῦ εἶπε: Γιὰ νὰ γίνη κατάστημα τῆς Ἄρτας, πρέπει νὰ ξυλωθοῦν ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι μέχρι καὶ οἱ κονδυλοφόροι.

Αὐτὴ ἦτο ἡ ἀπάντησις τοῦ Προέδρου μας καὶ μοῦ θύμισε ὁ κ. Πίσκοπος παλαιότερα ἕναν ἄλλο συνάδελφον, τὸν κ. Χαρίτο, τὸν ὁποῖον μικρὸς ἐπεσκέφθην, δύο ἐτῶν ὑπάλληλος, γιὰ νὰ τοῦ πῶ γιὰ τὸν διαγωνισμὸ τοῦ '65, καὶ μοῦ εἶπε: ἂς μὴν ἔμπαινες στὴν Τράπεζα κύριε Στόγια. Τώρα ἔχεις ὑπογράψει σύμβασιν ποὺ δὲν προβλέπει γιὰ σᾶς τοῦ διαγωνισμοῦ τοῦ 65.

κ. Ν. Πίσκοπος: Δὲν κατάλαβα καλά, τί σᾶς εἶπα;

κ. Δ. Στόγιας: Μοῦ εἴπατε, γιὰ νὰ γίνη κατάστημα τῆς Ἄρτας, πρέπει νὰ ξηλωθοῦν ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι μέχρι καὶ οἱ κονδυλοφόροι.

κ. Ν. Πίσκοπος: Ὄχι αὐτό.

κ. Στόγιας: Ὁ κ. Χαρίτος μοῦ εἶχε ἀπαντήσει: κύριε Στόγια, ἂς μὴν ἐρχόσασταν στὴν Τράπεζα, τώρα ἔχεις ὑπογράψει σύμβασιν, ποὺ δὲν προβλέπει γιὰ σᾶς διαγωνισμὸ τοῦ '65.

Ὁ κ. Πρόεδρος μᾶς εἶπε ὅτι θὰ καθήση στὸν Πειθαρχικὸ Συμβούλιο αὐτοὺς τοὺς Δ)ντάς. Ἐν τούτοις, μὲ καλέσαν ἐμένα στὸ Συμβούλιο, καὶ ἔφαγα 100 δρχ. πρόστιμο μὲ ὅλες τὶς συνέπειες...

κ. Ν. Πίσκοπος: Πόσες φορὲς περάσατε πειθαρχικό; Πεῖτε στοὺς συναδέλφους.

κ. Δ. Στόγιας: Μία φορὰ κύριε συνάδελφε, κύριε Πρόεδρε. Ὁ δὲ Δ)ντής μου προήχθη κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν εἰς Τμηματάρχην Α΄. Αὐτὸς ὁ Δ)ντὴς ποὺ ἀποκαλοῦσε ζῶα καὶ κτήνη, συναδέλφους. Αὐτὸς ὁ Δ)ντὴς ποὺ τοῦ ἔκανε ἀναφορὰ γιὰ ἀνάρμοστη συμπεριφορά, ἀκόμη καὶ ὁ ἀνθυπασπιστὴς Παπαγεωργίου.

Ὅλα αὐτὰ σᾶς τά ἔχω κοινοποιήσει κύριε Πίσκοπε, ὅλες τὶς φωτοτυπίες, τὶς ἔχω κοινοποιήσει, ὅλα τὰ παραστατικά, συναδέλφων. Τρεῖς φορές, ὁ ἐν λόγω Δ)ντής, κάλεσε τὸ 100 γιὰ νὰ ἐπιβάλλη τὴν τάξιν. Τῶν ἁμαρτιῶν οὐκ ἔστιν τέλος τοῦ Δ)ντοῦ αὐτοῦ.

Γιατὶ κύριε Πρόεδρε, δὲν καταγγείλατε μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν, τὴν ἀπώλειαν τῆς ἀπολογίας μου, ἐνῶ σᾶς πῆρα ἀμέσως τηλέφωνο, καὶ σᾶς εἶπα ὅτι ἀπὸ τὸ Προσωπικὸν μοῦ ζητοῦν δεύτερη ἀπολογία; Πῶς χάθηκε ἡ ἀπολογία μου μὲ τὰς 9 ἐπισυναπτομένας φωτοτυπίας ἐγγράφων παραστατικῶν καὶ ἀναφορῶν; Δὲν προχωρῶ ἄλλο κύριοι συνάδελφοι, νὰ συναγάγετε τὰ συμπεράσματά σας μόνοι σας.

«ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ»

Μηνιαῖον ὄργανον τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Δ)νσεις συμφώνως τῷ Νόμῳ:
Ὑπεύθυνος:
ΝΙΚ. ΠΙΣΚΟΠΟΣ
Ἁγίας Τριάδος 37
Διευθυντὴς Συντάξεως:
ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ
Καμελιῶν 42 — Π. Ψυχικὸν

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΑΘ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ρήγα Παλαμήδη 5 — Ἀθῆναι
Τηλ. 3219306

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΝΤΙΝΑ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
Ἔβρου καὶ Ποντοηρακλείας 1 - 3
(Ἱπποκράτειο Νοσοκομεῖο)
Τηλέφ. 77.93.190

- Ὀδοντιατρεῖο νεωτέρου τύπου μὲ ἀνώδυνα μηχανήματα.
- Ἀκτινογραφικὸ μηχάνημα.
- Παρακολούθηση 6μηνιαία τῶν ἀσθενῶν.

ΔΕΧΕΤΑΙ:
Κάθε μέρα 8—21 καὶ 5—8 μ.μ. ἐκτὸς Τετάρτης (πρωΐ) καὶ Σαββάτου
Ἐπείγοντα περιστατικὰ οἱαδήποτε ὥρα.

Δρ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΑΘ. ΚΑΣΤΑΝΑΣ
Καρδιολόγος
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ Ν.Ι.Μ.Τ.Σ.
Ἠπείρου 6, Τηλέφ. ἀρ. 8215982
ΔΕΧΕΤΑΙ: καθημερινῶς 6—8 πλὴν Τετάρτης καὶ Σαββάτου

ΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΟΜΙΛΗΤΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

Συνάδελφοι,

Θὰ περιορίσω εἰς τὸ ἐλάχιστο τὸν χρόνο ποὺ ἀπαιτεῖται ὄχι τόσο διὰ νὰ δώσω ἀπάντησι εἰς τὰς ἐπικρίσεις καὶ παρατηρήσεις τῶν συναδέλφων, διότι οὐσιαστικὰ δὲν ἠσκήθη κριτικὴ τοῦ ἔργου τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποκαταστήσω τὴν ἀλήθεια εἰς ὅσα σημεῖα αὐτὴ παρεποιήθη ἐπὶ ὡρισμένων θεμάτων. Τὸ Προσωπικὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης γνωρίζει ὅτι ὡς ἄτομα, ὡς Ἕλληνες πολῖται οὐδεμίαν συνεργασίαν εἴχομεν μὲ τὸ καθεστὼς τῆς ἑπταετίας.

Ὡς ἐκπρόσωποι τοῦ Προσωπικοῦ ἐπράξαμε τὸ χρέος μας πρὸς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ οὐδὲν πέραν τούτου.

Ἂν εἶναι ἁμάρτημα ὅτι κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἑπταετίας ἠδυνήθημεν νὰ ἐπιλύσωμεν τὰ μεγάλα θέματα τοῦ Προσωπικοῦ, χωρίς, ἐπαναλαμβάνω, νὰ προδώσουμε τὶς ἀρχές μας καὶ τὴν ἀξιοπρέπεια τὴν ἰδική μας καὶ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου μας τότε δεχόμεθα ὅτι διεπράξαμε ἁμάρτημα.

Δὲν ἤκουσα ὅμως οὐδένα νὰ μᾶς κατηγορῇ δι' αὐτό. Ἤκουσα ἀντιθέτως κατηγορίας ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιτύχωμεν καὶ ἄλλα. Ἀλλὰ συνάδελφοι διὰ κάθε ἱκανοποίησι αἰτήματος ἔπρεπε νὰ συνεργαζώμεθα μὲ τὴν τότε Διοίκησι τῆς Τραπέζης, μὲ τοὺς τότε Ὑπουργούς. Ἡ λοιπὸν δὲν ἔπρεπε αὐτοὶ ποὺ μᾶς κατηγοροῦν σήμερα νὰ δέχωνται τὴν ἐπίλυσι αἰτημάτων ἢ ἐφ' ὅσον τὰ ἐδέχθησαν καὶ μάλιστα ἀξιώνουν καὶ περισσότερα, δὲν θὰ πρέπει νὰ παριστάνουν σήμερα τοὺς τιμητὰς καὶ τοὺς δημοκράτας.

Θὰ ἠμποροῦσα καὶ ἐγὼ νὰ ἐρωτήσω τὸν κ. Θεοφανόπουλο διὰ τὴν προσωπικὴ γνωριμία καὶ σχέσι του μὲ τὸν ὑπουργὸ τῆς δικτατορίας Διομήδη Ἀγγελόπουλο, θὰ ἠμποροῦσα νὰ ἀναγνώσω Πρακτικὰ τοῦ Δ. Σ. τοῦ ὁποίου ἦτο Γεν. Γραμματεὺς διὰ τὴν θέσι τους ἔναντι τῆς δικτατορίας καθὼς καὶ δι' ὡρισμένας εὐχαριστίας πρὸς τοὺς ἀστυνόμους τοῦ συνδικαλιστικοῦ τμήματος τῆς Γεν. Ἀσφαλείας.

Εἶναι εὔκολο νὰ προσάπτωνται κατηγορίαι. Ἡ ἀπόδειξις εἶναι δύσκολος καὶ αὐτὴ ἔχει σημασίαν.

Γνωρίζετε ὅλοι ὅτι ἡ ἀνάμιξίς μου εἰς τὸν συνδικαλισμὸ ὀφείλεται εἰς τὴν ἀγανάκτησι ποὺ μὲ ἐκυρίευσε ἀπὸ τὴν ἀδράνεια τῶν παλαιῶν συνδικαλιστῶν ποὺ ἐπαζάρευαν τὰ θέματά μας καὶ ἀπησχολοῦντο παρεμπιπτόντως μὲ αὐτά.

Κινήθηκα χωρὶς νὰ ἐρωτήσω ἂν μὲ θέλει ἢ δὲ μὲ θέλει τὸ καθεστὼς ἢ ἡ ἀσφάλεια. Ἀπευθύνθηκα εἰς τοὺς συναδέλφους μου καὶ ζήτησα τίμια καὶ καθαρὰ τὴν ψῆφο τους. Ἐργάσθηκα χωρὶς συμβιβασμοὺς καὶ παρεκλίσεις γιὰ τό συμφέρον ὅλων. Ἂν ἡ ἐπιτυχία μου ἐνοχλεῖ τοὺς ἀντιπάλους μου λυποῦμαι διότι δὲν ἠμπορῶ νὰ τοὺς παρηγορήσω. Ἂς ἐφρόντιζαν καὶ αὐτοὶ τὰ θέματα τοῦ Προσωπικοῦ διὰ νὰ μὴν στενοχωροῦνται σήμερα.

Καλῶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου νὰ δηλώσουν ἂν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἢ ἐμοῦ προσωπικῶς ἠσκήθη ὁποιαδήποτε πίεσις εἰς οἱονδήποτε διὰ νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ ΕΠΟΚ ἢ νὰ προβοῦν εἰς ἐνεργείας καὶ ἐκδηλώσεις φιλοδικτατορικάς. Ὑπάρχουν ἀντίθετα ἑκατοντάδες μαρτυρίες γιὰ τὴ συμπαράστασί μας πρὸς τὸ Προσωπικὸ καὶ τὶς ἐνέργειές μας ποὺ ἦσαν σαφῶς ἀντίθετες πρὸς τὶς ἐπιθυμίες καὶ τὶς ἐπιδιώξεις τῆς δικτατορίας.

Τὴν πολεμήσαμε θαρραλέα ὅταν ἀπείλησε τὰ ἀσφαλιστικά μας Ταμεῖα, ἀρνηθήκαμε νὰ προβοῦμε σὲ καθοδηγημένη διαφώτισι γιὰ τὸ δημοψήφισμα, δὲν δεχθήκαμε καμμιὰ ὑπόδειξί τους σὲ θέματα ἐκδηλώσεων ὑπὲρ τῆς δικτατορίας.

Ποῖος ἀλήθεια ἠμπορεῖ νὰ μᾶς ἀναφέρῃ μιὰ τέτοια ἐνέργεια;

Θὰ σᾶς ἀναγνώσω ὅμως μιὰ ἐπιστολὴ τοῦ συν. Παναγιώτη Βαζούρα ποὺ ἀποδεικνύει περίτρανα τὴ στάσι μας:

Στὶς 20.8.1975 ὁ Συνάδελφος Βαζούρας μὲ ἐπεσκέφθη καὶ μοῦ ἀπηύθυνε τὴν κάτωθι ἐπιστολή:

«Κύριε Πρόεδρε,

Εἰλικρινῶς λυπᾶμαι ἐν ὄψει τῆς δεινῆς ἀντιθέσεως τῶν Συνδικαλιστικῶν Σωματείων τῆς Τραπέζης μας, ἅτινα ἂν καὶ 22 παρῆλθον ἔτη, ἐξακολουθοῦν νὰ ὑφίστανται ὡς ἑτερόζυγος ὁμὰς εἰς μεγίστην εὐδαιμονίαν τῶν νοσηρῶς ἢ ὑπόπτως ἀδιαλλάκτων, πλὴν ὅμως μὴ γνωρίζων τὸ βάσιμον τῶν ἑκατέρωθεν ἐκτοξευομένων ἠθικῶν μύδρων, θεωρῶ ὑποχρέωσιν βάσει προσωπικῆς ἐμπειρίας νὰ ὑπογραμμίσω ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναιτίου διώξεώς μου παρὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης τῆς 7ετίας, σεῖς ὑποδείξατε (Μάρτιος ἢ Ἀπρίλιος τοῦ 1974), ζωηρὸν δ' ἐμὲ ἐνδιαφέρον καὶ ἔντιμον συμπεριφορὰν καὶ μὲ προϊδεάσατε καταλλήλως, ἄνευ κινήτρου ἔστω καὶ προσωπικῆς μας, μέχρι τότε γνωριμίας. Ἵνα συμπεράνω ἀσφαλῶς ὅτι ἡ Ὑπηρεσιακή περιπέτειά μου ὠφείλετο εἰς τὰς δημοκρατικάς πεποιθήσεις μου.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν
Σᾶς εὐχαριστῶ καὶ πάλιν
Μεθ' ὑπολήψεως
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΑΖΟΥΡΑΣ

κ. Συνάδελφοι, Δὲν ἐδίστασα ὅπως ἐλέπετε νὰ ἐνημερώσω ὄχι κατ' ἰδίαν καὶ κρυφίως τὸν Συνάδελφον Βαζούραν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ὑπηρεσιακῶς ἐπληροφορήθην ὅτι ὁ Συνάδελφος αὐτὸς ἐδιώκετο διὰ τὰ πολιτικά του φρονήματα, χωρὶς νὰ φοβηθῶ ὅτι διατρέχω κίνδυνο νὰ χρησιμοποιήσῃ ὁ συνάδελφος Βαζούρας τὴν ἐνημέρωσίν του αὐτὴν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν καὶ δὲν ἐγνώριζε καὶ ὁ ἴδιος ποὺ θὰ ἐπήγαινα ἐὰν ἔκανε χρῆσιν αὐτῶν, τὸν ἐνημέρωσα μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες καὶ μοῦ ἀπηύθυνε αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν.

Ἔτσι ἐργασθήκαμε ἐμεῖς συν. ΔΙΛΙΝΤΑ ἔτσι προστατεύσαμε τοὺς συναδέλφους μας. Δὲν περιοριζόμαστε σὲ λόγια καὶ κηρύγματα, σήμερα, ποὺ ὅλοι μιλοῦν γιὰ δημοκρατία καὶ ἀγῶνες, ἐλεύθερα. Ἐμεῖς ἀγωνιζόμαστε καὶ τότε ποὺ ἐσεῖς σιωπούσατε καὶ μὴν μᾶς πῆτε ὅτι γιὰ νὰ μιλήσετε στὴν συνέλευσι τοῦ 73 ἔπρεπε νὰ πάρετε καὶ σεῖς πράσινο φῶς ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια, διότι, τότε θὰ πρέπει νὰ μᾶς πῆτε καὶ πῶς ἐννοεῖται τοὺς ἀγωνιστάς. Ἂν λοιπὸν κάποιος ἐφοβεῖτο, αὐτὸς δὲν ἤμουν ὁπωσδήποτε ἐγὼ ποὺ κυνηγήθηκα καὶ κρυβόμουν ὅταν πάλευα γιὰ νὰ σώσω τὰ ταμεῖα μας. Ἐσεῖς ὅμως φροντίζατε ἀφοῦ ἐπανήλθατε ἐπὶ Χούντας εἰς τὴν Τράπεζα νὰ μὴν μιλᾶτε. Δικαίωμά σας. Ὄχι ὅμως νὰ μᾶς παραδίνετε σήμερα μαθήματα θάρρους, δημοκρατίας καὶ ἀγωνιστικότητος. Οἱ ἀγωνισταί, ὅπως τοὐλάχιστον τοὺς θέλετε ἐσεῖς, πέφτουν μαχόμενοι, δὲν συνθηκολογοῦν διὰ νὰ διατηρήσουν τὴ θέσι τους εἰς τὴν Τράπεζα.

Καὶ ἐπειδὴ ἔγινε λόγος καὶ γιὰ ἐκκαθαρίσεις εἰς τὴν Τράπεζα καὶ ὅτι ὁ Σύλλογος ἠγνόησε τὸ θέμα ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως σᾶς πληροφορῶ ὅτι εἰς τὸν κ. Διοικητὴν ἀπηυθύναμε ἀπόρρητον ἔγγραφον εἰς τὸ ὁποῖον μεταξὺ ἄλλων ἀναφέραμε:

Κύριε Διοικητά,

Ἀνυποχώρητον αἴτημα τοῦ Προσωπικοῦ εἶναι ἡ κάθαρσις καὶ ἡ ἐπιβολὴ κυρώσεων εἰς ὅσους ἔβλαψαν καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὴν Τράπεζαν καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Προσωπικοῦ.

Τὴν Κάθαρσιν ἐπηγγέλθη καὶ ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης. Ἔχει ὅμως παρέλθη ὁλόκληρον τετράμηνιν καὶ οὔτε μία πρᾶξις τῆς Διοικήσεως ἔλαβεν χώραν πλὴν τῶν μεταβολῶν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Προσωπικοῦ, αἵτινες ὅμως ἀκολουθοῦν πάντοτε τὴν ἀλλαγὴν εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης.

Τὸ προσωπικὸν ἀνέμενεν καὶ ἀναμένει τὴν ἐκκαθάρισιν εἰς ὅλην τὴν κλίμακα τῆς Ἱεραρχίας. Δυστυχῶς παρὰ τὰς ὑποσχέσεις δὲν ἔχει κινηθῆ κἂν διαδικασία διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ τὸν κολασμὸν τῶν ἐνόχων.

Ἡ ἔρευνα παραμένει ἐν ἐκκρεμότητι ἢ δὲν διεξάγεται ἐξ ὅσων γνωρίζομεν, τοὐλάχιστον, ἐνῶ οἱ ἀναφερθέντες ὡς ἐνεχόμενοι παραμένουν ἀνενόχλητοι εἰς τὰς θέσεις των.

Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρωμεν περίπτωσιν κρεάτων.

Ἀναζητήσαμε εἰς τὴν πληθώραν τῶν πραγματοποιηθεισῶν μεταβολῶν, ν' ἀνεύρωμεν τοὺς δικαιολογητικοὺς λόγους, διαπιστώσαμεν δυστυχῶς, ὅτι αὗται ἐπεξετάθησαν εἰς μικροβάθμιους ὑπαλλήλους καὶ δὲν δύναται συνεπῶς νὰ ἐπικληθῇ ὅτι δι' αὐτῶν ἔστω, ἐπεδιώχθη ἡ ἐπιβολὴ κυρώσεων ἢ ὅτι δι' αὐτῶν ἐπραγματοποιήθη ἡ ἀποκατάστασις εἰς τὴν ἱεραρχίαν καὶ ἡ 'πονομὴ δικαιοσύνης.

Ἀλλὰ καὶ ἐὰν τοῦτο ἐπεδιώχθη, αἱ μεταβολαὶ ἔπρεπε νὰ ἀρχίσουν ἀπὸ τὰ ἀνώτερα κλιμάκια καὶ νὰ προχωρήσουν πρὸς τὰ κάτω.

Τοῦτο καὶ ἐπιβεβλημένο ἦτο καὶ εἰς τὸ προσωπικὸ θὰ παρείχετο ἡ δυνατότης νὰ διαπιστώσῃ ὅτι πράγματι ἀπονέμεται ἡ δικαιοσύνη.

Χαρακτηριστικῶς ἀναφέρομεν ὅτι δὲν μετακινήθησαν ἐκ τῆς θέσεώς των ἐκ τῶν ὑποκαταστημάτων τελοῦντες ὑπὸ κατηγορίαν, ἐνῶ ἄλλοι ἀπεμακρύνθησαν ἀντικατασταθέντες μὲ τιμωρηθέντας κατὰ τὸ παρελθὸν διὰ σοβαρὰ παραπτώματα.

Ἡ περίπτωσις τοῦ Διευθυντοῦ Καλλιθέας, τὸν ὁποῖον εἴχαμε καταγγείλει καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ» εἶναι σαφὴς ἀπόδειξις.

Δὲν σᾶς ἀποκρύπτομεν ὅτι πλεῖσται ἄλλαι ἐνέργειαι ἀφορῶσαι εἰς θέματα ἱεραρχίας μέχρι τῆς ἀντιμετωπίσεως προσωπικῶν περιπτώσεων, ἔχουν δημιουργήσει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν ἀκολουθεῖται πάντοτε ὁ ὀρθὸς δρόμος καὶ ὑπερισχύει τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροῦ.

Τὸ ἔγγραφο αὐτὸ ἀπεστάλη 4 μῆνες μετὰ τὴν ἐγκατάστασι τῆς σημερινῆς Διοικήσεως. Καὶ ἐπηκολούθησε καὶ ἕτερον.

Ἐπαναλαμβάνω ἀγαπητοὶ συνάδελφοι ὅτι εἶναι εὔκολα τὰ λόγια καὶ ἡ κριτική. Ἡ ὑπεύθυνος ἄσκησις τῆς ἐξουσίας ἀπαιτεῖ νὰ ἀντιμετωπίζουμε τὰ θέματα μὲ τὴν σοβαρότητα ποὺ ἔχουν. Ἀρνεῖσθε μήπως εἰς τὴν σημερινὴν Διοίκησι τῆς Τραπέζης καὶ πιὸ συγκεκριμένα εἰς τὸν κ. Διοικητὴ τὴν δημοκρατική του πίστι καὶ συνέπεια;

Δὲν θὰ σᾶς κουράσω ἀγαπητοὶ συνάδελφοι περισσότερο μὲ αὐτὸ τὸ θέμα. Ζοῦμε εἰς τὸν αὐτὸν χῶρον καὶ γνωριζόμεθα. Τὰ ἔργα ἑκάστου εἶναι εἰς ὅλους μας γνωστά. Θὰ εἴπω μόνον εἰς τὸν κ. Θεοφανόπουλο ὅτι κατ' ἀρχὴν τὸ περιοδικὸ «ΤΟΜΕΣ» δὲν ἀναφέρει ὅτι ἤμουν μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Λέσχης καὶ ὅτι ἡ παρουσία μου εἰς μίαν δεξίωσιν εἶχε τὸν καθαρῶς τυπικὸ χαρακτῆρα, ποὺ γνωρίζετε ὅλοι ὅτι ἔχουν παρόμοιες παρουσίες, ποὺ ὅμως καθίστανται ὑποχρεωτικὲς, ὅπως καὶ τὴν συγκεκριμένη περίπτωσι ὅπου, παρέστημεν μὲ ἄλλους Προέδρους Συλλόγων διὰ νὰ συναντήσωμεν ἐκεῖ τὸν Λαδᾶ ποὺ ἦτο τότε Ὑπουργὸς Κοιν. Ὑπηρεσιῶν καὶ ἀγωνιζόμασταν τότε διὰ τὰ ἀσφαλιστικά μας Ταμεῖα καὶ δὲν μᾶς ἐδέχετο εἰς τὸ γραφεῖον του. Ἂν, ἐπαναλαμβάνω, εἶναι σφάλμα ὅτι παλαίψαμε γιὰ τὰ Ταμεῖα μας δεχόμαστε καὶ τὴν κατηγορία. Δὲν φταίω ὅμως ἐγὼ διότι ἦτο τότε ὑπουργὸς ὁ κ. Λαδᾶς.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν αὐξήσεων ποὺ ἐδέχθη ἡ Ο.Τ.Ο.Ε. ἐπαναλαμβάνω, ὅσο καὶ ἂν ἐμφανίσθηκαν ὡρισμένοι ὡς ἀδιαφοροῦντες διὰ τὰς αὐξήσεις, ἐπειδὴ τὸ θέμα εἶναι σοβαρό, ὅτι ἡμεῖς εἴχαμε προτείνει αὐξήσεις ὕψους 40% καὶ ἡ Ο.Τ.Ο.Ε. ἀπεδέχθη ἄνευ ἀγῶνος τὰ γνωστὰ εἰς ὅλους ποσοστά.

Ὅπως ἐπαναλαμβάνω τὴν πλήρη ἀντίθεσί μου γιὰ τὴν ἀναβολὴ τῆς διαιτησίας λόγω τῶν Ἐκλογῶν.

Ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς ἐκλογῆς ἢ μὴ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς ΟΤΟΕ καὶ τὸ Διεθνὲς Γραφεῖο Ἐργασίας κατηγγείλαμε τὸν κ. Λάσκαρη ὅτι εἶπε ψέμματα εἰς τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ καὶ παραθέσαμε τὰ ἐπίσημα στοιχεῖα τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας. Ἂν ἡ ἐκλογὴ ἢ μὴ ἀφοροῦσε τὸν κ. Θεοφανόπουλο ἦτο δευτερεῦον θέμα. Ἐπιμείναμε ὅμως ἐπὶ αὐτοῦ διότι τὸν ἀφοροῦσε ἐφ' ὅσον εἶναι Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. καὶ δυστυχῶς τὰ στοιχεῖα μᾶς ἐπαληθεύουν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πληροφορία ποὺ μετέδωσε ὁ κ. Γιαννακόπουλος στὸν κ. Θεοφανόπουλο ὅτι θὰ παρεπέμπετο εἰς τὸ Πειθαρχικὸν αὐτὸ τὸ θέμα εἶναι δικό τους ὅπως δική τους εἶναι καὶ ἡ πληροφορία.

Ὁ κ. Ζερβουδάκης στὴν προσπάθειά του νὰ εἶναι ἐπιθετικὸς ἐναντίον μου, ὅπως καὶ ὁ ἀρχηγὸς καὶ μερικοὶ ὁμιληταὶ τῆς κινήσεως Διλιντᾶ ἀπεμπόλησαν τὰ ἐπιτεύγματά μας μὲ μίαν πρωτοφανῆ εἰς τὰ παγκόσμια χρονικὰ τοῦ συνδικαλισμοῦ θεωρίαν.

Τὸν ἀγῶνα μας γιὰ τὰ Ἀσφαλιστικὰ μας Ταμεῖα τὸν ξεπούλησαν καὶ μᾶς εἶπαν ὅτι τὰ ἐπιτεύγματά μας ἦσαν ἢ παραχωρήσεις τῆς Χούντας ἢ εὔνοια τῆς Δημοκρατίας. Ἐμεῖς δηλ. οἱ ἐργαζόμενοι δὲν ἔχουμε τὴ δύναμι νὰ κάνουμε τίποτα γιὰ τὰ θέματά μας.

Μᾶς χαρίζουν οἱ Ἐργοδόται ὅταν θέλουν, ὅποτε θέλουν, ὅπως θέλουν, ὅτι θέλουν. Οἱ ἀγῶνες τῶν ἐργαζομένων, δὲν διαδραματίζουν κανένα ρόλον. Αὐτὰ μᾶς εἶπαν ἐκεῖνοι ποὺ παράλληλα ἐμφανίζονται ὡς ἀγωνισταί. Τί ἄραγε στ' ἀλήθεια νὰ πιστεύουν; Ὁ κ. Ζερβουδάκης ὅμως διαμαρτυρήθηκε καὶ γιὰ τὸ ὅτι δὲν δημοσιεύσαμε, λέει, τὸν λόγο τοῦ κ. Μπουλνταδάκη στὴν «Τραπεζιτική». Οὐδὲν τούτου ἀναληθέστερον καὶ τὸ γνωρίζει. Τὸ εἶπε ὅμως γιὰ νὰ ἀποδείξῃ γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ὅτι δὲν ἀσκεῖ ἐπὶ οὐδενὸς σημείου καλόπιστον κριτική. Διότι ἡ ὁμιλία δημοσιεύθηκε.

Ὁ κ. Κουσαδιανός, τὸν ὁποῖον δυστυχῶς ἐχειροκρότησαν ὡρισμένοι τὴν ὥρα ποὺ ὠρύετο ψευδόμενος ἔλαβε τὴν ἀπάντησι ἀπὸ τὴν δικαιοσύνη καὶ τοὺς ἴδιους τοὺς μάρτυρες ὑπερασπίσεως ποὺ αὐτὸς ἐπρότεινε. Ἔτσι, περιορίζομαι νὰ σᾶς διαβάσω τί εἶπαν οἱ μάρτυρές του.

κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ:

Τὸ περιεχόμενον τοῦ δημοσιεύματος εἶναι ἀληθές, δηλαδὴ δὲν περιέχει ἀνακριβείας. Τοῦτο δὲν μειώνει τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ μηνυτοῦ καθ' ὅσον ὁ χαρακτῆρας τούτου τυγχάνει εὔθυμος καὶ εὐερέθιστος, δὲν δύναται νὰ συγκρατήσῃ τὸν ἑαυτόν του, καὶ ἀπὸ ἀσημάντους ἀφορμάς, δημιουργεῖ ζητήματα. Εἶναι ἀτίθασος, εὐέξαπτος καὶ φωνακλᾶς. Ἡ δὲ συμπεριφορά του ἔναντι τοῦ Δ)ντοῦ τῆς Τραπέζης, ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὑπονοούμενον πρὸς τὸ δημοσίευμα, ἐπεισόδιον, ἦτο ἀνεπίτρεπτος καὶ ἀντιϋπαλληλική, διότι διεπληκτίσθη μετ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔδωσε ἄδεια ὁ Δ)ντὴς νὰ διενεργηθῇ ἔρανος μεταξὺ ὑπαλλήλων ὑπὲρ τῆς Κύπρου. Ἐχολώθη καὶ ἐχαρακτήρισε τὸν ἔρανον παράνομον...

Ὁ δεύτερος μάρτυς ὑπερασπίσεώς του, Γεώργιος Παπανδρέου, συνάδελφοι, συνδικαλισαὶ παλαιοί, γνωρίζουν τὰ πρόσωπα, λέγει.

Τὸ δημοσίευμα εἶναι ἀληθές, διότι ὁ ἐγκαλῶν Γ. Κουσαδιανός, ἐφώναζε εἰς τὸν Δ)ντὴ τοῦ Ὑποκαταστήματος κατὰ τρόπον ἀνεπίτρεπτον, δι' ὑπάλληλον πρὸς Δ)ντήν, καὶ μάλιστα ἐν ὥρᾳ συναλλαγῆς. Δὲν μειώνει τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἐγκαλοῦντος, διότι οὗτος δημιουργεῖ ἐπεισόδια ποὺ δὲν ἁρμόζουν εἰς ὑπαλλήλους, Τραπέζης.

Ὁ κ. Καμπάκης, καὶ αὐτὸς γνωστός, καταθέτει:

Τὸ δημοσίευμα εἶναι ἀληθές, ὁ ἐγκαλῶν ἐφώναζε πρὸς τὸν Δ)ντὴν κατὰ τρόπον ἀνεπίτρεπτον, καθ' ἣν ὥραν ἐντὸς καταστήματος ὑπῆρχον πελάτες. Εἶμαι βέβαιος ὅτι διὰ τοῦ δημοσιεύματος, οἱ κατηγορούμενοι δὲν εἶχον σκοπὸν τὴν μείωσιν τῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως τοῦ μηνυτοῦ, ἀλλὰ νὰ προειδοποιήσουν τοῦτον νὰ μὴν ἐπαναλάβῃ τὰ ἴδια.

Ἀρκοῦν νομίζω αὐτὰ γιὰ νὰ ἀποδείξουν τὸ ἦθος του καὶ τὴν ἀλήθεια εἰς τὴν ὑπόθεσι ποὺ τόσο κωμικοτραγικὰ σᾶς ἐξέθεσε.

Εἰς τὸν κ. Στόγια ἔχω νὰ παρατηρήσω ὅτι κι' αὐτὸν οἱ ἴδιοι οἱ μάρτυρες ποὺ ἐπρότεινε, ἔμποροι τῆς Ἄρτας, τὸν διέψευσαν εἰς ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ θέματός του. Προσπαθήσαμε νὰ τὸν καλύψωμε μέχρι ὑπερβολῆς, ἀφοῦ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου καὶ οἱ σύμβουλοι μετέβησαν εἰδικῶς διὰ τὴν περίπτωσί του εἰς Ἄρταν. Δυστυχῶς δι' αὐτὸν οὐδὲν θετικὸν στοιχεῖον προέκυψε διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ τοῦ παράσχουμε κάλυψι.

Ὁ κ. Μπαμίχας καὶ τὸ «ἀσφαλιστικό του» ἔχει λάβει τὴν ἀπάντησι καὶ ἀπὸ τὸν Σύλλογο καὶ ἀπὸ τὴν Διοίκησι τῆς Τραπέζης. Δὲν ἔχω νὰ προσθέσω τίποτα στὰ ὅσα ἀναμασᾷ συνεχῶς διότι τὰ μέλη τοῦ Συλόγου εἶναι πλήρως ἐνημερωμένα. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐγκύκλιο τῆς Διοικήσεως διὰ τὸ Ἀσφαλιστικό, ποὺ ἐπανέφερε αὐτὸν καί τινας ἄλλους εἰς τὴν τάξι, λυποῦμαι διὰ τὴν νοημοσύνη τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἐνῶ μέχρι χθὲς μὲ ἀποκαλοῦσαν κοπέλι τοῦ Ἀχῆ τώρα μὲ φωνάζουν κοπέλι τοῦ Ἀγγελόπουλου, διότι λένε ὅτι ἐγὼ ἔβαλα τὸν κ. Διοικητὴ νὰ βγάλῃ τὴν ἀνακοίνωσι. Ἂς κρίνουν λοιπὸν οἱ συνάδελφοι.

Ὁ κ. Δημητρόπουλος διεμαρτυρήθη διότι δὲν ἐδημοσιεύσαμε εἰς τὴν «Τραπεζιτική» τὰ Πρακτικὰ τῆς Συνελεύσεως τοῦ Συνδέσμου μὴ πτυχιούχων. Οὐδέποτε ὅμως ἐλάβαμε πρακτικὰ εἰς χεῖρας μας. Ὁ κ. Μπαμίχας μᾶς προσεκόμισε ἀνυπόγραφα δακτυλογραφημένα κείμενα καὶ ὅταν ἐζητήσαμε νὰ μᾶς προσκομισθοῦν ἐπίσημα πρακτικὰ δὲν μᾶς ἐδόθησαν. Τί ἀρνηθήκαμε λοιπὸν νὰ δημοσιεύσουμε; Ἀγνώστου προελεύσεως κείμενα;

Ἂς ἔρθουμε ὅμως καὶ εἰς τὴν οὐσία τοῦ θέματος.

Ὁ κ. Δημητρόπουλος ποὺ ἐμφανίζεται προστάτης τῶν μὴ πτυχιούχων θὰ μποροῦσε νὰ μᾶς πῇ πὼς δέχεται μέλος αὐτὸς τοῦ Συλλόγου μας νὰ καθοδηγῆται ἀπὸ μὴ μέλος τοῦ Συλλόγου τὸ ὁποῖο εἰς τὴν Γ.Σ. τοῦ Συνδέσμου μὴ πτυχιούχων ἐφώναξε ὅτι πρέπει νὰ καταλάβουν τὸ Σύλλογό μας.

κ. Δημητρόπουλε, δὲν τοὺς παίρνουν τοὺς Συλλόγους, τὴν Διοίκησιν μᾶς τὴν δίδουν τὰ μέλη τῶν Συλλόγων, ὄχι τοὺς παίρνομε κ. Δημητρόπουλε.

(Χειροκροτήματα)

Θὰ σᾶς παρακαλέσω, ἐπίσης, νὰ μᾶς πῆτε: Εἴδατε τὸν κ. Διοικητὴ πρὶν φύγει πρὸ ἡμερῶν γιὰ τὸ Παρίσι. Ἐπειδὴ συζητήσατε θέματα, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν καὶ ἐμᾶς, διότι καὶ ἐμεῖς εἴμαστε μὴ πτυχιοῦχοι, σᾶς παρακαλοῦμε, πῆτε μας, τί συζητήσατε μὲ τὸν κ. Διοικητή; Διότι, ὅταν θέτει ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκπροσωπήσεώς σας ὅτι θὰ ἱδρύσῃ Σχολὴ καὶ δὲν ἐνημερώνετε τὸν κόσμο πῶς θὰ ἱδρύσῃ σχολή, ποιοὶ θὰ μπαίνουν μέσα καὶ πῶς θὰ βγαίνουν ἀπὸ μέσα, τότε τί ρόλο παίζετε;

κ. Θ. Δημητρόπουλος: κ. Συνάδελφοι, ἀφοῦ μὲ προκαλεῖ, ἀπαντῶ γιατὶ δὲν βγάλαμε ἀνακοίνωση ἐπὶ τῶν ὅσων μᾶς εἶπεν ὁ κ. Διοικητής. Ὅταν μᾶς καλεῖ ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἱδρύματος νὰ μᾶς ἀνακοινώσῃ τὶς ἐπίσημες ἀπόψεις τῆς Διοικήσεως καὶ ὄχι μόνον σαφὴς δὲν εἶναι, ἀλλὰ οὔτε κἂν συμπέρασμα δὲν μπορούσαμε νὰ βγάλωμε ἀπ' αὐτὰ ποὺ μᾶς εἶπε, μέσα σὲ δύο λεπτῶν συνάντηση, μ' ἕνα τηλέφωνο ἀκουμπισμένο κάτω: Ναί περίμενε, θὰ σᾶς ἀπαντήσω, ἐθεωρήσαμε ὑποχρέωσή μας, νὰ μὴν βγάλωμε ἀνακοίνωση καὶ νὰ ἐπανέλθωμε, νὰ συνεννοηθοῦμε μὲ τοὺς Ὑποδιοικητὲς οἱ ὁποῖοι πραγματικὰ μᾶς εἶπαν ὅτι ὁ Διοικητὴς εὑρέθη σὲ κακὴ στιγμή, καὶ νὰ μὴν λάβωμε ὑπ' ὄψιν μας αὐτὰ τὰ ὁποῖα μᾶς εἶπε.

κ. Ν. Πίσκοπος: Κύριε Δημητρόπουλε, ἀπορρίψαμε ἢ ὄχι τὴν ἵδρυσιν τῆς Σχολῆς;

κ. Θ. Δημητρόπουλος: Μὲ προκαλεῖ ὁ κ. Πίσκοπος, καὶ μὲ ὅλο τὸ σεβασμὸ ποὺ τρέφω στὴ Διοίκηση, θὰ πῶ τί μᾶς εἶπε καὶ τί ἀπαντήσαμε.

κ. Ν. Πίσκοπος: Αὐτὸ εἶναι ἡ οὐσία...

κ. Θ. Δημητρόπουλος: Μόλις μπήκαμε μέσα, μετὰ τοὺς χαιρετισμοὺς κλπ., κτυπᾷ ἕνα τηλέφωνο, καὶ λέει ὁ κ. Διοικητής, περιμένετε, καὶ μᾶς λέει: Κύριοι, σᾶς ἐκάλεσα γιὰ νὰ σᾶς πῶ, ὅτι ἀπεφάσισα νὰ κάνω κάποια Σχολή. Νὰ μοῦ πῆτε, ἐὰν δέχεσθε. Ἐπειδὴ ἔπρεπε νὰ φύγωμε ἀμέσως, γιατὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ εἶχε ἀφήσει τὸ ἀκουστικὸ κάτω, ἦταν σὰν νὰ μᾶς ἔλεγε, φύγετε...

κ. Ν. Πίσκοπος: Ἀπαντήσατε;

κ. Θ. Δημητρόπουλος: Τοῦ κάναμε τρεῖς τέσσερεις ἐρωτήσεις, πῶς ἐννοεῖτε τὴν Σχολή, τί διαρκείας θὰ εἶναι, τί θέματα θὰ διδαχθοῦν, τί θὰ ἀπολαμβάνουν οἱ ἐξερχόμενοι ἀπὸ αὐτὴν τὴν Σχολὴν καὶ σὲ ὅλα, δὲν ἤξερε τί νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ.

κ. Ν. Πίσκοπος: Ἀπεδέχθητε, κύριε Δημητρόπουλε;

κ. Θ. Δημητρόπουλος: Μᾶς εἶπε: Σᾶς κάλεσα νὰ μοῦ πῆτε, ἂν κατ' ἀρχήν, δέχεσθε.

κ. Ν. Πίσκοπος: Κατ' ἀρχὴν δεχθήκατε κύριε Δημητρόπουλε τὴν ἵδρυσιν τῆς Σχολῆς; Ἀπαντῆστε εὐθέως.

κ. Θ. Δημητρόπουλος: Ὄχι μονολεκτικῶς. Ἀπαντῶ: ὅτι μία Σχολὴ ποὺ δὲν ἔχει καθορισθῆ οὔτε τὸ πρόγραμμα, οὔτε ὁ χρόνος, οὔτε ἡ παρακολούθησις τῶν συναδέλφων τῆς Ἐπαρχίας, δὲν μποροῦσα νὰ πῶ ὅτι δέχομαι. Καὶ εἶπα ὅτι δὲν ἀποδέχομαι, διότι δὲν εἶναι συγκεκριμένες...

κ. Ν. Πίσκοπος: Εἴπατε ὅτι κατ' ἀρχὴν δὲν ἀποδέχεσθε τὴν ἵδρυσιν Σχολῆς...

κ. Θ. Δημητρόπουλος: Ἀφ' ἑτέρου, διὰ τοὺς μεγαλυτέρων βαθμῶν, καὶ κατὰ τὸν κ. Τζανετάκη, ὅταν ἔχῃς 10 χρόνια στὴν Τράπεζα, εἶσαι μεγάλου βαθμοῦ, μᾶς εἶπε ὁ κ. Διοικητής, ὅτι: κύριοι, τώρα ποὺ ἐλευθερώσαμε τοὺς βαθμούς, οἱ παλαιότεροι ὑπάλληλοι θὰ γίνετε Τμηματάρχες Β΄, ὁπότε εἶναι φτασμένοι. Καὶ τοῦ λέω Κύριε Διοικητά, ἐὰν ἐννοεῖτε ὅτι οἱ ἄνθρωποι ποὺ φθάνουν 40, 42 χρονῶν, στὸ βαθμὸ τοῦ Τμηματάρχου εἶναι φτασμένοι, δηλαδή, ἐξοφλημένοι, οὔτε καὶ αὐτὸ τὸ δέχομαι.

κ. Ν. Πίσκοπος: Σᾶς εἶπε ὅτι Τμηματάρχης Β΄ δὲν θὰ μπαίνῃ στὴν Σχολή; Λυπᾶμαι, ἀλλὰ ἐμᾶς μᾶς εἶπε, ὅτι μέχρι καὶ Τμηματάρχης Β΄ θὰ μπαίνῃ στὴν Σχολή.

κ. Θ. Δημητρόπουλος: Τὸν βρήκατε σὲ ἄλλη ὥρα φαίνεται.

κ. Σαρρῆς: Ὁμιλεῖ μακρὰν τοῦ μικροφώνου μὴ ἀκουόμενος.

κ. Ν. Πίσκοπος: Κύριε Σαρρῆ ἀπὸ τὴν συζήτηση αὐτὴ βγῆκε, κατ' ἀρχήν, ὅτι ὁ Σύνδεσμος μὴ πτυχιούχων, δὲν ἀποδέχεται τὴν ἵδρυσιν Σχολῆς.

κ. Θ. Δημητρόπουλος: Δὲν εἶπα αὐτό...

κ. Ν. Πίσκοπος: Μὰ τώρα, τί εἴπατε κύριε Δημητρόπουλε; Σᾶς ἐρώτησα εὐθέως. Ἐδέχθητε ἢ δὲν ἐδέχθητε τὴν Σχολή; Ἀπαντῆστε μας κ. Δημητρόπουλε, μιὰ καὶ εἴσαστε μεγάλοι καὶ δὲν προλαβαίνετε νὰ πάρτε τίποτε, τὴν ἀπορρίψατε;

κ. Θ. Δημητρόπουλος: Ἀπαντῶ, ὅτι ὁ κ. Διοικητής, δὲν ἦταν σὲ θέση νὰ μοῦ πῇ, οὔτε τὸν χρόνον τῆς διαρκείας τῆς Σχολῆς, οὔτε τὸν τρόπον λειτουργίας...

κ. Ν. Πίσκοπος: Ἀφῆστε τα αὐτὰ κύριε Δημητρόπουλε, ἀπεδέχθητε κατ' ἀρχὴν τὴν ἵδρυσιν τῆς Σχολῆς; Κύριοι συνάδελφοι, δὲν ἀπεδέχθησαν τὴν ἵδρυσιν τῆς Σχολῆς, διότι εἶναι μεγάλοι στὰ χρόνια, καὶ δὲν θὰ προλάβουν νὰ πάρουν τίποτε.

(Χειροκροτήματα)

κ. Θ. Δημητρόπουλος: Ἀπέρριψα τὴν ἀφηρημένην πρότασιν καὶ ἀκαθάριστον ποὺ θὰ λειτουργοῦσε ἡ Σχολή. Καὶ λέω τώρα, ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ, ὅτι, ὅταν λειτουργήσῃ μία Σχολή, καὶ τὸ λέω, καὶ σὲ ἰδιωτικὲς συζητήσεις, ποὺ θὰ κανοποιήσῃ ἕναν ἀριθμὸν συναδέλφων, ποὺ ἔχουν 10, 15 χρόνια ὑπηρεσίας, ἐγὼ σὰν Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου, θὰ ἱκανοποιηθῶ. Διότι ἔστω καὶ τὸ ἥμισυ, τὸ 40 ο)ο, τῶν συναδέλφων, θὰ τοὺς δοθῇ ἡ εὐκαιρία, νὰ προωθηθοῦν, ἀποφοιτώντας ἀπὸ τὴν Σχολήν.

κ. Ν. Πίσκοπος: Κύριοι συνάδελφοι, τὸ θέμα τὸ ἔθιξα, καὶ νομίζω ὅτι εἶναι πολὺ σοβαρό, διότι ἔχομε ἕνα Δ.Σ. μὴ πτυχιούχων, τὸ ὁποῖον ἀγωνίζεται πάσῃ θυσίᾳ μὲ ὅλες του τὶς δυνάμεις, νὰ πάρῃ τὸν Σύλλογον εἰς τὰ χέρια του γιὰ νὰ ἀγωνισθῇ, ὑποτίθεται, γιὰ τὰ θέματα τῶν μὴ πτυχιούχων.

Κατὰ τὴν ἄποψίν μας, ἕνας τρόπος, γιὰ νὰ ὑπάρξῃ μία ἱκανοποίηση καὶ γιὰ τοὺς συναδέλφους μὴ πτυχιούχους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ πᾶνε στὰ Πανεπιστήμια, εἶναι καὶ ἡ ἵδρυση μιᾶς Σχολῆς, ποὺ δὲν πιστεύω νὰ μᾶς πῇ ὁ κ. Δημητρόπουλος, ὅτι θὰ πήγαιναν χωρὶς νὰ παίρνουν καμμία προώθησιν οἱ ἀποφοιτῶντες. Θὰ ὑπάρχῃ προώθησις γι' αὐτοὺς τοὺς συναδέλφους.

Κατ' ἀρχήν, σᾶς ἐρώτησα, ἀπεδέχθητε αὐτὰ ποὺ σᾶς εἶπε ὁ κ. Διοικητὴς γιὰ τὴν Σχολή; Κατ' ἀρχήν. Διότι τὰ θέματα τὰ μεγάλα τίθενται στὴν Διοίκηση, καὶ λέει ἡ Διοίκηση, κατ' ἀρχὴν τὸ ἀποδέχομαι. Ἐν συνεχείᾳ, θὰ συζητήσωμε τὶς λεπτομέρειες, νὰ βροῦμε ἕνα πλαίσιο σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο θὰ φτιάξωμε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

Ἐσεῖς τὴν ἀπεδέχθητε ἢ ὄχι ἐπειδὴ εἶστε μεγάλος;

κ. Θ. Δημητρόπουλος: Γιὰ νὰ τελειώσῃ ἡ συζήτησις, σᾶς λέω ὅτι τὸ ἐπίσημο ὑπόμνημα τὸ ὁποῖον ὑποβάλλαμε στὴν Διοίκηση, στὶς 22 Ἰουλίου τοῦ '75, μεταξὺ τῶν ἄλλων προτάσεών μας, σὰν ἥμισυ τῆς δευτέρας προτάσεως καὶ ἡ τρίτη παράγραφος, προτείνουν νὰ λυθῇ τὸ θέμα τῆς κατηγορίας αὐτῆς, διὰ τῆς ἱδρύσεως Δ. Σχολῆς. Τὸ ἔχω στὴν διάθεση τοῦ οἱουδήποτε αὐτὸ τὸ ὑπόμνημα.

κ. Ν. Πίσκοπος: Ἐγὼ ρώτησα ἂν ἀπεδέχθητε τὴν πρότασιν τῆς Διοικήσεως κύριε Δημητρόπουλε. Ἐσεῖς μόνος σας εἴπατε, ὅτι σᾶς ἐπρότεινε καὶ εἴπατε, ὄχι, γιατὶ εἶστε 52 χρονῶν, καὶ δὲν θὰ προλάβετε νὰ κάνετε τίποτε.

κ. Θ. Δημητρόπουλος: Δὲν μποροῦσα νὰ ἀποδεχθῶ μίαν ἀφηρημένην πρότασιν.

κ. Ν. Πίσκοπος: Κατ' ἀρχήν, ἐδέχθην καὶ ἐγὼ κύριε Δημητρόπουλε, τὴν ἐξαγγελία τῆς ἴσης μεταχειρίσεως. Κατ' ἀρχὴν δεχθήκαμε καὶ χειροκροτήσαμε τὸ θέμα. Ἀπ' ἐκεῖ καὶ πέρα κύριε Δημητρόπουλε, συζητοῦμε μὲ τὴν Διοίκηση, τὶς λεπτομέρειες τοῦ μεγάλου θέματος. Καὶ γνωρίζατε ὅτι οἱ ἀποφοιτῶντες θὰ παίρνουν προώθηση. Καὶ λέτε, ὅτι δὲν μπορούσατε νὰ ἀπαντήσετε στὴν Διοίκηση, ναὶ ἢ ὄχι. Πῆτε μου ἀπ' ἐκεῖ καὶ ὕστερα τί νὰ σᾶς κάνῃ ὁ Διοικητής, ὅταν τοῦ λέτε ΟΧΙ κύριε Διοικητά.

κ. Θ. Δημητρόπουλος: Ἐν πάσῃ περιπτώσει, θὰ εὐγνωμονοῦμε, ὅποιον φροντίσῃ νὰ φτιάξῃ τὴν Σχολή.

κ. Ν. Πίσκοπος: Θὰ γίνῃ κύριε Δημητρόπουλε, ἀπὸ τὸν Ἰανουάριο θὰ λειτουργήσῃ ἡ Σχολή. Καὶ νὰ εἶστε βέβαιος, ὅτι θὰ φθάσουμε καὶ τὴν 4ετίαν τῶν πτυχιούχων.

κ. Θ. Δημητρόπουλος: Κύριοι συνάδελφοι, σᾶς λέω ἐπὶ πλέον, ὅτι ὁ κ. Διοικητὴς δὲν ἦταν σὲ θέση νὰ μοῦ πῇ οὔτε πῶς θὰ λειτουργήσῃ οὔτε τίποτα.

κ. Ν. Πίσκοπος: Αὐτὸ σᾶς πείραξε, ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ λειτουργήσῃ ἡ Σχολὴ κύριε Δημητρόπουλε; Ἐδῶ εἶναι ὅλα ἕτοιμα, τὸ κτίριο εἶναι ἕτοιμο, ἡ δοκιμασία, μένει ποῖοι θὰ ἐπιλεγοῦν. Κύριοι συνάδελφοι, τελείωσε τὸ θέμα.

Ὁ υἱὸς Τρίμη τοῦ ὁποίου ἀνέγνωσα τὸ κατατεθὲν κείμενον ὁμιλίας δὲν χρήζει ἀπαντήσεως. Ἀποδεικνύεται ἄξιος υἱὸς τοῦ πατρός του καὶ τῶν μεθόδων του διὰ νὰ σταδιοδρομήσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν. Θὰ μποροῦσα νὰ πῶ ὅτι πολὺ μικρὸς μπῆκε στὰ μεγάλα κόλπα τῆς παληᾶς συνδικαλιστικῆς σχολῆς καὶ φροντίζει ἐπειδὴ ἐμφανίζεται καὶ αὐτὸς μέγας δημοκράτης νὰ μὴν γνωρίζῃ ἡ... ἀριστερά του τί ποιεῖ... ἡ δεξιά του.

Δὲν θὰ σᾶς κουράσω περισσότερο ἀγαπητοὶ συνάδελφοι. Πιστεύω ἄλλωστε ὅτι εἰς πλεῖστα θέματα ποὺ ἐθίγησαν ἀπὸ ὁμιλητὰς ἡ ἀπάντησις ἔχει δοθῆ ἀπὸ τὸν ἀπολογισμὸ τοῦ Δ.Σ. ὅπως σᾶς τὸν ἀνέγνωσα. Σᾶς εὐχαριστῶ.

(Χειροκροτήματα)

ΑΝΔΡΕΑΣ Κ. ΖΙΟΥΤΟΣ
Καρδιολόγος - Παθολόγος
Διδάκτωρ τοῦ Παν)μίου Ἀθηνῶν
Ἰατρὸς Καρδιολογικῆς Κλινικῆς
Νοσοκομείου Ε.Ε.Σ.
Ἰατρεῖον: Βασ. Σοφίας καὶ Τσόχα 3 Ἀθῆναι 602 — Τηλ. 64.60.084 - 907.200
Τρίτη - Πέμπτη - Σάββατο 7 - 9
Τηλ. Οἰκίας 368.140

ΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ Γ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

Ἡ ὁμιλία τοῦ συν. Κ. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, σεβόμενος τὸν χρόνον, δὲν θὰ σᾶς ἀπασχολήσω πάνω ἀπὸ 10 λεπτὰ καὶ πολλὰ εἶναι.

Τὸ πυροτέχνημα ἔσκασε, ὁ πόλεμος ἄρχισε. Τὸ ἔναυσμα τὸ ἔδωσε ὁ συνάδελφος κ. Δημητρόπουλος τὸν ὁποῖον βλέπω γιὰ πρώτη φορὰ ἀπόψε. Εἶναι, βέβαια, προεκλογικὴ κίνησις καὶ εἶναι καὶ φυσικὸ καὶ ἀνθρώπινο, νὰ δημιουργήση ἀντεκκλήσεις, διαφωνίας. Στὰ λάθη, ἄλλωστε τῶν μὲν στηρίζεται ἡ ἐπιτυχία τῶν δέ. Αὐτή, ἄλλωστε, εἶναι καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς πολιτικῆς ἐκστρατείας. Ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ πρέπει νὰ ἀποφύγωμε κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν καὶ μάλιστα, ἐδῶ μέσα, σήμερα, ἀλλὰ καὶ στὸν χαρτοπόλεμο ποὺ ἀπὸ αὔριο θὰ ἀρχίση, εἶναι νὰ μὴν ξεφύγωμεν ἀπὸ τὰ ὅρια τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐντιμότητος, στοιχεῖα ποὺ παρακολουθοῦν τὰν τάξη μας.

Ἐξ ἄλλου, τὸ ἀναλογικὸ σύστημα, ποὺ ἐφαρμόζεται κατὰ τὰς ἐκλογάς, ἐπιτρέπει σὲ ὅλους, ἀναλόγως μὲ τὴ δύναμη ποὺ θὰ τοὺς δώση τὸ ἐκλογικὸν Σῶμα, νὰ προσφέφουν τὴν πεῖρα, τὶς ὑπηρεσίες, τὶς γνῶμες, τὶς ἱκανότητές τους. Οἱ συνάδελφοι, εἶναι ἄτομα ὑψηλῆς στάθμης καὶ γνώσεων. Μόνον χρειάζεται προσοχὴ σὲ δύο σημεῖα α) νὰ προσπαθήσουμε νὰ μὴν ἀναμιχθῆ ἡ πολιτικὴ στὸ Σύλλογο καὶ β) προσοχὴ στὰ πυροτεχνήματα.

Θὰ ἀναφερθῶ μόνο, σὲ δύο σημεῖα στὴν ὁμιλία μου.

Τὸ πρῶτο, εἶναι ἡ 15ετία τῶν γυναικῶν. Ἴσως εἶναι καινοτομία, καὶ πιθανὸν νὰ μὴν ἐνδιαφέρη ὅλες τὶς γυναῖκες, εἶναι ὅμως, πιὸ δίκαιο, πιὸ σωστό, καὶ εἶναι συνυφασμένο μὲ τὴν πραγματικότητα.

Ὡς γνωστόν, στὸ πρόσφατο παρελθόν, ἐφηρμόσθη ἡ 15ετία στὴν Ἀγροτικὴ Τράπεζα, πλὴν ὅμως, ἀπὸ θετικὴ πηγή, πληροφορήθηκα ὅτι εἶναι πάρα πολὺ μικρὸς ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ποὺ ἀπεχώρησαν τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τοῦτο διότι σὲ 15 χρόνια ἔχει βαθμὸ λογιστοῦ Α΄ καὶ τότε ἀρχίζει νὰ παίρνη λίγο ἱκανοποιητικὸ μισθό. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, τὰ παιδιά της εἶναι μεγάλα, πηγαίνουν σχολεῖο, στὸ Γυμνάσιο ἢ τοὐλάχιστον στὶς τελευταῖες τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ. Τότε, δὲν ἔχουν ἀπόλυτον ἀνάγκην τὴν φροντίδα τῆς μητέρας. Τὸ παιδὶ χρειάζεται πιὸ πολὺ τὴν μητέρα, ὅταν εἶναι μικρό. Τότε δηλαδὴ ποὺ ἡ μητέρα εἶναι στὸ γραφεῖο, καὶ πληρώνει μὲ τὸν μισθό της μιὰ ξένη γυναῖκα στὸ σπίτι.

Γι᾿ αὐτὸ προτείνω νὰ δύνανται οἱ μητέρες, ποὺ ἔχουν νήπια, νὰ λαμβάνουν ἄδεια, ἄνευ ἀποδοχῶν, ἕως 2 ἐτῶν, δι᾿ ἕκαστον τέκνον. Θὰ ὑπάρχουν καὶ ἀντιρρήσεις. Τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἂς τὸ διερευνήση.

Δεύτερον. Τὸ πυροτέχνημα. Μέσα σὲ λίγες γραμμὲς θὰ σᾶς δώσω τὴν εἰκόνα, σὲ ἕνα θέμα, ποὺ τώρα τελευταῖα, μερικοὶ ὄψιμοι συνδικαλισταὶ προσπαθοῦν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν. Εἶναι, κ. συνάδελφοι, ὁ πονοκέφαλος ποὺ δημιουργοῦν οἱ σωτῆρες τῶν μὴ πτυχιούχων. Οἱ ἀνακοινώσεις τους, ποὺ δὲν φέρουν τὸν τίτλο, ὅπως ἀρχικὰ ἦτο «Σύνδεσμος μὴ πτυχιούχων» ἀλλὰ «Σύνδεσμος Λογιστικῶν Ταμειακῶν κλπ.» γέμουν ἀνακριβειῶν, εἰρωνικῶν σχολίων καὶ καιροσκοπισμοῦ. Π.χ. «ἔφθασε τὸ μαχαῖρι στὸ κόκκαλο», «ἐμεῖς οἱ ἀγράμματοι καὶ ἀκαλλιέργητοι» κλπ.

Ἡ ὄξυνσις τῆς ὑποδαυλιζομένης διαμάχης, πολλὲς φορὲς σκοπίμως, θὰ ὁδηγήση, μοιραίως, εἰς διχασμὸν τοῦ προσωπικοῦ. Δηλαδή, μ᾿ αὐτὰ ποὺ φράφουν ἀπορῶ πῶς σκέπτονται. Ὁ τρόπος ποὺ παρουσιάζουν τὰ θέματα, δείχνει ὅτι πρέπει νὰ ντρέπεται κανεὶς ἐπειδὴ ἔχει πτυχίο. Καὶ ἀκοῦς στοὺς διαδρόμους εἰρωνικά: «Νὰ κι᾿ αὐτὸς ἔχει πτυχίο» ἢ «Πρόσεξε κι᾿ αὐτὸς εἶναι πτυχιοῦχος» ἢ «ὁ μεγάλος κίνδυνος εἶναι οἱ Πτυχιοῦχοι». Καὶ φαντασθῆτε μιὰ κατάσταση ἑνὸς ὑποκαταστήματος νὰ ἔχη 1 ἢ 2 πτυχιούχους. Οἱ ἄνθρωποι, πραγματικὰ θὰ αἰσθάνωνται κόμπλεξ.

Ὡς γνωστόν, ἀναφέρω διὰ τὴν ἱστορίαν, ὅτι ὁ Σύνδεσμος Τραπεζικῶν Ὑπαλλήλων, Πτυχιούχων Ἀνωτάτων Σχολῶν, εἰς τὸν ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι Γεν. Γραμματεύς, ἐδημιουργήθη ἐδῶ καὶ 14 χρόνια.

(Φωναί)

Καὶ τοῦτο, διότι ἔβλεπαν τὴν ἀδικίαν, ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς βάρος τους, σχετικῶς μὲ τοὺς Πτυχιούχους Ἀνωτάτων Σχολῶν, τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὸ Δημόσιον καὶ σὲ ἄλλους Ὀργανισμούς, ΔΕΗ, Ἑταιρία Ὑδάτων, ΟΤΕ κλπ., οἱ ὁποῖοι καὶ σήμερα ἀκόμη, τυγχάνουν περισσοτέρων εὐεργετημάτων.

Ἔτσι, τὸ ἔτος 1966, ἐγένετο ἡ πρώτη προώθησις τῶν πτυχιούχων, ἐκ 2 ἐτῶν, στὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, εἶχε καθιερωθεῖ καὶ τὸ 1971 δι᾿ ἀποφάσεως τοῦ Δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, καὶ εἰς διατραπεζικὸν ἐπίπεδον, ἐδόθη ἡ διετὴς προώθησις καὶ 5%, ἐπιστημονικὸν ἐπίδομα.

Καὶ εἰς τὰς δύο αὐτὰς περιπτώσεις, οὐδεὶς διεμαρτυρήθη, διότι πράγματι, ἀντιμετώπισαν μίαν πραγματικὴν κατάστασιν καὶ ἔβλεπαν τὴν ἀδικίαν, ποὺ ἐγένετο εἰς βάρος τῶν πτυχιούχων. Ὅταν τὸ 1975, ἐπετύχαμε τὴν αὔξησιν τοῦ ἐπιδόματος κατὰ 10%, τότε ξεσηκώθηκε ὁ Σύνδεσμος τῶν μὴ πτυχιούχων καίτοι δὲν ἔβλαπτε οὐδένα ἡ αὔξησις τοῦ ἐπιδόματος, καίτοι ὁ Σύνδεσμος τῶν μὴ Πτυχιούχων εἶχε δημιουργηθῆ πολὺ πρὶν ἀπὸ τὸ γεγονὸς αὐτό.

Καί τότε, ὅλοι μαζί, ἔβαλαν ἐναντίον τῶν Πτυχιούχων. Τότε ξύπνησε καὶ ὁ κ. Πίσκοπος, γιὰ νὰ προσβάλη τὴν Αβάθμιον ἀπόφασιν, Σ. νὰ παρευρεθῆ στὸ Δικαστήριο, καὶ μάλιστα, χωρὶς ἀπόφαση τοῦ Δ. γιὰ τὸ θέμα αὐτό.

Τὴν ἀπόφαση τὴν πῆρε ἐκ τῶν ὑστέρων διὰ ψήφων 4 ἔναντι 3 καὶ 4 ἀποχῶν.

Ἀλλὰ θὰ ἤθελα νὰ μᾶς πῆ μὲ ποιοὺς εἶναι ὁ κ. Πίσκοπος. Θὰ μᾶς πῆ μὲ ὅλους. Τότε, γιατὶ ὅταν εἶδε τὸν κίνδυνο, ὅτι μπορεῖ οἱ μὴ πτυχιοῦχοι νὰ ἀναλάβουν τὴν Προεδρία, ἐνεφανίσθη σὰν σωτῆρας τους; Εἶναι ὅμως;

Διότι, ὅπως γνωρίζω πολὺ καλά, ὅταν συνάδελφος Σύμβουλος, νομίζω ὁ κ. Μπαμίχας, τοῦ ἐζήτησε στὸ Δ.Σ. νὰ δημοσιευθοῦν σὲ φῦλλο τῆς Τραπεζιτικῆς, τὰ Πρακτικὰ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν μὴ Πτυχιούχων, οὗτος ἀντέδρασε μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ δημοσιευθοῦν.

Στὴν Τραπεζιτική, διάβασα:

«Κατὰ τὴν Γενικὴ Συνέλευση τῶν μὴ πτυχιούχων, ἐλέχθη ἀπὸ Συνάδελφον τῆς Τραπέζης τέως Ἀθηνῶν, «Ὅσοι θέλετε νὰ βοηθήσετε πρὸς αὐτὴν τὴν προσπάθειαν, πρέπει πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνση νὰ στραφῆτε μὲ ὅλες σας τὰς δυνάμεις. Πρέπει νὰ πάρουμε τὸν Σύλλογο, θὰ ἔλεγα τοὺς Συλλόγους».

Ἂς τοὺς πάρουν. Ἂν ἔκαναν τὸν Σύνδεσμό τους, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ πάρουν τὸν Σύλλογο, τὴν ἑπομένη τῶν ἀποτελεσμάτων, θὰ ἔχουμε ἐξελίξεις. Διάτι, γνωρίζετε, κύριοι συνάδελφοι, μὲ πόσην ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν καὶ μετριοπάθειαν προσπαθήσαμεν ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους διὰ συνεχῶν καὶ παντοειδῶν διαβημάτων, πρὸς συλλογικὰ ὄργανα τῶν ἐπὶ μέρους Τραπεζῶν καὶ πρὸς τὴν ΟΤΟΕ νὰ ἐπιτύχουμε τὴν υἱοθέτηση τοῦ δικαιοτάτου αἰτήματός μας, δηλαδὴ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐπιδόματος κατὰ 5%, δυστυχῶς, δὲν συναντήσαμε κατανόηση. Ἡ ἀγνόησις καὶ ἡ ἐχθρότης, ἦτο ἡ ἀπάντησις. Διότι, ἐὰν οἱ ἄνθρωποι διέθετον καὶ τὴν ἐλαχίστην ἐγερσιμότητα, θὰ εἶχαν ἐξαναστῆ, ἀπὸ τὸ εὐτελές, ἀπὸ τὸ γελοῖο ἐκεῖνο 5% τοῦ ἐπιδόματος, δηλαδὴ τῶν 275 δραχμῶν. Ἀλλὰ δὲν τὴν διέθετον. Καὶ ὄχι μόνον, αὐτό, ἀλλὰ τὴν στιγμή, ποὺ μία εἰδικὴ κατηγορία μισθωτῶν, ἡ ὁποία ἐμφανίζει εἰδικὰ προβλήματα, χρήζοντα εἰδικωτέρας ἀντιμετωπίσεως, καὶ ἐπιτυγχάνει ὀφέλη δι᾿ αὐτήν, ἐμφανίζονται ὡρισμένοι Σύλλογοι, μόνον 2, 3 τὸν ἀριθμόν, ἀπ᾿ ὅλες τὶς Τράπεζες, νὰ πηγαίνουν χέρι - χέρι μὲ τὸν Ἐργοδότη καὶ νὰ τορπιλίζουν τὰ ὀφέλη.

Γεννᾶται εὐλόγως τὸ ἐρώτημα: Ἐὰν ἐπὶ θέματος τοιαύτης ὑφῆς, ὡς τὸ ἐπίδομα, οἱ Σύλλογοι ἐπέδειξαν αὐτὴν τὴν στάση, τὶ δύναται νὰ ἀναμένουν οἱ Πτυχιοῦχοι; Οὐδὲν ἀπολύτως. Ἡ στάσις των αὐτή, κατακριθεῖσα δριμύτατα ἀπὸ τοὺς πλέον συνετοὺς καὶ ἐκ τῶν ἰδίων εἰς τοὺ σκόλπους, καθὼς καὶ ἀπὸ ἄλλους παράγοντας, ἐπετέλεσεν ὁρόσημον εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ κλάδου ἐξελίξεις. Κατὰ γενικὴν ἐκτίμησιν καὶ ὁμολογίαν, ἐπενέργησεν, ὡς καταλύτης ἐπιταχύνσεως τῶν ἤδη ἀρξαμένων εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν συνείδησιν τῶν πτυχιούχων,, διεργασιῶν περὶ τὸ κύριον πρόβλημα - ἐρώτημα: Μήπως, ὑπέστη, δηλαδή, ἡ στιγμή, τῆς ἄρσεως τῆς δικαιοδοσίας, ἐκπροσωπήσεως καὶ ρυθμίσεως τῶν θεμάτων των, ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω συλλογικὰ ὄργανα. Πράγματι, εἰς τὴν βάσιν συντελοῦνται εὐρύταται ζυμώσεις, διὰ τὰς διαρθρωτικὰς μεταβολὰς καὶ ἐξελίξεις, εἰς τνν συγκρότησιν τῶν Τραπεζικῶν Ὀργάνων τῶν Πτυχιούχων ἀπτόμεναι ἀκόμη καὶ τῆς μελλοντικῆς θέσεως, καὶ τοῦ ρόλου τοῦ Συνδέσμου μας, (τῶν Πτυχιούχων).

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ἐπικρατοῦντος ψυχολογικοῦ κλίματος, καὶ λοπῶν συνθηκῶν, εἶναι, ὡς νὰ εὑρίσκώμεθα εἰς θέσιν ἀμύνης. Ἀναλόγως τοῦ ἀποτέλεσματος τῶν ἐκλογῶν, θὰ ἀμυνθῶμεν ἢ θὰ ἐπιτεθῶμεν, διὰ τῶν δικαίων καὶ νομίμων μέσων, ποὺ παρέχει ἡ ἔννομος τάξις.

Γιαννακόπουλος ἀπὸ κάτω: Αὐτὰ κ. Λιακόπουλε, νὰ τὰ πεῖτε στὸν Σύνδεσμον τῶν Πτυχιούχων ὄχι ἐδῶ μέσα.

(Φασαρία)

Κε Γιαννακόπουλε νὰ ἔρθετε νὰ τὰ πῆτε ἐδῶ. Ἐκπροσωποῦμε 1500 συναδέλφους, καὶ δὲν μπορεῖτε, Κε συνάδελφε, ἐσεῖς νὰ μὲ ἐμποδίσετε νὰ μιλήσω. Ἀφῆστε με νὰ τελειώσω καὶ ἐλᾶτε νὰ τὰ πῆτε ἀπὸ τὴν ἕδρα.

Ἡ βασικὴ θέσις μας, εἶναι τὸ ἀπότερον συμφέρον τοῦ προσωπικοῦ, τοῦ ὁποίου παράγων εἶναι ἡ ἑνότης, ἐνῶ τὰ κοινὰ συμφέροντα εἶναι ἀσυγκρίτως ὑπέρτατα τῶν διαφορῶν.

(Φωναὶ)

Ἡ διάσπασις τῶν δυνάμεων τοῦ Προσωπικοῦ, ἐξυπηρετεῖ, βασικά, τὸν Ἐργοδότη. Θὰ ὑπάρξη ὅμως, διάσπασις; Καὶ πῶς ἐννοεῖται αὐτή; Στὰ γενικὰ θέματα ποὺ θὰ ἀφοροῦν ὅλους τοὺς ἐργαζομένους, στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα θὰ ἐμφανιστοῦν διασπασταί; Μέχρι σήμερα, ὑπάρχει ἑνότης στὸ προσωπικό.

Σὲ ἕνα θέμα, ὅπως τὸ Ἀσφαλιστικό, ὅλοι μαζί, σὰν ἕνας ἄνθρωπος, ἀντιμετώπισαν μὲ θάρρος καὶ ψυχραιμία τὴν καταπάτηση....

(Φωναὶ - Διαμαρτυρίαι)

Τὸ ξέρω κ. συνάδελφοι εἶστε μεγαλύτερος ἀριθμὸς καὶ μπορεῖτε νὰ κάνετε, ὁπωσδήποτε, μεγαλύτερο σαματᾶ. Κε Πρόεδρε σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ διασφαλίσετε. Δὲν ἔχω κάνει οὔτε 5 λεπτά. Ἀφῆστε νὰ τελειώσω, καὶ ἂν στὸ τέλος ἡ ὁμιλία μου δὲν σᾶς ἀρέση, ἐλᾶτε νὰ μὲ κατακρίνετε. Ἐγὼ δὲν διέκοψα κανέναν, νομίζω. Ὀφείλετε σεβασμό. Δὲν εἶμαι ἐκτὸς θέματος. Μίλησαν γιὰ Πτυχιούχους καὶ μὴ Πτυχιούχους καὶ ὀφείλω νὰ ὑπερασπίσω τὴ θέση μας.

Συνάδελφοι: Ὁ Σύνδεσμος τῶν μὴ πτυχιούχων ἀναφέρει: Ψηφῖστε τοὺς μὴ πτυχιούχους τοῦ συνδιασμοῦ μας. Ἐὰν πράγματι ἔκαναν ἀγῶνα ἀληθινὰ ἔντιμο καὶ ἐνδιαφέροντα γιὰ τὰ ζητήματά σας θὰ ἔλεγαν.

Ψηφῖστε τοὺς πιὸ ἱκανοὺς ὅλων τῶν συνδιασμῶν.

Σήμερα ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν συναδέλφων, ἐνεργοποιουμένη θὰ ἀπομονώση τοὺς αὐτόκλητους προστᾶτες της, τοὺς αὐτόκλητους ὑπερασπιστὲς τῶν αἰτημάτων, τοὺς παρατρεχάμενους στοὺς διαδρόμους ἀργόσχολους ἀρχηγίσκους.

ΣΗΜΕΡΑ πλαισιῶστε ὅλους τοὺς συνδιασμοὺς διαλέγοντας τοὺς ἱκανότερους ὅποιοι καὶ ἂν εἶναι γιὰ νὰ βγάλουμε τὸν σύλλογο ἀπὸ τὴν ἀφάνεια γιὰ νὰ ἐμποδίσουμε νὰ περιπέση στὸ τέλμα τῶν κομματικῶν μηχανισμῶν καὶ στὰ χέρια ἐκείνων οἱ ὁποῖοι θέλουν τὴν ἅμαξαν ἔμπροσθεν τῶν ἵππων.

Σήμερα θέλουμε νὰ κάνουμε τὸν Σύλλογο ἕνα ζωντανὸ δημοκρατικὸ κύτταρο ποὺ νὰ ἐκφράζη ὅλα τὰ γενικὰ καὶ εἰδικὰ συμφέροντα τῶν συνοδέλφων.

ΣΗΜΕΡΑ θέλουμε νὰ συνεργαστοῦμε μὲ τοὺς ἀδελφοὺς ἐπαγγελματικοὺ συλλόγους τῆς Ρραπέζης μας γιὰ κοινὴ τακτικὴ ἀπέναντι στὴν Διοίκηση.

Σήμερα πρέπει νὰ ἀγωνιστοῦμε γιὰ νὰ κερδίσουμε αὐτὰ ποὺ χάσαμε ἢ πρόκειται νὰ χάσουμε.

Σήμερα θέλουμε νὰ ἀγωνιστοῦμε γιὰ τὴν χρηστὴ καὶ ἔντιμο Διοίκηση τοῦ Συλλόγου, γιὰ τὴν προάσπιση τοῦ Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος.

Γι᾿ αὐτὸ καὶ καταδικάζουμε ἀνεποφύλακτα ὅσους ἐξ ἐπαγγέλματος συνδικαλιστὲς θέλουν νὰ κάνουν τὸν Σύλλογο «κομισσαριάτο κομματικῶν ἐπιδιώξεων, ὅσων νοθεύουν σήμερα τὸν ἔντιμο ἀγῶνα μὲ τὴν κομματικὴ σκοπιμότητα καὶ ἐξυπηρέτηση, ὅσων πιστεύουν ὅτι οἱ ἀγῶνες εἶναι εἰσητήρια γιὰ νὰ ἀνέλθουν στὴν Τραπεζικὴ Ἱεραρχία καὶ γιὰ ἐκβιαστικὴ μεθόθευση ὑπαγωγῆς τοῦ Συλλόγου στὶς πολύχρωμε κομματικὲς παντιέρες.

Καταδικάζουμε ἀκόμπη ὅσους ἐπιθυμοῦν νὰ πάρουν τὴν Διοίκηση τοῦ Συλλόγου ἐκμεταλλευόμενοι ἁπλῶς καὶ μόνον τὴν κατοχὴν ἢ μὴ πτυχίου Ἀνωτότης Σχολῆς. Διότι μόνον ζημίαν θὰ ἐπιφέρουν στὸ προσωπικὸν καὶ εἰδικώτερα στοὺ μὴ πτυχιούχους.

Ὁ Ἐκλογικὸς Νόμος βοηθᾶ τὴ διαίρεσι τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἡ διαίρεσις βοηθᾶ τὸν Ἐργοδότη

Ἡ ὁμιλία τοῦ συν. ΑΛ. ΡΩΣΣΕΤΗ

κ. Α. Ρωσσέτης: Κύριοι συνάδελφοι, ἡ ὥρα εἶναι πάρα πολὺ περασμένη, καὶ δὲν πρόκειται νὰ ὁμιλήσω. Ἁπλῶς θὰ ἀπασχολήσω τὸ Σῶμα γιὰ τρία λεπτά. Χαίρομαι βεβαίως ποὺ ὁμιλῶ στοὺς ἀνθεκτικούς, ἐκείνους ποὺ μεῖναν μέχρι τὸ τέλος, καὶ πολὺ περισσότερο διότι κατὰ τὸ πλεῖστον ὁμιλῶ στοὺς ὀπαδοὺς τῆς Δημοκρατικῆς Συνδικαλιστικῆς Συνεργασίας.

Ἀπὸ τὸ βῆμα τοῦτο ἐκφράσθηκαν πάρα πολλὲς εὐχές, καὶ ἀγάπη γιὰ τοὺς συναδέλφους ποὺ λεῖπαν τὰ χρόνια τῆς ἑπταετίας καὶ ξαναγύρισαν. Ἐγὼ μὲ τὴν σειρά μου τοὺς χειροκροτῶ καὶ τοὺς καλωσορίζω, πλὴν ὅμως ἡ ἀγάπη ἡ ὁποία ἐξεφράσθη ἀπόψε ἀπὸ τοὺς προλαλήσαντας, ἐξεφράσθη πολὺ ἀργά. Ἔπρεπε νὰ εἶχε ἐκφρασθῆ λίγο ἐνωρίτερα.

Διὰ τὸν λαλίστατον καὶ συμπαθέστατον σῦνάδελφον Χαρίτο, ὁ ὁποῖος χειρίζεται τὸν λόγον τόσο ὡραῖα καὶ πάντα τὸν ἀκούω μὲ μεγάλη προσοχή, ἀλλὰ ἐπειδὴ πάντα θὰ ἀσχοληθῆ μὲ μένα, ἀσχολοῦμαι καὶ ἐγὼ μὲ ἐκεῖνον.

Συνάδελφε Χαρίτο, ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Θεσσαλονίκης δὲν σᾶς ἠρώτησα γιατὶ δὲν κατέρχεσθε στὰς ἐκλογάς, διότι αὐτὸ τὸ ἐγνώριζον καλύτερον καὶ ἀπὸ ἐσᾶς, ὅσο καὶ ὁ κ. Θεοφανόπουλος ὁ ἀρχηγός σας. Ἁπλῶς τότε ἀπηύθυνα τὸ ἐρώτημα, πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Συνδυασμῶν, πρὸς τὸν ἐκλεκτὸν φίλον κ. Θεοφανόπουλον καὶ πρὸς τὸν ἐκλεκτὸν φίλον κ. Γιαννακόπουλον, οἱ ὁποῖοι δὲν παρίσταντο εἰς τὴν συγκέντρωσιν ἐκείνην τῆς Θεσσαλονίκης, εἰς ποίαν πόλη τῆς Ἑλλάδος, θέλουν νὰ συναντηθοῦμε, διὰ νὰ ὁμιλήσωμε ὅλοι μαζί.

Βεβαίως, κάνατε μνείαν καὶ εἴπατε ὅτι γνώριζα καλά, τὸ ὅτι ἡ Ἀσφάλεια σᾶς εἶχε ἀπαγορεύσει νὰ κατέβητε στὶς ἐκλογές. Μὰ κύριε Χαρίτο, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, ἤρθατε εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Συλλόγου τρίς, ὅτε ἤμην Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου καὶ μαζὶ μὲ ἐσᾶς ἐπεσκέφθημεν τὸν κ. Ματζαβᾶ, Ἀστυνόμον...

κ. ΧΑΡΙΤΟΣ: Ὁμιλεῖ μακρὰν τοῦ μικροφώνου μὴ ἀκουόμενος.

κ. Α. ΡΩΣΣΕΤΗΣ: Ὄχι κάνετε μεγάλο λάθος, καὶ σᾶς ἐπιστρέφω τὴν ὕβριν. Ἐὰν θέλετε νὰ προχωρήσω εἰς λεπτομερείας, νὰ προχωρήσω. Σᾶς παρακαλῶ κρατῆστε τοὺς χαρακτηρισμοὺς γιὰ τὸν ἑαυτόν σας σᾶς ταιριάζουν καλύτερα. Ἐὰν θέλετε νὰ προχωρήσω περισσότερον, σᾶς ὑπενθυμίζω, κύριε Χαρίτο, ὅτι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου Τάκη Θεοφανόπουλου, προπαραμονὲς τῶν ἐκλογῶν, ἢ κάνω λάθος καὶ ἐδῶ, συνεζητήσαμε τὸ θέμα τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ συναδέλφου Χαρίτου. Ἐξ ἐσφαλμένης ἐκφράσεως κύριε Χαρίτο, εἶπα ὅτι ἐσεῖς καὶ ἐγὼ ἐπεσκέφθημεν τὸν κ. Ματζαβᾶ.

Ἀλλά, ὁ κ. Χαρίτος, εἶχε παρακαλέσει τότε καὶ εἶχε πεῖ, νὰ μεσολαβήση ὁ Σύλλογος, γιὰ ποῖον λόγον δὲν τοῦ ἐπέτρεπαν νὰ κατέβη στὰς ἐκλογάς. Καὶ πράγματι μετέβημεν, καὶ παρακαλῶ πολὺ νὰ μὲ διαψεύσετε, ἂν λέω ψέμματα, ἢ ἐσεῖς ἢ ὁ κ. Θεοφανόπουλος. Καὶ σᾶς ἐδόθη ἡ ἄδεια νὰ κατέβετε εἰς τὰς ἐκλογάς.

Ἤρθατε εἰς τὸ γραφεῖον μου καὶ τηλεφωνήσαμε καὶ σᾶς ἐδόθη ἡ ἄδεια νὰ κατέβετε εἰς τὰς ἐκλογάς. Καὶ παρ᾿ ὅλα αὐτὰ δὲν κατεβήκατε, καὶ σήμερα ζητᾶτε εὐθῦνες καὶ λέτε ὅτι ἐγνώριζα διατὶ δὲν κατεβήκατε. Καὶ ἐγὼ δὲν γνωρίζω διατὶ δὲν κατεβήκατε, ἐμένα μὲ παρακαλέσατε ὡς Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συλλόγου, νὰ μεταβῶ καὶ νὰ ζητήσω τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους δὲν σᾶς ἐπιτρέπουν τὴν κάθοδον εἰς τὰς ἐκλογάς. Εἰς τηλεφωνικὴν μου ἐπικοινωνίαν, μοῦ εἶπαν ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ μὴν κατέβη ὁ κ. Χαρίτος στὶς ἐκλογές, καὶ σᾶς τὸ ἀνεκοίνωσα, καὶ μάιλστα ἐνθυμοῦμαι καλῶς, ὅτι τὴν ἑπομένην ἤρθατε καὶ μοῦ εἴπατε εὐχαριστῶ γιὰ τὸ συναδελφικὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον ποὺ ἐδείξες ὡς Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου. Ταῦτα, ὡς πρὸς τὸ προλεχθὲν ὑφ᾿ ὑμῶν, ὅτι ἐγνώριζα τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους δὲν κατεβήκατε.

κ. ΧΑΡΙΤΟΣ: Ὁμιλεῖ μακρὰν τοῦ μικροφώνου μὴ ἀκουόμενος.

κ. Α. ΡΩΣΣΕΤΗΣ: Ὅταν τελειώσω, κύριε συνάδελφε. Ὅ,τι πιστεύω τὸ λέω, καὶ ὅ,τι ξέρω τὸ λέω καὶ δὲν φοβοῦμαι.

κ. ΧΑΡΙΤΟΣ: Θὰ σὲ κάνω...

κ. Α. ΡΩΣΣΕΤΗΣ: Φωνάξτε το «θὰ σὲ κάνω». Συνηθίζετε νὰ τὸ λέτε πάντοτε εἰς τοὺς συναδέλφους καὶ νὰ τοὺς ἀπειλεῖται.

(Διαλογικαὶ συζητήσεις)

κ. Π. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας, σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἐδόθη ἄδεια εἰς τὸν κ. Χαρίτον, νὰ συνδικαλισθῆ, μὲ τὴν διαφορὰν μετὰ τετραήμερον ποὺ εἶχαν κατέβη τὰ ψηφοδέλτια. Οἱ λόγοι δὲ οἱ ὁποῖοι ἀνεκοινώθησαν, ἦσαν ὅτι ἐπειδὴ ὁ κ. Χαρίτος, εἶχε παρακολουθήσει τὴν κηδεῖαν τοῦ Σεφέρη, ἐκρίνετο ὡς ἐπικίνδυνος.

κ. Α. ΡΩΣΣΕΤΗΣ: Τοὺς λόγους αὐτοὺς θὰ τοὺς ξέρετε ἐσεῖς, ἐγὼ δὲν τοὺς γνωρίζω. Ἂν ἐξετέθησαν εἰς τὸν ἴδιον τὸν κ. Χαρίτον, ἀκόμη καλύτερα.

Παρηκολούθησα μὲ μεγάλην προσοχή, τὸ μάθημα δημοκρατικότητος ποὺ μᾶς ἔδωσε ὁ κ. Διλιντᾶς καὶ τὸν εὐχαριστῶ γι᾿ αὐτό. Ἀλλὰ ὁ κ. Διλιντᾶς, ἀνέφερε ὅτι ὅσοι συνδικαλίσθηκαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς 7ετίας, ἐχρειάζοντο χαρτιὰ ἀπὸ τὴν Γενικὴν Ἀσφάλεια. Μὰ συνάδελφε Διλιντᾶ, οἱ ἐκλεκτοὶ συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι συμπεριλαμβάνονται σήμερα εἰς τὸ ψηφοδέλτιό σας, καὶ κατῆλθαν εἰς τὰς ἐκλογὰς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς 7ετίας, πῆραν βούλα ἀπὸ τὴν Γεν. Ἀσφάλεια; Παραμένει ἕνα ἐρώτημα, ἂν θέλετε τὸ ἀπαντᾶτε. Ἂν θέλετε ἀκόμη ἀπαντᾶτε στὸ ἐρώτημα ποὺ ὑπάρχει γιὰ τὴν ἐπαναπρόσληψί σας στὴν Τράπεζα ἐπὶ Δικτατορίας καὶ τὴ σιωπή σας στὶς περασμένες ἐκλογές. Γιατὶ εἶναι εὔκολο νὰ μιλᾶμε ὅταν ὅλα εἶναι εὔκολα. Στὶς δυσκολίες ὅμως φαίνονται οἱ ἐνδιαφερόμενοι πραγματικὰ γιὰ τὸ Προσωπικό, οἱ ἀγωνιστὲς ὅπως θὰ λέγατε ἐσεῖς.

Ὁ συνάδελφος Δημητρόπουλος, ἐκλεκτὸς καθ᾿ ὅλα, εἰς τὴν περασμένην του ὁμιλία κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευση, ὡμίλησε περὶ διασπάσεως. Ὅτι εἶναι διασπαστικὸ νὰ δημιουργοῦνται πολλὲς τάξεις συναδέλφων. Δὲν ὑπεισέρχομαι εἰς τὸ θέμα, αὐτὴν τὴν στιγμήν, πτυχιούχων καὶ μὴ πτυχιούχων, γιατὶ ἔχει ἐξαντληθῆ, καὶ θὰ ἦταν κουραστικὸ νὰ προσθέσω καὶ τίποτε ἄλλο, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἡ δημιουργία μιᾶς τάξεως ἀποτελεῖ διάσπασιν. Θὰ μποροῦσε νὰ ὑπάρξη κάποιο ἐπίπεδο συνεννοησεως, καὶ νὰ εὑρεθῆ μία φόρμουλα, οὕτως ὥστε νὰ μὴν ἐμφανίζεται σήμερα τὸ Προσωπικὸν τόσο διασπασμένο, ὅσο ἐμφανίζεται.

Ἐν τέλει κύριοι συνάδελφοι, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἤθελα νὰ τονίσω, εἶναι τοῦτο. Ἀπὸ ὅλους τοὺς ὁμιλητάς, τοὺς ὁποίους ἀκούσαμε, οὐδεὶς εἶδα νὰ θέση ἐπαγγελματικά, πλὴν των μεμονωμένων περιπτώσεων τῆς Διμοκρατικῆς Συνδικαλιστικῆς συνεργασίας, ἀλλὰ ἐπὶ εἰδικῶν θεμάτων. Τί σημαίνει τοῦτο; Ὅτι δὲν ὑπάρχουν θέματα; Ἢ ὑπῆρχαν θέματα καὶ ἐπελύθησαν;

Τοῦτο τὸ ἐρώτημα ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν καὶ ἀναμένεται μιὰ κάποια ἀπάντησις εἰς τὴν σκέψιν σας, καὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις σας.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἰς τὸ ὁποῖον μετεῖχα, παρ᾿ ὅλες τὶς ἀντιξοότητες ἢ ἀντιθέσεις, αἱ ὁποῖαι ὑπῆρχαν, ὀφείλω νὰ ἀναγνωρίσω ὅτι ἀπέδωσε ἔργον. Ἔργον πρὸς τοὺς συναδέλφους. Βεβαίως κάθε ἕνα μέλος τοῦ Δ.Σ., ἐπιμερίζεται αὐτὸ ποὺ τοῦ ἀνήκει, ἀπὸ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον προσέφερεν, καὶ ἐσεῖς θὰ κρίνετε, ἂν πράγματι ἐδόθη ἔργον.

Καὶ σὲ ἕνα ἄλλο σημεῖο, ἤθελα νὰ σταθῶ. Ἀπεδόθη μομφὴ στὴν συνεργασία μὲ τὴν χούντα. Ἐπιμένω ὅμως καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, καὶ ἐπαναλαμβάνω γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, ὅτι ἡ συνεργασία μὲ τὴν χούντα, ὑπῆρξε ἐποικοδομητικὴ γιὰ τὰ συμφέροντα τῶν συναδέλφων.

κ. ΜΥΛΩΝΑΣ: Εἶναι τρομερὸ αὐτό...

κ. Α. ΡΩΣΣΕΤΗΣ: Γιατὶ εἶναι τρομερό; Ἐὰν συνάδελφε Μυλωνᾶ κακίζετε σήμερα τὴν παρουσίαν τὴν ἰδικήν μου εἰς μίαν δεξίωσιν, ἢ εἰς μίαν ἐπαφὴν μὲ τὸν Λαδᾶ, ἡ ἐπαφὴ αὐτὴ δὲν ἐγένετο γιὰ κανέναν ἄλλον λόγον, ἀλλὰ γιὰ νὰ ζητηθῆ ἡ ἐπίλυσις αἰτημάτων μας.

Μὲ ποῖον θέλατε συνάδελφε Μυλωνᾶ νὰ ὑπάρξη συνεργασία, ὅταν Ὑπουργὸς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἦταν ὁ Λαδᾶς; Καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει, γιατὶ δεχόσασταν τὰ ἐπιτεύγματά μας;

κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ὁ κ. Ρωσσέτης ἐπὶ προσωπικοῦ θέματος ἔχει τὸν λόγον.

κ. Α. ΡΩΣΣΕΤΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ἀφοῦ παρακαλέσω προηγουμένως τοὺς συναδέλφους οἱ ὁποῖοι ἐξεμάνισαν φωνάζοντας ἔξω κλπ. νὰ ἡσυχάσουν, θέλω νὰ τοὺς τονίσω ὅτι αὐτὸ εἶναι δικαίωμα τῆς Συνελεύσεως καὶ μποροῦν νὰ τὸ κάνουν. Ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὸ μέσον, ποὺ ἄκουσα τὶς περισσότερες φωνές, βλέπω πολλοὺς νεωτέρους συναδέλφους, θὰ παρακαλέσω πάρα πολύ, ἂς ἔχουν τὴν ὑπομονὴν νὰ ἀκούσουν καὶ τὴν ἀντίπερα ὄχθη καὶ ἐν συνεχείᾳ ἂς προβοῦν εἰς ἐκδηλώσεις. Ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου εἶναι γνώρισμα τῆς ἀληθοῦς Δημοκρατίας.

Ἐκτὸς αὐτοῦ, ὅλο αὐτὸ τὸ δημοκρατικό σας συναίσθημα, τὸ ὁποῖον εἶναι καθ᾿ ὅλα σεβαστό, τόσο καιρὸ δὲν τὸ εἴχαμε ἐκφράσει. Μὴν τὸ ἐκφράζετε ἀπόψε μὲ μιὰ μόνη φορά. Ἡμεῖς κύριοι συνάδελφοι, μὲ τὸ ἴδιο θάρρος ποὺ ἐκφραζόμαστε τότε, ἐκφραζόμαστε καὶ σήμερα.

Ἤθελα νὰ παρακαλέσω τοῦτο, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν καθ᾿ ὅλα ἀγαπητὸν καὶ φίλον Γενικὸν Γραμματέα τῆς Ὁμοσπονδίας, καὶ συνάδελφον Τάκη Θεοφανόπουλο, ὁ ὁποῖος ἀνέγνωσε μετὰ μεγίστης παραστατικότητος, τὸ περιοδικὸν ΤΟΜΕΣ τῆς Ἑλληνικῆς Λέσχης. Ναὶ Κύριε Θεοφανόπουλε, ἐγὼ προσωπικῶς δὲν ἠρνήθην οὐδέποτε τὴν παρουσίαν μου εἰς τὰς δεξιώσεις καὶ τὰς Χοροεσπερίδας τῆς Ἑλληνικῆς Λέσχης.

Διερωτηθήκατε ὅμως ποτέ, καὶ ἂν δὲν διερωτηθήκατε ἐσεῖς, γιατὶ γνωρίζετε, διερωτήθηκαν ποτὲ οἱ συνάδελφοι, ἐὰν οἱ ἐνέργειες αὐτὲς ἐγένοντο γιὰ τὴν προώθησιν τῶν συμφερόντων των ἢ ὄχι...

(Φωναὶ — Φασαρία)

κ. Α. ΡΩΣΣΕΤΗΣ: Περιμένω τὴν ἀπάντηση ἀπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Ὁμοσπονδίας, κι᾿ ὄχι ἀπὸ τοὺς συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι μὲ τὸν ἴδιο ἐνθουσιασμόν, ποὺ ἀπόψε μέμφονται, ἐχειροκρότουν τὸν Ἀδαμάντιον Ἀνδρουτσόπουλον, ὅταν τοὺς ἔδιδε τὴν ἐξομοίωσιν λόγῳ τῆς γνωριμίας μου μὲ τὸν Παῦλο Μανωλόπουλο. Ἐρωτῶ νὰ μοῦ ἀπαντήσετε ἐσεῖς, ἂν αὐτὰ ἐγένοντο διὰ τοὺς συναδέλφους, ἢ διὰ προσωπικὰ ὀφέλη, καὶ ποῖα εἶναι τὰ προσωπικὰ ὀφέλη τοῦ ὑποφαινομένου ὅταν ἐπὶ 15 χρόνια, στὴν Τράπεζα, Λαγιστὴς Α΄ παραμένει βοηθὸς ὑπηρεσίας στὴν Δ)νσιν Βιομηχανικῶν Χορηγήσεων.

Σᾶς ἐρωτῶ συνάδελφε Θεοφανόπουλε, νὰ μοῦ πῆτε, ἐὰν ἐκ συμφέροντος προσωπικοῦ ἢ ἐξ ἀγαθῆς συνειδήσεως γιὰ τὰ συμφέροντα τῶν συναδέλφων, ἐγένοντο αἱ ἐνέργειαι αὐταί.

Ἀλλὰ πλὴν τούτου, ὅμως σεῖς, ὁ ὁποῖος σήμερα μὲ τόση εὐκολία ξέρετε νὰ κατηγορεῖτε, διότι ἐγὼ δυστυχῶς φέρω τὸν σταυρὸν τοῦ μαρτυρίου, σεῖς τὸν μανδύα τοῦ δημοκράτου, πέστε μου: Γνωρίζετε αὐτὸ τὸ κείμενο ποὺ θὰ διαβάσω;

Πρακτικὸν ὑπ᾿ ἀριθ. 10 συνεδριάσεως Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τῆς Ἑλλάδος...

«Συνελθόντες τὴν 7ην Μαΐου 1968 ὥραν 2.4Β΄ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου 86 γραφεῖον τοῦ Συλλόγου. Παρόντες, Ἀδαμάντιος Ὀθωναῖος, Εὐστράτιος Μῖχος, Μαυρομιχάλη Λυκούδη, Παναγιώτης Θεοφανόπουλος, Χαρίτος, Καλέκης, Παπαλόης, Μπέρκας, Παππᾶς, Γεροντάκη, Χατζηπαύλου.

»Διαπιστωθείσης ἀπαρτίας ἄρχεται ἡ Συνεδρίασις. Ὁ Συνάδελφος Γραμματεὺς (εἶστε ἐσεῖς συνάδελφε Θεοφανόπουλε) λαμβάνων τὸν λόγον προβαίνει εἰς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. ἐπὶ τρεχούσης φύσεως ζητημάτων καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν συνάντησιν τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁ Πρόεδρος μεετα τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου κ. Παπαδημητρακοπούλου μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς διοργανσώεως ἑορταστικῆς ἐκδηλώσεως εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἐπετείῳ τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου...

(Ἔντοναι ἀντιδράσεις, φωναὶ)

κ. Α. ΡΩΣΣΕΤΗΣ: Καὶ τὴν 14ην Μαΐου, φεύγει ἔγγραφον πρὸς τὴν Ὑποδιεύθυνσιν τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ἔχον οὕτω:

«Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι διὰ τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν 17ην τ.μ. καὶ ὥραν 18ην ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς τὸ Θέατρον ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ, οἱ Σύλλογοί μας ὥρισαν συγκέντρωσιν πρὸς τὸν σκοπὸν δημοσίας συζητήσεως ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ νέου Συντάγματος...».

Τὰ ἔγγραφα κατατίθενται εἰς τὴν Γραμματεῖαν καὶ φέρουν τὴν ὑπογραφὴν τὸ μὲν πρῶτον καὶ τὴν ἰδική σας, τὸ δὲ δεύτερο τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου μας κ. Ὀθωναίου.

Κύριε Θεοφανόπουλε, ἂν δι᾿ ἐμὲ ἀπετέλεσε ἔγκλημα ἡ παρουσία μου εἰς τὴν χοροεσπερίδα τῆς Ἑλληνικῆς Λέσχης, τότε ἂς μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ μὴν πῶ τί ἀποτελοῦν δι᾿ ὑμᾶς αἱ προαναφερθεῖσαι ἐνέργειαί σας.

Δὲν θέλω νὰ προχωρήσω αὐτὴν τὴν στιγμήν, κύριοι συνάδελφοι, διότι τὸ θέμα εἶναι καθαρῶς προσωπικόν. Ὅταν θὰ ὁμιλήσω εἰς τὴν σειράν μου, θὰ μπορέσω νὰ συνεχίσω. Εὐχαριστῶ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

Αἱ ὁμιλίαι τῶν συναδέλφων κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν

Ἡ ὁμιλία τοῦ συν. Δ. ΧΑΡΙΤΟΥ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛ.)

χνικὰ ρητορικὰ σχήματα!!». Ἡ φράση ἀνήκει στὸν συνάδελφο Ρωσέτη, καὶ τὴν εἶπε σὲ ὁμιλία του στὸ Κεντρικὸ τῆς Θεσ)νίκης. «Ἀλλά, ἔλεγε, τὴν οὐρά του τὴν βγάζει ἀπ' ἔξω», δηλαδὴ ὅτι ἀποφεύγω νὰ ἀναμιχθῶ ἐνεργά. Καὶ γνώριζε, πάρα πολὺ καλά, ὅτι ἡ ὑποδ)σις Ἀσφαλείας ἐκλεκτικὰ μὲ εἶχε ἐξαιρέσει, ἤδη.

Καὶ νομίζω, ὅτι εἶναι, τώρα ἀκόμη, μόλις στὸ Βόλο, πάλι προκαλούμενος, εἶπα ὅτι, ἡ Ἀσφάλεια δὲν μ' ἀφήνει νὰ συνδικαλιστῶ. Συνάδελφος τοῦ κατ)τος ἔσπευσε ἐκείνη τὴ στιγμὴ νὰ «ἐνημερώση» ἀμέσως τὸ Δ.Σ. Καὶ τὴν ἄλλη μέρα ἐπῆρα τὴν ἀπάντηση, μὲ θερμὴ χειραψία τοῦ συναδέλφου Μπαμίχα: «Μπράβο, μοῦ εἶπε, εἶσαι παλληκάρι». Ὅλ' αὐτὰ καὶ πάρα πολλὰ ἄλλα θὰ μᾶς ἔδιναν μιὰ συναισθηματική, εὐχάριστη βραδυά, ἂν δὲν ἔδειχνε 12 παρὰ 25' τὸ ρολόϊ. Καὶ ὑπάρχουν ἄλλοι 25 ὁμιλητές.

Ὁ συνάδελφος Γιαννακόπουλος ὁ συνάδελφος Πίσκοπος καὶ οἱ συνάδελφοι, ποὺ τοὺς ἀκολούθησαν στὸ Δ.Σ. δὲν ἦταν οὔτε καλοί, οὔτε κακοὶ συνδικαλιστές. Ἦτανε, τὸ φυσικὸ ἀποτέλεσμα, μιᾶς ἱστορικῆς συγκαιρίας. Ἐξέφρασαν μιὰν ἐποχή, ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ ἐκφρασθῆ μὲ κανέναν ἄλλο τρόπο, καὶ ἀπὸ ἄλλους ἀνθρώπους. Ἂν αὐτὸ ἦταν δυνατὸ θὰ εἶχε ἐπιτευχθεῖ, καὶ θὰ εἶχε ἐκφρασθεῖ ἀπὸ ἄλλους ἀνθρώπους. Οἱ ἀρχαιρεσίες τοῦ 1973 εἶναι ἡ ἀπόδειξη.

κ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ὁμιλεῖ μακρὰν τοῦ μικροφώνου μὴ ἀκουόμενος.

κ. Δ. ΧΑΡΙΤΟΣ: Τελειώσατε κ. Γιαννακόπουλε; Μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ συνεχίσω; Εὐχαριστῶ. Ἐπαναλαμβάνω, τὸ νὰ γυρίσουμε πίσω, στὴν κατατριμμένη ἐπαγγελματικὴ συνδικαλιστικὴ γλώσσα, ὄχι ὅτι ἐδῶ στὴν Τράπεζα βρισκόμαστε γιὰ νὰ θεραπεύσουμε μεταφυσικές μας ἀνάγκες, τὸ βιοποριστικό μας προστατεύουμε καὶ ὅσοι ἔχουνε καὶ «δεύτερες» σχέσεις ἢ συμφέροντα σὲ «δεύτερο» ἐπίπεδο, ἔξω ἀπὸ τὴν Τράπεζα, τὸ βάρος δικό τους. Τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι τούτη τὴ στιγμὴ πιά. Σὲ μᾶς ποὺ ἀξιωθήκαμε νὰ «ζήσουμε» αὐτὰ τὰ χρόνια, νὰ ἐπιβιώσουμε καὶ νὰ ξαναβρεθοῦμε ἐδῶ καὶ σὲ σᾶς ποὺ ἡ 21η τοῦ Ἀπρίλη τοῦ '67 σᾶς βρῆκε, ἐνδεχομένως, ἀνήλικους, δὲν πρέπει νὰ παγιδευθῆτε, ἀπὸ τὸ «ἐπὶ μέρους», ὅταν καραδοκεῖ «τὸ ὅλο». Καὶ τὸ ὅλο εἶναι ἡ ἐθνική μας ἀνεξαρτησία, ἡ λαϊκή μας κυριαρχία καὶ ἡ ἐπαγγελματική μας ἐπιβίωση.

Δὲν μπορεῖ τὸ «ἐπὶ μέρους», ποὺ δὲν εἶναι παρὰ μιὰ ἀνατομία, νεκροῦ, ὄχι ἀνατομία ζωντανοῦ, νὰ ἀποτελέση τὸ ἐνδιαφέρον μας ἀπὸ δῶ καὶ πέρα. Ὅ,τι κάναν, καλῶς ἢ κακῶς καμωμένο, χάρισμά τους. Ἀνήκουν στὴν ἱστορία. Καὶ ἂν μὲν εἶναι ζωντανοί, δηλ. ἂν πρόσφεραν ἔργο ζωντανό, ἡ ἱστορία θὰ τοὺς δικαιώση καὶ ἀκόμη στὴ συνέχεια, ἂν εἶναι νεκροί, δηλ. ἂν τὸ ἔργο ποὺ πρόσφεραν εἶναι νεκρό, τότε «ἐκὰς οἱ νεκροί». Τώρα πλέον μετράει τὸ ἀπὸ δῶ καὶ πέρα. Δὲν εἶναι δυνατὸ πιὰ νὰ πιστεύουμε ὅτι ὀρθόδοξος συνδικαλισμὸς σημαίνει: Ἀσχολοῦμαι ἂν θὰ εἶναι 5% ἢ 7% ἡ αὔξησή μου, ἂν ἀρκεῖ τὸ βορεινὸ παράθυρο γιὰ νὰ ἐξαερίζομαι στὸ κατάστημα ἀρκετά, ἂν τὸ ἀτομικό μου δάνειο μοῦ τὸ διεκπεραίωσε γρήγορα ὁ φίλος μου στὸ Διοικ. Συμβούλιο. Εἶναι κι' αὐτὰ μέσα στὴ ζωή μας. Καὶ τὴν ἀνθρώπινη φύση, δὲν τὴν ἀλλάζεις εὔκολα, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀντικείμενο τῆς ἀποψινῆς μας βραδυᾶς. Ὑπάρχουν κάποιες ἀλήθειες ποὺ μᾶς γίνανε βίωμα στὰ χρόνια τὰ «δύσκολα».

Κάποιοι ἀπὸ σᾶς, μὲ τὴ ζεστασιὰ ποὺ σᾶς δίνει καὶ τὸν ἐνθουσιασμό, ἡ ἡλικία σας, τὸ εἴπατε. Ἂν κάποιος ἄλλος σοκαρίστηκε, εἶναι κι' αὐτὸ φυσικό. Γλώσσα διαφορετική, ἡλικίες διαφορετικές. Τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι, νὰ σὲ ἐπικρίνω ἂν μοῦ κάνης ἔντεχνα ἢ ἀπροκάλυπτα προπαγάνδα ἢ ἂν δὲν συμφωνῶ μὲ τὶς ἰδέες σου. Τὸ πρόβλημα εἶναι, ἂν ὁ συνδικαλισμὸς μέσα στὴν Τράπεζα, μπορεῖ νὰ εἶναι αὐτὸς ποὺ ἦτανε πρίν. Ποιὸς ἀποφασίζει γιὰ τὴν τύχη τὴ δική μου; Τὸ Διοικητικό μου Συμβούλιο; Δηλαδή, τὸ 1)3 τῆς Τριμεροῦς Συνεργασίας, τῆς μεγαλύτερης ἐργατικῆς ἀπάτης τῆς ἐποχῆς μας; Αὐτὸ τὸ ἀπολίθωμα, ὅπου Ἐργοδότης καὶ Κυβέρνηση, πάντοτε ἀποτελοῦν τὴν πλειοψηφία, ἐνῶ ὁ ἐργαζόμενος εἶναι πάντοτε ὁ ἕνας, καὶ κατὰ συνέπεια θὰ εἶναι ἡ μειοψηφία. Πάντοτε;

Ἡ λύση στὸ πρόβλημά μου, μήπως εἶναι κάπου ἀλλοῦ; Ἐκεῖ, δηλαδή, ὅπου παίρνονται οἱ ἀποφάσεις; Ἐκεῖ δηλαδὴ ποὺ ἀποφασίζεται πόση θὰ εἶναι; Ὄχι ἡ αὔξησή του, ἀλλὰ πόσο θὰ εἶναι τὸ ποσοστὸ τοῦ πληθωρισμοῦ. Δὲν πρόκειται γιὰ τὴν ἐπικράτηση, οὔτε κομμάτων, οὔτε πολιτικῶν ἰδεολογιῶν. Αὐτὲς δὲν ἔχουνε καὶ τόση δὰ ἀνάγκη τὸ Σύλλογο τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Τὸ πρόβλημα, συνάδελφοι, εἶναι τελείως διαφορετικό. Μὴν παίξετε τὸ παιγνίδι ἐκείνων ποὺ μᾶς ἔβαζαν τόσα χρόνια νὰ τὸ παίζουμε. Κάπου κάποτε πρέπει νὰ σταματήσουμε. Καὶ ὁ Πτυχιοῦχος ἔχει δίκιο καὶ ὁ μὴ Πτυχιοῦχος ἔχει δίκιο. Καὶ ὁ συνάδελφος τῆς Ἐπαρχίας ἔχει δίκιο καὶ ὁ συνάδελφος τοῦ Κέντρου, ἔχει δίκιο. Ποιός, ὅμως, τοῦ δημιούργησε τὸ πρόβλημα; Αὐτοὶ δὲν εἶναι, παρὰ ἐντεταλμένα ὄργανα, δικά μας, ποὺ κάπου, κάποιοι σιδερένοι φραγμοὶ τοὺς σταματᾶνε.

Ἂν δὲν παραδεχθῆτε ὅτι ἦρθε ἡ ὥρα νὰ περάσουμε πίσω ἀπὸ τοὺς σιδερένιους φραγμούς, θὰ μετατρέψουμε, ἀκριβῶς, αὐτὴν τὴν παραγωγική μας δύναμη, σὲ δύναμη διακοσμητική, θὰ ἐξακολουθοῦμε, ξανὰ καὶ ξανά, γιὰ χρόνια καὶ χρόνια νὰ συζητᾶμε ἐδῶ, τὶς παιδικὲς κατασκηνώσεις, τὸ ἐπίδομα τῶν ΤΕΛΛΕΡΣ, τὸ Ἀσφαλιστικὸ καὶ τὴν ἀτέρμονη ἀλληλογραφία, ποὺ ἔχει στὴ τσάντα του ὁ συνάδελφος Μπαμίχας. Τὸ πρόβλημα, συνάδελφοι, εἶναι, ἀκόμη πιὸ βαθύ. Δὲν εἶναι ἄλλο πράγμα ὁ πολίτης καὶ ἄλλο ὁ ἐργαζόμενος καὶ τὰ προβλήματα ποὺ ἀνακύπτουν ἀπὸ αὐτὲς τὶς σχέσεις, εἶναι στενὰ δεμένα μεταξύ τους.

Τεράστιος ἀριθμὸς συναδέλφων ποὺ μπῆκε στὴν Τράπεζα τὰ τελευταῖα 10 χρόνια δὲν εἶναι σὰν κι' ἐκείνους τῆς ἐποχῆς τῆς δικιᾶς μας καὶ τῶν πιὸ μεγάλων ἀπὸ μένα, ποὺ τρέμανε νὰ ὀνομάζουνε τὴ «σκάφη, σκάφη καὶ τὰ σῦκα, σῦκα». Τοῦτοι εἶναι ἀφυπνισμένοι, ἔχουν ἀνοίξει τὰ μάτια τους, ξέρουνε μιὰ ἄλλη γλώσσα ποὺ τοὺς τὴν ἔμαθε ἡ στέρηση τῆς ἐλευθερίας τους, τοὺς τὴν ἔμαθε τὸ Πολυτεχνεῖο καὶ ὁ ρεαλισμὸς ποὺ διακρίνει τόσο σκληρὰ τὸν κόσμο μας. Ὅσο κι' ἂν δὲν συμφωνοῦμε μαζί της, δὲν παύει ἡ γλώσσα αὐτὴ νὰ «κρύβη» τὴν ἀλήθεια, καὶ αὔριο οἱ συνάδελφοι αὐτοί, θὰ διοχετεύσουν τὴν ψῆφο τους μὲ κριτήρια ποὺ ἤδη τἄχουν διαμορφώσει. Καὶ εἴτε θέλουμε, εἴτε δὲν θέλουμε, ἀριθμητικὰ σὲ 2, σὲ 3, σὲ 4 χρόνια τὸ πρόβλημα «Μονιούδη» ποὺ μὲ τόση γραφικότητα μᾶς ἀνέπτυξε ἀπόψε ὁ συν. Κουσαδιανὸς θὰ ἀνήκει στὸ Συνδικαλιστικὸ Νεκροταφεῖο. Ὑπάρχουν ἄλλα προβλήματα.

Βοηθῆστε νὰ ἑνωθῆ τὸ προσωπικό, καὶ ὄχι νὰ ἑνωθῆ μονολιθικά. Ὑπάρχουν, ἀσφαλῶς, διαφοροποιήσεις. Τὸ ξέρουμε ὅλοι. Ἡ χειρότερη φιλολογία εἶναι νὰ μπολιάσης μιὰ ἐληά, νὰ φτιάξη μούσμουλα. Δὲν ἐννοῶ τίποτα τέτοιο. Ὅταν λέω ἑνότητα, εἶναι τὰ ὑγιᾶ στοιχεῖα, ποὺ ἀντιλαμβάνονται ὅτι, μετὰ τὶς 24.7.74, ὁ τόπος μας ἔχει ἀνάγκη, ἀπὸ ἄλλη μεθόδευση στὸ μυαλό καὶ στὶς λύσεις. Δὲν ξέρω, τί μᾶς μέλλεται. Ἕνα εἶναι βέβαιο. Νὰ μὴν ἐπαληθευθεῖ ὁ Βαγγέλης ὁ Τσακίρης, ποὺ στὸ «Τραπεζικὸ Βῆμα», τὸ ὄργανο αὐτὸ τὸ δημοσιογραφικό, τὸ Παντραπεζικό, λέει, ἀνασκοπώντας τὸ ποῦ βρίσκονται σήμερα οἱ διάφοροι Σύλλογοι ἐν ὄψει τῶν ἀρχαιρεσιῶν: Ὅσον ἀφορᾶ τὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἐκεῖ φοβόμαστε ὅτι, πιὸ πολλοὶ θὰ εἶναι οἱ ὑποψήφιοι ἀπὸ τοὺς ψηφοφόρους.

Μετρηθῆτε, δῆτε ποῖοι συγκεντεύετε σὲ ἕνα μίνιμουμ πρόγραμμα μεταξύ σας καὶ κάνετε τὸν ἀριθμό, ὅσο τὸ δυνατὸν μικρότερο. Ἡ ἀναλογική, εἶναι ἀλήθεια, εἶναι μεγάλος πειρασμὸς γιὰ πολλὲς ἀτομικὲς φιλοδοξίες. Ἀλλὰ ἡ ἀναλογικὴ μὴξεχνᾶτε ὅτι εἶναι πρόσκαιρη. Οἱ ἑπόμενες ἐκλογὲς θἆναι πάλι, μὲ τὸ πλειοψηφικό. Δὲν σᾶς προσκαλῶ σὲ ἀπαράδεκτους συμβιβασμούς. Δὲν ζητάω γάμο τῶν ἁμαρτωλῶν τῆς 7ετίας, μὲ τοὺς καθαροὺς καὶ κείνους ποὺ ὑπέφεραν.

Σᾶς καλῶ, μ' αἴσθημα σιγουριᾶς ἀνανεωμένοι, ξεχνώντας ὅλη αὐτὴ τὴν τριμένη γλώσσα ποὺ γιὰ ὁλόκληρες ὧρες ἐδῶ μέσα χρησιμοποιοῦμε, ἀναγνωρισθῆτε, δῶστε παρὸν μὴ φοβηθῆτε, ἀφαιρέστε ἀπὸ μᾶς τὴν δυνατότητα νὰ εἴμαστε οἱ ἴδιοι καὶ οἱ ἴδιοι. Φαντασθῆτε μας, σὰν ἕναν ἱμάντα ποὺ βρίσκεται σὲ διαρκῆ κίνηση, ρίχνει στὸν Καιάδα τοὺς γηρασμένους, ἐνῶ ταὐτόχρονα πρέπει νὰ φέρνει καινούργιες δυνάμεις. Ξεχωρίστε τις, τιμῆστε τις καὶ ἐμπιστευθῆτε τις χωρὶς νὰ φοβόσαστε ὅλα ἐκεῖνα τὰ κατὰ φαντασία «ὕποπτα», ποὺ μιὰ τόσο παληὰ ἀντίληψη τῶν πραγμάτων, σᾶς κάνει νὰ εἴσαστε ἀτομιστές, νὰ φυλάγεστε καὶ νὰ ξορκίζετε τὸ ἀνύπαρκτο κακό. Μὴ φοβᾶστε τὶς ἰδέες, τοὺς κάπηλους τῶν ἰδεῶν νὰ τρέμετε.

Τὸ κακὸ βρίσκεται ὄχι ἔξω ἀπὸ μᾶς, μέσα σὲ μᾶς, μέσα στὸν καθένα μας.

Σᾶς εὐχαριστῶ. (Χειροκροτήματα).

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδ. Γ. ΜΥΛΩΝΑ

Συνάδελφοι, ἐκ μέρους τῆς Δημοκρατικῆς Συνδικαλιστικῆς Συνεργασίας, χαιρετίζω τὴν σημερινὴ συγκέντρωση. Εἶναι πολὺ μεγάλη ἡ σημασία τῆς πρώτης, μετὰ τὴν πτώση τῆς Χούντας, Γενικῆς Συνέλευσης καὶ τῶν πρώτων μεταδικτατορικῶν ἐκλογῶν, στὸ Σύλλογό μας. Κι' αὐτό, ὄχι μόνο γιατὶ μποροῦμε νὰ κρίνουμε τὸ ἀπερχόμενο Δ.Σ., ὄχι μόνο γιατὶ μποροῦμε νὰ ἐκθέσουμε τὶς ἀπόψεις καὶ τὸ πρόγραμμά μας, ἀλλὰ γιατί, συνάδελφοι, σήμερα μποροῦμε ὅλοι μας, ὅλοι χωρὶς ἐξαίρεση, νὰ βρισκόμαστε ἐδῶ σ' αὐτὴ τὴν αἴθουσα. Τέλος, στὸ παραμύθι τοῦ ἀποδιοπομπαίου τράγου καὶ μαζὶ μ' αὐτὸ τέλος στὶς ἀπειλὲς καὶ στὶς παρακολουθήσεις, στὶς διώξεις, στὴν τρομοκρατία, στὶς ἀπολύσεις, ἀκόμα καὶ στὶς φυλακίσεις συναδέλφων.

Σήμερα εἴμαστε ὅλοι μας συγκεντρωμένοι στὴν οἰκογένειά μας. στὸ Σύλλογό μας.

Ἀκόμα εἶναι πολὺ μεγάλη ἡ σημασία τῆς σημερινῆς μας συγκέντρωσης, γιατὶ τώρα μποροῦμε νὰ κάνουμε Συνδικαλισμό. Μποροῦμε νὰ μιλήσουμε γιὰ τὴν οὐσία τῶν προβλημάτων μας. Μποροῦμε νὰ τὰ συζητήσουμε χωρὶς τὸ ἄγρυπνο μάτι τῆς ἀσφάλειας. Μποροῦμε, πραγματικά, νὰ πλησιάσουμε ὅλους τοὺς συναδέλφους, νὰ γκρεμίσουμε τὸ φόβο καὶ τὴν καχυποψία, νὰ πολεμήσουμε τὸν ἀναπροσανατολισμό, νὰ δοῦμε ξεκάθαρα, ποιά εἶναι τὰ συμφέροντά μας, ποιός εἶναι ὁ δρόμος ποὺ θὰ μᾶς ὁδηγήσει στὴ διεκδίκησή τους καὶ ταυτόχρονα ποιοὶ εἶναι οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἐχθροί μας, σ' αὐτὸ τὸν συνεχῆ ἀγῶνα, ποὺ καθημερινὰ κάνουμε γιὰ τὶς ἀποδοχές, τὶς συνθῆκες δουλειᾶς μας, γιὰ τὴν ἀξιοπρέπεια, γιὰ τὰ δικαιώματά μας, γι' αὐτὴ τὴ ζωή μας.

Πρέπει νὰ ἀγωνιστοῦμε συνάδελφοι γιὰ τὸ δικαίωμα νὰ εἴμαστε ἐλεύθεροι. Γιὰ νὰ μὴ γίνουμε σὰν ἐργαζόμενοι ὑποχείρια κανενός. Οἱ ἐργαζόμενοι καὶ κοντὰ σ' αὐτούς, οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας, δὲν θὰ ἀνεχθοῦν ποτὲ νὰ γίνουν πολίτες δεύτερης κατηγορίας.

Συνάδελφοι, γιὰ νὰ διαφυλάξουμε τὰ κεκτημένα δικαιώματά μας, καὶ νὰ βελτιώσουμε, πάρα πέρα, τὴ θέση μας, χωρὶς ποτὲ νὰ ζητιανέψουμε τὰ ψίχουλα τοῦ ἐργοδότη, ἀλλὰ ἀπαιτῶντας νὰ εἶναι ἡ ἀμοιβή μας δίκαιη καὶ ἀνάλογη μὲ τὴν προσφορά μας, πρέπει νὰ κινητοποιηθοῦμε. Δὲν γίνεται διαφορετικά.

Ὁ Συνδικαλισμὸς εἶναι τὸ μεγάλο καὶ μοναδικὸ ὅπλο, στὰ χέρια τοῦ ἐργαζόμενου. Τὰ ἄτομα ποὺ δὲν ἐνδιαφέρονται γιὰ τὸν συνδικαλισμό, εἶναι ἀπομονωμένα, καὶ εὔκολα ὑποχωροῦν καὶ χάνονται, κάτω ἀπὸ τὶς πιέσεις τοῦ δυνατοῦ ἐργοδότη. Συνδικαλισμὸς σημαίνει ἑνότητα τοῦ προσωπικοῦ, προστασία ὅλων τῶν συναδέλφων, σημαίνει σωστὸ προσανατολισμὸ τῶν συνδικαλιστικῶν διεκδικήσεων, σημαίνει προβληματισμό, μελέτη, καὶ προβολὴ τῶν θέσεων καὶ μεθόδων δράσης, ποὺ ἀνταποκρίνονται στὴν ἐποχή μας. Σημαίνει συνεχῆ ἐπαγρύπνηση, πάνω στὶς γενικώτερες κοινωνικὲς ἐξελίξεις, ποὺ καθορίζουν τὴν ἴδια μας τὴ ζωή. Συνδικαλισμὸς σημαίνει, ὑπεύθυνη συλλογικὴ καὶ ἐπίμονη δουλειά. Σημαίνει ἀνεξαρτησία καὶ αὐτονομία τοῦ χώρου μας. Σημαίνει Ἐλευθερία, Δημοκρατία, Κοινωνικὴ Δικαιοσύνη. Χωρὶς αὐτά, δὲν ὑπάρχει συνδικαλισμός, ἀλλὰ συνδικαλιστικὴ παρωδία.

Συνδικαλισμὸς καὶ Δκτατορία, εἶναι ἀδύνατον νὰ συνυπάρχουν. Γι' αὐτό, συνάδελφοι, κάθε τί ποὺ ἔγινε ἀπὸ συνδικαλιστικὴ σκοπιά, δὲν εἶναι δυνατὸν καὶ δὲν μπορεῖ νὰ τοποθετηθῆ ἔξω ἀπὸ τὰ χουντικὰ πλαίσια τῆς 7ετίας. Ἦταν μιὰ ἐποχὴ ποὺ ὁ καθένας θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναλάβη τὶς εὐθῦνες του. Ἐκκρεμοῦν πάντως ἀκόμα ἀναπάντητες κατηγορίες ποὺ ἔχουν ἐκτοξευθῆ ἐναντίον συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι ἐφ' ὅσον δὲν προσέφυγαν στὰ δικαστήρια, οὔτε δόθηκαν δημόσια ἐξηγήσεις, ὀφείλουν νὰ ἀποτινάξουν τὶς κατηγορίες στὴ Γενικὴ Συνέλευση.

Σήμερα, μετὰ τὴν πτώση τῆς δικτατορίας, ὕστερα ἀπὸ μελέτη τῶν συνδικαλιστικῶν μας πραγμάτων, ἡ Δημοκρατικὴ Συνδικαλιστικὴ Συνεργασία διαπιστώνει ὅτι: Τὰ αἰτήματα καὶ οἱ ἐπιδιώξεις μας ποὺ ἐπιλύθηκαν εἶναι λίγα μπροστὰ σ' αὐτὰ ποὺ χρονίζουν καὶ ποὺ πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθοῦν. Καὶ αὐτὴ ἡ ἐπίλυση τῶν λίγων αἰτημάτων μας δὲν ἔγινε κάτω ἀπὸ τὴν πίεση, κάτω ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τῶν ἐργαζομένων. Δὲν ἦταν, δηλαδή, κατάκτηση, ἀλλὰ παραχώρηση καὶ τακτικὸς ἐλιγμὸς τοῦ ἐργοδότη, μὲ ἐνδεχόμενη σκοπιμότητα. Τὰ παραπάνω δείχνουν καθαρὰ τὸ πόσον ἀδύνατος καὶ ἀνοργάνωτος εἶναι ὁ Σύλλογός μας καὶ μᾶς φοβίζει ἡ σκέψη τοῦ τί μπορεῖ νὰ συμβεῖ ἂν ζητήσουμε κάτι ἀπὸ τὸν ἐργοδότη καὶ αὐτὸς ἀρνηθῆ νὰ μᾶς τὸ παραχωρήση. Ἀκόμα, συνάδελφοι, ἡ Δημοκρατικὴ Συνδικαλιστικὴ Συνεργασία, διαπιστώνει ὅτι, τὰ συνδικαλιστικὰ σχήματα ποὺ ὑπῆρχαν, κατὰ τὴν περίοδο τῆς Δικτατορίας, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς ἱκανότητες καὶ τὶς προθέσεις τῶν συναδέλφων ποὺ τὰ ἀποτελοῦσαν δὲν ἔχουν σήμερα τὶς ἀντικειμενικὲς δυνατότητες — γιὰ σχήματα πάντα μιλάω — νὰ δοῦνε σωστὰ τὸν συνδικαλισμό, σὰν ὅπλο τῶν ἐργαζομένων, σὰν τὸν μοναδικὸ μοχλὸ διεκδίκησης καὶ ἀγώνα.

Γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους κρίναμε, πὼς εἶναι ἀναγκαία ἡ δημιουργία ἑνὸς νέου συνδικαλιστικοῦ φορέα, ποὺ δὲν θὰ ἔχει περιορισμένες δυνατότητες, οὔτε θὰ κουβαλᾶ τὸ θλιβερὸ παρελθὸν τῆς χουντικῆς κατοχῆς. Γι' αὐτὸ συνάδελφοι, δημιουργήσαμε τὴ Δημοκρατικὴ Συνδιδκαλιστικὴ Συνεργασία. Μιὰ νέα κίνηση, ποὺ γεννήθηκε ἀπὸ τὸν πόθο ὅλων μας γιὰ τὴν ἀνανέωση τοῦ συνδικαλισμοῦ στὴν Τράπεζα.

κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε Μυλωνά, αὐτὰ στὴ ἀνακοίνωση νὰ τὰ πῆτε.

κ. Γ. ΜΥΛΩΝΑΣ: Συνάδελφε πρόεδρε, μιλῶ γιὰ τὸν πραγματικὸ συνδικαλισμό. Εἶμαι μέσα στὸ θέμα.

Συνάδελφοι, ἡ Δημοκρατικὴ Συνεργασία, δημιουργήθηκε, ὑπάρχει καὶ δουλεύει, γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν συνδικαλιστικῶν μας προβλημάτων. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὴν περιβάλοτε μὲ ἐμπιστοσύνη, ἐσεῖς οἱ ἴδιοι τῆς δώσατε τὰ ἐφόδια νὰ ἀγωνισθῆ. Κι' αὐτό, γιατὶ ἀπὸ τὴ μέχρι σήμερα δραστηριότητά της ἀπέδειξε πὼς καὶ θέλει, καὶ εἶναι σὲ θέση νὰ ἀνταποκριθῆ στὸ βαρὺ ἔργο ποὺ ἀναλαμβάνει. Στὸ νὰ δημιουργήση δηλαδὴ νέα συνδικαλιστικὴ ἀντίληψη καὶ πρακτική. Νὰ δημιουργήση ἕνα νέο ὑγιὲς καὶ γνήσιο Ἐθνοτραπεζικὸ Συνδικαλιστικὸ Κίνημα.

Γι' αὐτὸ ἡ Δημοκρατικὴ Συνδικαλιστικὴ Συνεργασία, δηλώνει πὼς δύο εἶναι οἱ βασικοὶ στόχοι τῆς δουλειᾶς της, ποὺ ὁ ἕνας ὑποχρεωτικά, συμπληρώνει τὸν ἄλλον. 1) Δραστηριοποίηση σὲ ὅ,τι ἔχει ἄμεση σχέση μὲ τοὺς μισθούς, τὶς συνθῆκες δουλειᾶς, τὴν ἐξέλιξη τῶν συναδέλφων καὶ γενικὰ σὲ ὁ,τιδήποτε θέμα ἀφορᾶ τὸν συνάδελφο ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ μπῆ στὴν Τράπεζα.

2) Δραστηριοποίηση σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν ἴδια τὴ θέση τοῦ ἐργαζόμενου μέσα στὴν Τράπεζα καὶ τὸ κοινωνικὸ σύνολο, γενικώτερα. Δηλαδὴ πρόκειται γιὰ τὸ τεράστιο θέμα τῆς συμμετοχῆς τοῦ ἐργαζόμενου στὴ Διοίκηση τῆς Τράπεζας, τῆς συμμετοχῆς του σὲ ὅλα τὰ Κέντρα, στὰ ὁποῖα λαμβάνονται οἱ ἀποφάσεις ποὺ τὸν ἀφοροῦν.

Ἄλλος συνάδελφος ἐκ μέρους τῆς Δ.Σ.Σ. θὰ ἀναπτύξη μὲ λεπτομέρεια ὅλα τὰ ἐπὶ μέρους θέματα στὰ ὁποῖα παίρνουμε θέση καὶ ζητᾶμε τὴ λύση τους.

ΕΝ ΜΕΛΟΣ: Παρατηρεῖ ὅτι γίνεται προπαγάνδα, ἐκ μέρους τοῦ ὁμιλητοῦ.

κ. Γ. ΜΥΛΩΝΑΣ: Ἡ προπαγάνδα γίνεται μόνο στὸ ὄνομα τοῦ γνησίου συνδικαλισμοῦ. Ἐσεῖς κύριε συνάδελφε, δὲν ξέρω πῶς ἐννοεῖτε τὸν συνδικαλισμό. Ὁ συνδικαλισμὸς νοεῖται πάνω σὲ ὑγιῆ βάση κι' αὐτὴ τὴ βάση θέλουμε νὰ θεμελιώσουμε γιὰ νὰ μποροῦμε νὰ μιλᾶμε γιὰ συνδικαλισμό. Ἀλλοιῶς δὲν θὰ μιλᾶμε γιὰ συνδικαλισμό (χειροκροτήματα) θὰ μιλᾶμε γιὰ παρωδία συνδικαλισμοῦ, ὅπως γινότανε στὴν 7ετία.

Ἀλλὰ γιὰ τὴ σωστὴ προώθηση ὅλων τῶν θεμάτων χρειάζεται πάρα πολὺ δουλειά. Χρειάζεται σωστὴ σύλληψη τῶν θεμάτων. Καὶ γιὰ νὰ γίνη αὐτό, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπομονώνονται τὰ προβλήματά μας ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν προβλημάτων τῆς χώρας μας. Χρειάζεται ἐνεργοποίηση μὲ μοναδικοὺς ἄξονες τὰ συμφέροντα τῶν ἐργαζομένων καὶ τὶς ἰδιαίτερες συνθῆκες ποὺ ἐπικρατοῦν στὴν Τράπεζα. Καὶ γιὰ νὰ τὸ πετύχουμε αὐτό, πρέπει ἡ συνδικαλιστικὴ μας δουλειά, νὰ καθορίζεται, μόνο ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς ἴδιους. Νὰ ἀποκλείεται, δηλαδή, κάθε ἐργοδοτική, Κρατικὴ ἢ Κομματικὴ παρέμβαση ἢ ἐξάρτηση. Χρειάζεται νὰ ἑνωθῆ τὸ προσωπικό, πάνω στὴ βάση τῆς ὑπεράσπισης τῶν ἴδιων του τῶν συμφερόντων καὶ νὰ ὀργανωθῆ γιὰ τὴν προώθησή τους. Γι' αὐτό, στὸ θέμα τῆς ἑνότητας ὅλου τοῦ προσωπικοῦ, ἡ Δημοκρατικὴ Συνδικαλιστικὴ Συνεργασία δὲν στέκεται μόνο πάνω σὲ εὐχὲς καὶ γενικότητες, ἀλλὰ συγκεκριμένα προτείνει τὴν ἑνότητα ὅλων τῶν συνεπῶν συνδικαλιστικῶν δυνάμεων, πάνω στὰ παρακάτω σημεῖα κοινῆς ἀποδοχῆς.

1) Ἀποχουντοποίηση, κάθαρση, ἐκδημοκρατισμός, τόσον στὴν Τράπεζα, ὅσο καὶ στὰ συλλογικά μας πράγματα.

2) Συνδικαλισμὸς αὐτόνομος καὶ ἀνεξάρτητος ἀπὸ ὁποιαδήποτε ξένη παρέμβαση.

3) Συνδικαλισμὸς ἀνοιχτὸς σὲ ὅλα τὰ γενικώτερα προβλήματα τοῦ τόπου μας, ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴ δική μας ἐργασία.

4) Ἰσότιμη συνεργασία καὶ σεβασμὸς τῶν ἀπόψεων ὅλων.

5) Δημοκρατικὴ λήψη ὅλων τῶν ἀποφάσεων.

Συνάδελφοι, αὐτὲς εἶναι οἱ συγκεκριμένες προτάσεις τοῦ συνδυασμοῦ μας, ποὺ προτείνουμε στοὺς συναδέλφους γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ πετύχουμε τὴν ἑνότητα στὸ χῶρο δουλειᾶς μας. Εὐχαριστῶ.

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδέλ. Γ. ΣΩΡΟΥ

Συνάδελφοι, τὸ ἐπιτέλους ἀπερχόμενο Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου, βρισκόταν πάντοτε στὴν ἄσχημη θέσι νὰ δέχεται πυρά, ἀπ' ὅλες τὶς κατευθύνσεις, σὲ ὅλη του τὴ θητεία καὶ νὰ ἀπαντάει πάντα. Κατηγοριότανε γιὰ ἀντισυναδελφικὲς ἐνέργειες, κατευθυνόμενες ἢ δικιᾶς του ἐπινόησης, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε δουλειές, ποὺ τὶς καταδικάζει ἡ πλειοψηφία τῶν συναδέλφων μας. Ἡ Δημοκρατικὴ Συνδικαλιστικὴ Συνεργασία, μελετῶντας σὲ βάθος τὸ συνδικαλισμό, μέσα στὸ χῶρο τῆς Τράπεζας, διαπιστώνει, ὅτι αὐτὴ ἡ κακοδαιμονία ὀφείλεται στὸν τρόπο σύστασης καὶ λειτουργίας τοῦ σημερινοῦ συμβουλίου, καθὼς καὶ στὸ εἶδος τοῦ συνδικαλισμοῦ, ποὺ προσπάθησε νὰ κάνει.

Καὶ γινόμαστε σαφέστεροι. Οἱ ὑποχωρήσεις στὸν ἐργοδότη, τὰ λάθη στὸν χειρισμὸ τῶν προβλημάτων, ἡ καταγγελλόμενη συνοδοιπορεία μὲ τὸ στρατιωτικὸ φασιστικὸ καθεστώς, δὲν θὰ ἦταν πραγματικότητες, ἂν συνάδελφοι, οἱ ἄρχοντες τοῦ Συλλόγου δὲν ἐπαγγέλονταν συνδικαλισμὸ ξεκομμένο ἀπὸ τὰ κοινωνικά, πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ πράγματα τοῦ τόπου μας. (Χειροκροτήματα).

Ἀκόμα, ἂν τὸ γκρούπ, ποὺ ἦταν Σύλλογος, εἶχε συγκροτηθῆ μὲ βάση κάποιο κοινὸ πρόγραμμα, ποὺ θἄχε τὸ στήριγμά του πάνω στὴ συνείδηση καὶ τὴν ἀντίληψη τῆς κοινωνικῆς δομῆς τῶν ὑπαλλήλων. Ἕνα σχῆμα μὲ κοινὰ ἰδανικά, μὲ ἐπιδιώξεις συναδελφικές, μὲ τουλάχιστον θεωρητικὴ γνώση τοῦ χώρου, μὲ τέλος πάντων κοινὴ καὶ ταυτισμένη θέση πάνω στὰ ἐργαιτκὰ καὶ ὑπαλληλικὰ προβλήματα. Τὸ πόσο σύμπνοια καὶ κοινὴ θέση πάνω στὰ πράγματα εἶχε ἐκείνη ἡ ὁμάδα, φάνηκε ἀπὸ τὶς ἐκπαραθυρώσεις. Κάτι ἀκόμα. Φοβόμαστε συνάδελφοι, ὅτι γιὰ κεῖνο τὸ σχῆμα, δὲν ἦταν οἱ ἀντιμαχόμενες ἀντιλήψεις ποὺ τὸ διάλυσαν, ἀλλὰ ἡ τέλεια ἔλλειψη θεωρητικοῦ ὑπόβαθρου, ἡ ἀρχομανία, ἡ ἀπουσία θέσεων πάνω στὰ κοινωνικὰ φαινόμενα, ποὺ χαρακτηρίζουν τὴ ζωὴ τῶν ἐργαζομένων.

Ἡ Δημοκρατικὴ Συνδικαλιστικὴ Συνεργασία πιστεύει ὅτι, συνδικαλισμὸς εἶναι τὸ κοινωνικὸ φαινόμενο ποὺ ὀργανώνει τοὺς ἐργαζομένους στὴν κοινὴ πάλη γιὰ τὰ δίκια τους. Εἶναι, δηλαδή, τὸ φαινόμενο τῆς κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἐργαζομένων, ποὺ γεννιέται ἀπὸ τὴν ἀναγκαιότητα γιὰ καλύτερη ζωή. Σὰν τέτοιο, δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ εἶναι ξεκομμένο ἀπὸ τὰ προβλήματα τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας. Ὁ ἐργαζόμενος εἶναι ζωντανὸ κύτταρο τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ λαοῦ. Εἶναι παράγοντας τῆς ἐξέλιξης...

κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε Σῶρο, σᾶς παρακαλῶ ἐντὸς τοῦ θέματος.

κ. Γ. ΣΩΡΟΣ: Τὸ συνδέω μὲ τὶς πράξεις τοῦ ἀπερχομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἐνδιαφέρουν πολύ, τὰ πάντα τὸν συνάδελφο. Ἡ τιμὴ τοῦ ψωμιοῦ, οἱ ἐκπαραθυρώσεις στὸ σύλλογό του, οἱ συμβάσεις μὲ τοὺς ξένους, ἡ οἰκονομικὴ πολιτική. Τὸν ἐνδιαφέρουν ὅλ' αὐτά, γιατὶ ἡ φαμελιά του ζῆ τὶς ἐπιπτώσεις τους. Αὐτὲς οἱ ἐπιπτώσεις μεταφράζονται σὲ ζωή, σὲ κίνηση, σὲ παιδιά, σὲ σπιτικό, σὲ μόρφωση, σὲ λευτεριά, σὲ πρόοδο γι' αὐτόν.

Ἡ Δημοκρατικὴ Συνδικαλιστικὴ Συνεργασία, σὲ μιὰ θεωρητικὴ ἀνάλυση σᾶς δείχνει τὶς διαφορές της ἀπὸ τὰ σχήματα καὶ ἀπὸ τὸ τωρινὸ Δ.Σ. Τὰ σχήματα, ποὺ βασίζονται σὲ ἀρχηγούς...

κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε Σῶρο, εἶστε ἐκτὸς θέματος.

(Φασαρία, φωνὲς)

κ. Γ. ΣΩΡΟΣ: Εἶμαι ἐντὸς τοῦ θέματος, κύριε Πρόεδρε, δὲν κάνω καμμιὰ κατήχηση, συνάδελφοι. Τὸ ἀρχηγικὸ μοντέλο, εἶναι ὁλότελα ξεπερασμένο. Ἡ κοινωνικὴ ἐπιστήμη τῆς μελέτης καὶ συμπεριφορᾶς τῶν Ὁμάδων τῶν ἀνθρώπων τὸ ἀπορρίπτει μὲ μιὰ ἀρχή. Μιὰ μονάδα φέρει λιγώτερα ἀπὸ μιὰ ὁμάδα, μέσα στὴν ὁποία μετέχει. Ἐμεῖς, ἡ Δημοκρατικὴ Συνδικαλιστικὴ Συνεργασία, λέμε ὅτι, οἱ ἀρχηγοὶ εἶναι ἄνθρωποι κοινοὶ καὶ εὔκολα λαθεύουν. Ἡ Δημοκρατικὴ Συνδικαλιστικὴ Συνεργασία, γεννημένη ἀπὸ δημοκράτες συναδέλφους, πιστεύει καὶ διακηρύσσει, ὅτι ἡ ὁμάδα ποὺ θὰ διεκδικήσει τὴν ψῆφο σας, σὲ ἀντίθεση μὲ τὸ ἀπερχόμενο Δ.Σ., πρέπει νὰ ἔχει τὰ παρακάτω χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα: 1) Ἀποκρυσταλλωμένες ἀπόψεις πάνω στὰ συνδικαλιστικὰ προβλήματά μας, ποὺ εἶναι προϊὸν κόπου καὶ μελέτης καὶ ὄχι σαπουνόφουσκες προεκλογικές.

2) Ἄμεση σύνδεση τῆς προβληματικῆς της μὲ τὰ γενικώτερα προβλήματα τοῦ Λαοῦ, ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ μεροδούλι, μεροφάϊ καὶ φθάνουν στὴ διασφάλιση τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δημοκρατίας τῆς χώρας. (Χειροκροτήματα).

3) Τὸ σχῆμα, ποὺ θὰ ζητήσει τὴν ψῆφο σας, πρέπει νὰ εἶναι ἀπαλλαγμένο ἀπὸ ἄμεσες ἢ ἔμμεσες συνεργασίες μὲ τὸ στρατιωτικό, φασιστικὸ καθεστώς. (Μήπως εἶμαι ἐκτὸς θέματος, παιδιά;) (Χειροκροτήματα). Πρέπει νὰ ἔχη πρόσωπα συνδικαλιστικῆς ἀποδοχῆς μὲ σωστὲς ἐργατικὲς ἀντιλήψεις καὶ δημοκρατικὲς ἐπιλογές. Καὶ αὐτό, γιατὶ τίποτα δὲν ἀποκλείει, ὅτι ὅσοι συνεργάσθηκαν μὲ τὸν φασισμό, δὲν θὰ ξανασυμπράξουν μὲ καινούργιους ἀντεργατικοὺς κύκλους, γιὰ νὰ προδώσουν τὶς συνδικαλιστικὲς ἐπιδιώξεις τῶν ἐργαζομένων.

Τὸ βασικὸ αἴτημα γιὰ κάθαρση καὶ ἐκδημοκρατισμό, φαίνεται ξεκάθαρα, ὅτι πρέπει νὰ λειτουργήσει καταλυτικὰ μέσα ἀπὸ τὸ ἀναφαίρετο δικαίωμα τῆς ψήφου σας, συνάδελφοι. Ἐφ' ὅσον δὲν κινοῦνται οἱ Ἐπιτροπὲς γιὰ τὴν κάθαρση, ἀποκλεῖστε σεῖς τοὺς ὑπόπτους, μόνοι σας, ἀπὸ τὸν Σύλλογό σας.

4) Τὸ σχῆμα αὐτὸ νἄχει γεννηθῆ ἀπὸ ἀνάγκες, καθαρὰ κοινωνικές, καὶ νἆναι ζημωμένο δημοκρατικά, μὲ ἐλεύθερες λειτουργίες καὶ χωρὶς παρεμβάσεις ἀπὸ πουθενά, μὲ μόνον γνώμονα τὴ ζωὴ τῶν συναδέλφων. Εἶναι ξεπερασμένο τὸ μοντέλο τῆς «ἕνωσης ἀτόμων» γιὰ τὴν κατάληψη τῆς ἐξουσίας, χωρὶς κοινὲς ἀντιλήψεις. Διάφορες ἑνώσεις, μὲ γνώμονα ἄσχετα πράγματα, π.χ. τὴν ἴδια ἡλικία, τὴν κουμπαριά, δὲν τὰ ἀναγνωρίζουμε, γιατὶ δὲν ἔχουν κοινωνικὸ χαρακτῆρα.

Ρωτάω τοὺς συναδέλφους, ἄνθρωποι ποὺ τρώγονται μεταξύ τους, εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ ἑνώσουν σὲ πλατειὰ συμμαχία τοὺς συναδέλφους τους; Ποιός ἐγγυᾶται τὴ συνέπεια σ' αὐτὴν τὴν περίπτωση;

5) Τὸ σχῆμα αὐτὸ νὰ μὴ παίρνει ἐντολὲς ἀπὸ πουθενά. Νὰ μὴν εἶναι φερέφωνο κανενὸς χώρου, νἄχη τὴν αὐτονομία του. (Χειροκροτήματα), γιατὶ ἀλλοιῶς καὶ ὁπωσδήποτε καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον, ξέρουν οἱ συνάδελφοι, τὸν τόπο δουλειᾶς τους καὶ ἀλλοιῶς ὁ κάθε χῶρος, ἔξω ἀπὸ μᾶς. Οἱ συνάδελφοι εἶναι, σύμφωνα μὲ τοὺς ὁρισμούς, ὁμάδες πίεσης καὶ αὐτοὶ πρέπει νὰ πιέζουν τοὺς ἄλλους τοὺς χώρους, ἐργοδότη, κυβέρνηση, κόμματα, οἰκονομικοὺς παράγοντες καὶ ὄχι νὰ δέχονται αὐτοὶ κατευθύνσεις γιὰ τὰ προβλήματά τους, ἀπὸ χώρους ἄσχετους μὲ τὴν Τράπεζα.

Ἀπ' τὰ παραπάνω φαίνεται, ὅτι πρέπει νὰ ἐλεγχθεῖ ἡ συνέπεια, ἡ ἀνεξαρτησία καὶ ἡ αὐτονομία κάθε σχήματος.

6) Νὰ εἶναι σχῆμα ἑνωτικὸ μέσα στοὺς συναδέλφους καὶ νὰ διακηρύσσει ὅτι ἡ διάσπαση κουβαλάει νερὸ στὸ μύλο τῆς ἐργοδοσίας. Παράλληλα νὰ βλέπει τὰ ἐπὶ μέρους προβλήματα τῶν συναδέλφων καὶ δυναμικὰ νὰ πολεμάει γιὰ τὴ λύση τους. Στὸ θέμα τῶν μὴ πτυχιούχων, τὸ τμῆμα μας, ἡ Δημοκρατικὴ Συνδικαλιστικὴ Συνεργασία, βλέπει τὰ δίκια τους καὶ προτείνει συγκεκριμένες λύσεις. Θὰ τὰ ἀκούσετε στὸ πρόγραμμα. Ἂν τρωγόμαστε μεταξύ μας χαίρεται ὁ ἐργοδότης. Ἡ διαμάχη μπαίνει στὰ σωστά της πλαίσια, ὅταν σὲ ἑνιαῖο Σύλλογο οἱ συνάδελφοι, ἀπαιτοῦν τὴν ἀποκατάσταση μιᾶς ζημιᾶς, ὄχι βρίζοντας τοὺς συναδέλφους τους, ἀλλὰ πιέζοντας τὸν ἐργοδότη τους.

Τελειώνοντας, ἡ Δημοκρατικὴ Συνδικαλιστικὴ Συνεργασία, σ' ἀντίθεση μὲ τὸ ἀπερχόμενο Συμβούλιο, πιστεύει ὅτι, ὁ συνδικαλισμός, εἶναι φαινόμενο δυναμικό. Ζεῖ καὶ κινεῖται μέσα στοὺς συναδέλφους, τοὺς ἐνεργοποιεῖ καὶ τοὺς ξεκαθαρίζει τὶς ἀντιλήψεις, πάνω στὰ προβλήματα. Ὁ συνδικαλισμὸς εἶναι διαδικασία τῆς ἄμεσης συμμετοχῆς στὰ κοινά, εἶναι ἡ μέθοδος μὲ τὴν ὁποία θὰ κερδηθεῖ ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐργαζομένων στὸ Κέντρο λήψης τῆς ἀπόφασης, δηλαδή, στὴ Διοίκηση, ἐκεῖ ποὺ οἱ ἐγκέφαλοι μαγειρεύουν τὶς τύχες μας, τὸν τρόπο δουλειᾶς μας, τὸν τρόπο ποὺ θὰ ζήσουμε, χωρὶς ἐμεῖς νὰ τὸ ξέρουμε.

Ὁ σωστὸς συνδικαλισμός, ὁ σωστὸς προβληματισμός, διαμορφώνεται, ἀπὸ τοὺς συναδέλφους, σύμφωνα μὲ τὶς δίκαιες ἀπαιτήσεις τους, σύμφωνα μὲ τὶς ἀνάγκες τῆς φαμελιᾶς τους καὶ δὲν ἀναγνωρίζει ἀντεργατικὲς σκοτεινὲς συμφωνίες. Ἡ Δημοκρατικὴ Συνδικαλιστικὴ Συνεργασία, πιστὴ στὸ πρόγραμμά της, κηρύχνει: Συνεπὴς συνδικαλιστὴς σημαίνει ἐνεργοποιημένος πολίτης.

(Χειροκροτήματα)

Ἡ Ὀδοντίατρος — Ἰατρὸς ΧΡΥΣΑ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ, θυγάτηρ. τοῦ τ. Διευθυντοῦ τῆς ΕΤΕ κ. Ἀντωνίου Ἀθανασιάδου, μετέφερε τὸ ὀδοντιατρεῖον της ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Μελετίου 82 — τηλ. 741.472 καὶ δέχεται 9.30 — 1 καὶ 5.30 — 8.

ΑΝΤ. ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗΣ
Ὀδοντίατρος
ὁδὸς Κάνιγγος 7, Β΄ ὄροφος
Τηλ. 630.277, Τιμολ. ΤΥΠΕΤ

Αἱ ὁμιλίαι τῶν συναδέλφων κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδέλφου Θ. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Κύριοι συνάδελφοι, σεβόμενος τὸν πολύτιμον χρόνον σας, πρὶν ξεκινήση ἡ Γενικὴ Συνέλευσις, ἔκανα τὴν πρότασιν νὰ δεχθῆτε συντόμευσιν τῶν ὁμιλιῶν τῶν ἀγορευτῶν, οἱ ὁποῖοι αἰσίως ἔφθασαν στοὺς 40. Τὸ ἀρνηθήκατε. Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἀρνήσεως, ὑπῆρξεν νὰ ὑποστῆτε 5 ὁμιλητάς, ἐπὶ 3 καὶ μισὴ ὥρες.

Ἐμεῖς, μὴ ὄντες ἐξ ἐπαγγέλματος συνδικαλιστές, ἀλλὰ ὁ κ. Θεοφανόπουλος, σὲ μιὰ του ἀνακοίνωση μᾶς ἀποκάλεσε περιστασιακούς, εἴχαμεν ἑτοιμάσει μίαν ὁμιλίαν μὲ δύο μόνον θέματα. Διότι τὰ θέματα σήμερα εἶναι λογοδοσία καὶ κρίσις ἐπὶ τῆς λογοδοσίας. Ἀντ' αὐτοῦ, ἀκούσαμεν νὰ ἀναπτύσσωνται προεκλογικὰ προγράμματα καὶ κρίσεις ἐπὶ τῶν κατερχομένων σχημάτων. Αὐτὸ λοιπόν, μὲ ὑποχρεώνει, μὲ δύο λόγια νὰ ἀπαντήσω σὲ δυὸ τρεῖς ἀπὸ τοὺς προηγουμένους ἀγορευτάς, γιὰ νὰ σᾶς ἀναγνώσω ἐν συνεχείᾳ τὰ λίγα ποὺ ἔγραψα γιὰ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο.

Χαίρομαι ποὺ μία μερίς τῶν συναδέλφων, τὴν ὁποίαν ἐκπροσωπεῖ ὁ κ. Θεοφανόπουλος, ἔστω καὶ καθυστερημένα ἀναγνωρίζει ὅτι ὑπάρχει θέμα, πτυχιούχων καὶ μὴ πτυχιούχων, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῆ, ἀπὸ τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον. Δὲν μᾶς εἶπεν βέβαια, τοὺς τρόπους. Ἀλλὰ δὲν μᾶς ἔπαιρνε ἴσως καὶ ὁ χρόνος.

Ὁ κ. Θεοφανόπουλος, λέγει ὅτι εἶναι σφάλμα, τὸ ὅτι κατεβάσαμεν ἕνα αὐτοτελές, ἕνα αὐτούσιον ψηφοδέλτιον μὲ μὴ πτυχιούχους. Τὸ ἴδιο κύριοι συνάδελφοι, γίνεται καὶ στὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν. Ὅπου κατέρχονται καὶ ἐκεῖ αὐτούσιοι μὴ πτυχιοῦχοι. Καὶ μάλιστα καὶ ἐκεῖ, προΐσταται ὁ κ. Καφετζόπουλος, Πρόεδρος τοῦ ἀντιστοίχου Συνδέσμου καὶ ὁ κ. Γρυπάρης, στενὸς συνεργάτης του, ἀμφότεροι μέλη τῆς Διοικούσης ἐπιτροπῆς τῆς Ο.Τ.Ο.Ε.

Δὲν ἐξεκινήσαμεν τυχαῖα νὰ φτιάξωμεν τὸν Σύνδεσμον, οὔτε τυχαῖα κατεβαίνομεν στὶς ἀρχαιρεσίες. Δι επιστώσαμεν ὅτι τόσον οἱ παλαιοὶ συνδικαλιστές, ὅσον καὶ οἱ νέοι τὸ ἠγνόησαν τὸ θέμα. Ἄλλοι συνήργησαν, ἄλλοι ἐσιώπησαν κα ἰἄλλοι ἐκαρπώθησαν ἀπὸ αὐτὴν τὴν διαίρεσιν τοῦ προσωπικοῦ. Καὶ εἴδαμε ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος τρόπος νὰ διεκδικήσωμεν τὸ δίκαιο ἐὰν τὸ ἔχομεν, διότι κανεὶς μέχρι τώρα, δὲν μᾶς εἶπε ὅτι δὲν ἔχουμε δίκαιο, μόνον μᾶς λέγουν ὅτι κάνουμε διάσπασιν. Θὰ σᾶς ἀπαντήσω γιὰ τὴν διάσπασιν.

Τὸ δίκιο μας θὰ τὸ διεκδικήσωμεν μὲ τὴν ψῆφον σας. Ἄλλωστε, λόγω τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος, τὸ μέλλον νὰ προέλθη Διοικητικὸν Συμβούλιον, θὰ ἔχη μέσα καὶ πτυχιούχους, θὰ ἔχη καὶ μὴ πτυχιούχους.

Κατὰ συνέπειαν, θὰ ὑποχρεωθῆ, ὅταν ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν πραγματικὴ πλειοψηφία ποὺ ὑπάρχει σήμερα στὸ προσωπικό, θὰ ὑποχρεωθῆ, εἴτε τὸ πιστεύη ὁ κ. Θεοφανόπουλος, εἴτε δὲν τὸ πιστεύη νὰ πάρη μίαν θέσιν.

Ὁ κ. Ρωσέτης, ἐχαρακτήρισε τὸν κ. Θεοφανόπουλο χουντικὸ καὶ ὁ κ. Θεοφανόπουλος εἶχε χαρακτηρίσει προηγουμένως χουντικὸ ὁλόκληρο τὸ ἀπερχόμενο Διοικητικὸ Συμβούλιο.

Μ' ὅλα αὐτά, κατὰ τὸ πλεῖστον, ὅσους ἀνέφερε προσωπικῶς, μᾶς ἐκάκισε ὁ κ. Θεοφανόπουλος, διότι δὲν ἐκαρποφόρησεν ἡ πρότασίς του γιὰ κάθοδον μὲ κοινὸν ψηφοδέλτιον.

Δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἀποδείξω ἐὰν ὑπῆρξεν χουντικὸς ὁ κ. Θεοφανόπουλος, καὶ ἐὰν ὑπῆρξαν καὶ οἱ ἄλλοι κύριοι χουντικοί. Ἀλλά ὅταν μιὰ τέτοια κατηγορία ἐκτοξεύεται ἀπὸ ἐδῶ ἐπάνω, ποιὸς ἐπὶ κεφαλῆς ἑνὸς σχήματος θὰ ἐτολμοῦσε νὰ συνεργασθῆ;

Ὁ κ. Παπᾶς ὡμίλησεν ἐπίσης, διὰ τὸ θέμα τῶν πτυχιούχων καὶ μὴ πτυχιούχων. Παρέλειψε νὰ πῆ ἕνα πρᾶγμα, ὅτι εἰς τὴν πόρταν τῆς Αἰόλου ὑπάρχει ἀνακοίνωσις - προκήρυξις διαγωνισμοῦ, γιὰ 30 πτυχιούχους. Καὶ διερωτῶμαι, καὶ διεμαρτυρύθην εἰς τὴν Διοίκησιν, διατί ἐνῶ ἔχει 1.000, 1.200, πόσους ἔχει, ἐπιστήμονας, γιατὶ δὲν ἐδιάλεξε 30 ἀπὸ αὐτούς νὰ τοὺς βάλη εἰς τὴν θέσιν ποὺ θέλει.

Ὁ κ. Μπαμίχας θὰ πρέπει νὰ εὐγνωμονῆ τὸν κ. Λάσκαρην, γιὰ τὸ ἐκλογικὸ σύστημα. Διότι μόνον μὲ αὐτὸ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα ὑπάρχει φόβος νὰ διασωθῆ ὁ κ. Μπαμίχας καὶ κάποιος ἄλλος ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

(Θόρυβος ταυτοχρόνου συζητήσεως)

κ. Θ. Δημητρόπουλος: Καὶ ἔρχομαι τώρα εἰς τὴν ὁμιλίαν μου. Θὰ εἶμαι σύντομος, μέσα στὰ πλαίσια ποὺ σᾶς εἶχα ζητήσει.

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι. Ἐδιαβάσαμε στὴν Τραπεζιτικὴν καὶ ἀκούσαμε καὶ σήμερα νὰ ἀπαριθμοῦνται τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Πίσκοπον Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἤδη, καλεῖται ἡ παροῦσα Γενικὴ Συνέλευσις νὰ προβῆ εἰς ἔγκρισιν τῶν πεπραγμένων καὶ ἀπαλλαγὴ ἐκ τῶν εὐθυνῶν. Ἐρωτῶ, ὅμως, τὸν κ. Πίσκοπον, σὲ ποῖον ἀνήκει τὸ μπράβο γιὰ ὅσα ἔγιναν; Κατ' αὐτὸν ἔγιναν. Καὶ ποιός εἶναι ὑπεύθυνος, γιὰ ὅσα δὲν ἔγιναν; Ποιόν κρίνομεν σήμερον. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἢ τὸν κ. Πίσκοπον; Διότι ἐὰν πρόκειται νὰ κρίνωμεν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, διερωτῶμαι, ποῖο Διοικητικὸν Συμβούλιον θὰ κρίνωμεν; Τὸ ἐκλεγὲν κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τὸ 1973 ἢ τὰ λείψανα τοῦ ἀποδεκατοσθέντος ἀπὸ τὸν ἀλληλοσπαραγμὸν Διοικητικοῦ Συμβουλίου;

Καὶ λέγω ἀποδεκατοσθέντος, διότι οἱ ἐκπαραθυρωθέντες, οἱ πραιτηθέντες καὶ οἱ διαχωρίσαντες τὴν θέσιν τους Σύμβουλοι, ἀποτελοῦν τὸ μεγαλύτερον ἀπὸ ἀπόψεως ἀριθμοῦ καὶ τὸ πιὸ ζωντανὸν ἀπὸ ἀπόψεως θέσεων ποὺ κατεῖχον κομμάτι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἀναφέρω ὀνόματα (Τριετὴς εἶναι ἡ θητεία τοῦ κ. Πίσκοπου). Μανέας Στ. Α΄ Ἀντιπρόεδρος, Ρωσέτης Ἀλέξανδρος, Γενικὸς Γραμματεύς, Παπουτσῆς Νικόλαος, Γενικὸς Γραμματεύς, Κονταράκης Ἀντώνιος, Ἀναπληρωτὴς Γενικὸς Γραμματεύς, Ἀσενικὸς Μιχαὴλ, Ταμίας, Μπαμίχας Ἀπόστολος, Ταμίας καὶ Ἔφορος, Τσουδερὸς Θεόφραστος, Ἔφορος Οἰκονομικοῦ, Λιακόπουλος Κωνσταντῖνος, Μέλος, Τσαντούλας Κωνσταντῖνος Μέλος (παρητήθη). Ἐὰν ὅλοι αὐτοὶ ἦσαν ἄχρηστοι ἢ καὶ ἐπικίνδυνοι, διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ προσωπικοῦ, δὲν φταῖνε οἱ ἴδιοι, ἀλλὰ ὁ κ. Πίσκοπος ποὺ τοὺς ἐδιάλεξε γιὰ συνεργάτες καὶ ποὺ τοὺς ἀνεπιστεύθη καίριες θέσεις εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον.

Ἐὰν ὅμως, ἀποκεφαλισμὸς τόσων στενῶν συνεργατῶν, ἔγινε γιατὶ ὁ κ. Πίσκοπος τοὺς ἔκρινε ἐπικινδύνους γιὰ τὴν δικήν του συνδικαλιστικὸν ἐξέλιξιν, τότε δικαιολογημένα...

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, ἀκολουθοῦν ἔντονοι διαλογικαὶ συζητήσεις καὶ ἀντεγκλήσεις.

κ. Κολιός: (Ὁμιλεῖ μακρὰν, μὴ ἀκουόμενος).

κ. Πίσκοπος: Κύριε Κολιέ, ὅ,τι εἴσθε ἐκτοξεύετε. Τὶς λέξεις αὐτές, ὄχι ἐδῶ μέσα, ἔξω ἀπὸ τὴν Τράπεζαν. Εἶναι ἡ τρίτη φορὰ ποὺ ἀπευθύνετε τέτοιες ὕβρεις πρὸς συναδέλφους, ὄχι πρὸς Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου. Καὶ ὅταν τὸν ἀπειλούσατε μὲ βάζα καὶ μὲ σταχτοδοχεῖα στὰ γραφεῖα του, ντροπή σας.

κ. Πρόεδρος: Κύριε Δημητρόπουλε, ἡ λέξις ἐπικίνδυνοι, δὲν ἐλέχθη, κατὰ συνέπειαν ἀνακαλέσατε.

κ. Θ. Δημητρόπουλος: Τὴν λέξιν ἐπικίνδυνοι τὴν χρησιμοποιῶ ἐγώ, δὲν τὴν εἶπεν ὁ Πρόεδρος. Γιὰ νὰ ἀπομακρύνης κάποιον σοῦ εἶναι ἐπικίνδυνος ἢ ἀκατάλληλος. Δὲν δέχομαι διακοπάς, ἐγὼ δὲν σᾶς διέκοψα κ. Πίσκοπε, δὲν θὰ κάνωμεν διαλογικὴν συζήτησιν, δὲν θὰ ἀπαντήσωμεν σὲ κανέναν.

(Ταυτόχρονοι διαλογικαὶ συζητήσεις)

κ. Θ. Δημητρόπουλος: Ἐὰν ὅμως, ἡ ἀπομάκρυνσις γιὰ νὰ μὴν πῶ ἀποκεφαλισμός, ἐπειδὴ ἐδυσαρεστήθησαν οἱ συνάδελφοι, τόσον στενῶν συνεργατῶν ἔγινε διότι ὁ κ. Πίσκοπος τοὺς ἔκρινε ἐπικινδύνους γιὰ τὴν δικήν του συνδικαλιστικὴν ἐξέλιξιν, τότε δικαιολογημένα τοῦ ταιριάζει ὁ τίτλος τὸν ὁποῖον ἐγὼ τοῦ δίδω. «Ὁ Κρόνος τοῦ συνδικαλισμοῦ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν».

Μὴ ξεχνᾶμε ἐξ ἄλλου, πὼς οἱ ἀρχαιρεσίες τοῦ 1971 ἀνέδειξαν Πρόεδρον τὸν κ. Γιαννακόπουλον. Καὶ μετὰ ἕναν χρόνον, στὴν πρώτην Γενικὴν Συνέλευσιν μὲ τὶς εὐλογίες τῆς τότε Διοικήσεως τῆς Τραπέζης, εὑρέθηκε Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁ κ. Πίσκοπος. Ἐνῶ ὁ κ. Γιαννακόπουλος χωρὶς νὰ ἔχη παραιτηθῆ ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐνεφανίσθη εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς αἰθούσης ἀσκῶν ἀντιπολίτευσιν κατὰ τοῦ Δ.Σ., εἰς τὸ ὁποῖον ἦτο ἀκόμη ἁπλοῦν μέλος.

κ. Πρόεδρος: Κύριε Δημητρόπουλε, διὰ τὴν χρῆσιν ποὺ ἐλέγχεται. Αὐτὰ εἶναι παλιά.

κ. Θ. Δημητρόπουλος: Ναί, εἶναι τριετὴς ἡ θητεία τοῦ κ. Πισκόπου. Ἐνεφανίσθη ἀντιπολιτευόμενος εἰς αὐτὴν ὁ κ. Γιαννακόπουλος.

Καὶ ἐὰν ὅλες αὐτὲς οἱ ἐκπαραθυρώσεις ἐγίνοντο ἀθορύβως, θὰ ἦτο λίγο τὸ κακόν. Δυστυχῶς, κάθε ἀπομάκρυνσιν ἠκολούθησαν ἀλληλοδυσφήμισις, ὕβρεις, βαρεῖαι κατηγορίαι καὶ ἀπειλαὶ προσφυγῆς εἰς τὴν δικαιοσύνην ἀκόμη.

Ὅλα αὐτὰ κατέβασαν τόσο χαμηλὰ τὴν στάθμην τοῦ συνδικαλισμοῦ μέσα στὴν Τράπεζαν, ὥστε οἱ μὲν παλαιοὶ συνάδελφοι ἀσυνήθιστοι σὲ τέτοιου εἴδους συνδικαλισμό, νὰ ἀηδιάσουν καὶ νὰ ἀδιαφορήσουν, γιὰ τὰ συνδικαλιστικά μας πράγματα, οἱ δὲ νέοι νὰ χωρισθοῦν σὲ ὁμάδες, ἕτοιμες νὰ ἀλληλοσπαραχθοῦν.

(Θόρυβος ταυτοχρόνου συζητήσεως)

Γιὰ μᾶς τοὺς παλαιοὺς εἶναι ἀκατανόητος ἡ τόση ὀξύτης κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ συνδικαλισμοῦ. Καὶ θεωροῦμεν ὑπευθύνους γι' αὐτό ὅλους τοὺς συναδέλφους ποὺ ἀπετέλεσαν τὰ σκιώδη Διοικ. Συμβούλια τοῦ Συλλγου, κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν. Τοὺς καλοῦμεν δέ, ἐν ὄψει ἀρχαιρεσιῶν, νὰ διεξαγάγουν τὸν προεκλογικὸν ἀγῶνα, μὲ εὐπρέπειαν, αὐτοσεβασμόν καὶ μὲ ἤπια καὶ ἔντιμα μέσα. Διότι, μὲ τὸ ἰσχῦον ἐκλογικὸν σύστημα, μετὰ τὰς ἀρχαιρεσίας ἐνδεχομένως μερικοὶ ἐξ αὐτῶν νὰ ἔχουν ἐκλεγῆ μέλη, τοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὅπου θὰ εἶναι ἀναγκαία ἡ μεταξύ των ἁρμονικὴ συνεργασία, ἐὰν ὁ σκοπὸς των εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν συμφερόντων ὅλου τοῦ προσωπικοῦ καὶ ὄχι τῶν ἀτομικῶν των ἐπιδιώξεων.

Ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ ἀπερχομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀκούσθηκαν καὶ θὰ ἀκουσθοῦν καὶ σήμερα διάφοροι συζητήσεις, ἀπὸ τοὺς συναδέλφους ὁμιλητάς.

Τὸ ἔργο αὐτό, τὸ ἀφήνω στοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος συνδικαλιστάς, ποὺ δόξα τῷ Θεῷ ἀφθονοῦν μέσα στὴν Τράπεζαν. Τὰς ὕβρεις, τὰς συκοφαντίας καὶ τὰς κατηγορίας, ἀφήνω εἰς τοὺς ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ στενοὺς συνεργάτας, καὶ ἀσπόνδους φίλους τοῦ κ. Πίσκοπου, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι ἀμέτοχοι τῶν εὐθυνῶν διὰ τὰς παραλείψεις καὶ τὰ σφάλματα ποὺ διεπράχθησαν ὑπὸ τοῦ ἀπερχομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τοῦ ὁποίου ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι μέλη.

Σεβόμενος τὸν πολύτιμον χρόνον σας, θὰ ἤθελα νὰ ὁμιλήσω ἐπὶ ἑνὸς μόνον ζητήματος, ποὺ ἔχει χωρίσει τὸ προσωπικὸν σὲ δύο παρατάξεις. Σὲ πτυχιούχους καὶ μὴ πτυχιούχους. Τί ἔκανε γιὰ νὰ ἀποφευχθῆ αὐτὴ ἡ διάσπασις τοῦ προσωπικοῦ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον;

Τί ἔκανε γιὰ νὰ προστατεύση τὴν τεραστίαν πλειοψηφίαν τοῦ προσωπικοῦ, ἀπὸ τὴν ἀδικίαν ποὺ τοῦ ἔγινε, κατὰ παράβασιν, τοῦ ἰσχύοντος Ὀργανισμοῦ, στὴν μέσην ἢ καὶ περὶ τὸ τέλος τῆς καριέρας του, νὰ δουλεύη τὸ ἴδιο, νὰ ἀποδίδη τὸ ἴδιο μὲ τοὺς πτυχιούχους συναδέλφους του, καὶ ὅμως νὰ ὑπολείπεται βαθμολογικῶς μὲν κατὰ ἕναν τουλάχιστον βαθμὸ μισθολογικῶς δέ, κατὰ 35% περίπου;

Τί ἔκαναν τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τοῦ Συλλόγου ἀπὸ τὸ 1971; Ὅταν ἐδημοσιεύθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 36)1971 ἀπόφασις τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία προέβλεπε τετραετῆ προώθησιν διὰ τοὺς πτυχιούχους συναδέλφους. Ἐκ τῶν ὁποίων οἱ περισσότεροι, ἀσχέτως πρὸς τὸ εἶδος τοῦ πτυχίου καὶ ἄνευ μάλιστα κρίσεως ὄχι μόνον προήχθησαν εἰς τὸν ἑπόμενον βαθμόν, ἀλλὰ καὶ λαμβάνουν καὶ ἐπιστημονικὸν ἐπίδομα 15% ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ νέου βαθμοῦ των, ἀσχέτως πρὸς τὴν ἐργασίαν ποὺ προσφέρουν, εἴτε δηλαδὴ ὑπηρετοῦν εἰς τὴν διεύθυνσιν Μελετῶν, εἴτε κόβουν ἐνταλματογραμμάτια σὲ κάποιο γκισέ, εἴτε εἶναι δακτυλογράφοι. Ὄχι μόνον δὲν ἀντέδρασαν, οὔτε σὰν ἄτομα, οὔτε σὰν σύλλογος, οὔτε σὰν μέλη τῆς Ο.Τ.Ο.Ε., ἀλλὰ οὔτε κἂν μᾶς ἐνημέρωσαν, ὥστε ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας ἔστω καὶ σὰν μεμονωμένα ἄτομα νὰ προσφύγωμεν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ὅπως ἔπραξαν οἱ συνάδελφοι τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ποὺ πέτυχαν νὰ ἐκδοθῆ ἡ ὑπ' ἀριθ. 665 τοῦ 1974 ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ποὺ ἐχαρακτήριζε τὴν Διαιτητικὴν Ἀπόφασιν ποὺ δίδει τὴν τετραετῆ προώθησιν παράνομον καὶ ἄκυρον. Προσπάθεια τῆς Πολιτείας νὰ νομιμοποιήση διὰ Νομοθετήματος τὴν ἄκυρον αὐτὴν ἀπόφασιν τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου Ἀθηνῶν, εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα νέαν προσφυγὴν τῶν συναδέλφων τῆς Ἀγροτικῆς (ἐμεῖς εἴχαμε χάσει τὴν προθεσμία) εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας, ὅπου εἰς τὴν ἀναμενομένην ἀπόφασιν θὰ κρίνεται, ἡ Συνταγματικότης τοῦ Νόμου τούτου καὶ θὰ ἐπανεξετάζεται ἡ νομιμότης τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως περὶ τετραετοῦς προωθήσεως.

Γιὰ τὴν ἀδράνειαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ ἑνὸς τόσον μεγάλου θέματος, τὸ ὀλιγώτερον ποὺ μπορεῖ νὰ τοῦ καταλογισθῆ εἶναι: ἡ βαρεῖα ἀμέλεια ἄνευ ἐλαφρυντικῶν.

Λέγω δέ, ἄνευ ἐλαφρυντικῶν, διότι καὶ ἡ μετέπειτα θέσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ κ. Πίσκοπου, προσωπικῶς, ὑπῆρξε τόσον ἐχθρικὴ πρὸς τοὺς μὴ πτυχιούχους, ὥστε ὁ χαρακτηρισμὸς βαρεῖα ἀμέλεια νὰ εἶναι λίαν ἐπιεικής. Πρὸς θεμελίωσιν δέ, τῆς ἀνωτέρω κατηγορίας, ἀναφέρω τὰ κάτωθι: Πρῶτον, ὅταν ἐπεσκέφθην τὸν κ. Πίσκοπον εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου, νὰ τοῦ ἀναγγείλω τὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἀνεγνωρίζετο ἡ ἵδρυσις καὶ ἡ νόμιμος λειτουργία τοῦ Συνδέσμου τῶν μὴ πτυχιούχων, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύνδεσμος, Λογιστικῶν, Ταμειακῶν κ. λπ. ὑπαλλήλων ΕΤΕ», δὲν βρῆκε νὰ πῆ οὔτε ἕνα λόγον συμπαθείας, διὰ τὴν κίνησίν μας, ἀλλὰ ἐξετόξευσεν τὴν ἀπειλὴν ὅτι τόσεον αὐτὸς ὅσοιν καὶ ὁ προστάτης του, τότε Ὑπουργὸς Ἀπασχολήσεως κ. Παπαροδπουλος «θὰ πατάξουν τὴν κίνησιν», διότι τὴν θεωροῦν διασπαστικήν.

Ἐνῶ δὲν βρῆκαν οὔτε ὁ ἕνας οὔτε ὁ ἄλλος νὰ ποῦν μίαν λέξιν γιὰ τὸν Σύνδεσμον πτυχιούχων, ποὺ εἶχε προηγηθῆ ἡ ἵδρυσίς τους καὶ εἶχεν ἐπιτύχει ἀντιδράσεως μὴ ὑπαρχούσης, τόσα προνόμια ὑπὲρ τῶν συναδέλφων πτυχιούχων καὶ εἰς βάρος τῶν μὴ πτυχιούχων.

Δηλαδὴ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Πίσκοπου, τὸ προσωπικὸν ἦταν ἑνωμένον τότε ποὺ λόγω τῆς Δικτατορίας δὲν μποροῦσε νὰ ἀντιδράση σὲ ὅτι γινόταν εἰς βάρος του. Καὶ ἡ διάσπασις ἀρχίζει ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ οἱ πολλοὶ ἀρχίζουν νὰ ἀντιδροῦν στὴν προνομιακὴν μεταχείρισιν τῶν λίγων. Δεύτερον, ἠρνήθη νὰ δημοσιεύση εἰς τὴν Τραπεζιτικὴν τὰ πρακτικὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συνδέσμου τῶν μὴ Πτυχιούχων, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν ὁ κ. Μπαμίχας καὶ εἶπεν ὅτι θὰ ἀναφέρη εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν καὶ μετὰ δὲν τὸ ἀνέφερε.

Τρίτον, μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν πολιτικὴν μεταβολήν, ἐπεριμέναμεν ἀλλαγὴν εἰς τὴν τακτικὴν τοῦ κ. Πίσκοπου, περιμέναμεν νὰ ταχθῆ μὲ τὸ δίκιον, μὲ τοὺς πιὸ πολλούς, ἔστω καὶ καθυστερημένα. Ἀντ' αὐτοῦ, ἀφιέρωσε σχεδὸν δύο ἐκδόσεις τῆς Τραπεζιτικῆς γιὰ νὰ μᾶς κατηγορήση ὡς διασπαστάς.

Τοῦ ἐπιστρέφομεν τὴν κατηγορίαν, καὶ τοῦ ἀπαντῶμεν, ὅτι αὐτὸς καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου, ἀπὸ τὸ 71 μέχρι σήμερα εὐθύνονται διὰ τὴν διάσπασιν αὐτήν.

Ὁ Σύλλογος, ἂν ἐνδιεφέρετο διὰ τὴν ἑνότητα τοῦ προσωπικοῦ, ἔπρεπε νὰ πρωτοστατήση καὶ νὰ συμπαρασταθῆ στὶς προσπάθειες τοῦ Συνδέσμου μὴ Πτυχιούχων, διὰ τὴν ἄρσιν τῆς ἀδικίας ποὺ ἔγινεν εἰς βάρος τῶν πολλῶν τῶν μὴ πτυχιούχων, γιὰ νὰ σταματήση ἡ βουλιμία τοῦ Συνδέσμου πτυχιούχων, ποὺ διαρκῶς ζητάει.

Χαρακτηριστικῶς, σᾶς ἀναφέρω, τὰ λόγια τοῦ κ. Χαρισοπούλου, ποὺ τὸν ἐπεσκέφθην στὶς 6.10. Λέει, λοιπόν, ὁ κ. Χαρισόπουλος:

«Καὶ αὐτὴν τὴν στιγμήν, κύριοι, μέσα στὸ συρτάρι μου, ἔχω νέα καὶ πιὸ τρομερὰ αἰτήματα τῶν πτυχιούχων».

Βγαίνοντας ἀπὸ τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Χαρισοπούλου, ἀνέμενεν γιὰ νὰ εἰσέλθη ὁ κ. Πίσκοπος. Εἶναι γνωστόν, ὅτι ὑπῆρξαν ἄριστοι αἱ σχέσει καὶ ἁρμονικὴ ἡ συνεργασία τοῦ κ. Πίσκοπου μὲ τὸν ἀποχωρήσαντα Σύμβουλον. Εἶναι λοιπὸν δυνατόν, νὰ μὴν γνωρίζη ὁ κ. Πίσκοπος, ποῖα εἶναι τὰ νέα φοβερὰ αὐτὰ αἰτήματα τοῦ Συνδέσμου Πτυχιούχων; Παρακαλῶ τὸν κ. Πίσκοπο, νὰ πληροφορήση τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, τί εἶναι αὐτὰ τὰ νέα φοβερὰ αἰτήματα τῶν Πτυχιούχων. Καὶ ἐὰν δὲν γνωρίζη, ζητῶ, σὰν Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου, νὰ ἐξουσιοδοτηθῆ ἀπὸ τὴν παροῦσαν Γεν. Συνέλευσιν νὰ πληροφορηθῆ ὑπευθύνως ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους παράγοντας, καὶ πρὸ τῶν ἀρχαιρεσιῶν δι' ἀνακοινώσεως καὶ διὰ τῆς Τραπεζιτικῆς, νὰ μᾶς ἐνημερώση σχετικῶς.

Συνάδελφοι, πιστεύω ὅτι ἡ ἀδιαφορία καὶ ἡ ὀλιγωρία τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. πάνω στὸ προναφερθὲν τεράστιο θέμα, εἶναι φανερή, ἡ ἐχθρικὴ δὲ θέσις ποὺ ἔλαβε μόνον ἐναντίον τῆς κινήσεως τῶν μὴ πτυχιούχων, αὐτός, ὁ Πρόεδρος «ὁλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ» ὅπως ἀρέσκεται νὰ αὐτοαποκαλῆται, ἔχει πείσει τοὺς συναδέλφους, πὼς ἡ θέσις αὐτοῦ καὶ ὅλων τῶν μελῶν τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. δὲν εἶναι πιὰ στὸν Σύλλογο, ἀλλὰ σὲ κάποιο γκισέ, γιὰ νὰ δουλέψουν, ἐπὶ τέλους, λίγο, καὶ γιὰ τὴν Τράπεζα. Ἀρκετὰ δούλεψαν γιὰ τὸ προσωπικό. Δὲν θέλουμε ἄλλες θυσίες ἐκ μέρους των.

Συνάδελφοι, πολὺ θὰ ἤθελα νὰ ἦταν διαφορετικὴ ἡ στάσις τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου, πάνω στὸ μεγάλο θέμα ποὺ ἀπασχολεῖ τὴν τεραστίαν πλειοψηφίαν τῶν συναδέλφων, τῶν μὴ πτυχιούχων καὶ νὰ ἀκούγατε σήμερα ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ κ. Πίσκοπου, ὅτι χάρη στὶς ἐνέργειές του εἶχεν ἐπιτευχθῆ αὐτὸ ποὺ τώρα ἐπισήμως, ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου θὰ σᾶς ἀναγγείλω.

Συνάδελφοι, πέραν τῶν ὅσων ἤδη γνωρίζετε ἀπὸ ἀνακοινώσεις μας ὅτι δηλαδή, ἡ Τράπεζα, ἀναγνωρίζει τὴν ὕπαρξιν τοῦ θέματος τῶν μὴ Πτυχιούχων, τὸ ἀντιμετωπίζει μὲ σοβαρότητα, καὶ πραγματοποίησα, εἰδικήν, πρὸς τοῦτο σύσκεψιν, εἶμαι σήμερα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ σᾶς δηλώσω ὅτι, τὴν 7ην τρέχοντος, ἐκλήθημεν ὑπὸ τῆς Διοικήσεως, καὶ μᾶς ἐδηλώθησαν, συμπληρωματικῶς τὰ ἑξῆς: 1) Ἡ τράπεζα δέχεται ὅτι ἡ ὑπὸ ἵδρυσιν Σχολή, δὲν λύει τὸ θέμα τῶν μὴ πτυχιούχων. 100 τὸν χρόνο θὰ περνᾶν. Μᾶς τὸ εἶπε ὁ κ. Τζανετάκης. Δηλαδή, τοῦ λέω, κ. Ὑποδιοικητά, σὲ 200 χρόνια θὰ περάσουμε ὅλοι. Καὶ ἀφορᾶ ἡ Σχολὴ αὐτὴ τοὺς νεοεισερχομένους. Διότι, ἕνας ὑπάλληλος ποὺ ὑπηρέτησε, κατὰ τὸν κ. Τζανετάκην, 10, 15 χρόνια, ὅ,τι εἶχε νὰ μάθη τὸ ἔμαθε στὴν πράξη. 2) Ἡ Διοίκησις πιστεύει πὼς ἡ λύσις πρέπει νὰ ἀναζητηθῆ μὲ διάλογο μεταξὺ τραπέζης καὶ πτυχιούχων.

3) Πρὸς τοῦτο ἡ Τράπεζα ἀνέθεσε εἰς τὸν Σύμβουλον αὐτῆς, τὸν διακεκριμένον Νομικὸν καὶ πρώην Διευθυντὴν Δικαστικοῦ τῆς Τραπέζης κ. Σαράτσογλου, νὰ χειρισθῆ τὸ θέμα, τῶν μὴ πτυχιούχων, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Συνδέσμου μας.

4) Ὁ κ. Σαράτσογλου θὰ ἔχη τὴν πρώτην συνεργασίαν μὲ τὸν Σύνδεσμόν μας, μεθαύριο Τετάρτη.

Συνάδελφοι, ἀρχίζουμε τὴν συζήτηση σὰν Σύνδεσμος, μὲ τὴν ψῆφο σας θὰ τὴν συνεχίσουμε σὰν Σύλλογος. Εὐχηθῆτε ὅλοι νὰ ἐπιτύχωμε. Τότε, ἡ ἑνότης τοῦ Προσωπικοῦ, θὰ ἔχη πραγματοποιηθῆ, ἀφοῦ θὰ δοῦν καὶ οἱ συνάδελφοι, οἱ πτυχιοῦχοι, πὼς πράγματι δὲν ζητᾶμε νὰ τοὺς ἀφαιρεθοῦν τὰ προνόμια ποὺ τοὺς ἐδόθησαν.

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδέλφου Σ. ΛΙΑΡΓΚΟΒΑ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 5ης ΣΕΛ)

ταγμα, Φ.Ε.Κ. 179)74 τεῦχος Α΄) ἡ Διοίκηση τοῦ Συλόγου μας, ἀδιαφόρησε γιὰ τὸν Ταμειακὸ Κλάδο, ἐπιτρέψασα τὴν αὔξησή τους μόνο στὸ Λογιστικὸ Κλάδο, («Βάλερ»)-ἀπὸ 1)7)74), σὰν νἆταν οἱ Ταμειακοί, δεύτερης διαλογῆς ὑπάλληλοι.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο καὶ μόνο, στάθηκε ἱκανό, γιὰ νὰ κινηθῆ μιὰ μεγάλη μερίδα Ταμειακῶν, σὰν πυρῆνας, πρὸς δημιουργία ξεχωριστοῦ Συλλόγου τῶν Ταμειακῶν Ὑπαλλήλων. Πήγαινε πολὺ ν' ἀνεχθοῦν μιὰ τέτοια ζημιά, καὶ μάλιστα ἀπ' τὸν ἴδιο τὸ Σύλλογο. Ἀλλὰ συγκρατήθηκαν, μπροστὰ στὴ σκέψη, μιᾶς δεύτερης ζημιᾶς, μεγαλύτερης ἀπ' τὴ πρώτη: Τῆς διασπάσεως. Τελικά, ἀτόνισαν τὴν κίνησή τους, χωρὶς νὰ δώσουν συνέχεια σ' αὐτή, πλὴν ὅμως, γεύτηκαν ὅλες τὶς συνέπειες μιᾶς ὁλόκληρης χαμένης χρονιᾶς, ὥσπου (Ἔγκριση Α.Σ. Ἐργασίας 19)5)75) καταργήθηκαν, ἐπιτέλους, οἱ Ὀργανικὲς θέσεις μέχρι τὸν Τμηματάρχη Β΄.

3) Ἀλλὰ καὶ στὸ θέμα χορηγήσεως ἐπιδόματος ἀνθυγιεινῆς ἐργασίας, τὸ Συμβούλιο ποὺ ἀπέρχεται, ἔδειξε —ἄν μὴ τὶ ἄλλο— ὀλιγωρία. Ἀδιαφόρησε, δηλαδή, κατὰ τρόπο ἀπαράδεκτο, στὸ ὅτι τοῦ ἐπιδόματος τούτου, τῆς ἀνθυγιεινῆς ἐργασίας, πρὶν ἀπὸ ὁποιουσδήποτε ἄλλους συναδέλφους, δικαιοῦντο οἱ διαχειριστές, γενικά, (Ταμειακοί, «Τέλλερς Ὂν-λάϊνς»), καθὼς καὶ οἱ καταμετρητές, ἀφοῦ εἶναι ἐπιστημονικὰ παραδεδειγμένο, πὼς ὁ μεγαλύτερος φορέας τῶν μικροβίων, εἶναι τὸ χαρτονόμισμα.

Κι' ὅμως, τοῦτο ἀγνοήθηκε παντελῶς, κι' ἔμπρακτα μάλιστα, μὲ τὴν ἀνακοίνωση τοῦ Συλλόγου μας, τῆς 11)9)75 τρ. ἔ. ποὺ ὑποδείκνυε σὰν πρῶτο θέμα στὴν ἡμερησία διάταξη τῆς Συνελεύσεως, τὴν κίνηση τῆς διαδικασίας, σχετικά, γιὰ τὴ χορήγηση ἐπιδόματος ἀνθυγιεινῆς ἐργασίας 20%, μόνο στὶς διατρήτριες τοῦ τμήματος μηχανογραφήσεως. Οἱ Ταμειακοί, οἱ «Τέλλερς», οἱ Ὂν-λάϊνς», κι' οἱ Καταμετρητές; Αὐτοὶ ἦταν φαίνεται ἀπ' ἄλλο ἀνέκδοτο...

4) Γίνεται λόγος, γιὰ κοινὴ ἀγορά, κ. συνάδελφοι, περισσότερο ἀπὸ ἕνα χρόνο, τώρα, καὶ θἄπρεπε νὰ ἐννοοῦμε, ὄχι μόνο ὑποχρεώσεις ἀλλὰ καὶ ἀπαιτήσεις. Φρόντισε ποτέ, ἢ ἀσχολήθηκε ἡ Συλλογική μας Διοίκηση, μὲ τὰ ἐπιδόματα διαχειρήσεως, σ' ὅλες τὶς κατηγορίες της, ἀπὸ Τεμειακό, «Τέλλερς», «Ὂν-λάϊνς», μέχρι καταμετρητή; Ἐνδιαφέρθηκε νὰ μάθη, στὰ προηγμένα Κράτη, τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος, μὲ τὶ ἐπιδόματα καλύπτονται οἱ ἀντίστοιχες θέσεις, στὶς δικές τους Τράπεζες;

5) Ἡ σιωπὴ τῆς ἀδιαφορίας σὲ βάρος τῶν: Ταμειακῶν, τῶν «Τέλλερς», τῶν «Ὂν-λάϊνς», τῶν «Τσίφτέλλερς», τῶν Προϊσταμένων Ἐσωτερικῶν Διαδικασιῶν, καὶ τῶν Καταμετρητῶν ἀκόμη, ἴσχυσε καὶ στὴν ἐφαρμογὴ ἀκόμη, τῆς ἐξομοιώσεως, —γιατὶ ἔτσι λαθεμένα ἐφαρμόζεται στὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος,— ὅταν ἐπεβλήθησαν κρατήσεις στὰ ἐπιδόματα διαχειριστικῶν λαθῶν, λὲς καὶ οἱ ὑποχρεώσεις τῶν παθόντων, ὁσάκις συμβαίνει κάτι τέτοιο, μειώνονται κατὰ τὸ ποσοστὸ τῶν κρατήσεων, ἢ λὲς καὶ πρόκειται νὰ τοὺς δοθῆ μεγαλύτερη σύνταξη, ἢ ἄλλο τί.

Κι' ὅμως, σὰν κεκτημένο δικαίωμα, μποροῦσε νὰ παραμείνη χορηγούμενο, χωρὶς κρατήσεις, ἢ νὰ τεκμηριωθῆ στὸ γεγονός, ὅτι ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἐφαρμόζει τὶς Νέες Διαδικασίες.

6) Καταργήθηκαν οἱ Ὀργανικὲς θέσεις, μέχρι τὸν Τμηματάρχη Β΄ καὶ αὐξήθηκαν ἀπὸ τὸν Τμηματάρχη Α΄ καὶ ἄνω, ἀνάλογα.

Τοῦτο, φαινομενικά, παρουσιάζεται σὰν ἐπίτευγμα. Ἐρωτᾶται ὅμως: Τὶ ἐνέργειες ἔγιναν γιὰ τὴν πλήρωση τῶν νέων θέσεων, ποὺ δημιουργήθηκαν στὶς μεγάλες βαθμίδες, σύμφωνα μὲ τὶς νέες τροποποιήσεις;..

7) Ἡ ἀνακοίνωση (Νο 18.)19.9.74), μᾶς γνώριζε «εὐχαρίστως», ὅτι τὸ Δ.Σ. τῆς Τραπέζης, ἐνέκρινε τὴν καταβολὴ διαφορῶν ὑπερωριακῆς ἀμοιβῆς, ἀπὸ τὸν συνυπολογισμὸ στὶς τακτικὲς ἀποδοχές μας, τῶν πάσης φύσεως ἐπιδομάτων, καὶ ἐξέφραζε, μάλιστα, «λύπη» γιὰ τὴν ὀλιγωρία τῶν προηγουμένων Διοικήσεων τοῦ Συλλόγου μας, γιὰ ὅ,τι χάθηκε, πρὸ τῆς τελευταίας πενταετίας. Δὲν μᾶς γνώριζε ὅμως, ἡ ἀνακοίνωση, ἀπὸ πότε μτρήθηκε ἡ πενταετία αὐτή, γιὰ τὰ δικαιώματά μας; Ἀπ' τὸ 1966, ποὺ θἄπρεπε νὰ μετρηθῆ, ἂν τὸ φρόντιζε ἡ ὑπὸ κρίση Διοίκηση, ἢ ἀπὸ τὸ 1971, ὅπου καὶ τελικὰ μετρήθηκε; Ἄρα, τὸ μερίδιό της στὴν εὐθύνη γιὰ τὴν ὀλιγωρία, ποὺ ἐπικαλεῖται ἡ ἀνακοίνωση, τὤχει κι' ἡ παροῦσα ἀπερχομένη διοίκηση, ὁ ἡγέτης τῆς ὁποίας, μάλιστα, θὰ μποροῦσε νὰ καλύψη θαυμάσια, ἄλλα 4 χρόνια, ἀπ' τὸ 1971 καὶ πρίν!

8) Μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν Νέων Διαδικασιῶν, δημιουργήθηκε, «ντεφάκτο», μιὰ νέα κατάσταση: Ἡ ἐγκύκλιος Διοικήσεως (Σειρὰ Α΄ Ἀριθ. 19)2.7.71 περὶ Ἐκσυγχρονισμοῦ Καταστημάτων—Στελεχώσεως Αὐτῶν), μιλᾶ σαφῶς καὶ ἀπερίφραστα: Γιὰ «ὁλοκληρωμένα στελέχη», γιὰ «ἐξειδικευμένη ἐργασία», γιὰ «ταχεῖα περαιτέρω ἐξέλιξη», γιὰ «ὑπευθύνους θέσεις», γιὰ «καθήκοντα ὑπευθύνου πρωτοβούλου διαχειριστικῆς δράσεως», καὶ δίνει δικαιώματα ὑπογραφῶν, μάλιστα, ἐπὶ ἀπεριορίστων ποσῶν. Χορηγεῖ ἀκόμα καὶ ἐπιδόματα ἐξειδικευμένης ἐργασίας. Κι'ἐνῶ διαθέτει καθήκοντα «Τέλλερς,», «Ὂν-λάϊνς» σὲ ὑπαλήλους, ὁποιουδήποτε Κλάδου, στὸ Λογιστικὸ ὑπάλληλο, ἀφήνει τὸ δικαίωμα νὰ γίνη καὶ Διευθυντὴς Καταστήματος, ἂν ἡ ἐξέλιξή του τὸ πρέπει, στὸν Ταμειακὸ τὸ ἀφαιρεῖ, ἀκολουθώντας τὰ παλαιὰ εἰωθότα τῶν διακρίσεων.

Ἔτσι ἐμφανίστηκε (ἐξ ἀνάγκης) ἡ δημιουργία τρίτου ἑνιαίου Κλάδου, ἂν δὲν ἀπαιτήθηκε ἡ κατάργηση τῶν δύο ὑφισταμένων σ' ὅ,τι ἀφορᾶ, τουλάχιστον, τὶς Νέες Διαδικασίες. Τὶ ἔπραξε λοιπόν, ὁ Σύλλογος ποὺ κρίνεται, σήμερα, γι' αὐτό; Ἄραγε, τὸ μελέτησε ποτέ;..

9) Ἡ ἴδια ἐγκύκλιος, πάντοτε, κ. συνάδελφοι, ἀναφέρει καὶ τὸ χρονικὸ ὅριο θητείας στὶς Νέες Διαδικασίες, ποὺ τὸ καθορίζει μέχρι τοῦ ΛογιστῆΒ΄. Ἡ λεπτομέρεια δὲν εἶναι τυχαία. Τὸ νόημά της θεμελιώνεται σὲ βάσεις ὑγείας γιατὶ ὅταν ἕνας ἀνθρώπινος νοῦς ἀσχολεῖται μὲ ὑπερκαθήκοντα, «ποὺ βάσει τῆς παλαιᾶς διαδικασίας, ἦταν κατανεμημένα σὲ πλείονα τοῦ ἑνὸς ὄργανα», ὅπως δὲν παραλείπει νὰ τὸ ὑπογραμμίση ἡ ἴδια ἡ ἐγκύκλιος Διοικήσεως, σημαίνει πὼς κρίνεται ἐπικίνδυνο στὴν ὑγεία του, νὰ συνεχίση περισσότερο, καὶ τοῦτο εἶναι σὲ θέση νὰ τὸ πιστοποιήσουν, κάλλιστα, ὅσοι ἀσχολοῦνται στὶς Νέες Διαδικασίες, γενικά. Τὶ ἔπραξε ὅμως, ἡ συλλογική μας ἐκπροσώπιση, γιὰ τὴν πιστὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἐγκυκλίων, τουλάχιστον;..

10) Οἱ Νέες Διαδικασίες ἐφαρμόζονται ἀπὸ 5ετίας, τώρα. Τὰ ἐπιδόματά τους, καὶ εἰδικὰ τῶν «Τέλλερς-Ὂν-λάϊνς» μοιάζουν μὲ πινάκια φακῆς. (400 δρχ. μεῖον κρατήσεις). Ἔμαθα, σήμερα, ὅτι κυκλοφόρησε νέα ἐγκύκλιος, ἡ ὁποία αὐξάνει τὸ ἐπίδομα αὐτὸ κατὰ 200 δρχ. ἐπὶ πλέον, γι' αὐτοὺς ποὺ ἔχουν ἀσκήσει τὰ καθήκοντά τους, εὐδοκίμως, ἐπὶ 2ετίαν καὶ ὕστερα. Αὐτὸ δὲν εἶναι σωστό. Διὰ λόγους ἀξιοπρεπείας, καθαρά, θἄπρεπε νἄχαν καταργηθῆ, ἂν δὲν γινόταν ν' αὐξηθοῦν. Ἀλλὰ γιὰ νὰ πραγματοποιηθῆ κάτι τέτοιο, χρειαζόταν ἐνδιαφέρον, μέριμνα Συλλογικοῦ ὀργάνου, ποὺ δὲν τὸ φρόντισε ποτέ, γιατί, ἴσως δὲν τὸ βρῆκε ἐνδιαφέρον...

Καὶ θὰ κλείσω τὴν ὁμιλία μου, κ. συνάδελφοι, ἐκφράζοντας πίκρα, γιὰ τὴν ἔλλειψη φαντασίας, σ' ἕνα γενικὸ θέμα, ποὔχει ἀπασχολήσει θετικὰ ἤδη, ἄλλους Συλλόγους συναδέλφων, τόσο στὴν Ἐθνική, ὅσο καὶ στὴν Ἀγροτική, καὶ ποὺ ἀφορᾶ: α)Τὴν πριμοδότηση τῶν ἐξερχομένων συναδέλφων καὶ β) Τὴν χορήγηση χρηματικοῦ δώρου, σὰν προικοδότηση, στὰ κορίτσια τῶν συναδέλφων ποὺ παντρεύονται.

Καὶ οἱ δύο περιπτώσεις, θἄπρεπε νὰ χρηματοδοτοῦνται, ἀπ' τὰ διαθέσιμα τοῦ Συλλόγου μας, ὅσο εἶναι ἐφιγτό, ἀντὶ νὰ τείνουν σ' ἀποθησαυρισμό!

Σᾶς εὐχαριστῶ.

Αἱ ὁμιλίαι τῶν συναδέλφων κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδέλφου Α. ΣΑΡΡΗ

Συνάδελφοι, χαιρετίζω τὴν παρουσία σας ἀπόψε στὴ Συνέλευσή μας καὶ μὲ χαρὰ βλέπω ὅτι, σιγὰ - σιγά, μεγαλώνει ἡ παρουσία μας, μέσα σ' αὐτὸ τὸ χῶρο Συγκέντρωσης ποὺ συζητοῦνται πράγματα καυτὰ καὶ παίρνονται ἀποφάσεις ποὺ ἔχουν ἄμεση σχέση μὲ τὶς τύχες μας.

Συνάδελφοι, εἴχαμε τὴν δυστυχία, ἀπόψε, νὰ ἀκούσουμε τὸν πτωχὸ ἀπολογισμὸ τῶν ἀπερχομένων, ἀλλὰ ἀκοῦμε καὶ ἕνα πλῆθος κατηγοριῶν, ἀπ' ὅλους σχεδόν, καὶ πρὸς ὅλους γιὰ χουντικὲς συμφωνίες καὶ συμπορεύσεις, γιὰ μυστικὲς διασυνθέσεις, γιὰ ἐκμετάλλευση ἰδιοτήτων καὶ τόσα ἄλλα. Θέλω νὰ σᾶς ρωτήσω: Γι' αὐτὸ βγάζουμε μὲ τὴν ψῆφο μας, αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους; Γιὰ νὰ μᾶς παρουσιάζουν αὐτὸ τὸ χάλι; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ψηφίζουμε μὲ εἰλικρίνεια καὶ ἀγαθότητα τὴν ὁμάδα ἐκείνη, ποὺ μὲ προσωπικὴ ἐκτίμηση, νομίζουμε, ὅτι θὰ ὑποστηρίξη τὰ συμφέροντά μας. Καὶ δυστυχῶς γιὰ μᾶς, γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ψηφίσαμε, μαθαίνουμε ἕνα σωρὸ ἁμαρτίες.

Δὲν εἶναι συνδικαλισμὸς αὐτός, συνάδελφοι. Ἀπὸ τὸν ὁρισμό του, συνδικαλισμός, εἶναι ἕνα σύνολο ἐνεργειῶν, γιὰ τὴν ὑπεράσπιση ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων, ὑπὸ Ὀργανωμένων Ὁμάδων. Βλέπουμε λοιπόν, ὅτι ὁ συνδικαλισμὸς στὴν ἔννοιά του, στὸν ὁρισμό του, θέλει 2 προϋποθέσεις. Πρῶτον, τὴν ὑπεράσπιση τῶν συμφερόντων μας, καὶ δεύτερον, τὴν ὀργανωμένη ὁμάδα.

Θὰ πίεζα πολὺ τὸν ἑαυτό μου γιὰ νὰ δεχθῶ ὅτι, τὸ Συμβούλιο ποὺ ἀπέρχεται ὑπεράσπισε τὰ συμφέροντά μου, ἂν θὰ μποροῦσε ἐκεῖνο νὰ μὲ πείση ὅτι ἦταν μιὰ ὀργανωμένη ὁμάδα. Φοβᾶμαι, ὅμως, ὅτι μόνον αὐτὸ δὲν ἦταν.

Θυμόσαστε, συνάδελφοι, κατὰ καιρούς, κάτι περίεργες παραιτήσεις, κάτι διαφωνίες, κάτι ἐκπαραθυρώσεις, ποὺ στὸ σύνολό τους, διέλυσαν, κυριολεκτικά, κάθε ἔννοια Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Συνάδελφοι, μᾶς εἶπε ὁ κ. Πρόεδρος ἕνα πλῆθος ἐπιτευγμάτων, ποὺ στὸ μεγάλο τους μέρος ἦταν οἰκονομικά, ἐξομοίωσις, γιὰ ὅσους τὴ δέχονται, στὸ ἐνεργητικὸ τοῦ Δ. Σ. αὔξησις Ἐπικουρικοῦ, ὑπολογισμὸς ἐπιδομάτων, τὰ δῶρα, παιδικὴ μέριμνα, τουριστικά, καύσιμα κ.λπ. Τί ἔχει ὅμως νὰ μᾶς παρουσιάση τὸ Συμβούλιο ποὺ φεύγει στὸν ἄλλο μεγάλο τομέα τῆς δράσης του τὸν ἠθικὸ καὶ ἀξιοκρατικό; Μὲ τί κέφι θὰ δουλέψη ὁ συνάδελφος, ὅταν ἕνα πλῆθος ἀδικιῶν τὸν περιτριγυρίζη; Ὅταν ἡ ρουσφετολογία καὶ ἡ ἄνιση καὶ ἄδικη μεταχείριση κοντεύει νὰ γίνη καθεστὼς στὸ χῶρο μας; Ἡ πίκρα του αὐτή, νομίζεις κ. Πρόεδρε, ὅτι μπορεῖ νὰ τὴν ἀπαλύνη τὸ Κατοστάρικο ποὺ θὰ τοῦ δώσης; Ἂν πίστεψες καὶ πιστεύης, ἀκόμα, κάτι τέτοιο, γελιέσαι. Ἐκτὸς ἂν ἀπευθύνεσαι πρὸς τοὺς συναδέλφους ἐκείνους, ποὺ οἱ σκέψεις τους καὶ οἱ ἀνησυχίες τους ἀρχίζουν καὶ τελειώνουν στὸ πῶς θὰ βάλουν μιὰ δεκάρα στὴ τσέπη τους, γιατὶ δυστυχῶς, ὑπάρχουν καὶ τέτοιοι συνάδελφοι. Μὰ αὐτοί, δὲν εἶναι τώρα ἐδῶ. Εἶναι στὴν ἀναπαυτικὴ πολυθρόνα, στὸ σπιτάκι τους καὶ ἀπολαμβάνουν τὸ χαζοκούτι τους.

Ἔπρεπε νὰ ἐπικρατήση στὸ χῶρο τῆς δουλειᾶς μας, ἡ ἠθικὴ ἀμοιβὴ τοῦ συναδέλφου. Ἔπρεπε νὰ ἐπικρατήσῃ ἀξιοκρατία, καὶ αὐτὰ τὰ δυὸ μαζί, φέρνουν πίσω τους καὶ τὰ οἰκονομικά τους ἀποτελέσματα. Πρόσφατα, μικρόβαθμος ὑπάλληλος, κατέλαβε θέσι Προϊσταμένου, εἰς τὴν Διοίκηση καὶ ἐβούιζαν οἱ διάδρομοι, μὲ τὰ σχόλια καὶ τὴν πίκρα τῶν συναδέλφων. Δὲν θέτω σὲ ἀμφισβήτηση τὴν ἀξιωσύνη τοῦ συναδέλφου, ἐρωτῶ ὅμως τὸ Δ. Σ. Ἔχει ὑπ' ὄψιν του τὴν περίπτωση; Ἂν ὄχι, λυπᾶμαι. Ἂν ναί, τί ἔκανε. Καὶ ἂν ἔκανε, γιατί δὲν μᾶς τὄπε. Ἂν συμφωνῇ, θέλω νὰ ρωτήσω.

Ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν συναδέλφων ποὺ ἔχουν βαθμὸ ὑποτμηματάρχου καὶ ἄνω, δὲν ὑπῆρχε ἄλλος ἰσάξιος ἢ καὶ καλύτερος; Τὸ παράδειγμα, συνάδελφοι, ἦταν πρόσφατο, γι' αὐτὸ ἔκανα καὶ χρήση. Ὑπάρχει περίπτωση νὰ σφάλλω, ἀλλὰ εἶμαι σίγουρος, ὅτι ὑπάρχουν ἑκατοντάδες τέτοιων περιπτώσεων, ποὺ σὲ κάποιες θὰ ἔχω ὁπωσδήποτε δίκιο. Ἔχω πεισθῆ συνάδελφοι, ὅτι μέσα στὸ χῶρο μας, δὲν ἑδραιώθηκε μέχρι σήμερα, ἕνας ὑγιὴς συνδικαλισμός. Φυσικά, ὑπάρχουν αἴτια γενικώτερα, ποὺ ξεφεύγουν ἀπ' τὶς δυνατότητες τὶς δικές μας.

Γιατὶ εἶναι γεγονός, ὅτι οἱ ἄθλιες συνθῆκες, στὴν μακρόχρονη πορεία τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς ἐξέλιξης, ἀπὸ τότε ποὺ πρωτοφάνηκε ὁ βιομηχανικὸς καπιταλισμός, μέχρι σήμερα, ἦταν ἡ αἰτία, γιὰ νὰ μὴν μπορῇ ὁ συνδικαλισμὸς νὰ ἀσκῇ τὴ σωστὴ ἐπιρροή του. Καὶ αὐτό, γιατί οἱ μισθωτοί, ἐμεῖς, βρισκόμαστε στὶς κατώτερες θέσεις τοῦ Κοινωνικοῦ Ὑποβάθρου, καὶ ἔχουμε μείνει μόνοι μας καὶ ἀνυποστήρικτοι σὲ κάθε διαπραγμάτευση καὶ συζήτηση, μὲ τὸν στυγνὸ ἐργοδότη μας. Πρέπει ὅμως, συνάδελφοι, νὰ πάψουμε ἐπὶ τέλους νὰ σκύβουμε τὸ κεφάλι μας, καὶ νὰ τρῶμε καρπαζιές. Πρέπει νὰ ἀποβάλουμε τὸ φόβο μας, νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι εἴμαστε οἱ ἰσχυροί, νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὶς κατώτερες θέσεις, νὰ πάρουμε μέρος στὰ Κέντρα ἐκεῖνα ποὺ παίρνονται ἐξουσιαστικὲς ἀποφάσεις γιὰ μᾶς.

Πρέπει νὰ προσπαθήσουμε νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὸν συνεχῆ ἐφιάλτη τῆς δυστυχίας καὶ νὰ πετάξουμε τὴν ἀθλιότητά μας, καὶ τὴν κακομοιριά μας, νὰ παίξουμε ἀποφασιστικὸ ρόλο, στὴν ἴδια μας τὴ βελτίωση, τὴ βελτίωση τὴ δικιά μας. Μόνο ἔτσι θὰ ξυπνήσουμε. Μόνον μὲ τέτοιους ἀνθρώπους θὰ πᾶμε μπροστὰ καὶ μόνο σὲ τέτοια ἄτομα μποροῦμε νὰ ἔχουμε ἐμπιστοσύνη. Γιατί, τότε, ὅλοι μας, θὰ εἴμαστε Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου. Γιατί, τότε, ὅλοι μας, θὰ ἀποφασίζουμε γιὰ τὴν ἴδια μας τὴν τύχη. Γιατί, τότε, δὲν θὰ ἔχη κανένα νόημα,, ποιό Δ.Σ. θὰ φύγη καὶ ποιὸ θὰ ἔρθη. Γιατὶ θὰ εἴμαστε ὅλοι ἴδιοι καὶ στὸ μόνο ποὺ θὰ διαφέρουμε, θὰ εἶναι τὸ τυπικὸν ὀνοματεπώνυμον.

Συνάδελφοι, ἕνα σοβαρώτατο θέμα, ποὺ χρόνια τώρα, περιμένει μιὰ λύση, μᾶς τὸ ἀφήνει κληρονομιὰ τὸ ἀπερχόμενο Συμβούλιο. Εἶναι ἡ Ἕνωση τῶν συναδέλφων Ἐθνικῆς καὶ Ἀθηνῶν. 22 χρόνια τώρα, δύο ἰσχυροὶ ἐργοδότες ἔγιναν ἕνας, ἑνώνοντας τὴν περιουσία τους καὶ ἐμεῖς, ποὺ φτιάξαμε αὐτὴ τὴν περιουσία τους, εἴμαστε χωρισμένοι. Καὶ τὸ χειρότερο. Ἀντὶ νὰ δημιουργοῦνται συνθῆκες καὶ κατάλληλες προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἕνωσή μας, βλέπανε μιὰ ἀδιάλλακτη τακτική, ἀπὸ μέρους τῶν ἀντιστοίχων Διοικητικῶν Συμβουλίων, καὶ ἕνα διαρκὲς ὑβρεολόγιο μεταξὺ τῶν κ. κ. Πίσκοπου καὶ Γκιτάκου.

Δὲν μὲ ἐνδιαφέρει νὰ καταλογίσω εὐθῦνες, γιατὶ ἔχω ἀντιληφθῆ, ὅτι φταῖνε καὶ οἱ δυό, ἀλλὰ ἐγώ, δὲν μπορῶ νὰ κρίνω τὸ Δ.Σ. τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν. Ἐγὼ θέλω νὰ ρωτήσω, μαζὶ μὲ τόσους συναδέλφους, τὸ δικό μας Συμβούλιο. Ἀλήθεια, δὲν μποροῦσε νὰ βρεθῆ τὸ κοινὸ σημεῖο ἐπαφῆς, νὰ μείνουνε στὴν ἄκρη τὰ πείσματα καὶ οἱ ἐγωϊσμοὶ καὶ νὰ γίνουμε ἕνας Σύλλογος, ἕνα Ταμεῖο Ὑγείας, ἕνα Ταμεῖο γιὰ τὴ σύνταξή μας; Μὰ ὁπωσδήποτε, μπορούσαμε, συνάδελφοι, ἀλλὰ δὲν θέλαμε. Ἂς φροντίσουμε, λοιπόν, ὅσο πιὸ γρήγορα μποροῦμε, γιὰ τὴν Ἕνωσή μας. Δὲν ἔχουμε νὰ μοιράσουμε τὰ ἀμπέλια μὲ τοὺς συναδέλφους τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ ἂν ὑπάρχουν κατάλοιπα ἀπὸ μίση, πάθη καὶ ἀδιαλλαξίες, νὰ τὰ πατάξουμε. Δουλεύουμε μ' αὐτοὺς δίπλα - δίπλα καὶ μ' αὐτοὺς πρέπει νὰ λύσουμε τὰ προβλήματά μας.

Στὴν κληρονομιὰ ποὺ μᾶς ἀφήνει τὸ Δ.Σ., εἶναι καὶ ὁ Ὀργανισμός, ὁ χιλιοβασανισμένος, αὐτὸς Ὀργανισμός. Μᾶς εἶπε ὁ κ. Πρόεδρος, ὅτι προχωράει . Δὲν μᾶς εἶπε ὅμως, πρὸς τὰ ποῦ πάει. Γιατί σίγουρα, ὁδηγεῖται στὸν γκρεμνό. Θὰ παρακαλοῦσα νὰ πέση στὸν γκρεμνό, νὰ ἡσυχάσουμε ἐμεῖς, γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ φτιάξουμε ἕναν καινούργιο Ὀργανισμό, σωστό, ἐπιστημονικὰ θεμελιωμένο, ρεαλιστικὸ καὶ προπάντων, δημοκρατικό. Κάτι ποὺ λείπει ἀπὸ τὸν ἰσχύοντα.

(Χειροκροτήματα)

Συνάδελφοι, βασικὸ στοιχεῖο, γιὰ καλὰ ἀποτελέσματα, ἀποτελεῖ ἡ ἑνότητα τοῦ προσωπικοῦ. Μὴ γινόμαστε φορεῖς διαλυτικῶν καὶ διασπαστικῶν ἐννοιῶν καὶ αἰτημάτων. Τὶς μικροδιαφορὲς μεταξύ μας θὰ τίς βροῦμε, ἀρκεῖ νὰ τὸ θελήσουμε. Δὲν εἶναι ἐχθροί μας οἱ συνάδελφοι τῆς ἀντίστασης. Δὲν εἶναι ἐχθροί μας οἱ συνάδελφοι τοῦ Νόμου, οἱ Πτυχιοῦχοι, οἱ Ἐπιθεωρητές, οἱ ἀναλυτὲς καὶ τόσοι ἄλλοι ποὺ τυγχάνουν ὡρισμένων εὐεργετημάτων, στὸν χῶρο μας.

Αὐτὰ τὰ βρίσκουμε, ἂν δείξουμε κατανόηση καὶ λογική. Ὅλοι μαζί, ἀνήκουμε στὴν τάξη τῶν ἐργαζομένων καὶ ἔχουμυε ἕνα μοναδικὸ ἐχθρό μας. Τὸν Ἐργοδότη, καὶ τὸ Κεφάλαιό του, ποὺ ἀγκαλιασμένοι μαζί, Ἐργοδότης καὶ Κεφάλαιο θέλουν νὰ σώσουν τὸ πετσί τους, γδέρνοντας τὸ δικό μας.

Τὰ μέσα ποὺ μετέρχονται εἶναι παληά, περισσότερη καταπίεση, τρομοκρατία, περισσότερη ἐκμετάλλευση καὶ περισσότερη διάσπαση τοῦ ἐργατοϋπαλλήλου. Ἂς μὴ μᾶς κοροϊδέψη, λοιπόν, κάνοντάς μας συμμάχους του. Ἂς μείνουμε ἑνωμένοι, ὅπως εἶναι ὅλοι οἱ ἐργοδότες σὲ κάθε γωνιὰ τῆς γῆς.

Συνάδελφοι, τὸ Δ.Σ, παρὰ τὶς κάποιες ἀνησυχίες του, ἄφησε κενά, ἀπόδειξις ὅτι δέχεται ἀπόψε ἕνα καταιγισμὸ κατηγοριῶν. Ἂν μᾶς πῆ δημόσια, ὅτι ἀποσύρεται, ἂς δεχθοῦμε ὅτι ἔκανε ὅ,τι μποροῦσε, καὶ ἂς τὸ χειροκροτήσουμε, ἔστω καὶ τυπικά. Ἐνδεχομένως, μ' αὐτὸν τὸν τρόπον, νὰ μὴν ὑποστῆ τὴν γεύση τοῦ νικημένου. Ἐμεῖς, ὅμως, τί κάνουμε, συνάδελφοι; Κάνουμε σωστὴ δουλειά; Ὁ συνδικαλισμός, ὅπως σᾶς εἶπα, εἶναι δύσκολο πρᾶγμα. Στὸ χῶρο μας, δὲν πρέπει νὰ ἐπικρατήση ὁ κλασσικὸς συνδικαλισμός, ποὺ ἀποτελεῖ μιὰ κάποια ἀρχαίγονη μορφή, ἀλλὰ θὰ πρέπη νὰ περάση ὁ συγχρονισμένους, ὅπως ἀλλοιῶς λέγεται νεωτεριστικὸς συνδικαλισμός.

Κάτω ἀπὸ αὐτὴ τὴ μορφή, τὰ σημερινὰ συνδικαλιστικὰ συνδικᾶτα, ἀποβλέπουν καὶ ἀξιοῦν αἰτήματα, πέραν τῶν ὁρίων τῆς ἐπιχείρησης. Ἐπιδιώκουν νὰ ἐπιβάλλουν ἀπόψεις, ὄχι μόνον σὲ μεμονωμένες οἰκονομικὲς μονάδες, ἀλλὰ καὶ σὲ ἀνταγωνιστικὰ μεμονωμένα συμφέροντα. Ἔτσι δημιουργεῖται συνδικαλιστικ ἠπολιτική, καὶ ἀποσκοπεῖ στὴν ἀξεύρεση τῆς σύνθεσης, μεταξὺ τῶν συμφερόντων α) τῶν Τοπικῶν καὶ Κλαδικῶν Ὀργανώσεων μεταξύ τους, 2) Αὐτῶν πρὸς τὶς Ὁμοσπονδίες. 3) Τῶν Ὁμοσπονδιῶν πρὸς τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδία καὶ 4) τοῦ συνόλου πρὸς τὴν Κοινωνίαν.

Διότι, μιὰ ὑπεύθυνη συνδικαλιστικὴ διαχείριση, φτιάχνει μιὰ ὁλόκληρη ἐργατικὴ Νομοθεσία, καὶ ἕνα ὁλόκληρο Ἐργατικὸ Δίκαιο. Σήμερα, διεθνῶς ὁ ὅρος «Κοινωνικὸς Συνέταιρος» ἔχει περιβάλει τὶς συνδικαλιστικὲς Ὁμάδες ποὺ ἐνεργοῦν σὰν ἐκπρόσωποι, ἑνὸς κάποιου συνόλου. Ἡ διαπραγμάτευση μὲ τὴν ἐργοδοσία, γέννησε τὴν ἀνάγκη μιᾶς ἐπιστημονικῆς ἀντιμετώπισης οἰκονομικῶν ζητημάτων, ποὺ ἀπτονταιτοῦ γενικώτερου κοινωνικοπολιτικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Συνάδελφοι, μὴ ξεχνᾶμε, ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ ἐργαζόμενοι, εἴμαστε καὶ πολῖτες καὶ πρέπει νὰ εἴμαστε πρῶτα, ὑπεύθυνοι, τίμιοι καὶ ἐνσυνείδητοι πολῖτες καὶ μετὰ τίμιοι καὶ ὑπεύθυνοι ἐργαζόμενοι. Τελειώνοντας, κάνω ἔκκληση γιὰ μιὰ τίμια συνδικαλιστικὴ ἑνότητα καὶ καλῶ τοὺς Δημοκρατικοὺς συναδέλφους, ποὺ σκέπτονται νὰ συνδικαλισθοῦν, νὰ παραμερίσουν τὶς προσωπικές τους φιλοδοξίες, καὶ νὰ ἑνωθοῦν γιὰ νὰ ἐκτελέσουν ἕνα μεγάλο, ἕνα πρώτιστο χρέος τῆς ὑπαλληλικῆς τάξης, ποὺ εἶναι ἡ ἐκ βάθρων ἀναμόρφωση τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος, γιὰ νὰ ἀποτελέση αὐτὸ τοῦτο, τὸ φρούριο καὶ τὸ προπύργιο τῶν συνδικαλιστικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀγώνων.

Ἐμπρός, λοιπόν, συνάδελφοι, γιὰ μιὰ συνδικαλιστικὴ ἑνότητα, στὸ χῶρο μας, σὲ μιὰ βάση, ἀλληλοσεβασμοῦ τοῦ συναδέλφου μας. Σᾶς εὐχαριστῶ.

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδέλφου ΤΡΙΜΗ

Συνάδελφοι,

Δὲν θὰ σᾶς κουράσω, θὰ πῶ λίγα πράγματα, ἀπ' αὐτὰ ποὺ πέσανε στὴν ἀντίληψή μου στὴν διάρκεια τῆς 3χρονης ἐργασίας μου στὴν Ἐθνικὴ Τράπεα, σχετικὰ μὲ τὶς ἐνέργειες, τὶς ἐμφανίσεις καὶ τὶς μεθόδους τοῦ Διοικητικοῦ μας Συμβουλίου.

Εἶναι κρῖμα συνάδελφοι νὰ μαζευόμαστε ἐδῶ καὶ νὰ λειτουργοῦμε συνδικαλιστικὰ ὅλοι μας σὰ συνέλευση κάθε 2 χρόνια. Ποιὲς γνῶμες; πόσες κριτικές; θετικὲς ἢ ἀρνητικές, πόση ἐνεργοποίηση τοῦ ἐργαζόμενου; μποροῦμε νἄχουμε σὲ 5—6 ἢ καὶ 7 ὧρες στὰ 2 χρόνια ποὺ συναντιόμαστε; Εἶναι λυπηρό, συνάδελφοι, νὰ ἀφήνουμε τὶς τύχες μας νὰ ρυθμίζονται ἀπὸ τὸν ἐργοδότη, τὸ κράτος, τὴν ἀστυνομία πολλὲς φορές, καὶ ἀπὸ ἕνα ὑπερσυγκεντρωτικὸ ὄργανο ποὺ λέγεται διοικητικὸ συμβούλιο, ποὺ ὅσο καὶ καλὸ καὶ ἄξιο νὰ εἶναι ἀποκλείεται νὰ ἐκφράζει τὶς θελήσεις ὅλου τοῦ προσωπικοῦ ποὺ ἐργάζεται γιὰ τὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα.

Τὸ συλογικό μας ὄργανο, λέει, ἀγωνίζεται γιὰ μᾶς, γιὰ τὴν ἑνότητα τῶν συλλόγων στὸν τῦπο δουλειᾶς μας, γιὰ τὴν ἑνοποίηση τῶν ἀσφαλιστικῶν φορέων γιὰ ἕνα ὄργανο, δυνατὸ νὰ ἐκφράσει ὅλους τοὺς ἐργαζόμενους στὴν Ε.Τ.Ε. Τὸ ἀμφισβητῶ, συνάδελφοι. Ἕνα συμβούλιο ποὺ καταγγέλει, διώκει, προσπαθεῖ ἔμμεσα νὰ διαλύσει ἕνα ἄλλο στὸν ἴδιο τῦπο δουλειᾶς κάθε ἄλλο παρὰ τὴν ἑνοποίηση ζητᾶ, καὶ ἂν ὅλα αὐτὰ γίνονται σὲ ἕνα καθεστὼς ποὺ ἡ καταγγελεία, τὸ κυνήγημα, ἡ διάλυση σωματείων εἶναι σκοπὸς καὶ στόχος του, ὅταν χοντρὰ-χοντρά, ὁ σύλλογος βαδίζει μαζὶ μὲ ἕνα δικτατορικὸ καθεστώς, ποὺ προκειμένου νὰ εὐνουχίσει τὴν ἀγωνιστικὴ διάθεση τῶν ἐργαζομένων διάλυσε ἑκατοντάδες ἐργατοϋπαλληλικὰ σωματεῖα, ἔστειλε στὴν ἐξορία καὶ βασάνισε δεκάδες συνδικαλιστές, ἐνῶ ταυτόχρονα διόριζε διοικήσεις ποὺ σὰν σκοπό τους εἴχανε τὸ λιβάνισμα τῶν ξενοκινή-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 14ην ΣΕΛ.)

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδέλ. ΑΘ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Εἶναι χαρὰ μεγάλη ἡ Συνέλευσις ἡ ἀποψινή. Χαρὰ ἀκόμα πιὸ μεγάλη ποὺ καὶ ἐγὼ θὰ τὸ ἐπαναλάβω, ὅτι στὴν οἰκογένεια τῶν Συναδέλφων εὑρίσκονται ὅλοι ὅσοι εἶχαν χάσει τὸ ψωμί τους. (Χειροκροτήματα).

Πρὶν εἰσέλθω εἰς τὴν κριτικήν μου ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, θεωρῶ ὑποχρέωσιν ὡς διατελέσας Πρόεδρος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δικτατορίας, ποὺ κατὰ τὸν κ. Δυλιντᾶ εἶναι ἁμάρτημα νὰ τοῦ ἀπευθύνω μιὰ λέξι.

Μᾶς ἀναπτύξατε κύριε Δυλιντᾶ τοῦ ἑνὸς νομίσματος τὴν μιὰ ἄποψιν. Ὄχι καὶ τὴν δεύτερη. Εἶναι γνωστὲς οἱ θεωρίες ποὺ λένε: «Ὅτι ἀπὸ μέσα μάχεται τὸ κατεστημένο. Καὶ οἱ ἄλλες ποὺ λένε ἀπ' ἔξω». Ἐγὼ εἶμαι ὀπαδὸς τοῦ νὰ μαχόμαστε μέσα, καὶ ἐσεῖς τοῦ ἔξω.

Ὡς πρὸς τὸ θέμα τοῦ φόβου. Ἐκάνατε ἕναν συσχετισμὰν τοῦ 40, 44, μὲ τὴν ἑπταετίαν. Τὸ 40, 44 ἦταν ὁ κατακτητὴς καὶ ἀπ' ἔξω ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἢ ὁ ΕΛΑΣ ἢ ὁ Ζέρβας οἱ ὁποῖοι ἐμάχοντο καὶ ἔδιναν θάρρος στὸν κόσμο νὰ μπορεῖ νὰ μάχεται.

Θὰ θεωρήσω παράλειψι ἐὰν δὲν κακίσω τὸν συνάδελφον Λιακόπουλον μέλος τοῦ νῦν Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ ὁποῖος ἦλθε ἐδῶ καὶ μᾶς ἐμίλησεν, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου Πτυχιούχων καὶ μάλιστα σὰν γραμματέας καὶ κακίζω ἐκεῖνο ἀκριβῶς τὸ σημεῖο τὸ ὁποῖον λέει ἂν μετὰ τὶς ἐκλογές, ὁ ἄλφα ἢ ὁ βῆτα πάρει τὴν πλειοψηφία, θὰ γίνη ξεχωριστὸς Σύλλογος πτυχιούχων ἐδῶ μέσα. Θὰ εἶναι τὸ τέλειον ἔγκλημα καὶ δὲν πρέπει νὰ γίνη. (Χειροκροτήματα).

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὸ ἀπερχόμενον σήμερα Διοικητικὸν Συμβούλιον, ὑπῆρξεν ἕνα Συμβούλιον μειοψηφίας, (40% ἐκπροσώπησις). Καὶ ὅσες ἐπιτυχίες καὶ ἂν ἐμφανίζει τὶς ὀφείλει στὴν ὑποστήριξιν, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἀπὸ τὴν προηγουμένην κατάστασιν.

Καὶ ἂς μὴν βιαστῆ ὁ κ. Πίσκοπος νὰ διαμαρτυρηθῆ, γιατὶ τότε θὰ τὸν προκαλέσω νὰ πῆ ἐδῶ, μπροστὰ στὴν Συνέλευσίν μας, ἂν καταδικάζη τὸν Ἀχῆ σὰν χουντικὸ καὶ φαῦλο.

Ρωτῶ ἐὰν καταδικάζη ὁ κ. Πίσκοπος τὸν Ἀχῆ σὰν Χουντικὸ καὶ φαῦλο. Ἡ θριαμβολογία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν ἐξομοίωσιν εἶναι γιὰ ὅσους δὲν γνωρίζουν τὰ πράγματα καὶ γιὰ τοὺς ἀφελεῖς.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ ἀπόκλεισις τῶν ἀποδοχῶν μας, ἐν σχέσει μὲ τὶς ἀπολαβὲς τῶν συναδέλφων τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος, εἶχε σὰν ἀφετηρία τὴν συγχώνευσιν. Καὶ συνεπῶς εἶναι ἄδικον, μὰ καὶ ἀσέβεια πρὸς παλαιότερους συνδικαλιστὲς ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ Δ.Σ. Ὅλα ἐμεῖς τὰ ἐκάναμεν τίποτε οἱ προηγούμενοι.

Ἀκριβῶς γι' αὐτὸ θέλω νὰ τονίσω, ὅτι τὸ χάσμα τῶν ἀπολαβῶν μας μεταξὺ τῶν ἐτῶν 54—73 εἶχε κλείσει καὶ ἐλάχιστα ἔμεναν. Εἶχε λόγου χάριν ἐπαναχορηγηθῆ μεγάλο μέρος ἀπὸ τὶς προσαυξήσεις, καὶ εἶχε προσαρμοσθῆ ὁ προϋπολογισμὸς τῶν τριετιῶν σὲ διετίες σύμφωνα μὲ ὅτι ἰσχύει εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ τέλος εἶχον ἐξομοιωθῆ οἱ βασικοὶ μισθοί.

Ὅτι ἀπέμενε γιὰ νὰ ἐξομοιωθοῦμε πλήρως, (ἕνα 10—15%) συνέπεσε νὰ γίνη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ σημερινοῦ Δ.Σ. γιὰ λόγους προσωπικούς. Ὁ Ἀχῆς ἔχοντας ἀνάγκην ἀπὸ συμπαράστασιν γιὰ νὰ κρατηθῆ, καθὼς καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ τρωθέντος ἀπὸ τὴν πολεμικὴ τῆς Τραπεζιτικῆς καὶ τῶν ἀνακοινώσεων μας κύρους του, ἀπεφάσισεν νὰ παραχωρήση τὴν ἐξομοίωσιν. Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἀνωτέρω ἰσχυρισμῶν καὶ πρὸς ἐπαλήθευσίν των εἶναι τὸ γεγονὸς τῆς ἐξομοιώσεως, στὶς ἄλλες Τράπεζες. Καὶ δὲν πιστεύω κύριοι συνάδελφοι, ὅτι ἡ ἐξομοίωσις στὴν Ἐμπορικὴ Τράπεζα, λόγου χάριν, ἦταν προϊὸν τῆς ἀγωνιστικῆς προσπάθειας τοῦ ἀπομακρυθέντος μετὰ τὴν Μεταπολίτευσιν, ἀπὸ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν συναδέλφων, τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης, Διοικητικοῦ του Συμβουλίου, οὔτε βέβαια καὶ ἡ γεναιοδωρία τοῦ Καθηγητῆ Στρατῆ Ἀνδρεάδη.

Πολὺ περισσότερον δὲν μποροῦμεν νὰ πιστέψωμε πὼς ἦταν τὸ ἐπακόλουθο τῆς φιλεργατικῆς πολιτικῆς τῆς Ἰωαννιδικῆς Καμαρίλας, καὶ τοῦ κωμικοῦ της Πρωθυπουργοῦ. Ἦταν ἁπλῶς κατάστασις ἀνάγκης ποὺ ὀφείλετο στὴν καθήλωσιν σχεδὸν τῶν ἀπολαβῶν μας, σὲ ὅλη τὴν διάρκειαν τῆς δικτατορίας. Καὶ ἀφ' ἑτέρου στὸν φόβο γιὰ ἀναταραχὲς σὲ μεγάλα σωματεῖα σὰν τὸ δικό μας, καὶ ἐβιάστηκαν νὰ τὴν παραχωρήσουν πρῶτα σὲ μᾶς, γιατὶ ἐμεῖς μόνοι ἀγωνιστικῶς τὴν ἀξιώσαμεν. Γιατὶ εἴχαμε ξεφύγει ἀπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ τοποτηρητοῦ τους τὸν Παπαροδόπουλο.

Τώρα τὸ πόσο ἀκατάλληλο ἦταν τὸ Δ.Σ. καὶ πόσον μεγάλη ἦταν ἡ ἀνικανότητά του νὰ ἔχη ἐπιτυχίες στηριγμένες πάνω στὶς δικές τους δυνάμεις, φαίνεται ἀπὸ τὸ ὅτι σήμερα στηρίζεται σὲ «ἐξωτερικοὺς» τεχνοκράτες, ἀλλὰ καὶ στὴν ἀποσύνθεσίν του. Στὸ ξέφτισμα τοῦ Δ.Σ. καθὼς καὶ στὶς μεταξὺ τους κατηγορίες.

Τὸ Δ.Σ. ἐξ ἄλλου, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, θὰ τὸ σημαδεύῃ καὶ θὰ τὸ ἀκολουθῆ μιὰ βαριὰ «ἀνακολουθία», τὴν ὁποίαν καὶ τονίζω ἰδιαίτερα. Πρόκειται γιὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ Μαΐου 1974 γιὰ τὴν ὁποίαν πολλοὶ εἶπον ὅτι ἐγράφτηκε μέσα στὸ γραφεῖο τοῦ Ἀχῆ — μὲ τὴν ὁποίαν ἐζητοῦσε ὁ Σύλλογος τὴν κάθαρσιν τῶν ἀνάνδρων, δειλῶν καὶ φαύλων. Καὶ πολὺ σωστὰ ἔκανε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐὰν πράγματι ἡ ἀνακοίνωσις ἀφοροῦσε τέτοια ἔνοχα πρόσωπα. Καὶ ἐρωτῶ τὸ Δ.Σ. ἂν ὕστερα, μετὰ τὴν Μεταπολίτευσιν, ξαναζήτησαν τὸ ξεκαθάρισμα τῶν φαύλων, καὶ ποίων συγκεκριμένων προσώπων. Διότι τὸν Μάϊον τοῦ 74 φοβόταν νὰ κατονομάση. Ἀλλὰ δὲν τὸ δέχομαι γιὰ σήμερα. Διέτι ἂν δὲν κατονομασθοῦν οἱ φαῦλοι τοῦ Μαΐου τοῦ 74, τότε ἐρωτᾶται μήπως δὲν πρόκειται πράγματι περὶ ἐνόχων προσώπων, ἀλλὰ περὶ προσώπων, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦσαν ν' ἀντισταθοῦν στὸ ξεπούλημα τῆς Τραπέζης.

Κάθε ὑπεύθυνος, καὶ προβληματιζόμενος ἄνθρωπος, κύριοι συνάδελφοι (ἀκόμα καὶ ἂν εἶναι ἐπαγγελματίας συνδικαλιστής, ὥς ἔσπευσε ὁ κ. Δημητρόπουλος νὰ μᾶς κατηγορήση, ἐμᾶς τριαντάρηδες, μᾶς κατηγοροῦν πενηντάρηδες γιὰ ἐπαγγελματίες), θλίβεται μπροστὰ στὸ φαινόμενο, ποὺ παρουσιάζουν οἱ συνδικαλιστικὲς δυνάμεις εἰς τὸν χῶρον μας.

Πρόκειται περὶ τοῦ κατακερματισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐχθρικὲς γιὰ τοὺς ἐργαζομένους δυνάμεις ἐπενόησαν, μὲ σκοπὸν τὴν ἐξουθένωσιν ὅλων.

Βέβαια, ὑπάρχουν τὰ ἐπὶ μέρους θέματα καὶ μάλιστα καυτά, ὅπως ἡ ἐξέλιξις τέλλερς, ὁ Νόμος 751, τοῦ διαγωνισμοῦ 65, οἱ κατέχοντες προσωρινότητα, καὶ τὸ πιὸ μεγάλο ἀπὸ ὅλα αὐτά, πτυχιούχων καὶ μή. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, ὅτι γιὰ τὴν ἐπίλυσιν καθ' ἑνὸς ἀπὸ αὐτὰ θὰ πρέπει νὰ δημιουργηθῆ καὶ μιὰ ἰδιαίτερη ἐκπροσώπησις. Διότι ἔτσι κονιορτοποιεῖται ἡ δύναμις τοῦ προσωπικοῦ, ποὺ εἶναι ἡ μόνη ἐγγύησις γιὰ τὴν ἀποτελεσματικὴ διεκδίκησιν τῶν αἰτημάτων.

Νομίζω ὅτι τὰ βασικὰ σχήματα πρέπει νὰ συνεργασθοῦν, καὶ νὰ δώσουν ἕνα βιόσιμο καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ὁμοιογενὲς σχῆμα. Μὲ τὴν ἐπιλογὴν τῶν πλέον συνεργασίμων καὶ μετριοπαθῶν, ποὺ προσφέρει κάθε παράταξις, θὰ ἐπιτύχωμεν μιὰ οὐσιαστικὴ καὶ πρόσφορη λύσιν.

Οἱ ἀναλογίες τῆς συμμετοχῆς σ' ἕνα τέτοιο μεταχουντικὸ ψηφοδέλτιο, ὅταν θὰ ὑπάρξη καλὴ θέλησις, δὲν εἶναι δύσκολον νὰ καθορισθῆ. Ἂν πάλι ἡ δυσκολία εὑρίσκεται μόνον στοὺς ἐπικεφαλεῖς τότε ἂς ἀποσυρθοῦμεν καὶ πρῶτος ἀποσύρομαι ἐγώ.

Ἡ λύσις τοῦ ἑνιαίου ψηφοδελτίου, τὴν ὁποίαν ἐπρότεινεν ὁ συνάδελφος κ. Θεοφανόπουλος, μόνον τεχνικῶς ἐξυπηρετεῖ τὴν κατάστασιν, ὄχι καὶ οὐσιαστικῶς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ ἐνδιαφέρει κυρίως.

Τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον ποὺ θὰ ἀναδειχθῆ, ἔχει σοβαρὰ προβλήματα ν' ἀντιμετωπίση, μέσα μέσα στὰ ὁποῖα κυριαρχοῦν: Πρῶτονι ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῶν ἀπολαβῶν μας, τῶν ὁποίων τὸ ὕψος εἶναι μόνον ὀνομαστικό. Ἐπ' αὐτοῦ μιὰ ματιὰ στὴν κρεαταγορά, θὰ πείση καὶ τὸν πλέον ἀπληροφόρητον.

Δεύτερον, μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῶν ἀπολαβῶν μας, εἶναι ἀνάγκη νὰ δοθῆ ἔκτακτος οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις, εἰς ὅλους καὶ δὴ εἰς τοὺς μικροβάθμους.

Τρίτον, ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ καὶ ἡ συγχώνευσις τῶν Ταμείων καὶ τῶν ἄλλων Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν.

Τέταρτον, ἡ ἀποκατάστασις τῆς ψυχικῆς ἑνότητος τοῦ προσωπικοῦ, διὰ τῆς λήψεως ὅλων τῶν προσφέρων μέσων. Ὅσα θὰ διαβάση ὁ συνάδελφος Δυλιντᾶς, ποὺ εἶχε σὰν προτάσεις του, γιὰ τὸ θέμα πτυχιούχων καὶ μὴ πτυχιούχων, ὅσα ἐμεῖς σὰν Κίνησις εἴχαμεν ἀνακοινώσει ἀπὸ τὸν περασμένον Φεβρουάριον δηλαδὴ τὶς κατ' ἐκλογὴν προαγωγὲς μὲ σωστὰ κριτήρια, ἡ ἵδρυσις μιᾶς Σχολῆς, ἡ κατάργησις, ἡ οὐσιαστικὴ τῶν ὀργανικῶν θέσεων, καὶ κυρίως ἡ ἐπανένταξις τοῦ Προσωπικοῦ, νομίζω ὅτι θὰ ἀμβλύνουν κατὰ πολύ, καὶ θὰ ἐπιφέρουν μίαν ψυχικὴν ἑνότητα.

Τέλος ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἀνάληψις ἀγῶνος γιὰ τὴν συνδικαλιστικὴ ἐνεργοποίηση καὶ προβληματισμό, ὁλοκλήρου τοῦ Προσωπικοῦ. Εὐχαριστῶ

Ἡ ὁμιλία τοῦ συν. ΔΗΜ. ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗ

Συνάδελφοι, ἡ σημερινὴ Γ. Συνέλευση δὲν εἶναι μόνο ἀπολογητικὴ γιὰ τὸ Διοικ. Συμβούλιο, ἀλλὰ καὶ παρασκευαστικὴ ἀρχαιρεσιῶν. Γιὰ τοῦτο θἄθελα κι' ἐγὼ νὰ προσθέσω δυὸ λόγια στὰ τόσα ἄλλα ποὺ σᾶς εἶπαν οἱ προηγούμενοι ὁμιληταὶ καὶ νὰ ἐπισημάνω μερικὰ πράγματα στὶς κρίσιμες αὐτὲς ὧρες ποὺ περνάει τὸ Ἐθνοτραπεζικὸ Συνδικαλιστικὸ Κίνημα.

Χρέος τοῦ καθενός μας εἶναι, νὰ ἀναλάβη τὸ μερδικὸ τῆς εὐθύνης ποὺ τοῦ ἀνήκει, ἀποβάλλοντας τὶς προσωπικὲς φιλοδοξίες καὶ τὴν κομματικὴ τοποθέτηση κι' ἀναθεωρώντας βαθειὰ ἴσως τὶς μέχρι τώρα γραμμὲς πλεύσεώς του ἂς ἀτενίση μὲ καθάρια ματιὰ τὸ πρόβλημα τῆς ἑνότητας τοῦ προσωπικοῦ, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῆς συνδικαλιστικῆς του ἡγεσίας. Ἀλλὰ δυστυχῶς, ὅπως ἔγραψε καὶ μιὰ ἐφημερίδα τοῦ κλάδου μας «περισσότεροι θὰ εἶναι οἱ ὑποψήφιοι στὶς ἀρχαιρεσίες μας ἀπὸ τοὺς ψηφοφόρους».

Ἡ ἀρχὴ τοῦ διαίρει καὶ βασίλευε βρίσκεται «ΑΝΤΕ ΡΟΡΤΑΣ» σὲ στιγμὲς κρίσιμες γιὰ τὰ ἐπαγγελματικά μας προβλήματα, ἐνῶ διάφοροι κύκλοι μὲ τὰ καλοστημένα σχέδιά τους ἀπεργάζονται τὸν κατακερματισμὸ τοῦ προσωπικοῦ, μὲ συνέπειες ἀπρόβλεπτες γιὰ τὴν ἐπαγγελματική του ἐξέλιξη καὶ κατ' ἐπέκτασιν τὴν οἰκογενειακή.

Ἡ δημιουργία παρασυλλόγων, συνδέσμων καὶ ὁμοσπονδιῶν θὰ φέρη στὸ τέλος τὸ ἀντίθετο ἀπὸ τὸ προσδοκώμενο ἀποτέλεσμα. Κι' αὐτὸ γιατὶ τὸ προσωπικὸ ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι σκόπιμα ἴσως ἀπὸ τοὺς «ἡγέτες» του ἀνημέρωτο, ἐπενεργεῖ παθητικὰ πάνω του καὶ ἡ πίκρα τῆς ἄνισης μεταχείρισης ποὺ γίνεται σὲ βάρος του, ἀπὸ διάφορες ὁμάδες.

Σᾶς καλῶ λοιπόν, κι' ἐγὼ μὲ τὶς μικρές μου δυνάμεις καὶ κάνω ἔκκλιση σὲ ὅλους τοὺς παρισταμένους καὶ μή, νὰ ἀξιώσουμε τὴν σύμπτυξη τῶν συνδικαλιστικῶν μας δυνάμεων σὲ ἑνιαῖο εἰ δυνατὸν ψηφοδέλτιο διασφαλίζοντας ἔτσι τὴν ἑνότητα καὶ ἀποκλείοντας τὴν διάσπαση γιὰ νὰ βγῆ ἀπὸ τὶς ἀρχαιρεσίες ἕνα πραγματικὰ ἀντιπροσωπευτικὸ Δ. Σ. ποὺ θὰ κατοχυρώση κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο τὰ συμφέροντα ὁλοκλήρου τοῦ Προσωπικοῦ.

Ἀφετηρία τῶν παραπάνω διαπιστώσεων εἶναι οἱ πίκρες ποὺ κατὰ καιροὺς ἔχουμε δοκιμάσει ἀπὸ διάφορα μέχρι σήμερα συνδικαλιστικὰ σχήματα. Κι' αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνη καλύτερα κατανοητὸ ἐὰν κάνουμε μιὰ ἀναδρομὴ στὴ μέχρι σήμερα συνδικαλιστική μας ζωὴ καὶ ἰδιαίτερα στὰ στοιχεῖα ποὺ τὴν ἀποτέλεσαν, καθὼς καὶ στὶς μεθόδους ποὺ αὐτὰ χρησιμοποίησαν.

Καιρός, λοιπόν, ὅλα αὐτὰ νὰ σταματήσουν. Ἂς προσπαθήσουμε ν' ἀναζωογονήσουμε τὴν σχεδὸν ἀνύπαρκτη συνδικαλιστικὴ συνείδηση καὶ δεοντολογία τοῦ Προσωπικοῦ.

Ἂς ἀφήσουμε κατὰ μέρος τὶς προσωπικὲς ἀντιθέσεις, τὶς ἐσωτερικὲς διαμάχες καὶ τοὺς ἀλληλοσπαραγμοὺς ποὺ ἔχουν σὰν ἀποτέλεσμα τὴν ἀπογοήτευση καὶ τὴν ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης τοῦ προσωπικοῦ στοὺς ἡγέτες του, ἐνῶ παράλληλα μεγαλώνουν τὴν ἀδιαφορία του γιὰ τὰ κοινά, κι' ἔτσι τὸ βλέπουμε νὰ πειραματίζετε στὴν προσπάθεια ἀναζητήσεως τῆς κατάλληλης ἡγεσίας. Ἂς ἀφήσουμε τοὺς ψευτοενθουσιασμοὺς ποὺ παραμερίζονται γρήγορα, γιὰ νὰ δώσουν τὴν θέση τους στὴ ρουτινιέρικη συνδικαλιστικὴ πεπατημένη μὲ τὶς ἱστορικὰ ξεπερασμένες διαδικασίες της. Τέλος ἂς ἀφήσουμε τὴν φτηνὴ μικροπολιτικὴ καὶ τὴν ἐργατοπατερίστικη ρουσφετολογία, γιὰ νὰ καταπιαστοῦμε σοβαρὰ μὲ τὰ προβλήματα τοῦ Προσωπικοῦ. Ὅμως, μὲ τὸν Ὀργανισμὸ ὑπηρεσίας ποὺ ζητᾶμε τόσα χρόνια, ἐνῶ ἀντὶ αὐτοῦ βλέπουμε νὰ ἀντικαθίστανται οὐσιώδη ἄρθρα του μὲ ἁπλὲς πράξεις Διοικήσεως.

Ἐπιτακτικὴ ἐξ ἄλλου προβάλλει ἡ καθιέρωσις τῆς ἐπετηρίδος τοῦ προσωπικοῦ. Ἄμεση προβάλλει ἡ ἑνοποίηση τῶν ἀσφαλιστικῶν φορέων τοῦ Προσωπικοῦ καθὼς καὶ ἡ ἑνοποίηση τῶν συλλογικῶν του ὀργανώσεων.

Ἂς τὰ κάνουμε πραγματικότητα, ὑλοποιώντας τὴν κοινὴ συμφωνία τῆς 30ῆς Μαρτίου 1966 ποὺ ὑπογράφεται καὶ ἀπὸ τοὺς τέσσερεις συλλόγους τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Προσωπικοῦ καθὼς καὶ τοὺς δύο τῶν συνταξιούχων.

Ἐξ ἄλλου ἂς δοθῆ μιὰ κάποια μεγαλύτερη μέριμνα στὰ θέματα ἐξανθρωπισμοῦ τῆς ἐργασίας μας ποὺ τὰ ἀντιμετωπίζουμε κάθε μέρα στὸν τόπο τῆς δουλειᾶς μας.

Ὅπως ἐπίσης καὶ σὲ τόσα ἄλλα αἰτήματα ποὺ μὲ μιὰ σωστὰ συντονισμένη προβολή, ἐλπίζουμε ὅτι θὰ τύχουν δικαιώσεως.

Μέσα σ' ὅλο αὐτὸ τὸ πλαίσιο ἐπαγγελματικῆς ἀνησυχίας πρέπει νὰ ἐνταχθῆ καὶ νὰ ἑρμηνευθῆ ἡ ἔκκληση ποὺ κάνω γιὰ ἑνότητα, πρὶν εἶναι πολὺ ἀργά. Εὐχαριστῶ.

ΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ Γ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδέλφου Α. ΜΠΑΜΙΧΑ

Κύριοι συνάδελφοι, ἀνάμεσα στὰ χειροκροτήματά σας, ἄκουσα ὡρισμένους μυκισμούς, αὐτοὶ πιστεύω ὅτι δὲν ἀνήκουν σὲ συναδέλφους, ἴσως θὰ περνοῦσε κανένα ζῶο ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα. Προχωρῶ.

Κύριοι συνάδελφοι, πρόθεσίς μου δὲν ἦταν σ' αὐτὴν τὴν τιμημένην Γενικὴ Συνέλευση, καὶ δὲν τὴν ἀποκαλῶ τιμημένη μόνο γιατὶ εἶναι ἡ πρώτη μετὰ τὴν 7χρονη παπαδοπουλικὴ δικτατορία, ἀλλὰ γιατὶ εἶναι ἡ πρώτη συνέλευση, εἰς τὴν ὁποίαν παρατηρεῖται τέτοιος ὄγκος συναδέλφων καὶ μόνον αὐτό δείχνει ὅτι οἱ συνάδελφοι, μποροῦν σήμερα νὰ μιλήσουν ἐλεύθερα. Καὶ γι, αὐτὸ ἦρθαν.

Ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶμαι καὶ ἐγώ. Θὰ ὑπεισερχόμην κατ' εὐθεῖαν εἰς ἐπαγγελματικὰ θέματα, ἀλλὰ δυστυχῶς, ἐκ τῶν πραγμάτων, εἶμαι ὑποχρεωμένος, νὰ κάνω μίαν εἰσαγωγὴν ἐπὶ τοῦ θέματος, γιὰ τὸ ὁποῖον ἴσως θὰ μποροῦσε ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως νὰ μοῦ ἀφαιρέση τὸν λόγον.

Πιστεύω ὅμως, ὅτι ἡ δύναμις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, καὶ ἂν ἀκόμη ἐκ τοῦ καθήκοντός του θὰ ἤθελε νὰ τὸ κάνη, δὲν θὰ τοῦ τὸ ἐπιτρέψη. Τὸ θέμα αὐτό, εἶναι ἡ θητεία μας, καὶ ἡ πολιτεία μας, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς 7ετίας. Καὶ ὅταν λέω ἡ πολιτεία μας, τὸ λέω, ὄχι γιὰ νὰ ὑποδηλώσω τὴν συμπαράσταση ποὺ καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τῆς 3ετοῦς ἐκπαρατάσεως, παραμονῆς μας εἰς τὴν ἀρχήν, προσεφέραμεν εἰς τὸν κ. Πίσκοπον, διότι μὲ τὸν κ. Πρόεδρον, ὅλοι γνωρίζουν, ὅτι ἔχομε χωρίσει πρὸ πολλοῦ, κατὰ τὴν λεγομένην ἔκφρασιν, συνδικαλιστικῶς, «τὰ τσανάκια μας».

Ὅμως, ἔχω ὑποχρέωσιν, ἱερὰν ὑποχρέωσιν, σὰν μέλος τοῦ Δ.Σ. νὰ ἀπολογηθῶ, καθ' ἃ μὲ ἀφορᾷ εἰς τὸ θέμα ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σχέση τῆς πολιτείας τοῦ Συλλόγου μὲ τὴν δικτατορία.

Κύριοι συνάδελφοι, ἡ εὐθεῖα ὁμολογία, εἶναι προτιμωτέρα ἀπὸ τὰ ὑ π ο τ ι θ έ μ ε ν α ἀντιστασιακὰ χαρτιά. Γιὰ τοῦτο τὸν λόγο, παρ' ὅλο ὅτι μὲ τὸν κ. Ρωσέτη, δὲν μὲ συνδέει κανένας δεσμός, οὔτε συνδικαλιστικὸς οὔτε οὐδεὶς ἄλλος, τὸν συγχαίρω διότι εἶχεν τὴν τόλμην καὶ παρεδέχθη ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς 7ετίας, ἔπαιξε κάποιον ρόλον, σχετικὸν μὲ τὴν 7ετίαν. Τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἐπεκαλέσθη, εἶναι ὁ ἴδιος εἰς θέσιν νὰ τοὺς ξαναεπικαλεσθῇ καὶ νὰ ζητήση τὴν ἀπαλλαγήν.

Ὅμως, ἰδιαιτέρως εἰς τὸν κ. Ζερβουδάκην, θὰ πῶ, ὅτι δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπικαλεῖται τὶς ἁμαρτωλὲς ἀποφάσεις, μιᾶς κυβερνήσεως ποὺ μᾶς διατήρησεν εἰς τὴν ἀρχήν, καὶ καταγγέλομεν τὸν κ. Λάσκαρη γιὰ τὸ ἀντεργατικό του νομοσχέδιο, διότι εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τὸ κάνω, διότι τὸ νομοσχέδιον τῆς ἁπλῆς ἀναλογικῆς, εἶναι πράγματι ἁμαρτωλὴ ἀπόφασις, ὅμως δὲν ξεχνῶ νὰ ὑπενθυμίσω στὸν κ. Ζερβουδάκη, ὅτι μὲ ἴδιες ἁμαρτωλὲς ἀποφάσεις, ἔγιναν καὶ οἱ διορισμοὶ εἰς τὰ Ἀνώτατα συνδικαλιστικὰ ἀξιώματα καὶ σήμερα ἔχομεν τὸν κ. Θεοφανόπουλον Γενικὸν εἰς τὴν ΟΤΟΕ, παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν του.

Κατὰ συνέπειαν, φαίνεται, ὅτι οἱ ἁμαρτωλὲς ἀποφάσεις, ποῦ καὶ ποῦ ὑπάρχουν. Θὰ ἀρχίσω πρῶτα ἀπὸ τὸν κ. Θεοφανόπουλον, ὄχι ὅμως ἐπὶ πολιτικοῦ θέματος, ἀλλὰ καθαρῶς ἐπὶ συνδικαλιστικοῦ.

Ὀφείλω νὰ δηλώσω εὐθαρσῶς, ἀπὸ τὸ βῆμα, καὶ ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν τοῦ κ. Ἀγγέλου Ἀγγελοπούλου, Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τὴν μαρτυρία τοῦ κ. Νικολάου Χαρισοπούλου, μὲ τὸν ὁποῖον διεπληκτίσθην εἰς τὴν ἐπαφήν μας ἐκείνην, ὅτι τὸ ὡράριον τῶν ἐπαρχιῶν, ἀνήκει καθαρὰ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου αὐτοῦ.

Βεβαίως, ἡ Διοίκησις, ἔσπευσε νὰ βγάλη ἐγκυκλίους. Δὲν γνωρίζω ἂν καὶ αὐτὲς οἱ ἐγκύκλιοι, μαζὶ μὲ μίαν πρόσφατον ἐπὶ τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ, μαζὶ μὲ μίαν ἐπίσης πρόσφατον περὶ τῶν TELLERS ἦσαν αἱ ἐνδεδειγμέναι διὰ μίαν Διοίκησιν ὡς ἡ ἰδική μας. Αὐτό, κύριοι, τὸ γνωρίζει ἡ ἰδία καὶ μόνον.

Πάντως, εἰς ἐπαφὴν ποὺ εἴχαμε μὲ τὸν κ. Ἄγγελον Ἀγγελόπουλον, θὰ σᾶς πῶ ἂν σᾶς ἐνδιαφέρη καὶ τὴν ἀκριβῆ ἡμερομηνίαν, γιατὶ τὴν ἔχω... (Φωναί: Δὲν ἐνδιαφέρει...).

κ. Α. ΜΠΑΜΙΧΑΣ:

Δὲν ἐνδιαφέρει; Ἴσως ἔχει κάποιαν σημασίαν, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ πότε ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις γιὰ τὸ ὡράριον. Συνεζητήθη καὶ ἐζητήθη ἡ ἐξομοίωσις τοῦ ὡραρίου, τῶν ἐπαρχιακῶν ὑποκαταστημάτων μὲ τὰ ὑποκαταστήματα τοῦ Κέντρου καὶ τότε, εἰς ἐκείνην τὴν ἐπαφήν, ὁ κ. Διοικητὴς εἶπε ἀμέσως ναί, ἀλλὰ ὁ κ. Χαρισόπουλος, εἶπε ὅτι θὰ τὸ ἐξετάσουν, ἂν γίνεται καὶ στὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, καὶ θὰ τὸ δοῦν. Πάντως εἴχαμε ὁπωσδήποτε τὸ ΝΑΙ τοῦ κ. Ἀγγελόπουλου. Αὐτὸ ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὡράριον.

Θὰ πῶ κάτι, ἃς ποῦμε χαριτολογῶν. Ἐλέχθη ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, περὶ τοῦ σήριαλ τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Θεοφανόπουλου, εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Συμφωνῶ, κύριοι, ὅτι ἦτο σήριαλ. Ὅταν λέω ἦτο σήριαλ, θέλω νὰ τονίσω, ὅτι κατὰ τὴν ἄποψίν μου, ἡ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ πλέον, ἔχει ἐκφύγει τοῦ προορισμοῦ της, δηλαδὴ ἔχει μεταβληθῆ εἰς ὄργανον προσωπικόν. Μετὰ λύπης μου τὸ λέω βεβαίως, ἀλλὰ ἔτσι εἶναι.

Ὅμως τὸ νὰ ἐπικαλεσθῆ ὁ κ. Θεοφανόπουλος τὸν διορισμό του εἰς τὸ ἐξωτερικό, μοῦ θυμίζει ἐκείνους τοὺς Ἕλληνας φοιτητάς, οἱ ὁποῖοι ἀποτυγχάνουν εἰς τὰς ἐδῶ ἐξετάσεις τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ καταφεύγουν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

(Χειροκροτήματα)

Κύριοι, ἀρκετὰ ἀστειευθήκαμε, διότι ἦρθε ἡ ὥρα τῶν σοβαρωτάτων ἀποκαλύψεων πλέον, ἐπὶ καθαρῶς ἐπαγγελματικῶν θεμάτων. Τὸ πρῶτον θέμα τὸ ὁποῖον θὰ σχολιάσω, εἶναι τὸ Ἀσφαλιστικόν. Κύριοι συνάδελφοι, παρ' ὅλας τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Σεβαστοῦ καθ' ὅλα οἰκονομολόγου καθηγητοῦ καὶ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης μας κυρίου Ἀγγέλου Ἀγγελόπουλου, Ἀσφαλιστικόν, ὑφίσταται. Καὶ πολὺ φοβοῦμαι, ὅτι ὄχι μόνον ὑφίσταται, ἀλλὰ καὶ προχωρεῖ.

Ἄλλωστε, τὸ Ἀσφαλιστικὸν θέμα, δὲν τὸ ἀνεκίνησεν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐπῆγε εἰς τὴν Θεσσαλονίκην γιὰ ψηφοθηρικοὺς σκοπούς, διότι αὐτὸς εἶμαι ἐγώ. Ἐγὼ εἶμαι αὐτὸς ποὺ πῆγα εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ξεκίνησα τὸ Ἀσφαλιστικὸν θέμα καὶ κάλεσα τοὺς συναδέλφους εἰς συγκεντρώσεις. Εἰς μίαν ἀνακοίνωσιν τῆς 13ης Αὐγούστου τοῦ '71, ἀναφέρεται τὸ ἑξῆς: Ὑφίσταται θέμα Ἀσφαλιστικὸν τὸ δὲ Ταμεῖον μας οὐδὲν ὀφείλει. Ἀρχίζει ἀπὸ τότε νὰ ἀνασκαλεύεται τὸ Ἀσφαλιστικόν.

Στὶς 19 Ὀκτωβρίου τοῦ '74 ἀναγιγνώσκω μίαν ἀνακοίνωσιν, τὴν Νο 25. Εἰς τὰς 13 Δεκεμβρίου τοῦ '74 ἐκδίδεται καὶ ἄλλη ἀνακοίνωσις μὲ τὸν ἀριθμὸν 25. Ψάχνω λοιπὸν νὰ βρῶ ἐκείνην τὴν ἀνακοίνωσιν τὴν παλαιὰν καὶ διαπιστώνω ὅτι δὲν εἶχε μοιρασθῆ στὸ προσωπικό. Διότι ἐκείνη ἡ ἀνακοίνωσις, κύριοι συνάδελφοι, στὶς 13 Δεκεμβρίου τοῦ '74 μὲ τὸν ἀριθμὸν 25, εἰς μίαν παράγραφόν της ἔλεγε:

«εἰς τὴν ἰδίαν ὅμως πρᾶξιν, ἀναφέρεται ἡ σύστασις Ἐπιτροπῆς ἐκ μελῶν τοῦ Δ.Σ. τῆς Τραπέζης διὰ τὴν μελέτην τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ θέματος, τοῦ Προσωπικοῦ, καὶ τὴν εἰσήγησιν τρόπου ἀντιμετωπίσεώς του.

»Καὶ ἡ σύστασις ὅμως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς ἐγένετο δὲν εἶναι θετικὴ πρᾶξις πρὸς ἑνοποίησιν Ἀσφαλισιτκῶν φορέων. Τὸ Ἀσφαλιστικὸν εἶναι θέμα τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, οὐδεὶς δύναται νὰ ἐπιβάλλη λύσεις, αἱ ὁποῖες δὲν κατοχυρώνουν τὰ συμφέροντα τοῦ Προσωπικοῦ.

»Μόνον ὅσοι ἀγνοοῦν τοὺς ἀγῶνας μας γιὰ τὴν σωτηρίαν τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων, εἶναι δυνατὸν νὰ σκεφθοῦν ὅτι μποροῦν νὰ μᾶς ἐπιβάλλουν ἰδικὰς των λύσεις».

Κύριοι συνάδελφοι, αὐτὴ ἡ ἀνακοίνωσις δὲν ἐκυκλοφόρησεν καὶ ἀντ' αὐτῆς, ἐκυκλοφόρησεν ἡ ἄλλη, καὶ θὰ σᾶς πῶ γιατὶ δὲν ἐκυκλοφόρησε. Ἡ νέα ἀνακοίνωσις, ἡ ὁποία πράγματι ἐκυκλοφόρησε μὲ τὸ Νο 25 τὴν 19 Δεκεμβρίου καὶ ὄχι τὴν 13, ἔλεγε:

«Μὲ συγκίνησιν, χαρὰν καὶ ὑπερηφάνεια, σᾶς καθιστῶμεν γνωστόν, ὅτι σήμερον, τὴν 9ην π.μ. ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης μας ἀνήγγειλεν εἰς τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου ὅτι ἀπεδέχθη τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματος καθιερώσεως ἑνιαίου ὡραρίου» κλπ. κλπ. κλπ.

Καὶ καμμία λέξιν διὰ τὸ Ἀσφαλιστικόν. Αὐτὴ ἡ ἀνακοίνωσις, κύριοι, αὐτὴ ἡ ὁποία δὲν ἐμοιράσθη, ἐξέφραζεν τὰς ὑπονοίας μας, διὰ τὴν καλὴν διάθεσιν τῆς Διοικήσεως γιὰ τὸ Ἀσφαλιστικόν μας θέμα. Δὲν ἐκυκλοφόρησεν ὅμως, διότι ὁ κ. Χαρισόπουλος, ἔδωκε ἐντολὴν νὰ μὴν κυκλοφορήση, καθ' ἃ γνωρίζω, κύριοι συνάδελφοι, διότι δὲν ἤμουν παρών, εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου ἔδωκε τὴν ἐντολήν.

κ. ΚΟΛΛΙΟΣ: Ὁμιλεῖ μακρὰν τοῦ μικροφώνου, μὴ ἀκουόμενος.

κ. Α. ΜΠΑΜΙΧΑΣ: Εἶναι εὐνόητον, κ. Κολλιέ, θὰ σᾶς πῶ τί κάνει «νιάου νιάου στὰ κεραμίδια»; Δήλωσα κ. Πρόεδρε, ὅτι δὲν ἤμουν παρών, αὐτὸ ὅμως ποὺ εἶπα εἶναι ὅτι ἡ ἀνακοίνωσις δὲν ἐκυκλοφόρησεν κἂν ἐπὶ ἀσφαλιστικοῦ θέματος.

Ἐπειδὴ ἀνεκινήθη ἀσφαλιστικὸν θέμα ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ θέλουν νὰ πάρουν ψῆφο, ὡς ἀναφέρει ἡ «Τραπεζιτική» καὶ αἱ ἀνακοινώσεις εἰς βάρος μου σᾶς ἀναγιγνώσκω ἀνακοίνωσιν τῆς 26 Φεβρουαρίου τοῦ 1975. Εἰς αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἀνακοίνωσιν, κύριοι, καὶ περὶ τὸ τέλος της, γράφει τὰ ἑξῆς:

«Σημείωσις: Τὰ Ἀσφαλιστικά μας δικαιώματα κινδυνεύουν καὶ πάλι. Ἐπὶ τοῦ δημιουργηθέντος θέματος, θὰ ἐνημερωθῆτε διὰ νεωτέρας ἀνακοινώσεώς μας». Ἀκόμη τὴν περιμένομε!!!

Στὶς 7.8.75, κύριοι, ἕνα γράμμα μὲ ἀριθμὸ πρωτοκόλλου 2182 καὶ ὑπογραφὴ Ἀλέξανδρος Ρωσσέτης, λέει:

«Κύριε Πρόεδρε,

Παρῆλθαν σχεδὸν δύο μῆνες ἀπὸ τὴν 12.5, ἡμερομηνίαν καθ' ἣν συνῆλθεν τὸ Δ.Σ. εἰς ἔκτακτον Συνεδρίασιν, τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει τεσσάρων μελῶν του. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω τὸ οἰκεῖον ἄρθρον τοῦ καταστατικοῦ περὶ συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ., διότι πιστεύω ὅτι τὸ γνωρίζετε.

»Θὰ ἐπεθύμουν ὅμως νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω, τὴν στοιχειώδη ὑποχρέωσίν σας, διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ., ἐκτὸς ἂν νομίζετε ὅτι δὲν ὑπάρχει Δ.Σ. Ἐξ ἄλλου εἶστε συνηθισμένος νὰ ἀποφασίζετε καὶ διοικεῖτε μόνος σας, τὸ ἀνύπαρκτον Δ.Σ. Σοβαρὰ θέματα διὰ τὰς ἐπαγγελματικάς μας διεκδικήσεις, πρέπει νὰ σᾶς ἀπασχολοῦν. Κατὰ τὸ διαρεῦσαν δίμηνον, τὰ ὑποτιθέμενα μέλη τοῦ ἀνυπάρκτου Δ.Σ. παραμένουν ἄνευ ἐνημερώσεως.

»Στοιχειῶδες καθῆκον σας θ' ἀποτελέση...» κλπ.

Στὶς 8 Ἰουλίου τοῦ 1975, ἐκδίδεται μία ἀνακοίνωσις, ἡ ὁποία μεταξὺ τῶν ἄλλων λέει:

«Εἰδικώτερον διὰ τὰ θέματα τῆς ἑνοποιήσεως τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων, ἐδήλωσεν ἡ Διοίκησις, ὅτι τοῦτο μελετᾶται σοβαρῶς, αἱ ἀπόψεις τῆς ὁποίας θὰ τεθοῦν ὑπ' ὄψιν μας, εὐθὺς ὡς ὁλοκληρωθοῦν αὗται».

Καὶ στὶς 30 Αὐγούστου, κύριοι, μὲ ἀριθμὸν 2258)30.8.75 δίδεται μία ἐπιστολὴ ἡ ὁποία λέει: Πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Ἐνταῦθα.

«Κύριε Πρόεδρε, ἐπισημαίνομεν τὴν κατ' ἐξακολούθησιν ἔκδοσιν ἀνακοινώσεων, τὰς ὁποίας ὑπογράφεται διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐν ἀγνοίᾳ ἡμῶν, καὶ ἰδιαιτέρως τὴν ἀνακοίνωσιν ὑπ' ἀριθ. 2, 28ης.8.75 ἀφορώσης ἐξελίξεις τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ μας θέματος, περὶ τοῦ ὁποίου οὐδόλως ἐλάβομεν γνῶσιν. Παρακαλοῦμεν ὅπως συγκαλέσητε, ἀμέσως διοικητικὸν Συμβούλιον πρὸς ἐνημέρωσίν μας διὰ τὴν πορείαν τῶν θεμάτων τοῦ προσωπικοῦ, καὶ μάλιστα ἐπὶ τοῦ σοβαρωτάτου καὶ θεμελιώδους θέματος τῆς Ἀσφαλίσεώς μας. Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν, ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ — ΜΠΑΜΙΧΑΣ».

Καὶ ἀκολούθως, χωρὶς νὰ ἀναφέρεται, ὅτι ἐξ αἰτίας τῆς ἐπιστολῆς μας τῆς 30.8.75 συγκαλεῖται τὸ Συμβούλιον, παίρνομεν μίαν πρόσκλησιν ἡ ὁποία λέει:

«Καλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἰς Συνεδρίαν, στὶς 19)9 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 7 μὲ θέματα:

«Ἔγκρισις Πρακτικῶν, Ἔγκρισις Δαπανῶν, Ἐγγραφὴ νέων μελῶν, συζήτησις ἐπὶ τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ».

Κατόπιν αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Συνεδρίασιν, μαθαίνομεν ξαφνικὰ ὅτι ὑφίσταται ἕνα Νομοσχέδιο, Σχέδιο Νόμου, μᾶλλον, τὸ ὁποῖον συνετάγη ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, τῇ Προεδρίᾳ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης κ. Σοφιανόπουλου. Καὶ ἔχει προωθηθῆ, ἤδη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ.

Κατόπιν αὐτοῦ, κύριοι συνάδελφοι, ὁ ὑποφαινόμενος παίρνει τὸ ἀεροπλάνο καὶ πάει στὴ Θεσσαλονίκη. Καὶ ἐκδίδει μίαν Πρόσκλησιν, ἡ ὁποία ἔλεγε:

«Συνάδελφοι τῆς Θεσσαλονίκης, τὰ Ἀσφαλιστικά μας Ταμεῖα κινδυνεύουν. Οἱ ἅρπαγες, ποὺ πάντα καιροφυλακτοῦν, βρῆκαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ χρυσώσουν τὸ «χάπι» τῆς ἁρπαγῆς, μὲ τὸ τέχνασμα τῆς κατοχύρωσής τους ἀπὸ τὴν Τράπεζα. Σήμερα τὸ μεσημέρι, μετὰ τὶς 2.30 καλεῖσθε ὅλοι, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κεντρικοῦ Α΄ διὰ δημόσιαν συζήτησιν» πάνω στὸ θέμα. Σύνθημά μας «Κάτω τὰ χέρια ἀπὸ τὰ Ταμεῖα». Δὲν πρέπει νὰ λείψη κανείς».

Εἰς αὐτὴν τὴν συγκέντρωσιν, κύριοι συνάδελφοι, δὲν εἶχα τὴν εὐτυχίαν νὰ δῶ τὸν κ. Πρόεδρον.

κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατὶ ξεκινήσατε ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν Ἀθήνα;

κ. Α. ΜΠΑΜΙΧΑΣ: Βιαστήκατε, κ. Πετρόπουλε, θὰ σᾶς δώσω τὴν ἀπάντησιν παρακάτω.

Εἰς αὐτήν, λοιπόν, τὴν Συγκέντρωσιν, κύριοι συνάδελφοι, δὲν ἔτυχον τῆς τιμῆς νὰ ἀντικρούσω τὸν κύριον Πρόεδρον. Ἀλλὰ δυστυχῶς, οὔτε τῆς τιμῆς νὰ ἀντιμετωπισθοῦμεν, ἢ νὰ συζητήσωμεν δημοσίᾳ μὲ τὸν κ. Ἀντιπρόεδρον τοῦ Συλλόγου, ὁ ὁποῖος τυγχάνει νὰ εἶναι Θεσσαλονικεύς, εἶναι δὲ ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου εἰς Θεσ)νίκην, ἀκριβῶς γιὰ νὰ τιμηθῆ καὶ ἡ Συμπρωτεύουσα. Ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἔχομε τὸν δεύτερον Ἀντιπρόεδρον.

Ἀλλά, οὔτε καὶ ἀπὸ τὸν κύριον Παραθύρα, δὲν ἐτιμήθην, ὁ ὁποῖος εἶναι μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Τελικῶς, κατόπιν πολλῶν προσπαθειῶν μου, γίνεται τὴν ἑπομένην καὶ πάλιν συνάντησις, ἀλλὰ τῆς συναντήσεως αὐτῆς, δυστυχῶς εἶχον προηγηθῆ δύο ἀνακοινώσεις, οἱ ὁ-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 15ην ΣΕΛ.)

Ἡ ὁμιλία τοῦ συν. Γ. ΚΟΥΣΑΔΙΑΝΟΥ

Κύριοι συνάδελφοι, θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μοῦ συγχωρήσετε κάθε παράλειψη ἡ ὁποία ἤθελε παρατηρηθῆ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μικρᾶς ὁμιλίας μου ἡ ὁποία, διαβεβαιῶ τὸν ἀξιότιμον κ. Πρόεδρον, δὲν θὰ ὑπερβῆ τὰ 10 λεπτά. Καὶ νὰ μοῦ συγχωρήσετε τὴν παράλειψιν, διότι ὁ παράγων ἕδρα, δὲν μὲ εὐνοεῖ, εἶμαι ἐπαρχιώτης, ἴσως εἶμαι ὁ μόνος ἐπαρχιώτης.

Θὰ σᾶς πῶ γιατὶ ἀνέβηκα στὸ βῆμα. Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Συλλόγου, λέει τὸ ἑξῆς: «Ὁ Σύλλογος, σκοπὸν ἔχει τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν συναδέλφων του». Ἀκοῦστε πῶς, τὴν προστασίαν αὐτή, δι' ἐμέ, ἐπέλεξεν τὸ παρὸν Δ.Σ. Εἶμαι λοιπὸν ἐκεῖνος ποὺ ἐμήνυσε τὸν Πρόεδρο ὅπως ἔγραφε καὶ ἡ «Τραπεζιτική».

«Μήνυσιν κατὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Συλόγου μας, ὑπέβαλεν ὁ κ. Γεώργιος Κουσαδιανὸς γιὰ τὸ κατωτέρω θέμα:

Ὁ κ. Κουσαδιανός, ὑπάλληλος τοῦ ἐν Πάτραις Ὑποκαταστήματος προέβη καὶ πάλι εἰς ἐνεργείας μὲ τὸ γνωστὸν εἰς τὰς ἁρμοδίας Ὑπηρεσίας λεξιλόγιόν του, ἀνεπιτρέπτου εἰς ὑπάλληλον Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἐλπίζομε ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰ θὰ τοῦ κόψη τὰ πόδια ἡ Διοίκησις.... καὶ τέλος τὸ ἐπεισόδιον ἀνάγεται εἰς τὸ ἑξῆς:

Τὸ δημοσίευμα τῆς ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ προεκλήθη ἀπὸ τὸ ἐπεισόδιον τὸ ὁποῖον προεκλήθη ὑπὸ τοῦ κ. Κουσαδιανοῦ, εἰς βάρος τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ Ὑποκαταστήματος Πατρῶν, Προϊσταμένου καὶ συναδέλφου του, ἡ ὁποία εἶχε ἐπιφορτισθῆ γιὰ τὸν ἔρανον ὑπὲρ τῶν Κυπρίων.

Ἀκούσατε ἀξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι, περὶ ποίου θέματος πρόκειται. Εἰς τὴν Πάτρα, ὅπως καὶ σὲ σᾶς ἐδῶ, ἐδόθη μία αἴτησις γιὰ θέλατε γραφόσασταν, ὅσοι ὅμως δὲν νὰ ἐγγραφῆτε στὸ ΕΠΟΚ, καὶ ὅσοι θέλατε, δὲν εἴχατε τὴν τύχη τὴν δική μας, τῶν Πατρῶν. Ὁ Δ)ντὴς τοῦ Καταστήματος Πατρῶν, καὶ νῦν περιφερειακὸς Δ)ντὴς τοῦ καταστήματος Πατρῶν....

.... μᾶς ἐπέβαλε νὰ ἐγγραφοῦμε εἰς τὸ ΕΠΟΚ, ἀφοῦ συνέταξε κατάστασιν εἰς τριπλοῦν....

Φ ω ν α ί: Τὸ ὄνομα... τὸ ὄνομα....

κ. Γ. Κ ο υ σ α δ ι α ν ό ς: Ὁ Στυλιανὸς Γονιούδης, περιφεριακὸς Διευθυντής. Αὐτὸς ὁ κύριος Δ)ντής, συνέταξεν καταστάσεις εἰς τριπλοῦν, τὴν μία τὴν ἔστειλε εἰς τὸν Λέκα, τὴν ἄλλη εἰς τὴν Ἀσφάλεια Πατρῶν, καὶ τὴν ἄλλη στὴν Νομαρχία. Ὅλοι οἱ συνάδελφοι τῶν Πατρῶν, ἀπὸ φόβο οἱ ἄνθρωποι, ὑπέγραψαν καὶ δὲν τοὺς κατηγορῶ, ὁ μόνος κύριοι ποὺ δὲν ὑπέγραψε ἤμουν ἐγώ.

Μὲ τὸν αὐτὸν κύριο ἀξιότιμο ἤδη Περιφερειακὸ Δ)ντή, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποίου ἤδη ὑπηρετῶν, εἴχαμε τὸ οξῆς ἐπεισόδιον: Ὅταν ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος τῆς Τουρκίας πρὸς τὴν Κύπρο, διετάχθη ἡ Τράπεζά μας, καὶ συγκεκριμένως οἱ Δ)νταί, ὅπως κλείσουν τὴν Τράπεζαν καὶ μὴ προβοῦν εἰς καμμίαν συναλλαγήν.

Ὁ Δ)ντής, ἀφοῦ ἔκλεισε τὴν Τράπεζα, πῆγε καὶ πῆρε ὅλην του τὴν κατάθεση, τὴν ὁποίαν κατάθεσιν τὴν ἐπλήρωσαν τὰ παιδιὰ τῶν Ἑλλήνων, ποὺ πήγαιναν στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ μετώπου. Εἶχα τὸ θάρρος λοιπὸν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, νὰ κάνω τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα εἰς τὸν Ἀρχιστράτηγον τῶν Ἑλλήνων, καὶ ὄχι εἰς τὸν κ. Ἀνδρουτσόπουλο, ὅτι: Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπρόδωσε Ἑλλάδα. Συμμετέχει εἰς προδοσίαν Διευθυντὴς ἐδῶ Τραπέζης Σταμάτιος Γονιούδης. Ἐνεργήσατε ὅ,τι θέλετε.

Ἐπειδὴ δὲν ἔχω τὸν χρόνον, ἂν θέλη ὁ κ. Διοικητὴς ἂς μὲ καλέση. Τὸν ἔχω παρακαλέσει νὰ μὲ δεχθῆ 70 φορές....

Καὶ φθάνομε εἰς τὸ θέμα, ὅτι ὁ Κουσαδιανὸς δημιούργησε ἐπεισόδιο εἰς βάρος τοῦ Δ)ντοῦ διὰ τὸν ἔρανον τῶν Κυπρίων. Πρόκειται περὶ τοῦ ΕΠΟΚ κύριοι συνάδελφοι. Ὅταν ἔγινε ἡ ἀπελευθέρωσις καὶ ἦρθε στὴν Κυβέρνηση ὁ Καραμανλῆς, σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι τὸν ἔπαιρνα μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα τηλέφωνο στὸ Παρίσι, καὶ ἂν θέλη ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἂς μὲ διαψεύση. Ὅταν λοιπὸν ἔβγαλε ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης μία ἐγκύκλιο καὶ ἔλεγε:

«Εἰσφοραὶ ὑπὲρ τοῦ Κυπριακοῦ ἀγῶνος. Ἀνοίχθη παρὰ τῷ Κεντρικῷ μας Καταστήματι, λογαριασμὸς Νο τάδε, εἰς τὸν ὁποῖον δύναται πᾶς Ἕλληνας νὰ καταθέση οἱονδήποτε ποσὸν ἐπισυμεῖ καὶβούλεται καὶ εἰς τὸν ὁποῖον θὰ δίδεσται μία ἀπόδειξις ἀναγράφουσα τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὴν Διεύθυνσίν του καὶ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον κατέβαλεν.

Πηγαίνω, ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς οἰκογενειακῆς μου τιμῆς, ἔχω τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν καὶ καταθέτω 800 δρχ. τόσα εἶχα νὰ καταθέσω. Τὸ μεσημέρι ὁ κ. Γονιούδης, ἐπληροφορήθη προφανῶς ὅτι ὁ Κουσαδιανὸς προέβη καὶ εἰς μίαν ἐθνικὴν ἀκόμη ἐνέργειαν καὶ μᾶς στέλνει τὴν συνάδελφον, διὰ τὴν ὁποίαν κόπτεται τὸ παρὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἡ ὁποία εἶναι κόρη Δημοτικοῦ Συμβούλου, διωρισμένου ὑπὸ τοῦ Πατακοῦ, αὐτὴν λοιπὸν προσέβαλα, καὶ τῆς λέω: κυρά μου ποῖος σοῦ εἶπε ἐσένα νὰ κάνης αὐτὸν τὸν ἔρανο, διότι δὲν σοῦ ἀναγνωρίζω ἐσένα τὸ δικαίωμα καὶ τὸ ἠθικὸ ἀνάστημα νὰ τὸ κάνης αὐτό. Προσεβλήθη, καὶ αὐτὴν ὑποστηρίζει τὸ παρὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Εἶναι ἡ συνάδελφος Μπουρδοπούλου Ἑλένη, κόρη τοῦ διωρισμένου Δημοτικοῦ Συμβούλου τῶν Πατρῶν, ὑπὸ τῆς Χούντας. Ἔχετε καμμιὰ ἄλλη ἀπάντηση;

Ξέρετε ποῖα ἦταν ἡ τύχη μου; Νὰ μὲ μεταθέσουν, διότι δυστυχῶς, εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, τόσον ὁ κ. Ὑποδιοικητής, ὁ ὁποῖος δὲν ἐδέχθη νὰ μὲ δῆ, δὲν ξέρω τί προσόντα ἔπρεπε νὰ ἔχω, ὅσο καὶ ὁ κ. Διοικητής, διέταξαν τὴν ἄμεσον τοποθέτησίν μου εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα, καὶ ξέρετε τὶ δουλειὰ ἔκανα. Ἔβαζα κάτι καρτελλόκια, ἔκανα μιὰ πρόσθεση καὶ τὰ ἔδιδα τὸ μεσημέρι καὶ ἔφευγα.

Δὲν ἐπῆγα καθ' ἃ εἶχα τὸ δικαίωμα οὔτε στὸν Κωστάκη, τὸν Στεφανόπουλο, τὸν ἤδη Ὑπουργὸ Ἐσωτερικῶν.

κ. Π ρ ό ε δ ρ ο ς: Κύριε Κουσαδιανέ, εἶστε ἐκτὸς θέματος...

κ. Γ. Κ ο υ σ α δ ι α ν ό ς: Τελειώνω. Δὲν πῆγα σὲ κανέναν, παρὰ ὑπέστην ὅλας αὐτὰς τὰς ταλαιπωρίας. Καὶ μόνοι τους μὲ ξαναστεῖλαν πίσω. Θὰ σᾶς ἔλεγα περισσότερα, ἀλλὰ σέβομαι τὸν χρόνον σας. Εὐχαριστῶ.

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδέλφου Ι. ΠΟΥΛΟΥ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 4ης ΣΕΛ)

μας. Ὅπως π.χ. «Τί ἔκανε ὁ Πίσκοπος, γιατὶ ἔδιωξαν ἢ παραιτήθηκε ὁ Ρωσέτης, γιατὶ στὴ συνέχεια ὁ Κρόνος τρώει τὰ παιδιά του καὶ καταβροχθίζει τὸν Μπαμίχα καὶ Παπουτσῆ, γιατὶ ὁ μηχανισμὸς τοῦ Πίσκοπου, ἔχει τόση ἄνεση καὶ δραστηριότητα τόσο εἰς τὴν Χουντικὴ περίοδο τοῦ κυρίου Ἀχῆ, ὅσον καὶ σήμερα στὴν περίοδο τῆς Δημοκρατίας; «Ὅλ' αὐτά, ἐσεῖς θὰ τὰ ἐκτιμήσετε προσεχῶς μὲ τὴν ψῆφο σας.

Συνάδελφοι, ὁ κίνδυνος εἶναι ἀλλοῦ, ὁ ἐχθρὸς εἶναι ἐξωτερικός, ὁ Ἀννίβας εὑρίσκεται πρὸ τῶν Πυλῶν. Τὸ μεγάλο διεθνὲς Τραπεζικὸ Κεφάλαιο, ὁδεύει, σταθερά, νὰ ἐγκατασταθῆ στὴ χώρα. Τὰ πλοκάμια τῶν Τραπεζιτικῶν Τράστ, ποὺ διευθύνουν, κατὰ τρόπον ἐπιτελικόν, πολυεθνικὲς Ἑταιρίες, ἤδη περισφύγγουν τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν. Καὶ τὸ πρῶτο ἵδρυμα τῆς χώρας μας κινδυνεύει εἰς τὸ ἄμεσον μέλλον νὰ εὑρεθῆ κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχόν τους.

Ποιὸς τότε, θὰ ἐναντιωθῆ στὸν μεγάλο κίνδυνο, ποὺ θὰ τεθοῦν τὰ κεκτημέναδικαιώματά μας; Ποῖος ἄλλος, ἀπὸ τὴν γρανιτώδη ἑνότητα τοῦ προσωπικοῦ.

Καὶ αὐτὴ τὴν ἀγωνιστικὴ ἑνότητα πρέπει νὰ τὴν δημιουργήσουμε, ὅσες θυσίες καὶ ἂν χρειασθοῦν. Ὅσες ὑποχωρήσεις ἐπιβάλλονται νὰ γίνουν ἀπὸ ὅλες τὶς συνδικαλιστικὲς παρατάξεις. Μὲ συγχωρεῖτε, ποὺ ἐπιμένω, πάνω στὸ τεράστιο αὐτὸ θέμα, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι ἐκεῖ εὑρίσκεται ἡ πεμπτουσία τοῦ ὅλου θέματος. Ὅλα τὰ ἄλλα ποὺ εἰπώθησαν καὶ θὰ εἰπωθοῦν, ἀποτελοῦν τὴν καθημερινότητα κατὰ τὴν ἐναλλαγὴν τῆς σκυτάλης στὴν συνδικαλιστικὴ ἐξουσία.

Συνάδελφοι, δίχως διακρίσεις, δίχως νέες διαιρέσεις, δίχως χαρακτηρισμοὺς σὲ πτυχιούχους καὶ μὴ πτυχούχους, δίχως τὸν χαρακτηρισμὸν σὲ νέους καὶ παληούς, δίχως καμμιὰ ἀπολύτως ἐξωκομματικὴ καθοδήγηση, ἀλλὰ μὲ γνώμονα τὸ συμφέρον τῶν ἐργαζομένων καὶ τὴν σωστὴν ἀνάπτυξη τῆς Τραπέζης μας, ἂς τραβήξουμε πρὸς τὰ ἐμπρός. Δὲν ὑπάρχουν ἀντικατάστατοι συνδικαλιστὲς καὶ Πρόεδροι. Ἤδη ἡ φιλοσοφία τῆς ζωῆς μᾶς ἀρνῆται τὴν λαθεμένη αὐτὴ σκέψη. Ἀντίθετα, ὅπου δημιουργοῦνται κενά, ἀμέσως γεμίζουν μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τὴν ἀγωνιστικότητα τῶν νέων καὶ τὴ σοφὴ ἐμπειρία τῶν παληῶν. Αὐτὸς εἶναι ὁ χρυσὸς κανόνας τῆς συνδικαλιστικῆς ἰσορροπίας.

Τελειώνοντας, θέλω νὰ τονίσω, ὅτι, τὰ αἰτήματα τῶν μὴ πτυχιούχων, εἶναι ἀπολύτως σωστά, καὶ εὔχομαι νὰ βρεθῆ μία ἱκανοποιητικὴ λύση, ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ ἐπίμαχο θέμα.

Σᾶς εὐχαριστῶ.

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδέλφου ΖΕΚΑΚΟΥ

Κύριοι συνάδελφοι, ἀπόψε, ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ ἀκούσθηκε κατὰ κόρον ὅτι τὸ προσωπικὸν πρέπει πάντα νὰ εἶναι ἑνωμένο καὶ ὅλοι ἔκρουαν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου περὶ διασπάσεως τοῦ Προσωπικοῦ. Βεβαίως, ἡ πολιτεία μας ἐδῶ ἀπόψε δὲν ἔδειξε κάτι τέτοιο. Παρ' ὅλα αὐτὰ ἕνα μόνο θέλω νὰ πῶ: Προτείνω καὶ προκαλῶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Συνδυασμῶν, κυρίους Θεοφανόπουλο, Δυλιντᾶ, Δημητρόπουλο καὶ Γιαννακόπουλο, ἂν θέλουν νὰ δοῦν τὸ Προσωπικὸ ἑνωμένο, καὶ νὰ μὴν συμβαίνουν αὐτὰ ποὺ συμβαίνουν ἀπόψε ἐδῶ, νὰ ἐκλέξουν τώρα, ἀπόψε, μιὰ 4μελῆ Ἐπιτροπὴ καὶ νὰ συζητήσουν τὸ θέμα τῆς συνεργασίας, ἐπὶ ἑνὸς ἑνιαίου ψηφοδελτίου.

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδέλφου ΤΡΙΜΗ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 13ης ΣΕΛ.)

των δικτατόρων. Τότε, συνάδελφοι, αὐτὸ τὸ διοικητικὸ συμβούλιο εἶναι ἀνίκανο νὰ μὲ ἐκφράσει, εἶναι ἀνίκανο νὰ ἐκφράσει κάθε ἠθικό, κάθε δημοκρατικὸ ἐργαζόμενο.

Πιὸ συγκεκριμένα θὰ σᾶς ἀναφέρω τὴν μεθοδολογία τοῦ συλλογικοῦ μας ὀργάνου πάνω στὸ ἀσφαλιστικό μας θέμα.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι λειτουργεῖ τὸ Τ.Υ.Π.Ε.Τ., πίσω του καὶ πλάϊ του τὸ Ταμεῖο Ἀλληλοβοηθείας Εἰσπρακτόρων καὶ Κλητήρων.

Γιὰ τὸ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. ψηφίζουν ἀπὸ ἕνα βαθμὸ καὶ πάνω οἱ συνάδελφοι, γιὰ τὸ Ταμεῖο Ἀλληλοβοηθείας τῶν Ὑπαλλήλων Ε.Τ.Ε. ψηφίζουμε ὅλοι, ἀλλὰ μέσα ἐκεῖ δὲν ὑπάρχει ἡ ἐκπροσώπηση μιᾶς μερίδας συναδέλφων, τῶν εἰσπρακτόρων καὶ τῶν κλητήρων. Αὐτὰ σὰ γενικότητες.

Κάποια μέρα, πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια, ὅταν τὸ Διοικητικό μας Συμβούλιο εἶχε μία ἀπὸ τὶς πολλές του συνθέσεις, στράφηκε ἐναντίον τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας τῶν Εἰσπρακτόρων καὶ Κλητήρων σὲ ἔνδειξη ἀλληλεγκύης βέβαια καὶ τὸ κατήγγειλε ὅτι εἶναι ἐλλειματικό. Εἶναι γνωστὸ σὲ ὅλους μας, ὅτι ὅποια ταμεῖα τέτοιου εἴδους εἶναι ἐλλειματικά, αὐτόματα, τὰ ἰδιοποιεῖται τὸ Ι.Κ.Α.. Ἔτσι λοιπόν, τὸ σημερινό μας Συμβούλιο, ἔμμεσα ἢ ἄμεσα, προσπάθησε νὰ διαλύση τὸ Ταμεῖο Ἀλληλοβοηθείας τῶν Εἰσπρακτόρων καὶ Κλητήρων, ἄρα καὶ τὸν Σύλλογο Βοηθ. Προσωπικοῦ. Βέβαια, χρησιμοποίησε καὶ ἄλλες μεθόδους, δηλαδή, γίνανε κάτι ἐπισκέψεις στὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια καὶ στὸ νομάρχη γιὰ ἀπειλὲς καὶ τέτοια γνωστὰ καὴ συχνὰ φαινόμενα τῆς 7ετίας. Τελικὰ παρὰ τὶς φιλότιμες προσπάθειες τὸ «συλλογικό μας ὄργανος» δὲν κατάφερε νὰ ἀποδείξει τὸ ἔλλειμα οὔτε λοιπὸν καὶ νὰ διαλύση τὸν σύλλογο καὶ τὸ Ταμεῖο ἀλληλοβοηθείας τῶν εἰσπρακτόρων καὶ κλητήρων, κατάφερε μονάχα τὴν τέλεια διάσταση τῶν δυὸ συλλόγων. Βέβαια τὸ πέταγμα λάσπης τοῦ διοικητικοῦ συμβούλιου μας γιὰ τὸ σύλλογο τῶν Ὑπαλλήλων τέως Τραπέζης Ἀθηνῶν εἶναι γνωστὸ γεμίσανε λάσπη τὰ γραφεῖα μας ἀπὸ τὸ βρωμερὸ χαρτὶ τῆς διάσπασης ποὺ μᾶς προσφέρει ἄφθονο ὁ σύλλογός μας τακτικώτατα.

Σ' αὐτὴ τὴν ἀνταλλαγὴ πυρῶν καὶ φτιαριῶν λάσπης μεγάλο ρόλο ἔπαιξε καὶ ἡ ἐφημερίδα μας, δηλ. ἡ ἐφημερίδα τους, ποὺ μὲ τὴ μοναδικὴ πέννα τοῦ Κου Σπυριδάκη δημοσιογράφου τῆς Μάχης τοῦ Τσιριμώκου στὸ παρελθὸν καὶ τῆς χουντικῆς Νέας Πολιτείας, ποὺ δὲν ξέρω καὶ γὼ πόσα τρώει ἀπ' τὸ Σύλλογο γιὰ τὰ μοναδικά του ἄρθρα γιὰ τὴν ἑνότητα τοῦ προσωπικοῦ. Ἡ «ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ» λοιπὸν ἀντὶ νὰ εἶναι τὸ ὅπλο μας γιὰ τὴν ἑνιαία δράση καὶ ἐμφάνισή μας, ἀντὶ νὰ εἶναι ὁ φορέας τῆς ἐνημερώσεώς μας, ἀντὶ νὰ εἶναι ἡ ἐφημερίδα μας κατάντησε νὰ εἶναι ἡ ἐφημερίδα μὲ τὶς φωτογραφίες τοῦ ἀνδρουτσόπουλου ἡ ἐφημερίδα μὲ τὸ καταραμένο «ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ» ἡ ἐφημερίδα τοῦ Διοικ. Συμβούλιου ἡ ἐφημερίδα τοῦ Κου μὴ συναδέλφου Σπυριδάκη καὶ τῆς λάσπης του.

Θέλω τώρα αὐτὴ τὴ στιγμὴ ὁ σύλλογος νὰ μοῦ ἀπαντήση πότε καὶ πῶς ἀγωνίστηκε ἢ ἔστω σκέφτηκε τὴν ΕΝΟΤΗΤΑ τοῦ προσωπικοῦ, τὴν ἑνότητα τῶν πολλῶν συλλόγων, τὴν ἑνότητα τῶν Ταμείων ὑγείας καὶ ἀλληλοβοηθείας στὸν χῶρο μας.

Πιστεύω πὼς τὴ λύση τῶν προβλημάτων θὰ τὴ φέρει ἕνα μαζικό, ἑνιαῖο καὶ δημοκρατικὸ σωματεῖο αὐτὸ ποὺ τόσο μᾶς λείπει, καὶ ὅλοι τὸ λέμε, αὐτὸ ποὺ θὰ χτίσουμε ἐμεῖς ἡ Συνδικαλιστικὴ ἑνότητά μας ἂς γίνει τὸ ὅπλο μας ἐναντίον τοῦ ἐργατοπατερισμοῦ καὶ τῆς ἐργατοκαπηλείας, ἐναντίον ἐργοδοτικῶν καὶ κυβερνητικῶν παρεμβάσεων. Μιλάω γιὰ μιὰ ἀμοιβαία συνυπευθυνότητα ἔτσι ἐννοῶ τὴν δημοκρατία στὸ συνδικαλισμό. Αὐτὸ τὸ μήνυμα θέλω νὰ σᾶς μεταφέρω.

Ἐμπρὸς γιὰ τὴν ἑνότητά μας

ΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ Γ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

Ἡ ὁμιλία τοῦ συναδέλφου Α. ΜΠΑΜΙΧΑ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 14ης ΣΕΛ.)

ποῖες ἐξεδόθησαν στὴν Θεσσαλονίκη καὶ ἔλεγαν τὰ ἑξῆς:

«Συνάδελφοι, στὰ ὑποκαταστήματα τῆς πόλεώς μας, περιφέρεται ἀπὸ χθὲς ὁ κ. Μπαμίχας, ὁ ὁποῖος διὰ ψηφοφοριακοὺς λόγους, ἐπιχειρεῖ νὰ συσκοτίση τὴν ἀλήθειαν, καὶ νὰ προκαλέση ἀνησυχίαν εἰς τὸ Ἀσφαλιστικόν μας Ταμεῖον. Θεωροῦμεν ὑποχρέωσίν μας νὰ καταγγείλωμεν τὴν ἐνέργειαν αὐτήν, τοῦ κ. Μπαμίχα, ἡ ὁποία μόνον ζημία μπορεῖ νὰ προκαλέση καὶ νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου, δὲν θὰ ἐπιτρέψη νὰ θείξη τὰ Ἀσφαλιστικά μας δικαιώματα».

Παρακάτω μιλάει γιὰ κάτι πράκτορες. Δὲν ἀντελήφθην τί εἶδους πράκτορες εἶναι αὐτοί. Οἱ ὁποῖοι, δυστυχῶς, προέρχονται ἐκ τῶν ἔσω, ὡς ἀνέγραφε ἡ ἀνακοίνωσις. Ὑπογραφαὶ Α. ΚΟΤΙΚΑΣ, Α. ΠΑΡΑΘΥΡΑΣ.

Τὴν ἰδίαν ἐκείνην στιγμὴν ὁ τύπος, λέει τὰ ἑξῆς:

Ἡ Βραδυνὴ στὶς 27.9.

«Νὰ ἐνημερωθοῦν ζητοῦν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Διὰ Σχεδίου Νόμου, ποὺ ἀναφέρεται σὲ ὅλα τὰ Ἀσφαλιστικά τους Ταμεῖα, καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν πληροφορίες ὅτι ἔχει προωθηθῆ στὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν. Ἐξ ἀφορμῆς τούτου, ἔγιναν ἤδη δύο συζητήσεις, στὸ Κεντρικὸ Κατάστημα τῆς Τραπέζης, τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ πρόκειται νὰ γίνη καὶ τρίτη μεθαύριο τὸ μεσημέρι».

Τὰ Νέα, στὶς 27.9:

«Θὰ περιέλθουν Ταμεῖα Ὑπαλλήλων στὶς Τράπεζες; Ἐγνώσθη ὅτι ὑπεγράφη Ὑπουργικὴ ἀπόφασις, μὲ τὴν ὁποίαν τὰ ἐν γένει Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα τῶν Ὑπαλλήλων, τῶν Τραπεζῶν, δύνανται νὰ περιέλθουν στὶς Τράπεζες, μετὰ συμφώνου γνώμης τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων. Ἐπὶ τοῦ Σχεδίου Νόμου, καὶ γενικῶς, ἐπὶ ὅλων τῶν διατάξεων τὸ προσωπικὸν τῶν Τραπεζῶν εἶναι ἀνημέρωτον. Γι' αὐτὸ τὴν προσεχῆ Δευτέραν ὕστερα ἀπὸ τηλεγράφημα, 90 ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, καὶ διαφωνούντων μελῶν τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου τῆς Ἐθνικῆς, διὰ πλήρη ἐνημέρωσιν τοῦ προσωπικοῦ πάνω στὸ θέμα ποὺ ἀντιμετωπίζει γίνεται συζήτησις στὸ Κεντρικὸ κατάστημα τῆς Θεσ)νίκης, μεταξὺ Προέδρου καὶ διαφωνούντων Συμβούλων.

Καὶ τὴν 1.10.75 ἔρχεται τὸ κλοῦ τῆς βραδυᾶς καὶ μᾶς λέει ἡ Ἐλευθεροτυπία:

«Μὲ ξένα κόλυβα. Ἀσφαλιστικὸν Ταμεῖον Ἐθνικῆς Τράπεζας. Τὸ ξέρατε; Ἂν ὄχι σᾶς λέμε ὅτι ἔχει περιουσίαν 4 περίπου δισεκατομμύρια. Ἀμ πῶς! Εἶναι ἀνθηρότατον. Γι' αὐτό, λοιπόν, τὸ Ταμεῖον ὑπῆρχεν μέχρι χθὲς ἕνα Σχέδιο Νόμου στὰ Ὑπουργεῖα Συντονισμοῦ καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, βάσει τοῦ ὁποίου παρεῖχε τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν νὰ χειρίζεται τὰ κεφάλαια τοῦ Ταμείου. Τί θὰ πῆ αὐτό; Αὐτὸ θὰ πῆ ὅτι ἂν τὸ Σχέδιο Νόμου, γίνη Νόμος καὶ ἀναλάβη ἡ Τράπεζα τὴν διαχείρισιν, ἡ εἰσφορὰ πρὸς τὸ Ταμεῖον ὕψους 250 περίπου ἑκατομμυρίων τὸν χρόνον, δὲν πρόκειται νὰ καταβληθῆ ξανά. Γιατὶ ἀπὸ τὴν διαχείρισιν τῶν 4 δισ. θὰ κερδίζη περίπου τὸ ἴδιο ποσόν. Ἔτσι μὲ τοὺς τόκους τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου θὰ πληρώνη τὴν Νομαθετημένην εἰσφοράν της.

Ἐκεῖνο, ποὺ ἐμβάλει σ' αὐτές, τὶς ἀπαισιόδοξες σκέψεις, εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ Σχέδιο Νόμου, δὲν γνωστοποιήθηκε στὰ μέλη τῆς Διοικήσεως τοῦ Ταμείου. Τὸ ἔχει διαβάση μόνον ὁ Πρόεδρός του. Εὖγε. Αὐτὸ θὰ πῆ ἐχεμύθεια καὶ ἐπιχειρησιακὴ μυστικότης».

Ὅταν λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, οἱ ἐφημερίδες λένε αὐτὰ καὶ θὰ φθάσω καὶ στὴν τελευταία, διότι τὰ λέει καὶ ἄλλη ἐφημερίδα, μὴ νομίσετε ὅτι μᾶς ξεχάσανε. Τότε ἤθελα νὰ ἤξερα ποιός καὶ γιὰ ποιύς ψηφοθηρικοὺς λόγους, ἀνέβηκε στὴν Θεσσαλονίκη νὰ μιλήση γιὰ Ἀσφαλιστικό. Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἴδιος ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου, ἔδωσεν συνέντευξιν εἰς τὴν «Καθημερινήν»; Γιὰ νὰ μὴ σᾶς κουράσω μὲ ἄλλα. Ἔδωσε συνέντευξιν εἰς τὴν «Καθημερινήν», εἰς τὴν ὁποίαν ὁμιλεῖ καὶ αὐτὸς περὶ Ἀσφαλιστικοῦ θέματος.

Βεβαίως, μετὰ ἀπὸ αὐτό, ἀπήντησα στὸν κ. Πετρόπουλο, καὶ εἶπα γιατὶ ὄχι στὴν Ἀθήνα. Ἐξεδόθη μία ἀνακοίνωσις κ. Πετρόπουλε. Τὴν ὁποίαν δὲν θὰ εἴχατε τὴν τύχην νὰ τὴν διαβάσετε.

κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Τὶς ἔχω διαβάσει ὅλες καὶ τὶς καταλαβαίνω.

κ. Α. ΜΠΑΜΙΧΑΣ: Ἔ, τότε νὰ σᾶς ἐνημερώσω. Λέει, λοιπόν, αὐτὴ ἡ ἀνακοίνωσις «ὅτι ἐδῶ καὶ λίγες ἡμέρες, μία ἀνακοίνωσις τοῦ Συλλόγου μας, μᾶς ἐπληροφόρησεν ὅτι μερικοὶ ψιθυρισταί, οἱ ὁποῖοι ἐκμεταλλεύονται τὴν εὐαισθησίαν μας γύρω ἀπὸ τὸ Ἀσφαλιστικὸ θέμα, διαδίδουν ἐν ὄψει ἀρχαιρεσιῶν πολλὰ καὶ διάφορα, γιὰ τὴν τύχην τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν. Καὶ ἡ ἰδία ἀνακοίνωσις, αὐστηρὰ μᾶς λέγει. Ἡ πρόκλησις θορύβου ἄνευ λόγου, ζημίαν καὶ μόνον ζημίαν θὰ προκαλέση».

Στὶς 4.10 ὅμως, ὅσοι συνάδελφοι, διαβάζουν ὡρισμένην πρωϊνὴν ἐφημερίδα «Καθημερινὴν» μαθαίνουν ὅτι:

«Μὲ ἀφορμὴ ἀπόφαση τῆς Διοικήσεως τῆς ΕΤΕ, οἱ ὑπάλληλοί της ἀνησυχοῦν γιὰ τὴν ἀσφάλισίν τους. Συνέντευξη τοῦ Προέδρου μὲ τὸν Σ.

Χρειάζεται νὰ σᾶς πῶ ποιός εἶναι ὁ Σ. Ὁ κ. Σπυριδάκης. Εἶναι ὁ Δημοσιογράφος τοῦ Συλλόγου. Δὲν ξέρω ἂν μὲ ἀκούει μέσῳ μικροφωνικῆς ἐγκαταστάσεως τώρα ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου. Δὲν ξέρω. Θὰ τὸ δοῦμε στὸ τέλος.

Λέει, λοιπόν, ἡ ἀνακοίνωσις παρακάτω:

«Συνάδελφοι, ἐμεῖς πιστεύομεν ὅτι Ἀσφαλιστικὸ ὑπάρχει. Ὑπάρχει ἀπόφασις τῆς Διοικήσεως. Ὑπάρχει Σχέδιον Νόμου στὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ. Ἂν καὶ φαίνεται ὅτι δὲν ἀκολουθεῖ τὴν σωστὴν διαδικασίαν. Περιμένομεν, λοιπόν, νὰ ἀποφασίση ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου, νὰ μᾶς πῆ καὶ ἐδῶ στὴν Ἀθήνα σὲ δημόσια συζήτηση, καὶ ἂν εἶναι δυνατὸν ἀμέσως, ὅτι τυχὸν γνωρίζει γύρω ἀπὸ τὸ Ἀσφαλιστικό, ἀφοῦ ἄλλωστε γιὰ τὸ ἴδιο θέμα ἐνημέρωσε, κατὰ τὰς «δυνάμεις» του τοὺς συναδέλφους τῆς Βορ. Ἑλλάδος, στὶς 29.9 ἐν ὄψει ἀρχαιρεσιῶν καὶ κάτω ἀπὸ τὴν πίεσιν 90 συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι τοῦ ἐτηλεγράφησαν σχετικά. Ἀναμένοντας τὴν δημοσίαν συζήτησιν. Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμούς, Ν. ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ, Α. ΜΠΑΜΙΧΑΣ, Θ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ».

Ἀναμένομεν, κ. Πετρόπουλε, ἀκόμη τὴν ἀπάντησιν.

Καὶ πᾶμε πάρα κάτω. Γιὰ τὸ Ἀσφαλιστικὸν δὲν ἐνδιαφέρθημεν μόνον ἡμεῖς καὶ ὁ κ. Πρόεδρος. Ἐνδιαφέρθηκε καὶ ὁ κ. Θεοφανόπουλος, μὲ τὸν ὁποῖον ἔχω ἀνταλλάξει δύο ἐπιστολάς. Τὴν μίαν διὰ τὸ ἀσφαλιστικὸν καὶ τὴν ἄλλην δι' ἕτερον θέμα. Θὰ σᾶς ἐκούραζε ἴσως νὰ τὴν ἀναγνώσω ὁλόκληρην, διότι εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη.

Ὁ κ. Θεοφανόπουλος δηλοῖ μέσα εἰς τὴν ἐπιστολήν του ὅτι ἔλαβεν γνῶσιν τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας. Καὶ ἐν πάσει περιπτώσει μᾶς λέει τὶς θέσεις του, μᾶς λέει ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ληφθῆ ἀπόφασις καὶ πολὺ σωστά, ἀπὸ μίαν Συνέλευσιν μὲ ὅσους παρόντες. Ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ γίνη μία Πανελλαδικὴ ἐνημέρωσις τοῦ προσωπικοῦ πάνω στὸ Ἀσφαλιστικό.

Βεβαίως, ἐγὼ τοῦ ἔκανα μιὰν ἀπάντηση. Τοῦ λέω, ὅτι δὲν δέχομαι ὅτι ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. μπορεῖ νὰ ἐνημερώνεται ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες γιὰ τὸ Ἀσφαλιστικό. Καὶ ἐπίσης τοῦ λέω, ὅτι ὅταν κάποτε ἐκλήθημεν ἐδῶ νὰ ἀποφασίσωμεν διὰ τὰ Ἀσφαλιστικά μας Ταμεῖα, γιὰ τὸ 5%, πάλι μὲ Συνέλευση μὲ ὅσους παρόντας. Ἦταν ἀσφαλιστικὸ καὶ αὐτὸ καὶ Γεν. Γραμματευς τοῦ Συλλόγου ἦτο ὁ κ. Θεοφανόπουλος.

κ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κάνετε λάθος κ. Μπαμίχα.

κ. ΜΠΑΜΙΧΑΣ: κ. Θεοφανόπουλε, δὲν κάνω λάθος. Ἐγὼ τὴν θυμᾶμαι, διότι παρέστην. Ἐν πάσει περιπτώσει, κύριοι συνάδελφοι, δὲν ἐχρειάστηκε ὁ κ. Πίσκοπος νὰ κάνη τὴν δημοσίαν συγκέντρωσιν αὐτήν. Διότι εἰς τὰς 8.10 ἐκάναμε μὲ τὸν κον ΠΑΠΟΥΤΣΗΝ καὶ ΤΣΟΥΔΕΡΟΝ τὴν ἀνακοίνωσιν καὶ στὶς 10.10 βλέπουμε: Σειρὰ Α ἀριθμὸς 53 Ἐγκύκλιος Διοικήσεως Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα Προσωπικοῦ. Ὑπογραφὴ ὁ Διοικητὴς Ἄγγελος Ἀγγελόπουλος.

κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ἐρωτᾶ κάτι μὴ ἀκουόμενος.

κ. Α. ΜΠΑΜΙΧΑΣ: κ. Πετρόπουλε, μὴ μὲ διακόπτετε, ἂν θέλετε.

Βλέπουμε, λοιπὸν μίαν ἐγκύκλιον τῆς Διοικήσεως καὶ μὲ μεγάλην μας χαρὰν καθησυχαζόμαστε, ἢ προσπαθοῦμε νὰ καθησυχαστοῦμε. Γιατὶ μέσα σ' αὐτὴν τὴν ἐγκύκλιον μᾶς λέει δύο πράγματα.

Μὲ τὸ ἕνα, ἡσυχάζουμε, μὲ τὸ ἄλλο ἀνησυχοῦμε.

Τὸ πρῶτο ποὺ μᾶς λέει εἶναι, ὅτι βεβαίως ἀπὸ δημοσιεύματα εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον, πληροφοροῦμαι μετ' ἐκπλήξεως ὅτι ἐδημιουργήθησαν ἀνησυχίες εἰς τὸ Προσωπικόν, ἐν σχέσει μὲ τὴν ρύθμισιν τῶν συνταξιοδοτικῶν τους θεμάτων. Καὶ μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτήν, ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω καὶ πάλιν ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀντιμετωπίζει τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Προσωπικοῦ μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, κλπ. Καὶ πολὺ σωστά.

Ὅμως, παρακάτω ὑπάρχει καὶ μία παράγραφος πο ὑλέει, αὐτὸ ἀκριβῶς ποὺ ἔλεγε καὶ ὁ Μπαμίχας στὴν Θεσσαλονίκη.

«Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ἡ Διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, μεριμνᾷ γιὰ τὴν σκοπιμωτέρα, ἐπωφελεστέρα καὶ μονιμωτέραν ρύθμισιν τῶν σχετικῶν θεμάτων καὶ ἐπιζητῆ πρὸς τοῦτο τὴν δημιουργίαν τοῦ ἀναγκαίου Νομοθετικοῦ ὑποβάθρου».

Πότε συνεζητήσαμεν μὲ τὴν Διοίκησι θέμα Ἀσφαλιστικό; Γιὰ νὰ ἐπιζητῆ ἡ Διοίκησις νομικὸν ὑπόβαθρον, νὰ μᾶς κατοχυρώση, καὶ βεβαίως αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλον, ἀπὸ Νόμον. Ὅταν Νόμος τοῦ Κράτους ὁ 3662)57 σαφῶς καθορίζει, ὅτι δὲν ὀφείλουμε σὲ κανέναν. Αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἀναγράφεται εἰς τὴν Τραπεζιτικὴν εἶναι Νόμος κύριοι. Δὲν εἶναι ἁπλῶς κάτι ποὺ γράφουμε γιὰ νὰ ἐντυπωσιάσουμε. Βασίζεται εἰς τὸ 3662 τοῦ 57. Ὁ ὁποῖος σαφῶς λέει ὅτι δὲν ὀφείλουμε σὲ κανέναν, ὅτι ἡ **Τράπεζα ὀφείλει νὰ καλύπτη** τὰ τυχὸν παρουσιαζόμενα ἐλλείματα εἰς τὰ Ταμεῖα μας. Καὶ ὅτι ἀνὰ διετίαν τρεῖς Ὑπουργοί, θὰ συνέρχωνται. Εἶναι νομίζω, ἂν δὲν μὲ ἀπατᾶ ἡ μνήμη μου, ὁ Ὑπουργὸς Ἐμπορίου, ὁ Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ, καὶ νομίζω ὁ Ὑπουργὸς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, πρέπει νὰ εἶναι. Οἱ ὁποῖοι συνέρχονται ἀνὰ διετίαν καὶ μᾶς ἀπαλλάσουν τοῦ χρέους μας τῆς Τραπέζης. **Καὶ ἀντί**, κύριοι συνάδελφοι, τοῦτο ἐδῶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, νὰ σᾶς καλέση σὲ ἀγῶνα γιὰ νὰ ἰσχύση αὐτὸς ὁ Νόμος ὁ ὁποῖος μᾶς κατοχυρώνει, προσπαθοῦμε νὰ βροῦμε ἄλλον Νόμον, τοῦ ὁποίου τὴν ἰσχὺν καὶ πάλιν δὲν γνωρίζομεν, τὴν χρονικὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος του; Γιατί, λοιπόν, νὰ παραχωρήσωμεν τὰ ταμεῖα μας εἰς τὴν Τράπεζαν; Νὰ τὴν ἀπαλλάξωμεν τῶν 250 ἑκατομμυρίων ποὺ μᾶς καταβάλλει ἐτησίως; Γιὰ ποιό λόγο;

Γιὰ νὰ διαχειρισθῆ ἡ Τράπεζα τὴν περιουσίαν μας, γιατὶ ἐμεῖς βεβαίως δὲν ἔχουμε τὴν δυνατότητα. Καὶ γιατὶ νὰ τὴν ἔχουμε κύριοι; Ἀφοῦ δὲν χρωστᾶμε σὲ κανέναν γιατὶ νὰ τὴν ἔχουμε; Τὰ λεφτὰ τὰ ὁποῖα ὑποτίθεται ὅτι χρωστᾶμε καὶ ἐμφανίζει ἡ Τράπεζα ὡς χρεωστικά, ἔχουν κατοχυρωθῆ διὰ Νόμου, ὅτι δὲν εἶναι χρεωστικά.

Ἐμεῖς γιατὶ θὰ ψάξουμε νὰ βροῦμε ἄλλον Νόμον. Μήπως γιὰ νὰ ἀποδεχθῶμεν ὅτι ὁ προηγούμενος Νόμος ἔπαυσε ἰσχύων. Αὐτὸ εἶναι κάτι ἄλλο, καὶ ὁπωσδήποτε σχέδια ἀνθρώπων ποὺ ἀπεργάζονται τὸ κακό μας.

Πέραν ὅμως ὅλων **αὐτῶν, κύριοι** συνάδελφοι, τὸ Ἀσφαλιστικὸν θέμα εἶναι πάρα πολὺ σοβαρόν, καὶ σᾶς ζητῶ συγγνώμην, ποὺ ἔλαβα τὸ θάρρος, γιατὶ μόνον θάρρος χρειάζεται γιὰ νὰ ἀναλύση κανεὶς αὐτὸ τὸ θέμα.

Μὲ τὶς πολὺ πτωχές μου γνώσεις, πιστεύω ὅτι ὁ Νόμος 3662 τοῦ 57, πρέπει νὰ εἶναι ἡ μόνη μας ἐπιδίωξις καὶ τίποτε ἄλλο. Θέλουμε ἢ δὲν θέλουμε νὰ φανοῦμεν εὐχάριστοι σὲ ὁποιονδήποτε. Εἴτε λέγεται Διοίκησις, εἴτε λέγεται Κυβέρνηση, εἴτε λέγεται ὁτιδήποτε.

Ὁ Νόμος 3672 τοῦ 57 εἶναι Νόμος τοῦ Κράτους. Καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι Νόμος τοῦ Κράτους, δὲν γνωρίζω κανέναν νόμον ποὺ δὲν ἰσχύει. Ἀκόμη καὶ οἱ χουντικοὶ ἰσχύουν. Γιατὶ λοιπὸν τοῦ 57 δὲν θὰ ἰσχύση καὶ γιατὶ δὲν θὰ μᾶς καλύψη τὰ χρέη;

Διότι μήπως, τυχόν, λόγῳ τῆς παρόδου τόσων ἐτῶν, τὸ ἄνοιγμα ἔχει μεγαλώσει. Ὑπάρχει ἀπάντησις, καὶ σ' αὐτὸ κύριοι συνάδελφοι.

Ὅταν ἔγινε ὁ 3662 τοῦ 57, προέβλεπε 50 ἑκατομμύρια συμμετοχὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, γιὰ τὴν κάλυψιν τῶν Ταμείων. Πόσα κέρδη εἶχε τότε ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ πόσα ἔχει σήμερα;

Δὲν πιστεύω νὰ ἔχη τὰ ἴδια, γιὰ νὰ παραμένη ἐπὶ τόσα ἔτη τὸ ποσὸν τῶν 50 ἑκατομμυρίων διὰ τὴν κάλυψιν τῶν Ταμείων.

Ὑπάρχει, λοιπόν, τρόπος, κύριοι συνάδελφοι, νὰ βροῦμε πῶς νὰ καλύψουμε τὸ χρέος καὶ νὰ θεμελιώσωμεν τὴν ἄποψιν ὅτι δὲν χρεωστᾶμε σὲ κανέναν. Ἐμεῖς ὅμως, ψάχνομεν κάπου ἀλλοῦ νὰ τὸν βροῦμε τὸν τρόπον. Τὸ γιατὶ δὲν τὸ γνωρίζω.

Πέραν τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ θέματος, κύριοι συνάδελφοι, θὰ πρέπει νὰ ἔλθω σ' ἕνα ἄλλο θέμα ἐπίσης σοβαρό.

Παρέλειψα νὰ σᾶς πῶ ὅτι, αὐτὰ ποὺ λέω, ἀναφέρονται καὶ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ κ. Γκιτάκου, ἀλλὰ δὲν ἔχει καμμίαν σημασία αὐτό.

Πέραν ὅλων αὐτῶν ὅμως, θὰ ἔρθω τώρα εἰς τὸ θέμα τῶν Ὀργανικῶν θέσεων, ποὺ εἶναι ἐξ ἴσου σοβαρόν.

Κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ὅτι εἶναι συνάρτησις πολλῶν συμφερόντων τὰ ὁποῖα βλάπτουν τόσον τοὺς συναδέλφους τοὺς μὴ πτυχιούχους, διότι μὴ πτυχιοῦχος εἶμαι, ὅσον καὶ τοὺς συναδέλφους τοὺς πτυχιούχους ἐξ ἴσου. Αὐτὴν τὴν διάκρισιν τὴν ὁποίαν ἔκανα, καὶ εἶπα ὅτι εἶμαι μὴ πτυχιοῦχος, τὴν ἔκανα διότι προηγουμένως ἐρώτησα τὸν κ. Ζερβουδάκη τί εἶναι, γι' αὐτὸ καὶ μόνον. Διότι θὰ πῶ παρακάτω τὶς ἀπόψεις μου, ἐπὶ τοῦ θέματος πτυχιούχων καὶ μὴ πτυχιούχων. Θόρυβοι ταυτοχρόνων συζητήσεων.

κ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ζητᾶ ἀπὸ τὸν κ. Μπαμίχαν νὰ συντομεύση.

κ. ΜΠΑΜΙΧΑΣ: Κύριε Γιαννακόπουλε, μοῦ ἐπιτρέπετε. Ἔχετε ἀπόλυτο δίκιο. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι σᾶς ἔχουν ξεφύγει δύο πράγματα. (Στρεφόμενος πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως). Μὲ συγχωρεῖτε κ. Πρόεδρε. Θὰ συντομεύσω, διότι τοῦ κ. Γιαννακόπουλου καθὼς καὶ ὑμῶν ἔχουν διαφύγει δύο θέματα.

Ὅτι πρῶτον ὅτι εἶμαι κάθιδρος, ἴσως λόγῳ τοῦ ὅτι εἶμαι λίγο παχύτερος τοῦ κανονικοῦ. Καὶ δεύτερον, ὅτι ἀπολογοῦμαι. Ἐγὼ εἶμαι ἐξ αὐτῶν οἱ ὁποῖοι ἀπολογοῦνται κ. Γιαννακόπουλε.

κ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Νὰ ἀπολογεῖσθε στὸ θέμα.

κ. Α. ΜΠΑΜΙΧΑΣ: Αὐτὸ εἶναι θέμα δικό μου. Ἂν μοῦ ἐπιτρέψετε. Ἦλθα πῆρα σειρά, τί νὰ κάνουμε;

Λοιπόν, καὶ τώρα εἰς τὸ θέμα τῶν Ὀργανικῶν θέσεων, κύριοι. Σύμβουλοι δύο τὸν ἀριθμόν, ὁ κ. Παπουτσῆς καὶ ὁ ὑποφαινόμενος, διεφώνησαν. Καὶ γιὰ νὰ μὴν σᾶς κουράσω μὲ ἔγγραφα καὶ χαρτιά, θὰ σᾶς πῶ μὲ λίγα λόγια γιατὶ διεφώνησαν.

Ὅπως συνετάγη τὸ ἄρθρον τοῦ Ὀργανισμοῦ περὶ Ὀργανικῶν θέσεων, μόνον ἐκδούλευσιν παρέχει εἰς τὴν Διοίκησιν. Καὶ ἂν δεχθῶ ὅτι ἡ σημερινὴ Διοίκησις εἶναι πράγματι μία καλὴ Διοίκησις, δὲν γνωρίζω τί θὰ εἶναι ἡ αὐριανὴ Διοίκησις. Τὸ ἄρθρον αὐτὸ οὐδόλως διαφέρει ἀπὸ τὸ προηγούμενον, παρὰ μνον εἰς τὴν λέξιν «ἀπόλυτον». Δηλαδὴ τὸ προηγούμενον ἔλεγεν ὅτι γνίονται κατ' ἀπόλυτον ἐκλογήν, τοῦτο λέει ὅτι γίνονται κατ' ἐκλογήν.

Οὐσιαστικῶς, βεβαίως, ὁ ἀριθμὸς τῶν προακτέων, κατηργήθη. Δὲν ὑπάρχει ἀριθμός. Βεβαίως, ὅμως, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀριθμὸς μόνον πρὸς τὰ πάνω, δὲν ὑπάρχει καὶ πρὸς τὰ κάτω. Ἂν ἡ πρόθεσις ἦτο σωστὴ καὶ καλή, τότε θὰ μποροῦσε ὅπως εἴχαμε ὑποδείξει στὸν κ. Πρόεδρον, ἀλλὰ δυστυχῶς μᾶς ἔφερεν τὸ θέμα κατόπιν ἑορτῆς εἰς τὸ Συμβούλιον. Νὰ λέει τὸ ἄρθρον ὅτι καταργεῖται ὁ ἀριθμὸς ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνονται ὀλιγώτεροι ἀπὸ ὅσους προεβλέποντο διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου Ὑπάρχουν καὶ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα. Ἀλλὰ νὰ μὴν διαβάσω και σᾶς κουράσω. Ἂν προκληθῶ θὰ τὰ δείξω κι' αὐτά. Θὰ μποροῦσε λοιπὸν ἂν ὑπῆρχε ἡ καλὴ πρόθεσις τῆς Διοικήσεως νὰ ἔλεγεν τὸ ἄρθρον ὅτι οἱ θέσεις καταργοῦνται ὡς πρὸς τὸν ἀριθμόν, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε δὲν δύνανται νὰ προάγωνται λιγώτεροι ἀπὸ ὅσοι διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προεβλέποντο. Αὐτὸ δὲν τὸ λέει τὸ ἄρθρον. Ἄρα δηλαδὴ μὲ μίαν Διοίκησιν, ἡ ὁποία ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν τῆς Τραπέζης, θέλει νὰ προάγη ἢ νὰ μὴν προάγη τοὺς συναδέλφους, θὰ μπορεῖ μιὰν ἡμέραν κύριοι συνάδελφοι, οἱ περισσότεροι ἐξ ἡμῶν νὰ βρεθοῦμεν μὲ μίαν ἔκθεσιν Κάπα. Καὶ ἀπὸ αὐτὰ ποὺ πληροφορούμεθα, διότι δυστυχῶς, οἱ προαγωγές, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποτμηματάρχου, καὶ Λογιστοῦ Α΄ δὲν ἔγιναν ἀκόμα, οἱ συνάδελφοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν Κάπα δὲν θὰ προαχθοῦν.

Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ποῦ ἡ κατάργησί των; Καὶ δὲν ξέρομεν καὶ ἂν θὰ προαχθοῦν καὶ αὐτοὶ ὅλοι, ποὺ ἔχουν ΠΙ ΚΑΠΑ. Ἀλλὰ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, κύριοι συνάδελφοι, ποῦ εἶναι ἡ κατάργησις τῶν ὀργανικῶν θέσεων; Καθ' ἣν στιγμήν, ἐγώ, λογιστὴς Β΄ ὢν γιὰ νὰ γίνω Λογιστὴς Α΄ μοῦ φθάνουν τὰ 5 χρόνια στὸν βαθμὸ καὶ μία Ἔκθεσις ἀπὸ ΚΑΠΑ καὶ πάνω. Αὐτὸ σημαίνει κατάργησις. Κατάργησις δὲν σημαίνει ὅτι θὰ τὴν βάλουμε σὲ φόρμουλες πάλιν.

Καὶ τί κίνδυνον περιέχουν οἱ φόρμουλες; Γνωστότατον. Λυποῦμαι ποὺ θὰ τὸ πῶ, ἀλλὰ εἶναι τόσο γνωστό, ποὺ καὶ νὰ τὸ κρύψω δὲν θὰ εἶχεν καμμίαν σημασίαν.

Ὅταν γίνονται οἱ προαγωγὲς τὴν ἑπομένην ἡμέραν σχεδὸν ὅλοι εἶναι δυσαρεστημένοι. Γιατί; Διότι ὅλοι λένε ὅτι «Νὰ γίνανε οἱ ἡμέτεροι πάλι». Καὶ σκεφθεῖτε κύριοι συνάδελφοι, ἐγένοντο οἱ ἡμέτεροι τότε ποὺ ὁ ἀριθμὸς ἦταν ὡρισμένος. Τώρα, ποὺ δὲν ὑπάρχει ὡρισμένος ἀριθμός, ποιός θὰ ἐμποδίση τὸ πλῆθος τῶν ἡμετέρων ποὺ δὲν ἐπρόλαβαν τὴν περασμένην φορὰν νὰ γίνουν, νὰ γίνουν τώρα. Δὲν ὑπάρχει καμμία διασφάλισις λοιπόν, εἰς τὸ θέμα τῶν Ὀργανικῶν θέσεων. Καὶ ἔσπευσεν ὁ κ. Πίσκοπος νὰ πανηγυρίση μίαν κατάργησιν ἡ ὁποία τελικῶς θὰ ἀποδειχθῆ ὅτι εἶναι εἰς βάρος μας.

Καὶ αὐτὸ τὸ θέμα ἐτελείωσε, διότι πρέπει νὰ τὰ πῶ ἐπὶ τροχάδην. Θὰ ἀναφερθῶ σὲ κάποιο ἄλλο θέμα. Στὴν ἐξαπάτησιν τῶν συναδέλφων οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται ὡς τέλερς. Καὶ ὅταν λέω ἐξαπάτησιν κυριολεκτῶ. Ὑπάρχουν δύο ἐγκύκλιοι, κύριοι συνάδελφοι, τὶς ὁποῖες μερικοὶ ἐξ ὑμῶν θὰ τὶς γνωρίζουν καλύτερα ἀπὸ ἐμένα. Οἱ ὁποῖες, ὅταν ἐδημιουργήθη ὁ θεσμὸς τῶν τέλερς, ἔλεγαν ὅτι οἱ τέλερς εἶναι συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦν ἐξειδικευμένην, ἔτσι εἶχε τότε βαπτισθῆ, ἡ ἐργασία. Εἶναι ὑπάλληλοι, εἰδικῶν προσόντων καὶ θὰ τύχουν ἰδιαιτέρας μεταχειρίσεως εἰς τὴν Τράπεζαν. Καὶ πράγματι τυγχάνουν ἰδιαιτέρας μεταχειρίσεως. Εἶναι μέσα στὰ κλουβιά, οἱ ἄνθρωποι, ἐδῶ καὶ 6 χρόνια καὶ ἐκεῖ ποὺ πᾶνε νὰ πάρουν μίαν θέσιν νὰ γίνουν CHIEF TELLER, κάνουν πίσω καὶ βλέπουν κάποιον ὁ ὁποῖος δὲν ἐπέρασε καθόλου ἀπὸ αὐτὰ τὰ κλουβιά.

Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, λοιπὸν, θὰ πρέπει κάποτε νὰ δικαιωθοῦν. Καὶ δὲν θὰ δικαιωθοῦν ἐὰν αὐτὸ τὸ θέμα δὲν γίνη μεγάλο. Δὲν συζητηθῆ πολύ. Δὲν διαμαρτυρηθοῦν ὅλοι, γιὰ νὰ μπορέση κάτι νὰ γίνη. Ἐπειδὴ τελευταίως πράγματι, οἱ συνάδελφοι, τέλλερς, ἔχουν κατὰ κάποιον τρόπον ἀντιδράσει, εἴδαμεν προχθὲς μίαν ἐγκύκλιον τοῦ κ. Ὑποδιοικητοῦ, ἡ ὁποία ἐν τέλει σὲ ὡρισμένους μικροὺς συναδέλφους, παίρνει καὶ 200 δραχμές, ἀντὶ νὰ δίνη.

Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω, λοιπόν, πῶς αὐτοὶ οἱ συνάδελφοι, θὰ πάρουν ὑπηρεσιακὴν κατάρτισιν ἕξ, ἀφοῦ αὐτὴν τὴν στιγμὴν πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἔχουν 3. Καὶ γιατὶ νὰ μὴν ἔχουν 3 ἀφοῦ οἱ ἄνθρωποι, δὲν ἔχουν καμμίαν ὑπηρεσιακὴ κατάρτισιν ἐκεῖ ποὺ τοὺς ἔχουν βάλει.

Πάει καὶ αὐτὸ τὸ θέμα. Πᾶμε εἰς τὰς μετατάξεις.

Ἐδῶ, κύριοι, θὰ ὑποβάλω μίαν ἐρώτησιν εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου.

Κύριε Πρόεδρε τοῦ Συλλόγου, τί βαθμὸν ἔχετε; Σᾶς ἐρωτῶ κ. Πρόεδρε, νὰ μοῦ ἀπαντήσετε τί βαθμὸν ἔχετε.

κ. ΠΙΣΚΟΠΟΣ: Τὸ γνωρίζετε πολὺ καλὰ καὶ ἐσεῖς.

κ. Α. ΜΠΑΜΙΧΑΣ: Ὄχι κ. Πρόεδρε, περιμένω νὰ μοῦ τὸ πῆτε ἐσεῖς. Διότι ἐγὼ γνωρίζω ὅτι εἶσθε Ὑπολογιστὴς Α΄.

κ. Ν. ΠΙΣΚΟΠΟΣ: Ὑπολογιστὴς Α΄.

κ. Α. ΜΠΑΜΙΧΑΣ: Τότε θὰ πρόκειται περὶ τυπογραφικοῦ λάθους. Εἰς μίαν ἐγκύκλιον περὶ στεγαστικῶν δανείων, τὴν ὁποίαν ἔχω εἰς χεῖρας μου αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἀναφέρεσθε ὡς Λογιστὴς Β΄. Ἂν εἶναι λάθος κ. Πρόεδρε, μὲ συγχωρεῖτε, μὲ ἐντυπωσίασεν καὶ σᾶς ἐρώτησα.

κ. Ν. ΠΙΣΚΟΠΟΣ: Δὲν εὐθύνομαι διὰ τὰ τυπογραφικὰ λάθη τῆς Διοικήσεως.

κ. Α. ΜΠΑΜΙΧΑΣ: Τελειώνοντας θὰ ἤθελα νὰ πῶ καὶ τοῦτο: Οὐδεμία μέριμνα ἔχει ληφθῆ γιὰ τὰς συναδέλφους, ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἐξομοίωσίν τους σὲ χρόνια ὑπηρεσίας μὲ τὸ Δημόσιον. Καὶ ἐγώ, κύριοι συνάδελφοι, δὲν εἶμαι ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ σᾶς ὑποσχεθοῦν ὅτι θὰ γίνη αὐτό. Διότι μέσα στὰ πλαίσια τῆς πραγματικότητος, τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Ταμείου καὶ ὅπως πάει νὰ ἐξελιχθῆ τὸ Ἀσφαλιστικὸν θέμα δὲν θὰ τὸ ἐπιτρέψη. Λυποῦμαι, ποὺ τὸ λέω, ἀλλὰ αὐτὸ πιστεύω ὅτι εἶναι ἀλήθεια.

Μὴ ἔχοντας τίποτε ἄλλο νὰ εἰπῶ δὲν παρουσίασα, ἴσως λόγῳ χρόνου κανένα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα θὰ ἔδειχναν ὅτι ἡ ἀντίθεσίς μου μὲ τὸν Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου, ξεκίνησεν ἀπὸ τὸν Ἰούλιον τοῦ '73, μόλις λίγους μῆνες, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ εἴχαμε ἐκλεγῆ.

Εἶναι εὔλογον τὸ ἐρώτημα σὲ πολλούς. Μὰ κύριε Μπαμίχα, τώρα θυμήθηκες νὰ ἀντιπολιτευθῆς τὸν κ. Πίσκοπον; Ὄχι κύριοι δὲν θυμήθηκα τώρα νὰ ἀντιπολιτευθῶ τὸν κύριον Πίσκοπον. Σεβόμενος τὴν ὥραν σας, δὲν σᾶς ἀνέγνωσα τὰ γράμματα ποὺ ἔχω κάνει στὸ Προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου, ὄχι γιὰ προσωπικοὺς λόγους, ἀλλὰ γιὰ διάφορη ἀντιμετώπισιν τῶν ἐπαγγελματικῶν μας προβλημάτων.

Παρ' ὅλα αὐτά, δὲν παραλείπω νὰ πῶ ὅτι τὸ Διοικητικὸν αὐτὸ Συμβούλιον μὲ ὅλες του τὶς διαφορές, μὲ ὅλες του τὶς ἀντεκλίσεις, μὲ ὅλες του τὶς διαφωνίες, προσέφερεν ἔργον εἰς τὸ σύνολον τῶν συναδέλφων. Μέρος τοῦ ὁποίου ἀνήκει τόσον εἰς τὸν σημερινὰ ἀντιπολιτευόμενον Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου κ. Νικόλαον Πίσκοπον, ὅσον καὶ εἰς τὰ ὑπόλοιπα μέλη, ἀπὸ ἕνα κομμάτι εἰς τὸν καθένα, τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς.

Ἡ μόνη εὐχὴ ποὺ ἔχω νὰ κάνω εἶναι καὶ τὸ ἑπόμενον Διοικητικὸν Συμβούλιον τὸ ὁποῖον θὰ ἐκλεγῆ σωστὰ νὰ κάνη ἢ νὰ φέρη τὰ ἴδια ἐπιτεύγματα, ποὺ μὲ ὅλα τὰ λάθη ποὺ εἶχε τὸ προηγούμενον, ἐπέτυχε.

Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ.

Παρεμβαίνων ἐξ' ἄλλου κατὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ συν. Δημητροπούλου ὁ κ. Μπαμίχας εἶπε τὰ ἑξῆς:

κ. Α. Μπαμίχας: Κύριοι συνάδελφοι, μὲ συγχωρεῖτε ποὺ θὰ σᾶς κουράσω, ἀλλὰ αὐτὴ τὴ στιγμή, ἀνέβηκα γιὰ δυὸ λόγους: Πρωτίστως, γιατὶ εἶμαι μὴ πτυχιοῦχος, καὶ προηγουμένως δὲν θέλησα νὰ κάνω διαφήμιση τοῦ ἑαυτοῦ μου διὰ ψηφοθηρία, γιὰ νὰ μὴ μοῦ τὸ πῆ ὁ κ. Δημητρόπουλος, τώρα ὅμως εἶμαι ὑποχρεωμένος, νὰ τὸν καταγγείλω, διότι ὁ κ. Δημητρόπουλος ἀπέκρυψε ἐνεργείας μου, τὰς ὁποίας δὲν ἀπεκάλυψε στὴν Γεν. Συνέλευση, καὶ οἱ ὁποῖες εἶναι ὑπὲρ τῶν μὴ Πτυχιούχων.

Κε Δημητρόπουλε, σᾶς ἐρωτῶ, εὐθαρσῶς, νὰ μοῦ ἀπαντήσετε, ἐνώπιον τῆς Γεν. Συνελεύσεως: Τὰ ὀνόματα αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἀναφέρατε, τῶν ἐκπαραθυροθέντων, ποιὸν ρωτήσατε καὶ τὰ μάθατε; Γιατὶ δὲν τὸ εἴπατε;

Γιατὶ δὲν εἴπατε στὴν Γεν. Συνέλευση ὅτι ἤρθατε καὶ μοῦ ζητήσατε νὰ σᾶς τὰ πῶ. Πρῶτον, καὶ Δεύρον, γιατὶ δὲν ἀναφέρατε, στὴν Γεν. Συνέλευση τὸ γράμμα, τὸ ὁποῖον σᾶς ἀπηύθυνα καὶ τὸ ὁποῖον λέει τὰ ἑξῆς:

«Ἀγαπητὲ Κε Πρόεδρε, ἀφοῦ πρωτίστως συγχαρῶ ὑμᾶς καὶ τὸ ὑφ' ὑμᾶς Νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου μας διὰ τὴν ἐκλογήν του καὶ εὐχηθῶ αἴσιον πέρας τῶν δικαίων στόχων τοῦ Συνδέσμου μας ὅσαν ἀφορᾶ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐξασφάλισιν τῶν μελῶν του, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ζητήσω συγγνώμην, διότι καθυστέρησα νὰ ἀπαντήσω εἰς τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27)75 ἐπιστολήν σας, ἕνεκα οἰκογενειακῶν, ὑπηρεσιακῶν καὶ προσωπικῶν λόγων.

Σᾶς ἀποστέλλω, σήμερον, ἔγγραφον κοινοποίησιν, πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐπιστολῆς μου, δι' ἧς ζητῶ τὴν δημοσίευσιν τῶν Πρακτικῶν τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Συνδέσμου.

Διὰ τῆς παρούσης σᾶς ἀποστέλλω, ἐπίσης, τὸ μνημονευθὲν ὑπ' ἐμοῦ κατὰ τὴν Γ.Σ. τοῦ Συνδέσμου, Ὑπόμνημα τοῦ ΣΕΠΑΤΕ καὶ τῆς 29)1)74 μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι τὸ παρὸν ὑπόμνημα, θὰ ἔδει νὰ εὑρίσκεται εἰς χεῖρας σας, ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς ἐκδόσεώς του καὶ συνεπῶς ὅταν ἀνεφέρθην εἰς αὐτὸ εἰς τὴν Γ.Σ. 19)5, τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου νὰ μὴν ἀγνοοῦν τὸ κείμενόν του.

Ὡς πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 παραγ. σχετικῶς μὲ τὴν δημοσίευσιν τῆς Τραπεζικῆς, συνεδριάσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐζητήθη ἡ παραίτησις Συναδέλλφου, κ. Κ. Λιακόπουλου, διότι ἦτο μέλος τοῦ Δ.Σ. Συνδέσμου τῶν Πτυχιούχων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὴν ἱκανοποιήσω, διότι ἀπὸ τὰ Πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων, σὰν Σύμβουλος, ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήση ἀντίγραφον, μόνον διὰ τὸ θέμα τὸ ὁποῖον, προσωπικῶς καὶ μόνον τὸν ἀφορᾶ. Πάντως, ἐπιφυλάσσομαι ὅπως εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον, τακτοποιήσω καὶ αὐτὴν τὴν ἐπιθυμίαν σας, δι' ὑποβολῆς αἰτήσεως πρὸς τὸ Προεδρεῖο τοῦ Συλόγου, τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, δι' ἧς καὶ θὰ ζητῶ ἀντίγραφον τῆς ἐν λόγῳ συνεδριάσεως.

Τέλος, ἔχω νὰ παρατηρήσω ὅτι, δὲν ἠννόησα τὴν τελευταίαν παράγραφον τῆς ἐπισολῆς σας, διὰ τῆς ὁποίας, ἀναμένετε ἔγγραφον ἀπάντησιν ἐπ' αὐτῆς.

Κε Πρόεδρε, μεταξὺ συναδὲλφων, οἱ ὁποῖοι, μάλιστα, ἀγωνίζονται γιὰ τὰ κοινὰ συμφέροντα, ἡ δυσπιστία εἶναι ἀνασταλτικὸς παράγων.

Μὲ συναδελφικοὺς ἀγωνιστικοὺς χαιρετισμοὺς δι' ὑμᾶς καὶ τὸ Δ.Σ.

Α. ΜΠΑΜΙΧΑΣ

ΣΥΝΗΜΜΕΝΑ: Μία ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ ΣΥΕΤΕ, μία φωτοτυπία ὑπομνημάτων ΣΕΠΑΤΕ καὶ ΣΤΥΠΑΣ τῆς 29-1-74.

Καὶ μὲ τὸ 2141)10.6.75 ἔγγραφο εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου μου.

Κε Πρόεδρε, συμφώνως τῇ ἀποφάσει τῆς 19)5 Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Συνδέσμου, λογιστικῶν, Ταμειακῶν καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος, ποὺ τυγχάνω μέλος, ἔλαβον διὰ τὴν ἀπὸ 27)5)75 καὶ μὲ ὑπογραφὴν τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου κ. Θ. Δημητροπούλου ἐπιστολήν, δι' ἧς ἐπαρεδόθη ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῶν Πρακτικῶν τῆς προρρηθείσης Γεν. Συνελεύσεως, μὲ τὴν παράκλησιν νὰ μεριμνήσω διὰ τὴν δημοσίευσίν των εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Συναδέλφων ἡ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ.

Ἀπευθύνομαι προσωπικῶς πρὸς ὑμᾶς, καθ' ὅσον, κατὰ τρόπον ἐντελῶς αὐθαίρετον καὶ ἀνορθόδοξον, ἔχετε Καταστεῖ ὁ μόνος ἁρμόδιος διὰ τὴν σύνταξιν τῆς Ἐφημερίδος ἡ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ καὶ σᾶς ἀποστέλλω ὑπὸ κοινοποίησιν στὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου τὴν παροῦσα, παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ὅπως ἄλλωστε, ἔχετε ὑποχρέωσιν νὰ δημοσιεύσετε τὸ ἀκριβὲς ἀντίγραφον τοῦ Πρακτικοῦ, δοθέντος ὅτι σὲ ὅλας τὰς δηλώσεις, τονίζετε ὅτι εἶσθε Πρόεδρος ὅλων τῶν Συναδέλφων.

Ἀναμένων τὴν δημοσίευσιν, μετὰ συναδελφικῶν Χαιρετισμῶν

Α. ΜΠΑΜΙΧΑΣ

Υ.Γ. Τυχὸν ἑλιγμὸς ἐκ μέρους σας, ὅστις θὰ συνίστατο εἰς τὸ νὰ φέρητε τὸ θέμα εἰς τὸ Δ.Σ. θὰ εἶναι μᾶλλον ἀτυχής, καθόσον διὰ πρώτην φορὰν θὰ ζητήσετε τὴν ἄδεια τοῦ Δ.Σ. διὰ δημοσίευσιν εἰς ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΝ.

Καὶ τὸ θέμα ἦρθε στὸ Δ.Σ. καὶ ἀπερρίφθη, Κε Δημητρόπουλε. Αὐτὰ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ κ. Ν. ΠΙΣΚΟΠΟΥ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 8ης ΣΕΛ.)

πει νὰ συμβαδίζη μὲ ἕνα πραγματικὸ τιμάριθμο καὶ ἡ ἀναπροσαρμογὴ νὰ γίνεται ἐγκαίρως.

Ἡ καθυστερημένη ἀναπροσαρμογὴ ἀκόμη καὶ μὲ πραγματικὸ τιμάριθμο προξενεῖ ζημία εἰς τὸν μισθωτό, ὁ ὁποῖος μέχρι νὰ ἀποκατασταθῆ ὁ μισθὸς του ζημιοῦται, δεδομένου ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀναμονῆς προβαίνει εἰς ἀγορὰς εἰδῶν μὲ μειωμένην τὴν ἀγοραστικὴν ἀξίαν τοῦ μισθοῦ του.

Προσοχὴ λοιπόν. Πολλὲς φορὲς ὁ ἐντυπωσιασμὸς ἀπὸ τὸν πομπώδη τίτλο ποὺ δίδεται εἰς ἕνα σύστημα, εἰς τὴν περίπτωσί μας, τὸ σύστημα αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν μας, εἶναιδυνατὸ νὰ μᾶς ὁδηγήση εἰς ζημίαν.

Ἡ αὐτόματος ἀναπροσαρμογὴ τῶν ἀποδοχῶν πρέπει νὰ γίνεται μὲ πραγματικὸ τιμάριθμο καὶ ἐγκαίρως. Ἀλλὰ καὶ πέραν αὐτοῦ πρέπει νὰ ὑπάρχη καὶ ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν αὔξησι τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Ἑνοποίησις Συλλόγων - Ἀσφαλ. Ταμείων Προσωπικοῦ

Τὴν ἐπιθυμίαν του διὰ νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ ἑνότης τῶν δυνάμεων τοῦ Προσωπικοῦ, διὰ τῆς ἑνοποιήσεως τῶν ὑφισταμένων Συλλόγων Προσωπικοῦ, διεκήρυξε τὸ Διοικ. Συμβούλιον πολὺ πρὸ τῆς ἐκλογῆς του.

Ὅταν ἀνελάβαμεν τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου ἐπεδείξαμεν τόσην καλὴν διάθεσιν διὰ νὰ ἐπιτύχομεν ἀποτέλεσμα πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν, ὥστε, πρὸς στιγμὴν ἐκατηγορήθημεν, ὅτι, προβαίνομεν εἰς παραχωρήσεις ποὺ θέτουν εἰς κίνδυνον τὰ συμφέροντα τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου. Βεβαίως οὐδέποτε συνέβη ἢ ἐπρόκειτο νὰ συμβῆ τοῦτο. Εἰλικρινῶς ὅμως ἠγωνίσθημεν διὰ νὰ πείσωμεν, περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἑνοποιήσεως τῶν Συλλόγων καὶ Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων τοῦ Προσωπικοῦ καὶ τὴν ἑτέραν πλευράν. Συνηντήσαμεν δυστυχῶς τὴν ἀδιαλλαξίαν καὶ τὴν ἄρνησιν. Μὲ πρόσχημα τὴν διαφωνίαν πρὸς ὡρισμένα σημεῖα τῆς Σ.Σ. διὰ τὴν ἴσην μεταχείρισιν, καὶ μὲ ἐπιχειρήματα ποὺ τελικῶς ἀπεδείχθησαν ἀποκυήματα νοσηρᾶς φαντασίας, διεσπάσθη ἡ συνεργασία καὶ ἡ ὀξύτης εἰς τὰς σχέσεις τῶν Συλλόγων ἀπεκορυφώθη, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀπομακρυνθῆ ἡ ἑνοποίησις Συλλόγων καὶ Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων.

Δὲν ἀπεγοητεύθημεν παρὰ ταῦτα καὶ συνεχίσαμεν τὶς προσπαθείας μας.

Εἰς τὴν σημερινὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης μας ἐθέσαμεν τὸ ἀσφαλιστικὸν θέμα, ἐν ὅλη του τῆ ἐκτάσει, μόλις ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά της. Ἡ Διοίκησις εὑρέθη πρόθυμος νὰ συμβάλλη μὲ ὅλας της τὰς δυνάμεις εἰς τὴν ἑνοποίησιν. Ἀπὸ πλευρᾶς μας ἀπεδέχθημεν πρότασίν της καὶ παρὰ τὴν ὑφισταμένην ὀξύτητα εἰς τὰς σχέσεις τοῦ Συλλόγου μας καὶ τῆς τ. Τραπέζης Ἀθηνῶν καὶ ἀπηυθύναμεν ἐπιστολὴν διὰ τὴν ὑποβολὴν κοινοῦ ὑπομνήματος πρὸς τὴν Διοίκησιν ἐπὶ τῶν θεμάτων τοῦ Προσωπικοῦ. Ὁ Πρόεδρος τῆς τ. Ἀθηνῶν, ἀποκαλύπτων διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὸν ἑαυτόν του, ἀπέρριψε τὴν πρότασιν καὶ ἐπέστρεψε τὴν ἐπιστολήν. Ἡ ἐνέργειά του αὐτή, ἀπέδειξε τὰς προθέσεις του καὶ τὴν εἰλικρίνειαν τῶν διακηρύξεών του, περὶ ἑνοποιήσεως.

Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὁ κ. Γκιτάκος ἀπεμάκρυνε τὴν ἑνοποίησιν τῶν Ταμείων διὰ νὰ διατηρήση τὴν Προεδρίαν τοῦ Συλλόγου.

Παρὰ ταῦτα δὲν ἐγκαταλείψαμε τὰς προσπαθείας μας ἐνῶ παραλλήλως ἡ Διοίκησις ἐκδηλώνει πάντοτε τὸ ἐνδιαφέρον της ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς Ἀσφαλιστικῆς προστασίας τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἐπιθυμία μας εἶναι ἡ ἑνοποίησις τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων τοῦ Προσωπικοῦ καὶ καθ' ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἡμᾶς θὰ πράξωμεν πᾶν τὸ δυνατόν. Ἐπαναλαμβάνομεν ἐπίσης ὅτι ἰσχύει πάντοτε ἡ εἰσήγησίς μας ἐπὶ τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ θέματος τὴν ὁποίαν ἐνέκρινε ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου μας τῆς 8ης Μαρτίου 1973.

Λόγω τοῦ θορύβου ποὺ προεκλήθη τὸν τελευταῖο καιρό, ὅπως ἀνέφερα καὶ εἰς τὴν ἀρχὴ τοῦ ἀπολογισμοῦ μου θεωρῶ ἀναγκαῖο νὰ ἐπαναλάβω καὶ ἐνώπιον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τὰς θέσεις μας ἐπὶ τοῦ θέματος.

α) Τὰ ἀσφαλιστικὰ μας Ταμεῖα δὲν ὀφείλουν σὲ κανένα.

β) Ἡ ἑνοποίησις τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων πρέπει νὰ πραγματοποιηθῆ ὁπωσδήποτε.

γ) Πᾶσα λύσις προϋποθέτει τὴν πλήρη κατοχύρωσιν τῶν δικαιωμάτων μας.

Δηλοῦμεν ἐπὶ πλέον ὅτι ΟΥΔΕΜΙΑ ΛΥΣΙΣ ΘΑ ΓΙΝΗ ΑΠΟΔΕΚΤΗ ΕΦ' ΟΣΟΝ ΔΕΝ ΕΓΚΡΙΘΕΙ ΥΠΟ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ.

⁂

Τὸ θέμα τῶν σχέσεών μας μὲ τοὺς ἑτέρους Συλλόγους προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης μας συνεζητήθη εὐρύτατα κατὰ τὴν ἐτησίαν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς 26)3)74 καὶ ἀνεπτύχθησαν λεπτομερῶς οἱ λόγοι τῆς διακοπῆς τῆς συνεργασίας μὲ τὸν Πρόεδρον καὶ ἀργότερον μὲ τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου τ. Τραπέζης Ἀθηνῶν, ὥστε νὰ μὴν παρίσταται ἀνάγκη νὰ τοὺς ἐπαναλάβωμεν.

Ἂν τοῦτο καταστεῖ ἀναγκαῖον, θὰ τὸ πράξωμεν.

Μὲ τοὺς ἑτέρους Συλλόγους εἰσπρακτόρων καὶ Βοηθητικοῦ Προσωπικοῦ, αἱ σχέσεις μας εἶναι ἄρισται.

Αἱ σχέσεις μὲ την διοίκησιν

Τὸ ἑκάστοτε Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ὀφείλει, σύμφωνα μὲ τὸ καταστατικὸν ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Συλλόγου, νὰ προστατεύη καὶ νὰ προάγη τὰ συμφέροντα τῶν μελῶν του.

Διὰ νὰ ἐκπληρώση τὴν ἀποστολήν του αὐτὴν πρέπει νὰ συνεργασθῆ μὲ τὴν ἑκάστοτε Διοίκησιν τῆς Τραπέζης.

Πρὸς αὐτὴν πρέπει νὰ ὑποβάλη τὰ αἰτήματα, μὲ αὐτὴν πρέπει νὰ συνεργασθῆ διὰ τὴν ἐπίλυσίν των, αὐτὴν πρέπει νὰ πείση διὰ τὴν ἀποδοχήν των.

Δὲν ἔχει συνεπῶς δικαίωμα τὸ Διοικ. Συμβούλιον νὰ ὀρνηθῆ τὴν συνεργασίαν μὲ τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης ὅταν μάλιστα αὐτη ἐπιδεικνύει ἐνδιαφέρον διὰ τὰ θέματα τοῦ Προσωπικοῦ. Ἂν εἰς τοιαύτην περίπτωσιν τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου δὲν συνεργασθεῖ διὰ λόγους ἀσχέτους πρὸς τὰ γενικώτερα συμφέροντα τῆς Τραπέζης καὶ τοῦ Προσωπικοῦ, τότε προδίδει τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ ὑπηρετεῖ ἀλλοτρίους σκοπούς.

Προδίδει ἐπίσης τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου, τὸ Διοικ. Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον δὲν καταγγέλει τὴν Διοίκησιν ἡ ὁποία ἀδιαφορεῖ διὰ τὸ Προσωπικὸν καὶ τὴν Τράπεζαν καὶ δὲν κινητοποιεῖ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαίου των διὰ τῶν νομίμων μέσων ποὺ ἡ πολιτεία παρέχει πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, πρὸς ὅλους τοὺς ἐργαζομένους.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον διεκήρυξεν τὴν πίστιν του εἰς τὴν συνεργασίαν Προσωπικοῦ καὶ Διοικήσεως καὶ εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων μας διὰ τῆς συνεργασίας. Ἀπορρίπτει τὴν θεωρίαν ὅτι τὰ αἰτήματα πρέπει νὰ ἱκανοποιοῦνται διὰ τῆς ἀντιδικίας μνον.

Δὲν σημαίνει τοῦτο ὅτι ἔχει ἀποκλεισθῆ ἐκ τῶν προτέρων ἡ ἀνάληψις ἀγῶνος ἐπὶ οἱουδήποτε θέματος μὴ ἐπιλυομένου διὰ τῆς συνεργασίας, ἢ ὅταν ἀποδειχθῆ κακὴ πρόθεσις ἢ προσπάθεια παρελκύσεως τῆς ἱκανοποιήσεως οἱουδήποτε αἰτήματος ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου. Προκρίνομεν τὴν συνεργασίαν ὡς τὸ καλύτεροιν μέσον διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν θεμάτων μας, ἐν ταυτῷ εἴμεθα πάντοτε ἕτοιμοι νὰ ἀγωνισθῶμεν δι' ὅλων τῶν μέσων ὅταν διαπιστώσομεν ὅτι ἡ Διοίκησις ἀδιαφορεῖ, δι' αὐτά.

Τὰς ἐνεργείας μας κατευθύνει τὸ συμφέρον τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου. Ὅταν αὐτὸ δὲν ἐξυπηρετεῖται διὰ τῆς συνεργασίας τότε ἀπομένει ὁ ἀγών.

Μὲ τὴν παροῦσαν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης μας, ἔχομεν ἐπιτύχει, συνεργαζόμενοι, τὴν δημιουργίαν τῶν συνθηκῶν αἱ ὁποῖαι ἐπιτρέπουν τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐκκρεμούντων αἰτημάτων μας.

Ἡ ἀγορὰ ἀκινήτου

Ὅπως εἶναι γνωστὸν τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐπεδίωξε τὴν ἀγορὰν ἀκινήτου πρὸς καλυτέραν τοποθέτησιν τῶν χρημάτων μας.

Εἰς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς 8)3)73 ἐπροχώρησε εἰς τὴν ἀναζήτησιν τοῦ καταλλήλου πρὸς ἐξυπηρέτησιν καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ Συλλόγου χώρου, ἐφ' ὅσον εἶναι κοινὴ διαπίστωσις ὅτι τὸ κτίριον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις.

Ἐλήφθησαν κατ' ἀρχὴν ὅλα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐξησφάλιζον τὰς προϋποθέσεις ἀδιαβλήτου καὶ ὑπὸ τοὺς καλυτέρους ὅρους ἀγορᾶς τοῦ ἀκινήτου. Τοῦτο ἐπετεύχθη διὰ συνεργασίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης μας. Ἐζητήθη ἐξ' ἄλλου καὶ μᾶς ὑπεβλήθη μελέτη καθηγητοῦ Πανεπιστημίου.

Καὶ ἐνῶ εἶχεν ἀνευρεθεῖ ὁ κατάλληλος χῶρος καὶ οἱ ὅροι ἀγορᾶς εἶχον κριθεῖ ὡς ἀπολύτως συμφέροντες, τὸ Διοικ. Συμβούλιον ὑπεχρεώθη νὰ ἀναβάλη καὶ ἐν συνεχεία νὰ ματαιώση τὴν ἀγορὰν ἀκινήτου, διότι, ὑπὸ ἀντιπολιτευομένην τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεκεντρώθη ἀριθμὸς ὑπογραφῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου, τὰ ὁποῖα ἐζήτουν τὴν σύγκλησιν ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως μὲ θέμα τὴν ἀγορὰν τοῦ ἀκινήτου.

Παρὰ τὴν ὑφισταμένην ἀπόφασιν Τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν ἀγορὰν ἀκινήτου, τὸ Διοικ. Συμβούλιον, σεβόμενον τοὺς συναδέλφους οἱ ὁποῖοι ὑπέγραψαν τὴν αἴτησιν πρὸς σύγκλησιν Ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ ἐν τῆ ἐπιθυμία του νὰ παράσχη πλήρεις διευκρινήσεις πρὸς τοὺς αἰτοῦντας, βέβαιον ὅτι ἡ πλειοψηφία τῶν ὑπογραψάντων δὲν ἀπέβλεπε εἰς τὴν ματαίωσιν τῆς νὰ κατοχυρωθοῦν τὰ συμφέροντα τοῦ ἀγορᾶς ἀλλὰ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν της Συλλόγου καὶ δεδομένου ὅτι τοῦτο, τὸ Διοικ. Συμβούλιον, εἶχεν μεριμνήσει πλήρως δι' αὐτά, ἀνέστειλε τὴν ἀγορὰν τοῦ ἀκινήτου καὶ ἐπροχώρησε εἰς τὴν σύγκλησιν τῆς Ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως.

Δυστυχῶς δὲν μᾶς ἐχορηγήθη τότε ἡ ἀπαιτουμένη διὰ τὴν σύγκλησιν Γενικῆς Συνελεύσεως ἄδεια τῶν ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας καὶ οὕτω ἡ Γενικὴ Συνέλευσις δὲν ἐπραγματοποιήθη. Δὲν ἐπραγματοποιήθη ὅμως καὶ ἡ ἀγορὰ τοῦ ἀκινήτου, διότι, τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἔκρινεν, ὅτι, ἐφ' ὅσον εἶχεν ἐγερθεῖ ἀντίρρησις ὑπὸ μελῶν τοῦ Συλλόγου καὶ εἶχεν ζητηθεῖ ἡ ἐπανασυζήτησις τοῦ θέματος εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν, δὲν ἔπρεπε νὰ προχωρήση εἰς τὴν ἀγοράν.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιονἀναγνωρίζει σήμερον ὅτι ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος διέπραξε λάθος.

Δὲν θὰ ἐπιχειρήσωμεν νὰ τὸ δικαιολογήσωμεν ἀπολογούμενοι ἐνώπιον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Παρέχομεν μόνον μίαν ἐξήγησιν τῶν λόγων οἱ ὁποῖοι μᾶς ὁδήγησαν εἰς τὴν ματαίωσιν τῆς ἀγορᾶς τοῦ ἀκινήτου.

Τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ διετίθετο ἦτο ἀρκετὰ ὑψηλὸν καὶ ἡ διάθεσίς του δὲν ἔπρεπε νὰ τελῆ ὑπὸ τὴν ἀμφισβήτησιν ποὺ εἶχεν προκαλέσει ἡ αἴτησις πρὸς σύγκλησιν Ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως. Ἐνῶ παραλλήλως εἶχεν ἐξαπολυθεῖ κῦμα διαβολῆς διὰ τοῦ ψιθύρου, μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Ἐπεδείξαμεν ἴσως ὑπερβολικὴν εὐαισθησίαν.

Πιστεύομεν ὅμως καὶ τώρα ὅτι τότε δὲν **ἦτο δυνατὸν νὰ πράξωμεν** ἄλλως.

Ἡ ζημία τὴν ὁποίαν ἔχομεν ὑποστεῖ ἐκ τῆς ματαιώσεως τῆς ἀγορᾶς τοῦ ἀκινήτου ὑπερβαίνει, μὲ τὰ σημερινὰ δεδομένα, τὸ ποσὸν τῶν 20.000.000 δρχ.

Οἱ πρωτεργάται τῆς συγκεντρώσεως τῶν ὑπογραφῶν πρὸς σύγκλησιν Ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως εἶναι, ἐξ ὁλοκλήρου ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ζημίαν αὐτὴν καὶ κυρίως διτι δὲν ἀπεκτήσαμεν τὸ ἀκίνητον τὸ ὁποῖον καὶ τὰ περουσιακά μας στοιχεῖα διησφάλιζε καὶ μᾶς παρεῖχε τὴν δυνατότητα νὰ στεγάσωμεν ἀξιοπρεπῶς τὴν Λέσχην μας καὶ νὰ δημιουργήσωμεν ἐντευκτήριον, βιβλιοθήκην, αἴθουσαν διαλέξεων κ.λ.π.

Συνάδελφοι, Ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ ἔργου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, δὲν ἐξαντλεῖται μὲ ὅσα ἀνωτέρω ἐξετέθησαν.

Ἡ δραστηριότης τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐπεξετάθη εἰς πλεῖστα ἄλλα θέματα ἀφορῶντα τὸ σύνολον ἢ ὡρισμένας κατηγορίας τοῦ Προσωπικοῦ. Εἰς τὰ περισσότερα ἐξ' αὐτῶν ἠδυνήθημεν νὰ δώσωμεν λύσιν.

Δὲν ἦτο φυσικὰ δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῆ ἐντὸς μιᾶς διετίας ἡ ἐπίλυσις τοῦ συνόλου τῶν θεμάτων ποὺ μᾶς ἀπασχολοῦν.

Ὅπως ἐτονίσαμεν καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀπολογισμοῦ μας, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἶχεν τάξει ὡς κύριον σκοπὸν τὴν ἐπίλυσιν τῶν χρονιζόντων μεγάλων θεμάτων, τῆς ἴσης μεταχειρίσεως, τῆς προσλήψεως τῶν τέκνων, τοῦ ἑνιαίου ὡραρίου, τῆς τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσίας, τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας κ. ἄ.

Δι' ὅλα τὰ ἀνωτέρω, ἠγωνίσθη μὲ σύνεσιν καὶ ἀποφασιστικότητα καὶ τὰ ἀποτελέσματα σᾶς εἶναι γνωστά.

Παραλλήλως πρὸς τὰ ἀνωτέρω, ἐπετεύχθη ἡ ἐπίλυσις καὶ τῶν λοιπῶν θεμάτων ποὺ ἀναφέρονται εἰς τὸν ἀπολογισμὸν ὡς καὶ ἄλλων ποὺ δὲν ἀναφέρονται μὲν εἰς τὸν ἀπολογισφὸν ἀλλὰ εἶναι γνωστὰ εἰς ὅλους, ὅπως γνωστὸν εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ ἐπέδειξε τὸ Διοικ. Συμβούλιον δι' ὅσα θέματα ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν του ὑπὸ μελῶν τοῦ Συλλόγου καὶ δι' ὅσα ἄλλα, ποὺ ἀπησχόλουν ὁμάδας συναδέλφων, ἐζητήθη ἡ συμπαράστασίς του.

⁂

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἔπραξε πᾶν ὅτι ἐξηρτᾶτο ἀπὸ αὐτὸ διὰ τὴν προώθησιν τοῦ θέματος τῶν πολεστῶν Ν. 751 καὶ 1836. Παρηκολούθησε καὶ παρακολουθεῖ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ θέματος καὶ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνατοτήτων του, δοθέντος ὅτι, τὸ θέμα ἐκφεύγει τῶν ὁρίων τῆς Τραπέζης καὶ συμβάλλει εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματος αὐτοῦ.

Οὐδέποτε τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐπεχείρησε νὰ ἐξαπατήση τοὺς συναδέλφους τῶν Ν. 751 καὶ 1836 ὡς ἔπραξαν, δυστυχῶς, διὰ νὰ ἐκμεταλλευθοῦν ὡς ἰδικήν των ἐπιτυχίαν μίαν διαφανεῖσαν, προεκολγικῶς, λύσιν τοῦ θέματος, ὡρισμένοι ποὺ ἐπιμένουν νὰ παριστάνουν τοὺς ἡγέτας καὶ τὰς καλῶς πληροφορημένας πηγάς.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον εἶπε πάντοτε τὴν ἀλήθειαν καὶ τοῦτο πράττει καὶ σήμερον. Εὑρίσκεται εἰς τὸ πλευρὸν τῶν συναδέλφων καὶ παρέχει τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον του δι' αὐτοὺς θὰ παραμείνη ἀμείωτον.

Τὸ θέμα ὅμως ἐπαναλαμβάνομεν, δὲν ἀφορᾶ μόνον τοὺς συναδέλφους μας καὶ ἡ λύσις του δὲν δύναται νὰ προέλθη μόνον ἀπὸ ἡμᾶς. Ὡς ἄλλωστε ἀνηγγέλθη τὸ θέμα μελετᾶται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐξ' ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς.

⁂

Διὰ τὰ θέματα τῶν συναδέλφων τῶν διαγωνισμῶν 1964 καὶ 1955 τὸ Διοικ. Συμβούλιον προσέφυγε εἰς τὴν Δικαιοσύνην.

Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι δὲν εἶναι μακρὰν ἡ στιγμὴ τῆς ρυθμίσεως καὶ τῶν θεμάτων τῶν συναδέλφων αὐτῶν μὲ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαίου των. Ἐλπίζομεν μέχρι τέλος τοῦ ἔτους καὶ τὸ θέμα αὐτὸ θὰ εὕρη τὴν λύσιν του, διότι ἀνεγνωρίσθη ὡς δίκαιον ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης μας.

Τὸ θέμα τοῦ βρεφονηπιοκοῦ σταθμοῦ ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ταμείου Ὑγείας ἀπησχόλησε τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου καὶ κατεβλήθη προσπάθεια ἐξευρέσεως μιᾶς ἱκανοποιητικῆς λύσεως.

Ἡ δοθεῖσα λύσις καὶ ὡς προσωρινὴ ἀκόμη δὲν ἱκανοποίησε.

Οἱ συνάδελφοι τῶν Ἐπαρχιακῶν Ὑποκαταστημάτων παρέμειναν ἀκάλυπτοι καὶ τοῦτο περιπλέκει ἔτι περαιτέρω τὸ θέμα.

Ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου, τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐξεδήλωσε τὴν ἀντίθεσίν του.

Οἱ συνάδελφοι τῶν Ἐπαρχιακῶν Ὑποκαταστημάτων δικαιοῦνται καὶ πρέπει νὰ λάβουν τὸ μερίδιόν των ὅπως καὶ οἱ συνάδελφοι τοῦ Κέντρου.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ

Ο ΝΟΜΟΣ ΑΠΑΙΤΕΙ ΣΤΑΥΡΟ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΧΗΓΟΥΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΥΑΣΜΩΝ

★

ΟΥΔΕΙΣ ΕΚΛΕΓΕΤΑΙ ΑΝΕΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ

Θῆλυ προσωπικὸν

Αἱ γυναῖκες συνάδελφοι, χωρὶς νὰ ἀποτελοῦν ἰδιαιτέραν κατηγορίαν Προσωπικοῦ, ἔχουν ὡρισμένα εἰδικὰ θέματα.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον υἱοθέτησε τὰ θέματα αὐτά, κυριώτερον τῶν ὁποίων εἶναι ἡ συνταξιοδότησίς των μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 15ετοῦς ὑπηρεσίας.

Διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματος αὐτοῦ τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἠγωνίσθη καὶ δὲν παρέλειψε νὰ προβῆ εἰς ἁπάσας τὰς ἐνδεικνυομένας ἐνεργείας.

Ἡ σπουδαιότης τοῦ θέματος δὲν ἐπιτρέπει θεαματικὰς ἐνεργείας πρὸς παραπλάνησιν τῶν ἐνδιαφερομένων συναδέλφων καὶ προσεταιρισμὸν των ὡς ψηφοφόρων.

Ψευδεῖς ὑποσχέσεις καὶ ἐπιπόλαιοι χειρισμοὶ μόνον ζημίαν προκαλοῦν εἰς τὸ θέμα καὶ δυστυχῶς τοιαῦται ἐκδηλώσεις τοῦ παρελθόντος ἔχουν δημιουργήσει πρόσθετα προβλήματα.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐχειρίσθη καὶ χειρίζεται τὸ θέμα κατὰ τρόπον ποὺ νὰ διασφαλίζη πλήρως τὰ συμφέροντα τῶν ἐνδιαφερομένων συναδέλφων καὶ νὰ ἐπιτρέπη τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματος.

Εὑρισκόμεθα σήμερον εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ σᾶς γνωρίσουμε ὅτι ἡ διοίκησις ἀπεδεέχθη κατ' ἀρχὴν τὸ αἴτημα.

Συνάδελφοι,

Μὲ ἤρεμον τὴν συνείδησιν ὅτι ἐπράξαμεν εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθῆκον μας καὶ ὅτι ἠδυνήθημεν νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἐπίλυσιν θεμάτων ποὺ ἐθεωροῦντο ἄλυτα καὶ εἶχον ἐγκαταλειφθεῖ, θέτομεν ὑπὸ τὴν κρίσιν σας τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου μας. Θὰ εἶναι δι' ἡμᾶς μεγίστη ἱκανοποίησις ἡ ἀναγνώρισις τῆς προσφορᾶς μας.

★

Κρίνομεν ἀπαραίτητον νὰ ἀσχοληθῶμεν δι' ὀλίγον καὶ μὲ τοὺς ἀντιπολιτευομένους τὸ Διοικ. Συμβούλιον. Πράττομεν τοῦτο, διότι, ἀποδίδομεν ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὸν ρόλον τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἡ ὁποία δύναται νὰ συμβάλη θετικῶς εἰς τὴν προώθησιν τῶν θεμάτων μας ὅταν ἀσκῆ ἐποικοδομητικὸν ἔλεγχον καὶ δὲν παρεμβάλλει ἐμπόδια εἰς τὸ ἔργον τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἀδιαφοροῦσα διὰ τὰς ἐπιπτώσεις ποὺ θὰ ἔχη ἡ τακτικὴ της αὐτὴ εἰς τὰ θέματα τῶν συναδέλφων.

Δυστυχῶς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς θητείας του τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἀντιμετώπισε πρωτοφανεῖς ἀντιδράσεις, δολίας ἐνεργείας, ἀσύστολον διασπορὰν ψευδῶν εἰδήσεων καὶ μίαν στεῖραν ἄρνησιν ἀπὸ πολλὰς πλευράς.

Δὲν παρεσύρθημεν, εἰς καμμίαν περίπτωσιν. Μόνον ὁσάκις διεγράφη κίνδυνος διὰ τὰ θέματά μας, ἀπὸ τὴν τακτικήν των αὐτὴν τὴν ἐκαυτηριάσαμεν δημοσίως, ἐπεσημάναμε τὸν κίνδυνο καὶ ἐκαλέσαμε εἰς ἐπιφυλακὴν τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου.

Εὐτυχῶς, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ μᾶς βλάψουν, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπεχείρησαν καὶ τὴν ἴσην μεταχείρισιν ἀκόμη νὰ ματαιώσουν διὰ νὰ ἀποτύχη τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. Σήμερον ἐμφανίζονται πλειοδοτοῦντες εἰς θέματα ποὺ κατεπολέμησαν, ὅταν ἠγωνίζετο διὰ τὴν ἐπίλυσίν των τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. Ὑμεῖς θὰ κρίνετε διὰ τὴν ἰδικήν των ἀρνητικὴν τακτικὴν ἔναντι ὅλων τῶν θεμάτων.

Πολλοὶ εἶχαν τὴν ἀξίωσι νὰ μὴν παρουσιασθοῦν διχογνωμίαι, εἴτε ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως ὡρισμένων θεμάτων, εἴτε ἀπὸ ἐσφαλμένη καὶ ἁπλῶς διάφορον ἐκτίμησιν μιᾶς καταστάσεως, εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ δι' αὐτὸ ἔσπευσαν νὰ ἐξαπολύσουν μύδρους, ἐναντίον μου, διότι κατὰ τὴν περίοδο τῆς θητείας μου ἐγένοντο ὡρισμέναι μεταβολαὶ εἰς τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου.

Παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι τοιαῦται μεταβολαὶ εἶναι ἀπολύτως φυσικαὶ καὶ πραγματοποιοῦνται παντοῦ καὶ πάντοτε καὶ εἰς ὅλας τὰς βαθμίδας ἐκπροσωπήσεως τῶν πολιτῶν, οἱ ἀντίπαλοί μου, ἐπεχείρησαν νὰ μὲ παρουσιάσουν ὡς τὸν Κρόνον ποὺ τρώει τὰ παιδιά του.

Εἶναι τὸ ὀλιγώτερον κωμικὴ ἡ προσπάθειά των νὰ ἀναζητοῦν στηρίγματα εἰς τὰς μεταβολὰς ποὺ πραγματοποιεῖ ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία ἑνὸς Διοικηττ Συμβουλίου, ἄλλοτε διὰ νὰ διευκολύνη τὸ ἔργον της καὶ ἄλλοτε ἀποδεχομένη τὰς παραιτήσεις δύο μελῶν τοῦ Προεδρείου, διότι ταῦτα ἐπὶ ἑνὸς συγκεκριμένου θέματος διεφώνησαν μὲ τὴν πλειοψηφίαν.

Κατὰ τὴν θητείαν λοιπὸν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἀπηλλάγη, διὰ συντριπτικῆς πλειοψηφίας, τῶν καθηκόντων του ὡς Γεν. Γραμματέως ὁ κ. Ρωσσέτης. Οἱ λόγοι τῆς παραιτήσεώς του συνεζητήθησαν εἰς τὴν προηγουμένην Γεν. Συνέλευσιν καὶ ὁ ἴδιος εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ ἀναπτύξη τὰς ἀπόψεις του ἐνώπιον τῆς Γεν. Συνελεύσεως, τὰ Πρακτικὰ τῆς ὁποίας ἔχουν δημοσιευθῆ καὶ εἰς τὴν «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ».

Ἔχω τὴν γνώμη, ὅτι οὔτε ἡ Γεν. Συνέλευσις, οὔτε ὁ ἴδιος ἐπιθυμεῖ ἐπανάληψη τῆς συζητήσεως αὐτῆς. Ἄν, παρὰ ταῦτα, ζητήση περισσότερες πληροφορίες ἡ Γεν. Συνέλευσις, δὲν ἔχομεν ἀντίρρησι νὰ συζητήσωμεν τὸ θέμα.

Οἱ κ.κ. Παπουτσῆς καὶ Μπαμίχας ὑπέβαλον τὰς παραιτήσεις των καὶ δὲν ἐκπαραθυρώθησαν, διότι διεφώνησαν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς αὐξήσεως τῶν Ὀργανικῶν θέσεων.

Κατὰ τὴν γνώμην μου, ἐξετίμησαν λανθασμένα τὸ πνεῦμα τῆς Τροποποιήσεως τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου τοῦ Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσίας.

Ἂν ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι λόγοι ποὺ τοὺς ὤθησαν εἰς τὴν παραίτησι, μοῦ εἶναι ἄγνωστοι, διότι οὔτε εἰς τὰς ἀνακοινώσεις ποὺ ἐκυκλοφόρησαν ἐν τῷ μεταξὺ ἀνέφερον ἄλλον λόγον πλὴν αὐτοῦ τῆς διαφωνίας των.

Τὰ γεγονότα ἐδικαίωσαν τὴν πλειοψηφίαν τοῦ Δ.Σ.

Ἀλλ' ἀσχέτως αὐτοῦ, εἶναι ἀδιανόητο νὰ ἀξιώνεται πάντοτε καὶ ἐπὶ ὅλων τῶν θεμάτων ἀπόλυτος ὁμοφωνία.

Παντοῦ ὑπάρχει πλειοψηφία καὶ μειοψηφία καὶ ἐξ ὅσων γνωρίζομεν, εἰς τὰς Δημοκρατίας ἡ πλειοψηφία κυβερνᾶ καὶ ἡ μειοψηφία ἐλέγχει.

Συνάδελφοι,

Θὰ ἀποφύγω νὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὰς συκοφαντίας ποὺ ἔχουν ἐκτοξευθῆ ἐναντίον μου καὶ ἐναντίον μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Πιστεύω, ὅτι θὰ δυνηθῶμεν νὰ διατηρήσωμεν εἰς τὸ ἐπιβαλλόμενον ὕψος τὴν Γενική μας Συνέλευσι. Πιστεύω, ὅτι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὸ Διοικ. Συμβούλιον θὰ ἀσκήσουν ἔλεγχον καὶ κριτικὴ ἐπὶ τῶν πεπραγμένων μας, στηριζόμενοι εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὸ συμφέρον τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου.

Θὰ ἀναμείνωμεν τὴν κριτική των καὶ θὰ δώσωμεν τὰς ἐπιβαλλομένας ἀπαντήσεις.

Ἐν πάσει περιπτώσει καὶ ἐπειδὴ ὑπάρχουν ὡρισμένοι ποὺ ἔχουν ἀναγάγει εἰς ἐπιστήμην τὴν διαβολήν, καλῶ ὅσους ἔχουν νὰ εἴπουν τί εἰς βάρος μου ἢ εἰς βάρος μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, νὰ ἀνέλθουν εἰς τὸ βῆμα τῆς Γεν. Συνελεύσεως καὶ νὰ τὸ εἴπουν δημοσίᾳ διὰ νὰ λάβουν καὶ τὴν ἀπάντησι δημοσία.

Ἂν δὲν τὸ πράξουν, τοὺς καταγγέλω ὡς ὑβριστὰς καὶ συκοφάντας καὶ ἀπευθύνω ἔκκλησι πρὸς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου, νὰ τοὺς ἀντιμετωπίζουν μὲ τὴν περιφρόνησι ποὺ τοὺς ἁρμόζει.

Ὅσοι ἔχουν νὰ καταγγείλουν ὅ,τιδήποτε, πρέπει νὰ ἔχουν τὸ θάρρος νὰ τὸ ποῦν δημοσίᾳ.

Ὁ ψίθυρος, εἶναι διὰ τοὺς ἀτίμους, διότι μόνο αὐτοὶ δὲν διστάζουν νὰ διασύρουν τὴν ὑπόληψι τῶν ἄλλων, κρυπτόμενοι καὶ συρόμενοι σὰν τὰ σκουλήκια.

Ὁ ψίθυρος εἶναι ἀπαράδεκτος εἰς τὸν κύκλον τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, μὲ παρρησία, πρέπει οἱ συνάδελφοι νὰ λέγουν ὅ,τι θέλουν καὶ ὄχι στὸ αὐτί, μιὰ - δυὸ μέρες πρὶν τὶς ἐκλογές, διότι δὲν εἶναι ποτὲ δυνατόν, ὁ Πρόεδρος κύριοι συνάδελφοι, νὰ παρακολουθῆ τὸν συνάδελφον, ὁ ὁποῖος πηγαίνει στὸ αὐτὶ τοῦ ἄλλου καὶ τοῦ λέει «ὁ Πίσκοπος ἔκανε ἐκεῖνο, ὁ ἄλλος ἔκανε τὸ ἄλλο» καὶ συμπεριλαμβάνει ὅλα τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἀραδιάζει στὸ αὐτί, γιὰ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὅτι θέλει.

Καὶ ἂν μὲν ἔρθουν ὡρισμένες κατηγορίες, ἀπὸ αὐτές, στὰ αὐτιὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἔχει τὴν δυνατότητα τὸ Διοικ. Συμβούλιον, δι' ἀνακοινώσεων νὰ διαψεύση τοὺς ψιθυριστάς, ἐὰν δὲν ἔλθουν αἰωρεῖται ἡ κατηγορία αὐτὴ καὶ ἡ συκοφαντία, δίχως νὰ ἔχωμεν τὴν δυνατότητα πλέον νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσωμεν μετὰ παρρησίας.

Εὐχαριστῶ πολύ.

(Χειροκροτήματα)